

TARTALOMJEGYZÉK

A. Az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolt jegyzőkönyvek

1.

1. Jegyzőkönyv a nemzeti parlamentekNEK Az eurÓpai uniÓban betÖltött szerepÉrÓl 1

2. Jegyzőkönyv a szubszidiaritás És az arányosság elvének alkalmazásárÓl 1

3. Jegyzőkönyv az EurÓpai UniÓ BírósÁgÁnak alapokmányárÓl 1

4. Jegyzőkönyv a Központi Bankok EurÓpai Rendszere És az EurÓpai Központi Bank alapokmányárÓl 1

5. Jegyzőkönyv az EurÓpai Beruházási Bank alapokmányárÓl 1

6. Jegyzőkönyv az EurÓpai UniÓ intézményeinek, egyes szerveinek, hivatalainak És szervezeti egységeinek székhelyérÓl 1

7. Jegyzőkönyv az EurÓpai UniÓ kiváltságairÓl És mentességeirÓl 1

8. Jegyzőkönyv a Dán Királyság, Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság És a Portugál Köztársaság, az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság És a Svéd Királyság csatlakozási szerződéseirÓl És CSATLAKOZÁSI okmányairÓl 1

9. jegyzőkönyv A Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozási szerződésérÓl És csatlakozási okmányárÓl 1

10. Jegyzőkönyv túlzott hiány esetén követendő eljárásrÓl 1

11. Jegyzőkönyv a konvergenciakritériumokrÓl 1

12. Jegyzőkönyv az EurÓ-csoportrÓl 1

13. Jegyzőkönyv a gazdasági és monetáris uniÓ tekintetében egyes Nagy Britannia És Észak-Írország Egyesült Királyságára vonatkozó rendelkezésekrÓl 1

14. Jegyzőkönyv a gazdasági És monetáris unió tekintetében egyes Dániára vonatkozó rendelkezésekről 1
15. Jegyzőkönyv Dánia Nemzeti Bankjának egyes feladatairól 1
16. Jegyzőkönyv a csendes-óceáni pénzügyi közösségi frank rendszeréről 1
17. Jegyzőkönyv az Európai Unió keretében beillesztett schengeni vívmányokról 1
18. Jegyzőkönyv az Alkotmány III-130. cikke egyes vonatkozásainak az Egyesült Királyságra És Írországra történő alkalmazásáról 1
19. Jegyzőkönyv a határellenőrzési, menekültügyi És bevándorlási politikák, valamint a polgári ügyekben történő igazságügyi, valamint a rendőrségi együttműködés tekintetében az Egyesült Királyság És Írország helyzetéről 1
20. jegyzőkönyv Dánia helyzetéről 1
21. JEGYZŐKÖNYV A KÜLSŐ HATÁROK ÁTLÉPÉSÉT ILLETŐEN A TAGÁLLAMOK KÜLKAPCSOLATAIRÓL 1
22. JEGYZŐKÖNYV a tagállamok állampolgárai számára nyújtott menedéjogról 1
23. JEGYZŐKÖNYV AZ ALKOTMÁNY I-41. cikkének (6) BEKEZDÉSÉVEL ÉS III-312. cikkével LÉTREHOZOTT ÁLLANDÓ STRUKTURÁLT EGYÜTTMŰKÖDÉSRŐL 1
24. Jegyzőkönyv az Alkotmány I-41. cikkének (2) bekezdéséről 1
25. JEGYZŐKÖNYV a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek az Európai Unióba történő behozataláról 1
26. Jegyzőkönyv a Dániában történő ingatlanszerzésről 1
27. Jegyzőkönyv a tagállamokban történő közéleti műsorszolgáltatás rendszeréről 1
28. Jegyzőkönyv az Alkotmány III-214. cikkéről 1
29. Jegyzőkönyv a gazdasági, társadalmi És területi kohézióról 1
30. Jegyzőkönyv a Grönlandra vonatkozó különös szabályokról 1

31. Jegyzőkönyv Írország alkotmányának 40.3.3. cikkéről 1
32. JEGYZŐKÖNYV Az ALKOTMÁNY I-9. cikkÉNEK (2) bekezdésével ÖSSZEFÜGÉSBEN az Uniónak az Emberi Jogok ÉS ALAPVETŐ SZABADSÁGOK VÉDELMEÉRŐL SZÓLÓ Európai Egyezményéhez történő csatlakozásáról 1
33. JEGYZŐKÖNYV Az EURÓPAI KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉST ÉS AZ EURÓPAI UNIÓRÓL SZÓLÓ SZERZŐDÉST kiegészítő vagy módosító okmányokról és szerződésekről 1
34. Jegyzőkönyv az Unió intézményeire és szerveire vonatkozó átmeneti rendelkezésekről 1
35. Jegyzőkönyv az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés lejártaának pénzügyi következményeiről és a Szén- és Acélipari Kutatási Alapról 1
36. Jegyzőkönyv az európai atomenergia-közösséget létrehozó szerződés módosításáról 1

B. Az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolt mellékletek

1. I. melléklet – Az Alkotmány III-226. cikkében hivatkozott lista
2. II. Melléklet – Tengerentúli országok és területek, amelyekre az Alkotmány III. része IV. címének rendelkezéseit kell alkalmazni

A. AZ EURÓPAI ALKOTMÁNY LÉTREHOZÁSÁRÓL SZÓLÓ
SZERZŐDÉSHEZ CSATOLT
JEGYZŐKÖNYVEK

1. JEGYZŐKÖNYV
A NEMZETI PARLAMENTEKNEK AZ EURÓPAI UNIÓBAN
BETÖLTÖTT SZEREPÉRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

EMLÉKEZTETVE ARRA, hogy az az eljárás, ahogyan a nemzeti parlamentek az Unió tevékenységei vonatkozásában kormányuk felett ellenőrzést gyakorolnak, az egyes tagállamok saját alkotmányos szervezetére és gyakorlatára tartozik,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy ösztönözzék a nemzeti parlamentek nagyobb mértékű részvételét az Európai Unió tevékenységében, és fokozzák lehetőségüket nézeteik kifejtésére az európai törvényalkotási aktusok tervezetére vonatkozóan, valamint azokban az ügyekben, amelyek különös érdeklődésükre tarthatnak számot,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyet az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

I. CÍM

A NEMZETI PARLAMENTEK TÁJÉKOZTATÁSA

1. CIKK

A bizottsági konzultációs dokumentumokat (zöld könyveket és fehér könyveket, valamint közleményeket) a Bizottság azok közzététele időpontjában közvetlenül továbbítja a nemzeti parlamenteknek. A Bizottság – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak való megküldéssel egyidejűleg – továbbítja a nemzeti parlamenteknek az éves törvényalkotási programot, valamint minden egyéb, a törvényalkotási tervezésre vagy a politikai stratégia kialakítására vonatkozó dokumentumot.

2. CIKK

Az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak megküldött európai törvényalkotási aktusok tervezetét továbbítani kell a nemzeti parlamenteknek is.

E jegyzőkönyv alkalmazásában „európai törvényalkotási aktus tervezete” a Bizottság azon javaslata, a tagállamok egy csoportja vagy az Európai Parlament azon kezdeményezése, a Bíróság azon kérelme, az Európai Központi Bank azon ajánlása, illetve az Európai Beruházási Bank azon kérelme, amely európai törvényalkotási aktus elfogadására irányul.

A Bizottságtól származó európai törvényalkotási aktusok tervezetét – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak való megküldéssel egyidejűleg – a Bizottság közvetlenül továbbítja a nemzeti parlamenteknek.

Az Európai Parlamentiől származó európai törvényalkotási aktusok tervezetét az Európai Parlament közvetlenül továbbítja a nemzeti parlamenteknek.

A tagállamok egy csoportjától, a Bíróságtól, az Európai Központi Banktól, illetve az Európai Beruházási Banktól származó európai törvényalkotási aktusok tervezetét a Tanács továbbítja a nemzeti parlamenteknek.

3. CIKK

A nemzeti parlamentek a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvben megállapított eljárásnak megfelelően indokolt véleményt küldhetnek az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elnökeinek arra vonatkozóan, hogy egy európai törvényalkotási aktus tervezete összhangban van-e a szubszidiaritás elvével.

Amennyiben az európai törvényalkotási aktus tervezete a tagállamok egy csoportjától származik, a Tanács elnöke a vonatkozó indokolt vélemény(eke)t továbbítja e tagállamok kormányainak.

Amennyiben az európai törvényalkotási aktus tervezete a Bíróságtól, az Európai Központi Banktól, illetőleg az Európai Beruházási Banktól származik, a Tanács elnöke a vonatkozó indokolt vélemény(eke)t továbbítja az érintett intézménynek vagy szervnek.

4. CIKK

A között az időpont között, amikor valamely európai törvényalkotási aktus tervezetét az Unió hivatalos nyelvein a nemzeti parlamentek rendelkezésére bocsátják, és a között az időpont között, amikor azt elfogadás céljából, illetőleg egy álláspont törvényalkotási eljárás keretében történő elfogadása céljából a Tanács ideiglenes napirendjére tűzik, egy hathetes időszaknak kell eltelnie. Sürgős esetben kivétel tehető; ebben az esetben az indokokat a Tanács jogi aktusában vagy álláspontjában meg kell jelölni. A kellően indokolt sürgős esetek kivételével e hathetes időszakban az európai törvényalkotási aktus tervezetéről semmilyen megállapodás nem köthető. A kellően indokolt sürgős esetek kivételével az európai törvényalkotási aktus tervezetének a Tanács ideiglenes napirendjére tűzése és az álláspont elfogadása között tíz napnak kell eltelnie.

5. CIKK

A Tanács üléseinek napirendjét és eredményét – beleértve az azon ülésekről készült jegyzőkönyveket, amelyek során a Tanács európai törvényalkotási aktusok tervezetéről tanácskozik – a tagállamok kormányai részére történő továbbítással egyidejűleg közvetlenül továbbítani kell a nemzeti parlamenteknek.

6. CIKK

Amennyiben az Európai Tanács élni kíván az Alkotmány IV-444. cikkének (1), illetve (2) bekezdésében foglaltakkal, a nemzeti parlamenteket legalább hat hónappal az európai határozat elfogadása előtt tájékoztatni kell az Európai Tanács kezdeményezéséről.

7. CIKK

A Számvevőszék éves jelentését az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak való megküldéssel egyidejűleg tájékoztatásul megküldi a nemzeti parlamenteknek.

8. CIKK

Amennyiben a nemzeti parlament nem egykamarás rendszerű, az 1-7. cikket a nemzeti parlamentet alkotó minden kamarára alkalmazni kell.

II. CÍM

PARLAMENTEK KÖZÖTTI EGYÜTTMŰKÖDÉS

9. CIKK

Az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közösen meghatározzák az Európai Unión belül a parlamentek közötti hatékony és rendszeres együttműködés megszervezésének és előmozdításának módját.

10. CIKK

Egy, az uniós ügyekre szakosodott parlamenti bizottságokból álló konferencia bármilyen olyan észrevételt megfogalmazhat, amelyet az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság figyelmére érdemesnek tart. A konferencia továbbá előmozdítja az információk és a bevált gyakorlatok cseréjét a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament között, beleértve azok különbizottságait is. Emellett a konferencia meghatározott kérdések, így különösen a közös kül- és biztonságpolitika, – beleértve a közös biztonság- és védelempolitikát – megvitatása céljából parlamentközi konferenciákat is szervezhet. A konferencia által megfogalmazott észrevételek a nemzeti parlamenteket nem kötelezik, és azok álláspontját nem befolyásolják.

2. JEGYZŐKÖNYV
A SZUBSZIDIARITÁS ÉS AZ ARÁNYOSSÁG
ELVÉNEK ALKALMAZÁSÁRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL A KÍVÁNSÁGGAL, hogy biztosítsák, hogy a döntéseket az Unió polgáraihoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg,

AZZAL A SZÁNDÉKKAL, hogy megállapítsák az Alkotmány I-11. cikkében foglalt szubszidiaritás és arányosság elvei alkalmazásának feltételeit, továbbá hogy létrehozzanak egy, az ezen elvek alkalmazásának az intézmények általi ellenőrzésére vonatkozó rendszert,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

1. CIKK

Valamennyi intézmény biztosítja a szubszidiaritás és arányosság elveinek folyamatos tiszteletben tartását az Alkotmány I-11. cikkében meghatározottak szerint.

2. CIKK

Az európai törvényalkotási aktusokra irányuló javaslatok előterjesztése előtt a Bizottság széles körű konzultációt folytat. Ennek során, adott esetben, a tervezett jogi aktus regionális és helyi vonatkozásait is figyelembe kell venni. Különösen sürgős esetekben a Bizottság nem folytat ilyen konzultációt. Az erre vonatkozó döntését a javaslatban meg kell indokolnia.

3. CIKK

E jegyzőkönyv alkalmazásában „európai törvényalkotási aktus tervezete” a Bizottság azon javaslata, a tagállamok csoportja vagy az Európai Parlament azon kezdeményezése, a Bíróság azon kérelme, az Európai Központi Bank azon ajánlása, illetve az Európai Beruházási Bank azon kérelme, amely európai törvényalkotási aktus elfogadására irányul.

4. CIKK

A Bizottság az európai törvényalkotási aktusok tervezeteit és módosított tervezeteit az uniós törvényalkotóknak történő továbbítással egyidejűleg továbbítja a nemzeti parlamenteknek.

Az Európai Parlament európai törvényalkotási aktusainak tervezeteit és módosított tervezeteit továbbítja a nemzeti parlamenteknek.

A tagállamok egy csoportjától, a Bíróságtól, az Európai Központi Banktól, illetőleg az Európai Beruházási Banktól származó európai törvényalkotási aktusok tervezeteit és módosított tervezeteit a Tanács továbbítja a tagállamok nemzeti parlamentjeinek.

Az Európai Parlament a törvényalkotási állásfoglalásait, a Tanács pedig az álláspontjait azok elfogadását követően továbbítja a nemzeti parlamenteknek.

5. CIKK

Az európai törvényalkotási aktusok tervezeteit a szubszidiaritás és arányosság elvei tekintetében külön indokolni kell. Minden európai törvényalkotási aktus tervezetének tartalmaznia kell egy külön feljegyzésben részletesen tartalmaznia kell azokat az adatokat, amelyek a szubszidiaritás és az arányosság elvével való összhang megítéléséhez szükségesek. Ennek a feljegyzésnek adatokat kell tartalmaznia a tervezet előrelátható pénzügyi hatásairól, továbbá – európai kerettörvény esetében – a tagállamok, illetve adott esetben a régiók által annak végrehajtására elfogadandó jogszabályokra vonatkozó hatásairól. Az annak megállapításához vezető okokat, hogy egy uniós cél az Unió szintjén jobban megvalósítható, minőségi és – ahol csak lehetséges – mennyiségi mutatókkal kell alátámasztani. Az európai törvényalkotási aktus tervezetének figyelembe kell vennie annak szükségességét, hogy az Unióra, a nemzeti kormányokra, a regionális vagy helyi hatóságokra, a gazdasági szereplőkre és a polgárokra háruló pénzügyi vagy igazgatási terheket a lehető legkisebbre csökkentsék, és hogy azok arányban álljanak az elérendő célkitűzésekkel.

6. CIKK

Az európai törvényalkotási aktus tervezetének továbbításától számított hat héten belül bármely nemzeti parlament, illetve bármely nemzeti parlamenti kamara indokolt véleményt küldhet az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elnökeinek, amelyben ismerteti azokat az okokat, amelyek alapján az adott tervezetet nem tartja összeegyeztethetőnek a szubszidiaritás és az arányosság elvével. A nemzeti parlamentekre, illetve nemzeti parlamenti kamarákra tartozik, hogy – adott esetben – a jogalkotói hatáskörökkel rendelkező regionális parlamentekkel egyeztessenek.

Amennyiben az európai törvényalkotási aktus tervezete a tagállamok egy csoportjától származik, a Tanács elnöke a véleményt továbbítja e tagállamok kormányainak.

Amennyiben az európai törvényalkotási aktus tervezete a Bíróságtól, az Európai Központi Banktól, illetőleg az Európai Beruházási Banktól származik, a Tanács elnöke a véleményt továbbítja az érintett intézménynek vagy szervnek.

7. CIKK

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság, illetve adott esetben – amennyiben a törvényalkotási aktus tervezete tőlük származik – a tagállamok csoportja, a Bíróság, az Európai Központi Bank, illetőleg az Európai Beruházási Bank figyelembe veszi a nemzeti parlamentek, illetve a nemzeti parlamenti kamarák indokolt véleményét.

Minden egyes nemzeti parlamentnek – a nemzeti parlamenti rendszernek megfelelően elosztva – két szavazata van. Kétkamarás nemzeti parlament esetén mindkét kamara egy-egy szavazattal rendelkezik.

Amennyiben az indokolt véleményeknek a nemzeti parlamentek, illetve a nemzeti parlamenti kamarák részére a második albekezdéssel összhangban biztosított szavazatok együttes összegének legalább egyharmadát képviselő része azt állapítja meg, hogy az európai törvényalkotási aktus tervezete nincs összhangban a szubszidiaritás elvével, a tervezetet felül kell vizsgálni. E szavazatküszöb az Alkotmány III-264. cikke alapján előterjesztett, a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségére vonatkozó európai törvényalkotási aktusok tervezete esetén az összes szavazat egynegyede.

E felülvizsgálatot követően a Bizottság, illetve adott esetben – amennyiben a törvényalkotási aktus tervezete tőlük származik – a tagállamok csoportja, az Európai Parlament, a Bíróság, az Európai Központi Bank vagy az Európai Beruházási Bank a tervezetet fenntarthatja, módosíthatja vagy visszavonhatja. Ezt a döntést indokolni kell.

8. CIKK

Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik a szubszidiaritás elvét megsértő európai törvényalkotási aktus megtámadására irányuló, valamely tagállam által az Alkotmány III-365. cikkében megállapított eljárás szerint benyújtott, illetve egy tagállam által a saját jogrendje szerint nemzeti parlamentje, illetve a nemzeti parlamenti kamarája nevében hozzá továbbított keresetek elbírálására.

A hivatkozott cikkben előírt szabályok szerint a Régiók Bizottsága szintén keresetindítási joggal rendelkezik az olyan európai törvényalkotási aktusok tekintetében, amelyek elfogadásához az Alkotmány rendelkezései szerint vele konzultálni kell.

9. CIKK

A Bizottság minden évben jelentést nyújt be az Európai Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a nemzeti parlamenteknek az Alkotmány I-11. cikkének alkalmazásáról. Ezt az éves jelentést a Régiók Bizottságának és a Gazdasági és Szociális Bizottságnak is meg kell küldeni.

3. JEGYZŐKÖNYV
AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGÁNAK
ALAPOKMÁNYÁRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy az Alkotmány III-381. cikkében előírtaknak megfelelően megállapítsák az Európai Unió Bírósága alapokmányát,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez (EAK-Szerződés) csatolnak:

1. CIKK

Az Európai Unió Bírósága az Alkotmány, az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés és ezen alapokmány rendelkezéseinek megfelelően alakul meg és működik.

I. CÍM

BÍRÁK ÉS FŐTANÁCSNOKOK

2. CIKK

Működésének megkezdése előtt a Bíróság nyilvános ülésén minden bíró esküt tesz arra, hogy feladatait pártatlanul és lelkiismeretesen látja el, és megőrzi a Bíróság tanácskozásainak titkosságát.

3. CIKK

A bírákat mentesség illeti meg mindenfajta bírósági eljárás alól. Hivatali idejük lejárta után továbbra is megilleti őket a mentelmi jog hivatali minőségükben végzett cselekményeik vonatkozásában, beleértve szóbeli vagy írásbeli megnyilatkozásait is.

A Bíróság a mentelmi jogot teljes ülésben eljárva felfüggesztheti. Amennyiben ez a döntés a Törvényszék, illetve egy különös hatáskörű törvényszék valamely tagjára vonatkozik, a Bíróság az érintett törvényszékkel folytatott konzultációt követően határoz.

Ha egy bíró mentelmi jogát felfüggesztették, és ellene büntetőeljárást indítottak, az ügyet valamennyi tagállamban csak a legfelsőbb szintű nemzeti bíróságok tagjaival szemben eljárásra jogosult bíróság tárgyalhatja.

Az Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 11–14. és 17. cikkét alkalmazni kell az Európai Unió Bíróságának bíráira, főtanácsnokaira, hivatalvezetőire, valamint segédelőadóira; ez a rendelkezés a bírák bírósági eljárások alóli mentességére vonatkozóan az e cikk első, második és harmadik albekezdésében meghatározott rendelkezéseket nem érinti.

4. CIKK

A bírák semmilyen politikai vagy közigazgatási hivatalt nem tölthetnek be.

A bírák semmilyen egyéb – akár kereső, akár ingyenesen végzett – foglalkozást nem folytathatnak, kivéve, ha ez alól a Tanács, egyszerű többséggel hozott európai határozatban kivételesen mentesítést ad.

Hivatalba lépésükkor a bírák ünnepélyesen kötelezettséget vállalnak arra, hogy hivatali idejük alatt és annak lejártá után is tiszteletben tartják a hivatalukból eredő kötelezettségeiket, így különösen azt, hogy megbízatásuk megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan járnak el egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

Az e tekintetben felmerülő bármilyen kétség esetén a Bíróság dönt. Amennyiben az ilyen döntés a Törvényszék, illetve egy különös hatáskörű törvényszék valamely tagjára vonatkozik, a Bíróság az érintett törvényszékkel folytatott konzultációt követően határoz.

5. CIKK

A bírói megbízatás – a megbízatás lejártától vagy az elhalálozástól eltekintve – lemondással szűnik meg.

Lemondás esetén a bíró lemondólevelét a Bíróság elnökéhez kell címezni azzal, hogy azt továbbítsa a Tanács elnökének. Ez utóbbi értesítéssel a tisztség megüresedik.

A 6. cikk alkalmazásának eseteit kivéve, a bíró a hivatalát utódja hivatalba lépéséig tölti be.

6. CIKK

A bírót csak akkor lehet hivatalából elmozdítani, illetve nyugdíjjogosultságától vagy az ezt helyettesítő egyéb juttatáshoz való jogosultságától megfosztani, ha a Bíróság bíráinak és főtanácsnokainak egyhangú megítélése szerint már nem felel meg a megkívánt feltételeknek, vagy nem tesz eleget a hivatalából eredő kötelezettségeknek. Az ilyen határozatok meghozatalában az érintett bíró nem vehet részt. Amennyiben az érintett személy a Törvényszék, illetve egy különös hatáskörű törvényszék tagja, a Bíróság az érintett törvényszékkel folytatott konzultációt követően határoz.

A Bíróság hivatalvezetője a Bíróság határozatát közli az Európai Parlament és a Bizottság elnökével, és arról értesíti a Tanács elnökét.

A bírót hivatalából elmozdító határozat esetében a tisztség ez utóbbi értesítéssel üresedik meg.

7. CIKK

Azt a bírót, aki a Bíróság olyan tagjának a helyére lép, akinek hivatali ideje még nem járt le, elődjének fennmaradó hivatali idejére kell kinevezni.

8. CIKK

A 2–7. cikk rendelkezéseit a főtanácsnokokra is alkalmazni kell.

II. CÍM

A BÍRÓSÁG SZERVEZETE

9. CIKK

A bírói kar részleges megújítása, amelyre háromévente kerül sor, felváltva tizenhárom, illetve tizenkét bírót érint.

A főtanácsnoki kar részleges megújítása, amelyre háromévente kerül sor, minden egyes alkalommal négy főtanácsnokot érint.

10. CIKK

A hivatalvezető a Bíróság előtt esküt tesz arra, hogy feladatait pártatlanul és lelkiismeretesen látja el, és megőrzi a Bíróság tanácskozásainak titkosságát.

11. CIKK

A Bíróság a hivatalvezető akadályoztatása esetére gondoskodik annak helyettesítéséről.

12. CIKK

A Bíróság működésének biztosítása érdekében a Bíróság mellett tisztviselők és egyéb alkalmazottak dolgoznak. Ezek a személyek az elnök felügyelete alatt a hivatalvezetőnek tartoznak felelősséggel.

13. CIKK

Európai törvény segédelőadók kinevezéséről rendelkezhet, és megállapíthatja a tevékenységükre irányadó szabályokat. Az ilyen európai törvényt a Bíróság kérelmére kell elfogadni. A segédelőadók az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint megbízhatók a Bíróság előtt folyamatban lévő ügyek előkészítő vizsgálataiban való részvétellel és az előadó bíróval való együttműködéssel.

A segédelőadókat olyan személyek közül választják, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik rendelkeznek a szükséges jogi képesítésekkel; kinevezésük a Tanács egyszerű többséggel elfogadott európai határozatával történik. A segédelőadók a Bíróság előtt esküt tesznek arra, hogy feladataikat pártatlanul és lelkiismeretesen látják el, és megőrzik a Bíróság tanácskozásainak titkosságát.

14. CIKK

A bírácoknak, a főtanácsnokoknak és a hivatalvezetőnek a Bíróság székhelyén kell lakniuk.

15. CIKK

A Bíróság folyamatosan működik. A törvénykezési szünet időtartamát, feladatainak kellő figyelembevételével, a Bíróság határozza meg.

16. CIKK

A Bíróság három, illetve öt bíróból álló tanácsokat hoz létre. A tanácsok elnökét a bírácok maguk közül választják meg. Az öt bíróból álló tanácsok elnökeit három évre választják. Az elnök egy alkalommal újraválasztható.

A nagytanács tizenegy bíróból áll. Az elnöki tisztelet a Bíróság elnöke tölti be. Az öttagú bírói tanácsok elnökei és az eljárási szabályzatban meghatározott feltételek szerint kinevezett más bírác szintén tagjai a nagytanácsnak.

A Bíróság nagytanácsa akkor jár el, ha az eljárásban félként részt vevő tagállam vagy uniós intézmény azt kéri.

A Bíróság teljes ülésben jár el az Alkotmány III-335. cikkének (2) bekezdése, III-347. cikkének második bekezdése, III-349. cikke vagy 385. cikkének (6) bekezdése alapján elé terjesztett ügyekben.

Ezen túlmenően, ha Bíróság úgy ítéli meg, hogy az előtte folyó ügy kivételes jelentőséggel bír, a főtanácsnok meghallgatását követően úgy határozhat, hogy az ügyet a teljes ülés elé utalja.

17. CIKK

A Bíróság határozatai csak akkor érvényesek, ha a tanácskozásokon a bírák páratlan számban vesznek részt.

A három vagy öt bíróból álló tanácsok határozatai csak akkor érvényesek, ha azok meghozatalában három bíró vett részt.

A nagytanács határozatai csak akkor érvényesek, ha kilenc tag jelen van.

A teljes ülés határozatai csak akkor érvényesek, ha tizenegy tag jelen van.

Egy tanács valamely bírójának akadályoztatása esetén az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint egy másik tanács bírója kérhető fel a tanácsban való részvételre.

18. CIKK

A bírák vagy főtanácsnokok nem vehetnek részt olyan ügy elbírálásában, amelyben előzőleg valamelyik fél érdekében meghatalmazottként vagy tanácsadóként vettek részt, illetve ügyvédként jártak el, vagy amelyben előzőleg bíróság, vizsgálóbizottság tagjaként vagy bármilyen más minőségben állást kellett foglalniuk.

Ha egy bíró vagy főtanácsnok valamilyen különleges ok folytán ügy ítéli meg, hogy egy meghatározott ügyben az ítélethozatalban vagy az ügy kivizsgálásában nem vehet részt, erről tájékoztatja az elnököt. Ha valamilyen különleges ok folytán az elnök ügy ítéli meg, hogy valamely bíró vagy főtanácsnok egy meghatározott ügy tárgyalásában nem vehet részt, illetve indítványait nem adhatja elő, erre felhívja az érintett figyelmét.

Az e cikk alkalmazásával kapcsolatban felmerülő minden nehézség esetén a Bíróság dönt.

A felek nem kérelmezhetik a Bíróság vagy valamely tanácsa összetételének megváltoztatását sem a bíró állampolgársága alapján, sem arra való hivatkozással, hogy a Bíróságban vagy a tanácsban nincs az állampolgárságuknak megfelelő bíró.

III. CÍM

A BÍRÓSÁG ELJÁRÁSA

19. CIKK

A tagállamokat és az Unió intézményeit a Bíróság előtt esetenként kinevezett meghatalmazott képviseli; a meghatalmazottat tanácsadó vagy ügyvéd segítheti.

Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes azon államok, amelyek nem tagállamok, valamint a megállapodásban említett Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA) Felügyeleti Hatósága ugyanilyen módon képviseltetik magukat.

A többi felet ügyvédnek kell képviselnie.

A felet a Bíróság előtt csak olyan ügyvéd képviselheti vagy segítheti, aki valamely tagállam bírósága előtt vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás más részes államának bírósága előtt eljárni jogosult.

E meghatalmazottak, tanácsadók és ügyvédek a Bíróság előtti eljárás folyamán az eljárási szabályzatban megállapított feltételeknek megfelelően rendelkeznek azokkal a jogokkal és biztosítékokkal, amelyek feladataik független ellátásához szükségesek.

A Bíróság az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint az előtte megjelenő tanácsadókkal és ügyvédekkel szemben a rendszerint a bíróságoknak biztosított jogokkal rendelkezik.

Azok az egyetemi vagy főiskolai oktatók, akik olyan tagállam állampolgárai, amelynek joga lehetővé teszi számukra, hogy bíróság előtt eljárjanak, a Bíróság előtt ugyanolyan jogokkal rendelkeznek, mint amelyeket e cikk az ügyvédeknek biztosít.

20. CIKK

A Bíróság előtti eljárás két részből, egy írásbeli és egy szóbeli részből áll.

Az írásbeli eljárás a keresetleveleknek, az előkészítő iratoknak, az ellenkérelmeknek, az észrevételeknek és az esetleges válaszoknak, valamint az ezek alátámasztásául szolgáló minden iratnak és okiratnak vagy ezek hitelesített másolatainak közzlése a felekkel és az Unió azon intézményeivel, szerveivel vagy hivatalaival, amelyek aktusai a jogvita tárgyát képezik.

Ezeket a közzléseket az eljárási szabályzatban megállapított rendben és határidőn belül a hivatalvezető teszi meg.

A szóbeli eljárás az előadó bíró által benyújtott jelentés felolvasása, a meghatalmazottaknak, tanácsadóknak és ügyvédeknek, továbbá a főtanácsnok indítványainak a meghallgatása a Bíróság részéről, valamint az esetleges tanúk és szakértők ki-, illetve meghallgatása.

Ha a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az ügy semmilyen új jogkérdést nem vet fel, a főtanácsnok meghallgatását követően úgy határozhat, hogy az ügyben a főtanácsnok indítványa nélkül dönt.

21. CIKK

A Bíróság előtt a keresetet a hivatalvezetőnek címzett keresetlevéllel kell megindítani. A keresetlevélnek tartalmaznia kell a kérelmező nevét és lakcímét, az aláíró perbeli állását, annak a félnek vagy feleknek a nevét, aki vagy akik ellen a keresetet benyújtották, a jogvita tárgyát, a Bíróság döntésére irányuló kérelmet és azoknak a jogalapoknak a rövid összefoglalását, amelyekre a kérelmet alapozzák.

A keresetlevélhez adott esetben csatolni kell azt a jogi aktust, amelynek megsemmisítését a Bíróságtól kérik, vagy – az Alkotmány III-367. cikkében említett körülmények fennállta esetén – egy arra az időpontra vonatkozó okirati bizonyítékot, amikor az intézményt a hivatkozott cikk értelmében felkérték, hogy járjon el. Ha ezeket az okmányokat nem csatolták a keresetlevélhez, a hivatalvezető felkéri az érintett felet arra, hogy azokat ésszerű határidőn belül nyújtsa be, de a fél jogai akkor sem évülnek el, ha ezeket az okmányokat az eljárás megindítására nyitva álló határidő letelte után nyújtja be.

22. CIKK

Az EAK-Szerződés 18. cikke szerinti ügyekben a hivatalvezetőnek címzett írásbeli jogorvoslati kérelemmel lehet a Bírósághoz fordulni. A kérelemnek tartalmaznia kell a kérelmező nevét és lakcímét, az aláíró perbeli állását, a megtámadott határozat megjelölését, az ellenérdekű felek megnevezését, a jogvita tárgyát, a Bíróság döntésére irányuló kérelmet és azoknak a jogalapoknak a rövid összefoglalását, amelyekre a kérelmet alapozzák.

A kérelemhez csatolni kell a Választottbírósági Bizottság megtámadott határozatának hitelesített másolatát.

Amennyiben a Bíróság a jogorvoslati kérelmet elutasítja, a Választottbírósági Bizottság határozata jogerőre emelkedik.

Ha a Bíróság a Választottbírósági Bizottság határozatát megsemmisíti, a Választottbírósági Bizottság előtti eljárás, adott esetben az eljárásban részt vevő felek valamelyikének kezdeményezésére, újra lefolytatható. A Bíróság jogkérdésben hozott döntései a Választottbírósági Bizottságra nézve kötelezőek.

23. CIKK

Az Alkotmány III-369. cikkében említett esetekben egy tagállam bíróságának az eljárás felfüggesztéséről és az ügynek a Bíróság elé utalásáról szóló határozatát az érintett bíróság közli a Bírósággal. Ezt a határozatot azután a Bíróság hivatalvezetője továbbítja a feleknek, a tagállamoknak és a Bizottságnak, továbbá annak az intézménynek, szervnek vagy hivatalnak amelyik meghozta azt a jogi aktust, amelynek érvényessége vagy értelmezése a jogvita tárgyát képezi.

E közléstől számított két hónapon belül a feleknek, a tagállamoknak, a Bizottságnak, továbbá adott esetben az annak az intézménynek, szervnek vagy hivatalnak, amelyik meghozta azt a jogi aktust, amelynek érvényessége vagy értelmezése a jogvita tárgyát képezi, jogában áll a Bírósághoz beadványokat vagy írásbeli észrevételeket benyújtani.

A tagállam bíróságának határozatát a Bíróság hivatalvezetője ezenkívül továbbítja az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás azon részes államainak, amelyek nem tagállamok, valamint a megállapodásban említett EFTA Felügyeleti Hatóságnak, amelyek a közléstől számított két hónapon belül beadványokat és írásbeli észrevételeket nyújthatnak be a Bírósághoz, amennyiben a határozat a megállapodás alkalmazási területeinek valamelyikét érinti. E bekezdést az EAK-Szerződés hatálya alá tartozó kérdésekre nem kell alkalmazni.

Amennyiben a Tanács és egy vagy több tagsággal nem rendelkező állam között megkötött, valamely meghatározott tárgyra vonatkozó megállapodás úgy rendelkezik, hogy ezeknek az államoknak jogukban áll beadványokat vagy írásbeli észrevételeket benyújtani, ha valamely tagállam bírósága egy olyan kérdést utal a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra, amely a megegyezés hatálya alá tartozik, a tagállam bíróságának az ilyen kérdés Bíróság elé utalásáról szóló határozatát az érintett harmadik államok részére szintén továbbítani kell, amelyek a határozat közlésétől számított két hónapon belül a Bírósághoz beadványokat vagy írásbeli észrevételeket nyújthatnak be.

24. CIKK

A Bíróság felkérheti a feleket, hogy nyújtsanak be minden olyan okiratot, és adjanak meg minden olyan tájékoztatást, amelyet a Bíróság kívánatosnak tart. Elutasítás esetén a Bíróság alakszerű feljegyzést készít.

A Bíróság az eljárásban félként részt nem vevő tagállamokat, és az Unió intézményeit, szerveit és hivatalait is felkérheti, hogy adjanak meg minden olyan tájékoztatást, amelyet a Bíróság az eljáráshoz szükségesnek tart.

25. CIKK

A Bíróság bármely általa választott személyt, testületet, hatóságot, bizottságot vagy egyéb szervezetet bármikor szakértői vélemény elkészítésével bízhat meg.

26. CIKK

A tanúkat az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint lehet kihallgatni.

27. CIKK

A Bíróság az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint a megjelenést elmulasztó tanúkkal szemben a rendszerint a bíróságoknak biztosított jogokkal rendelkezik, és pénzbírságot szabhat ki.

28. CIKK

A tanúkat és a szakértőket az eljárási szabályzatban megállapított formában tett eskü alatt, illetve a tanú vagy szakértő országának jogában meghatározott módon kell kihallgatni, illetve meghallgatni.

29. CIKK

A Bíróság elrendelheti, hogy valamely tanút vagy szakértőt a lakóhelye szerinti bíróság hallgasson ki.

A végzést végrehajtás céljából az eljárási szabályzatban megállapított feltételeknek megfelelően meg kell küldeni az illetékes bíróságnak. A megkeresés alapján elkészített iratokat ugyanezen feltételek szerint vissza kell küldeni a Bíróságnak.

A költségeket a Bíróság viseli, de azokat adott esetben a felekre háríthatja.

30. CIKK

Ha a tanú hamis vallomást tesz, vagy a szakértő hamis szakvéleményt ad, a tagállam ezt ugyanúgy ítéli meg, mintha ezt a bűncselekményt valamely polgári ügyekben hatáskörrel rendelkező bírósága előtt követték volna el. A Bíróság feljelentése alapján az elkövetőt az érintett tagállam a hatáskörrel rendelkező bírósága elé állítja.

31. CIKK

Ha a Bíróság hivatalból vagy a felek kérelmére nyomós okból másként nem határoz, a Bíróság tárgyalásai nyilvánosak.

32. CIKK

A tárgyalásokon a Bíróság kihallgathatja a tanúkat, illetve meghallgathatja a szakértőket, és magukat a feleket. Ez utóbbiak azonban csak képviselőik útján szólalhatnak fel a Bíróságon.

33. CIKK

Minden tárgyalásról jegyzőkönyv készül, amelyet az elnök és a hivatalvezető ír alá.

34. CIKK

Az ügyek tárgyalásának sorrendjét az elnök határozza meg.

35. CIKK

A Bíróság tanácskozásai titkosak, és azok titkosságát később is meg kell őrizni.

36. CIKK

Az ítéleteket indokolni kell. Az ítéleteknek tartalmazniuk kell azoknak a bírácoknak a nevét, akik a határozathozatalban részt vettek.

37. CIKK

Az ítéleteket az elnök és a hivatalvezető írják alá. Az ítéleteket nyilvános ülésen fel kell olvasni.

38. CIKK

A költségekről a Bíróság határoz.

39. CIKK

A Bíróság elnöke határozhat – az ebben az alapokmányban foglalt egyes szabályoktól a szükséges mértékig eltérő és az eljárási szabályzatban megállapított gyorsított eljárással – a végrehajtásnak az Alkotmány III-379. cikkének (1) bekezdésében, illetve az EAK-Szerződés 157. cikkében előírtak szerinti felfüggesztésére irányuló kérelmekről vagy az ideiglenes intézkedéseknek az Alkotmány III-379. cikkének (2) bekezdése szerinti elrendelésére irányuló kérelmekről, továbbá a végrehajtásnak az Alkotmány III-401. cikkének negyedik bekezdése, illetve az EAK-Szerződés 164. cikkének harmadik bekezdése szerinti felfüggesztésére irányuló kérelmekről.

Az elnököt akadályoztatása esetén az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint egy másik bíró helyettesíti.

Az elnök vagy az őt helyettesítő bíró végzése ideiglenes, és semmiben nem befolyásolja előre a Bíróságnak az ügy érdemére vonatkozó határozatát.

40. CIKK

A tagállamok és az Unió intézményei a Bíróság előtt folyamatban lévő eljárásokba beavatkozhatnak.

Ugyanez a jog az Unió szerveit és hivatalait, továbbá minden olyan egyéb személyt is megillet, aki valószínűsíteni tudja, hogy a Bíróság elé vitt jogvita kimeneteléhez jogos érdeke fűződik. Természetes vagy jogi személyek nem avatkozhatnak be a tagállamok közötti, az Unió intézményei közötti, illetve a tagállamok és az Unió intézményei közötti jogvitákba.

A második bekezdés sérelme nélkül az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás azon részes államai, amelyek nem tagállamok, valamint a megállapodásban említett EFTA Felügyeleti Hatóság beavatkozhatnak a Bíróság előtt folyamatban lévő eljárásokba, amennyiben azok e megállapodás alkalmazási területeinek egyikét érintik.

A beavatkozásra vonatkozó kérelemben tett indítványok csak az egyik fél indítványainak támogatására korlátozódhatnak.

41. CIKK

Ha a szabályszerűen idézett alperes nem nyújtja be írásbeli védekezését, ellene elmarasztaló ítéletet kell hozni. Az ilyen mulasztási ítélet ellen az annak közlésétől számított egy hónapon belül ellentmondással lehet élni. Ha a Bíróság másként nem határoz, az ellentmondás nem jár a mulasztási ítélet végrehajtásának felfüggesztésével.

42. CIKK

A tagállamok, az Unió intézményei, szervei és hivatalai, továbbá minden egyéb természetes vagy jogi személy az eljárási szabályzatban meghatározandó esetekben és feltételekkel, harmadik félként megtámadhatják a meghallgatásuk nélkül meghozott ítéleteket, ha azok jogaikat sértik.

43. CIKK

Ha egy ítélet értelme vagy hatálya kétséges, bármelyik fél vagy az Unió bármelyik intézménye kérelmére a Bíróság azt értelmezi, ha érdekeltségüket valószínűsítik.

44. CIKK

Perújítási kérelemmel csak akkor lehet a Bírósághoz fordulni, ha olyan döntő jelentőségű tény merül fel, amely az ítélet meghozatalát megelőzően a Bíróság és a perújítást kérő fél előtt ismeretlen volt.

A perújítási eljárás a Bíróságnak az új tény fennállása miatt a perújítást megengedő határozatával veszi kezdetét, amelyben a Bíróság elismeri, hogy az új tény természete miatt az ügyben perújításnak van helye, és a kérelmet ezen az alapon elfogadhatónak nyilvánítja.

Perújítási kérelmet az ítélet meghozatalától számított 10 év után nem lehet benyújtani.

45. CIKK

A távolságra tekintettel biztosított külön eljárási határidőket az eljárási szabályzat határozza meg.

A határidők elmulasztása nem jár jogvesztéssel, ha az érintett fél előre nem látható körülmények, vagy *vis maior* fennállását igazolja.

46. CIKK

A szerződésen kívül okozott károkért való felelősségre vonatkozó ügyekben az Unió elleni eljárás megindításának joga az erre okot adó esemény felmerülésétől számított öt év alatt évül el. Az elévülés megszakad, ha a Bírósághoz keresetet nyújtottak be, vagy ha a károsult fél az eljárás megindítása előtt követelésével az Unió megfelelő intézményéhez fordult. Ez utóbbi esetben az eljárást az Alkotmány III-365. cikkében előírt két hónapos határidőn belül kell megindítani. A III-367. cikk második albekezdését alkalmazni kell.

Ezt a cikket az Európai Központi Bank ellen szerződésen kívül okozott károkért való felelősségre vonatkozóan benyújtott keresetekre is alkalmazni kell.

IV. CÍM

A TÖRVÉNYSZÉK

47. CIKK

A 9. cikk első bekezdését, a 14. és 15. cikket, a 17. cikk első, második, negyedik és ötödik bekezdését, valamint 18. cikket a Törvényszékre és annak tagjaira is alkalmazni kell.

A 10., 11. és 14. cikket a Törvényszék hivatalvezetőjére is megfelelően alkalmazni kell.

48. CIKK

A Törvényszék huszonöt bíróból áll.

49. CIKK

A Törvényszék tagjait fel lehet kérni főtanácsnoki feladatok ellátására.

A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő a Törvényszék előtt folyó egyes ügyekre vonatkozóan annak érdekében, hogy segítse a Törvényszéket feladatának ellátásában.

Az ilyen ügyek kiválasztásának szempontjait, valamint a főtanácsnokok kijelölésére vonatkozó szabályokat a Törvényszék eljárási szabályzata állapítja meg.

Az a tag, akit egy ügyben a főtanácsnoki feladatok ellátására kértek fel, az ügy elbírálásában nem vehet részt.

50. CIKK

A Törvényszék három, illetve öt bíróból álló tanácsokban ülésezik. A tanácsok elnökét a bírák maguk közül választják meg. Az öt bíróból álló tanácsok elnökeit három évre választják. Az elnök egy alkalommal újraválasztható.

A tanácsok összetételére és az ügyeknek a tanácsokra történő kiosztására irányadó szabályokat az eljárási szabályzat tartalmazza. Az eljárási szabályzatban meghatározott bizonyos esetekben a Törvényszék teljes ülésben, illetve egyesbíróként is eljárhat.

Az eljárási szabályzat úgy is rendelkezhet, hogy a Törvényszék, az ott meghatározott ügyekben és feltételekkel, nagytanácsban jár el.

51. CIKK

Az Alkotmány III-358. cikkének (1) bekezdésében foglaltaktól eltérve, a Bíróság rendelkezik hatáskörrel az Alkotmány III-365. és III-367. cikkében említett azon keresetek elbírálására, amelyet a tagállamok valamelyike nyújt be:

- a) az Európai Parlament vagy a Tanács, illetve – amennyiben közösen járnak el – mindkettőjük valamely jogi aktusa, illetve mulasztása miatt, kivéve

- a Tanács által az Alkotmány III-168. cikke (2) bekezdésnek harmadik albekezdése alapján elfogadott európai határozatokat,
- a Tanács által az Alkotmány III-315. cikke értelmében a kereskedelem védelmére vonatkozó valamely tanácsi aktus alapján elfogadott jogi aktusokat,
- azokat a jogi aktusokat, amelyek révén a Tanács az Alkotmány I-37. cikkének (2) bekezdésével összhangban a végrehajtási hatáskört maga gyakorolja;

b) A Bizottságnak az Alkotmány III-420. cikke szerinti jogi aktusa, illetve mulasztása miatt.

Szintén a Bíróság hatáskörébe tartozik azoknak az ugyanezen cikkeken alapuló kereseteknek az elbírálása, amelyeket az Unió intézményei nyújtanak be az Európai Parlament vagy a Tanács, illetve – amennyiben közösen járnak el – mindkettőjük vagy pedig a Bizottság jogi aktusa, illetve mulasztása miatt, továbbá amelyeket valamely intézmény nyújt be az Európai Központi Bank valamely jogi aktusa, illetve mulasztása miatt.

52. CIKK

A Bíróság elnöke és a Törvényszék elnöke közös megegyezéssel meghatározzák azokat a feltételeket, amelyek szerint a Bíróság tisztviselői és egyéb alkalmazottai a Törvényszék számára – működésének biztosítása érdekében – szolgálatot teljesítenek. Bizonyos tisztviselők és egyéb alkalmazottak a Törvényszék elnökének felügyelete alatt a Törvényszék hivatalvezetőjének tartoznak felelősséggel.

53. CIKK

A Törvényszék előtti eljárásra a III. cím az irányadó. Az eljárás további és részletes szabályait szükség szerint a Törvényszék eljárási szabályzata határozza meg. A szellemi tulajdon terén felmerülő jogviták sajátosságainak figyelembe vétele érdekében az eljárási szabályzat eltérhet a 40. cikk negyedik bekezdésétől és a 41. cikktől.

A 20. cikk negyedik bekezdésétől eltérően, indokolással ellátott indítványait a főtanácsnok írásban is megteheti.

54. CIKK

Ha valamely, a Törvényszékhez intézett keresetlevelet vagy egyéb beadványt tévesen a Bíróság hivatalvezetőjéhez nyújtanak be, a hivatalvezető azt haladéktalanul továbbítja a Törvényszék hivatalvezetőjének; hasonlóképpen, ha egy, a Bírósághoz intézett keresetlevelet vagy egyéb beadványt tévesen a Törvényszék hivatalvezetőjének nyújtanak be, a hivatalvezető azt haladéktalanul továbbítja a Bíróság hivatalvezetőjének.

Ha a Törvényszék megállapítja, hogy nincs hatásköre valamely olyan ügy megtárgyalására és eldöntésére, amely a Bíróság hatáskörébe tartozik, az ügyet átteszi a Bírósághoz; hasonlóképpen, ha a Bíróság megállapítja, hogy egy ügy a Törvényszék hatáskörébe tartozik, ezt az ügyet átteszi a Törvényszékhez, amely ezt követően az ügyben hatáskörének hiányát nem állapíthatja meg.

Ha a Bírósághoz és a Törvényszékhez olyan ügyekben fordultak, amelyeknek ugyanaz a tárgya, amelyekben ugyanaz az értelmezési kérdés merül fel, vagy ugyanannak a jogi aktusnak az érvényességét vitatják, a Törvényszék az előtte folyó eljárást a felek meghallgatását követően a Bíróság ítéletéig felfüggesztheti, vagy – az Alkotmány III-365. cikke vagy az EAK-Szerződés 146. cikke alapján benyújtott keresetek esetén – hatáskörét átengedheti e keresetekre nézve annak érdekében, hogy ezekről a Bíróság dönthessen. Az e bekezdésben említett esetekben a Bíróság is határozhat úgy, hogy az előtte folyó eljárást felfüggeszti; ebben az esetben a Törvényszék előtti eljárás folytatódik.

Ha keresetével valamely tagállam és egy intézmény ugyanazt a jogi aktust támadja meg, a Törvényszék köteles hatáskörét átengedni e keresetekre nézve annak érdekében, hogy ezekről a Bíróság dönthessen.

55. CIKK

A Törvényszék eljárást befejező határozatait, az érdemi kérdésekről csak részben rendelkező, illetve a hatáskör hiányára vagy a kereset meg nem engedhetőségére alapozott kifogásra vonatkozó eljárási kérdéssről rendelkező határozatokat a Törvényszék hivatalvezetője közli a felekkel, valamennyi tagállammal és az Unió intézményeivel akkor is, ha azok a Törvényszék előtt folyó eljárásba nem avatkoztak be.

56. CIKK

A Törvényszék eljárást befejező határozata ellen, valamint az érdemi kérdésekről csak részben rendelkező, illetve a hatáskör hiányára vagy a kereset meg nem engedhetőségére alapozott kifogásra vonatkozó eljárási kérdéssről rendelkező határozata ellen a Bírósághoz a megtámadott határozat közlésétől számított két hónapon belül fellebbezést lehet benyújtani.

Ilyen fellebbezéssel bármelyik fél élhet, akinek indítványait egészben vagy részben elutasították. A tagállamokon és az Unió intézményein kívüli beavatkozók csak akkor nyújthatnak be fellebbezést, ha őket a Törvényszék határozata közvetlenül érinti.

Az Unió és alkalmazottai közötti jogvitákra vonatkozó perek esetét kivéve fellebbezést nyújthatnak be azok a tagállamok és uniós intézmények is, amelyek a Törvényszék előtt folyó perbe nem avatkoztak be. Ilyen esetekben ezeknek a tagállamoknak és intézményeknek a helyzete az első fokon beavatkozó tagállamok vagy intézmények helyzetével azonos.

57. CIKK

Minden olyan személy, akinek a beavatkozási kérelmét a Törvényszék elutasította, a kérelmet elutasító határozat közlésétől számított két héten belül fellebbezést nyújthat be a Bírósághoz.

Az eljárásban részt vevő felek a Törvényszéknek az Alkotmány III-379. cikk (1) vagy (2) bekezdése, vagy a III-401. cikk negyedik bekezdése, illetve az EAK-Szerződés 157. cikke vagy 164. cikkének harmadik bekezdése alapján hozott határozatai ellen a határozat velük való közlésétől számított két hónapon belül élhetnek fellebbezéssel.

Az e cikk első két bekezdésében említett fellebbezésről a 39. cikkben említett eljárás szerint kell határozni.

58. CIKK

A Bírósághoz benyújtott fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat. A fellebbezésben csak a Törvényszék hatáskörének hiányára, a fellebbező érdekeit hátrányosan befolyásoló eljárási szabálytalanságra, valamint az uniós jognak a Törvényszék általi megsértésére lehet hivatkozni.

A fellebbezés nem vonatkozhat kizárólag a költségek összegére vagy arra, hogy a költségek viselésére melyik felet kötelezték.

59. CIKK

Ha a Törvényszék valamely határozata ellen fellebbezést nyújtottak be, a Bíróság előtti eljárás írásbeli és szóbeli részből áll. Az eljárási szabályzatban megállapított feltételeknek megfelelően a Bíróság a főtanácsnok és a felek meghallgatását követően szóbeli eljárás nélkül is határozhat.

60. CIKK

Az Alkotmány III-379. cikk (1) vagy (2) bekezdésének, illetve az EAK-Szerződés 157. cikkének sérelme nélkül a fellebbezésnek nincs felfüggesztő hatálya.

Az Alkotmány III-380. cikkétől eltérve, a Törvényszék valamely – teljes egészében kötelező és valamennyi tagállamban közvetlenül alkalmazandó – európai törvényt vagy európai rendeletet semmissé nyilvánító határozata csak az ezen alapokmány 56. cikkének első bekezdésében említett határidő lejártának napjától vagy – ha e határidőn belül fellebbezést nyújtottak be – a fellebbezés elutasításának napjától lép hatályba, ami ugyanakkor nem érinti a felek azon jogát, hogy az Alkotmány III -379. cikk (1) vagy (2) bekezdése, illetve az EAK-Szerződés 157. cikke alapján a semmissé nyilvánított európai törvény vagy európai rendelet hatályának felfüggesztése vagy bármilyen egyéb ideiglenes intézkedés elrendelése érdekében a Bírósághoz forduljanak.

61. CIKK

Ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi. Ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.

Egy ügynek a Törvényszékhez való visszautalása esetén a Törvényszéket jogkérdésekben köti a Bíróság határozata.

Ha a Törvényszék előtt folyó perbe be nem avatkozó tagállam vagy uniós intézmény által benyújtott fellebbezés megalapozott, a Bíróság – amennyiben szükségesnek tartja – megállapíthatja, hogy a Törvényszék hatályon kívül helyezett határozatának mely joghatásait kell végérvényesnek tekinteni az eljárásban részt vevő felekre vonatkozóan.

62. CIKK

Az Alkotmány III-358. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett esetekben az első főtanácsnok, ha úgy ítéli meg, hogy fennáll a komoly veszélye annak, hogy az uniós jog egységessége vagy koherenciája sérül, a Törvényszék határozatának felülvizsgálatát indítványozhatja a Bíróságnál.

Az indítványt a Törvényszék határozatának kihirdetésétől számított egy hónapon belül kell megtenni. A Bíróság az első főtanácsnok indítványának előterjesztésétől számított egy hónapon belül dönt arról, hogy szükséges-e a határozat felülvizsgálata.

V. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

63. CIKK

Az ezen alapokmány alkalmazásához és, amennyiben szükséges, a kiegészítéséhez szükséges rendelkezéseket a Bíróság és a Törvényszék eljárási szabályzata tartalmazza.

64. CIKK

Az Európai Unió Bíróságának nyelvhasználati szabályaira vonatkozó rendelkezéseket a Tanács által egyhangúlag elfogadott európai rendelet állapítja meg. A rendeletet vagy a Bíróság kérésére és a Bizottsággal, valamint az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, vagy a Bizottság javaslatára és a Bírósággal, valamint az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

A Bíróság eljárási szabályzatának és a Törvényszék eljárási szabályzatának a nyelvhasználati szabályokra vonatkozó rendelkezéseit továbbra is alkalmazni kell mindaddig, amíg a fenti szabályok elfogadásra nem kerülnek. Az Alkotmány III-355. és III-366. cikkében foglaltaktól eltérve, a nyelvhasználati szabályokra vonatkozó rendelkezéseket kizárólag a Tanács egyhangú jóváhagyásával lehet módosítani vagy hatályon kívül helyezni.

65. CIKK

(1) Az Alkotmány IV-437. cikkétől eltérve, az Európai Unióról szóló szerződéshez, az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez, valamint az EAK-Szerződéshez csatolt, a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyvnek az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés aláírása és hatályba lépése között elfogadott módosítása továbbra is hatályban marad.

(2) Az (1) bekezdésben említett módosításokat – az ezen alapokmány szerkezetébe történő beillesztésük céljából – a Bíróság kérésére a Tanács által elfogadott európai törvénnyel hivatalosan egységes szerkezetbe kell foglalni. Ezen egységes szerkezetbe foglaló európai törvény hatálybalépésével ez a cikk hatályát veszti.

4. JEGYZŐKÖNYV

A KÖZPONTI BANKOK EURÓPAI RENDSZERE ÉS AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK ALAPOKMÁNYÁRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy megállapítsák az Alkotmány I-30. cikkében és III-187. cikkének (2) bekezdésében előírt Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányát,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

I. FEJEZET

A KÖZPONTI BANKOK EURÓPAI RENDSZERE

1. CIKK

A Központi Bankok Európai Rendszere

(1) Az Alkotmány I-30. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok alkotják a Központi Bankok Európai Rendszerét. Az eurórendszert az Európai Központi Bank és azon tagállamok nemzeti központi bankjai alkotják, amelyek pénzneme az euro.

(2) A Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank feladataikat és tevékenységüket az Alkotmánynak és ezen alapokmánynak megfelelően végzik.

II. FEJEZET

A KÖZPONTI BANKOK EURÓPAI RENDSZERÉNEK CÉLKITŰZÉSEI ÉS FELADATAI

2. CIKK

Célkitűzések

Az Alkotmány I-30. cikke (2) bekezdésének és III-185. cikke (1) bekezdésének megfelelően a Központi Bankok Európai Rendszerének elsődleges célja az árstabilitás fenntartása. E cél veszélyeztetése nélkül a Központi Bankok Európai Rendszere támogatja az Unión belüli általános gazdaságpolitikát azzal a céllal, hogy hozzájáruljon az Alkotmány I-3. cikkében megállapított közösségi célkitűzések megvalósításához. A Központi Bankok Európai Rendszere a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban tevékenykedik, ezáltal elősegítve az erőforrások hatékony elosztását, és tiszteletben tartva az Alkotmány III-177. cikkében meghatározott alapelveket.

3. CIKK

Feladatok

(1) Az Alkotmány III-185. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Központi Bankok Európai Rendszerének alapvető feladatai a következők:

- a) az Unió monetáris politikájának meghatározása és végrehajtása;

- b) devizaműveletek végzése az Alkotmány III-326. cikke rendelkezéseinek megfelelően;
- c) a tagállamok hivatalos devizatartalékainak tartása és kezelése;
- d) a fizetési rendszerek zavartalan működésének előmozdítása.

(2) Az Alkotmány III-185. cikke (3) bekezdésének megfelelően az (1) bekezdés c) pontja nem érinti a devizában tartott technikai egyenlegeknek a tagállamok kormányai által történő tartását és kezelését.

(3) Az Alkotmány III-185. cikke (5) bekezdésének megfelelően a Központi Bankok Európai Rendszere támogatja a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a hitelintézetek prudenciális felügyeletére és a pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó politikáik zavartalan megvalósításában.

4. CIKK

Tanácsadói feladatok

Az Alkotmány III-185. cikke (4) bekezdésének megfelelően az Európai Központi Bankkal konzultálni kell:

- a) a hatáskörébe tartozó valamennyi uniós jogi aktusra irányuló javaslattal kapcsolatban;
- b) a nemzeti hatóságok részéről az Európai Központi Bank hatáskörébe tartozó valamennyi jogszabálytervezettel kapcsolatban a Tanács által a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően meghatározott kereteken belül és feltételek mellett.

Az Európai Központi Bank a hatáskörébe tartozó területeken véleményt terjeszthet az Unió intézményei, szervei és hivatalai, illetve a nemzeti hatóságok elé.

5. CIKK

Statisztikai adatok gyűjtése

- (1) A Központi Bankok Európai Rendszere feladatainak megvalósítása céljából az Európai Központi Bank a nemzeti központi bankok közreműködésével összegyűjti a szükséges statisztikai adatokat a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoktól vagy közvetlenül a gazdasági szereplőktől. Ennek érdekében együttműködik az uniós intézményekkel, szervekkel és hivatalokkal, a tagállamok vagy harmadik államok hatáskörrel rendelkező hatóságaival, valamint a nemzetközi szervezetekkel.
- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott feladatokat – amennyire lehetséges – a nemzeti központi bankok látják el.
- (3) Az Európai Központi Bank szükség esetén hozzájárul a hatáskörébe tartozó területeken a statisztikai adatok gyűjtésére, összeállítására és terjesztésére vonatkozó szabályok és gyakorlatok összehangolásához.
- (4) A Tanács a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően meghatározza az adatszolgáltatásra kötelezett természetes és jogi személyek körét, a titoktartási szabályokat és a végrehajtásra vonatkozó megfelelő rendelkezéseket.

6. CIKK

Nemzetközi együttműködés

- (1) A Központi Bankok Európai Rendszerének feladatkörébe tartozó nemzetközi együttműködés terén az Európai Központi Bank határozza meg a Központi Bankok Európai Rendszere képviselőinek formáját.
- (2) Az Európai Központi Bank, és – annak jóváhagyásával – a nemzeti központi bankok részt vehetnek nemzetközi monetáris intézményekben.
- (3) A (1) és a (2) bekezdés nem érinti az Alkotmány III-196. cikkét.

III. FEJEZET

A KÖZPONTI BANKOK EURÓPAI RENDSZERÉNEK SZERVEZETE

7. CIKK

Függetlenség

Az Alkotmány III-188. cikkének megfelelően az Alkotmány és az ezen alapokmány által rájuk ruházott hatáskörök gyakorlása, valamint az ilyen feladatok és kötelezettségek végrehajtása során sem az Európai Központi Bank, sem a nemzeti központi bankok, sem döntéshozó szerveik valamely tagja nem kérhet vagy fogadhat el utasítást uniós intézményektől, szervektől, vagy hivataloktól, illetve a tagállamok kormányaitól vagy bármely egyéb szervtől. Az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint a tagállamok kormányai kötelezettséget vállalnak arra, hogy tiszteletben tartják ezt az elvet, és nem kísérik meg az Európai Központi Bank vagy a nemzeti központi bankok döntéshozó szervei tagjainak befolyásolását feladataik ellátása során.

8. CIKK

Általános alapelv

A Központi Bankok Európai Rendszerét az Európai Központi Bank döntéshozó szervei irányítják.

9. CIKK

Az Európai Központi Bank

- (1) Az Európai Központi Bank, amely az Alkotmány I-30. cikke (3) bekezdésének megfelelően jogi személyiséggel rendelkezik, valamennyi tagállamban az adott tagállam jogában a jogi személyeknek biztosított legteljesebb jogképességgel rendelkezik; így különösen ingó és ingatlan vagyont szerezhet és idegeníthet el, továbbá bíróság előtt eljárhat.
- (2) Az Európai Központi Bank biztosítja, hogy az Alkotmány III-185. cikkének (2), (3) és (5) bekezdése alapján a Központi Bankok Európai Rendszerére ruházott feladatokat vagy az ezen alapokmány értelmében végzett saját tevékenysége keretében, vagy a 12. cikk (1) bekezdése és a 14. cikk értelmében a nemzeti központi bankokon keresztül hajtsák végre.
- (3) Az Alkotmány III-187. cikke (1) bekezdésének megfelelően az Európai Központi Bank döntéshozó szervei a Kormányzótanács és az Igazgatóság.

10. CIKK

A Kormányzótanács

- (1) Az Alkotmány III-382. cikke (1) bekezdésének megfelelően az Európai Központi Bank Kormányzótanácsa az Európai Központi Bank Igazgatóságának tagjaiból és az Alkotmány III-197. cikke szerinti eltéréssel nem rendelkező tagállamok nemzeti központi bankjainak elnökeiből áll.

(2) A Kormányzótanács minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik. Attól a naptól kezdődően, amikor a Kormányzótanács tagjainak száma meghaladja a huszonegyet, az Igazgatóság minden egyes tagja egy szavazattal fog rendelkezni, és a szavazati joggal rendelkező nemzetibank-elnökök száma tizenöt lesz. Ezeket a szavazati jogok a következők szerint oszlanak meg, illetve azok az alábbi rotációs rend szerint változnak:

- a) attól a naptól kezdődően, amikor a nemzeti központi banki elnökök száma meghaladja a tizenötöt, és addig a napig, amíg számuk eléri a huszonkettőt, a nemzeti központi banki elnököket két csoportba kell sorolni azon besorolásnak megfelelően, amelyet az elnök által képviselt nemzeti központi bank tagállamának az azon tagállamok piaci áron számított aggregált bruttó hazai termékében, illetve monetáris pénzügyi intézményeik teljes aggregált mérlegében megállapított részesedése határoz meg, amelyek pénzneme az euro. Az aggregált bruttó hazai termékben, illetve a monetáris pénzügyi intézmények teljes aggregált mérlegében történő részesedés figyelembe vétel 5/6 és 1/6 súlyokkal történik. Az első csoport öt nemzeti központi banki elnökből, a második csoport a többi nemzeti központi banki elnökből áll. Az első csoportba sorolt nemzeti központi banki elnökök a nekik juttatott szavazati jogot nem gyakorolhatják kevesebbszer, mint a második csoportba sorolt nemzeti központi bankok elnökei. Az előző mondatra is figyelemmel az első csoport négy, a második csoport tizenegy szavazati jogot kap;
- b) attól a naptól kezdődően, amikor a nemzeti központi banki elnökök száma eléri a huszonkettőt, a nemzeti központi banki elnököket három csoportba kell sorolni a fenti kritériumokra alapozott besorolásnak megfelelően. Az első csoport öt nemzeti központi banki elnökből áll és négy szavazati jogot kap. A második csoport a nemzeti központi banki elnökök teljes számának felével megegyező számú nemzeti központi banki elnökből áll, ahol az esetleges töredékszámot a legközelebbi egész számra felfelé kell kerekíteni, és e csoport nyolc szavazati jogot kap. A harmadik csoport a fennmaradó nemzeti központi banki elnökből áll, és három szavazati jogot kap;

- c) a nemzetibank-elnökök minden egyes csoporton belül azonos ideig rendelkeznek szavazati joggal;
- d) a piaci áron számított aggregált bruttó hazai termékből való részesedés kiszámításához a 29. cikk (2) bekezdését kell alkalmazni. A monetáris pénzügyi intézmények teljes aggregált mérlegét az Európai Közösségben a számítás idején alkalmazandó statisztikai keretrendszerrel összhangban kell meghatározni;
- e) amennyiben a piaci áron számított aggregált bruttó hazai terméket a 29. cikk (3) bekezdésével összhangban módosítani kell, vagy ha a nemzeti központi banki elnökök száma növekszik, az egyes csoportok nagyságát és/vagy összetételét a fenti elvekkel összhangban ki kell igazítani;
- f) a Kormányzótanács a szavazati joggal rendelkező, illetve azzal nem rendelkező tagjai kétharmados többségével hozza meg a fenti elvek végrehajtásához szükséges összes intézkedést, és elhatározhatja a rotációs rendszer bevezetésének elhalasztását addig a napig, amikor a nemzeti központi banki elnökök száma a tizennyolcat meghaladja.

A szavazati jogot személyesen kell gyakorolni. E szabálytól eltérve, a 12. cikk (3) bekezdésében említett eljárási szabályzat előírhatja, hogy a Kormányzótanács tagjai szavazatukat telekonferencia keretében is leadhatják. Ez a szabályzat azt is előírja, hogy a Kormányzótanácsnak a megbeszéléseken való részvételben hosszabb ideig akadályoztatott tagja kijelölheti a Kormányzótanács tagjaként öt helyettesítő személyt.

Az első és második albekezdés rendelkezései nem sérthetik a Kormányzótanács összes tagjának – akár rendelkeznek szavazati joggal akár nem – szavazati jogát a (3) bekezdés, illetve a 40. cikk (2) és (3) bekezdése értelmében. Ha ezen alapokmány másként nem rendelkezik, a Kormányzótanács a szavazati joggal rendelkező tagjainak egyszerű többségével határoz. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

A Kormányzótanács határozatképességéhez a szavazati joggal rendelkező tagok kétharmadának jelenléte szükséges. Határozatképtelenség esetén az elnök rendkívüli ülést hívhat össze, amelyen határozatképességre való tekintet nélkül lehet határozatot hozni.

(3) Az olyan határozatok esetében, amelyeket a 28., 29., 30., 32., 33. és 49. cikk alapján kell meghozni, a Kormányzótanács tagjainak szavazatait a nemzeti központi bankoknak az Európai Központi Bank jegyzett tőkéjében való részesedése arányában kell súlyozni. Az Igazgatóság tagjainak szavazatát nullával kell súlyozni. A minősített többséget igénylő határozatok esetében a határozat akkor tekinthető meghozottnak, ha a leadott igen szavazatok az Európai Központi Bank jegyzett tőkéjének legalább a kétharmadát és a részvényeseknek legalább a felét képviselik. Akadályoztatásuk esetén a nemzeti központi bankok elnökei helyetttest jelölhetnek ki súlyozott szavazatuk leadása céljából.

(4) Az üléseken elhangzottak titkosak. A Kormányzótanács úgy határozhat, hogy tanácskozásainak eredményét nyilvánosságra hozza.

(5) A Kormányzótanács évente legalább tíz alkalommal ülésezik.

11. CIKK

Az Igazgatóság

(1) Az Alkotmány III-382. cikke (2) bekezdése első albekezdésének megfelelően az Igazgatóság az elnökből, az alelnökből és négy további tagból áll.

A tagok feladataikat teljes munkaidőben látják el. A tagok semmilyen egyéb – akár kereső, akár ingyenesen végzett – foglalkozást nem folytathatnak, kivéve, ha ez alól a Kormányzótanács kivételesen mentesítést ad.

(2) Az Alkotmány III-382. cikke (2) bekezdése második albekezdésének megfelelően az elnököt, az alelnököt és az Igazgatóság többi tagját az Európai Tanács minősített többséggel, a Tanács ajánlása alapján és az Európai Parlamenttel, valamint az Európai Központi Bank Kormányzótanácsával folytatott konzultációt követően olyan személyek közül nevezi ki, akik monetáris vagy banki területen elismert szakmai tekintéllyel és tapasztalattal rendelkeznek.

Megbízatusuk nyolc évre szól, és nem újítható meg.

Az Igazgatóság tagjai csak a tagállamok állampolgárai lehetnek.

(3) Az Igazgatóság tagjainak alkalmazási feltételei, különösen illetményük, nyugdíjuk és egyéb szociális biztonsági juttatásaik az Európai Központi Bankkal kötendő szerződés tárgyát képezik, és ezeket a Kormányzótanács és a Tanács által kinevezett három-három tagból álló bizottság javaslata alapján a Kormányzótanács határozza meg. Az e bekezdésben említett kérdésekben az Igazgatóság tagjai nem rendelkeznek szavazati joggal.

- (4) Ha az Igazgatóság valamely tagja már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el, a Bíróság a Kormányzótanács vagy az Igazgatóság kérelmére felmentheti hivatalából.
- (5) Az Igazgatóság minden egyes jelenlévő tagja jogosult szavazni, és e célból egy szavazattal rendelkezik. Eltérő rendelkezés hiányában az Igazgatóság a leadott szavazatok egyszerű többségével határoz. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt. A szavazási szabályokat a 12. cikk (3) bekezdésében említett eljárási szabályzat határozza meg.
- (6) Az Igazgatóság felel az Európai Központi Bank folyó ügyeinek intézéséért.
- (7) Az Igazgatóság megüresedő helyét egy új tagnak a (2) bekezdésnek megfelelően történő kinevezése útján kell betölteni.

12. CIKK

A döntéshozó szervek felelőssége

- (1) A Kormányzótanács elfogadja az Alkotmány és az ezen alapokmány alapján a Központi Bankok Európai Rendszerére ruházott feladatok ellátásának biztosítása érdekében szükséges iránymutatásokat és határozatokat. A Kormányzótanács alakítja ki az Unió monetáris politikáját, beleértve adott esetben a közbenső monetáris célokra, az irányadó kamatokra és a Központi Bankok Európai Rendszerében a jegybanki pénzkínálatra vonatkozó határozatokat, továbbá meghatározza a végrehajtásukhoz szükséges iránymutatásokat.

Az Igazgatóság a monetáris politikát a Kormányzótanács által hozott iránymutatások és határozatok alapján hajtja végre. Ennek érdekében kiadja a szükséges utasításokat a nemzeti központi bankok számára. Ezen túlmenően az Igazgatóság a Kormányzótanács határozata által ráruházott bizonyos hatáskörökkel is rendelkezhet.

E cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül az Európai Központi Bank a lehetségesnek és megfelelőnek ítélt mértékben a nemzeti központi bankokhoz folyamodhat a Központi Bankok Európai Rendszerének feladatkörébe tartozó műveletek elvégzése végett.

- (2) Az Igazgatóság felel a Kormányzótanács üléseinek előkészítéséért.
- (3) A Kormányzótanács eljárási szabályzatot fogad el, amely meghatározza az Európai Központi Banknak és döntéshozó szerveinek belső felépítését.
- (4) A Kormányzótanács ellátja a 4. cikkben említett tanácsadói feladatokat.
- (5) A Kormányzótanács határoz a 6. cikkben említett kérdésekben.

13. CIKK

Az elnök

- (1) Az Európai Központi Bank Kormányzótanácsának és Igazgatóságának ülésein az elnök, vagy távollétében az alelnök elnököl.
- (2) A 38. cikk sérelme nélkül az Európai Központi Bankot külső kapcsolataiban az elnök vagy az általa kijelölt személy képviseli.

14. CIKK

A nemzeti központi bankok

(1) Az Alkotmány III-189. cikkének megfelelően valamennyi tagállam biztosítja, hogy nemzeti jogszabályai – nemzeti központi bankjának státútumát is beleértve – összeegyeztethetők legyenek az Alkotmánnyal és ezen alapokmánnyal.

(2) A nemzeti központi bankok státútumának rendelkeznie kell különösen arról, hogy a nemzeti központi bank elnökének hivatali ideje legalább öt év.

Valamely nemzeti központi bank elnökét kizárólag abban az esetben lehet hivatalából felmenteni, ha már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el. Az erre vonatkozó határozatot az érintett elnök vagy a Kormányzótanács a Bíróság előtt megtámadhatja az Alkotmány vagy az annak alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértésére hivatkozva. Ezt az eljárást, az esettől függően, az intézkedés kihirdetésétől vagy a felperessel történő közlésétől, illetve ennek hiányában attól a naptól számított két hónapon belül kell megindítani, amikor arról a felperes tudomást szerzett.

(3) A nemzeti központi bankok a Központi Bankok Európai Rendszerének szerves részét képezik, és az Európai Központi Bank iránymutatásainak és utasításainak megfelelően tevékenykednek. A Kormányzótanács megteszi az Európai Központi Bank iránymutatásai és utasításai betartásának biztosításához szükséges lépéseket, és ehhez megköveteli a szükséges információk rendelkezésére bocsátását.

(4) A nemzeti központi bankok az ebben az alapokmányban foglaltakon kívül egyéb feladatokat is elláthatnak, kivéve, ha a Kormányzótanács a leadott szavazatok kétharmados többségével azokat a Központi Bankok Európai Rendszere céljaival és feladataival ellentétesnek találja. E feladatokat a nemzeti központi bankok saját felelősségükre és kockázatukra látják el, és ezek nem tekinthetők a Központi Bankok Európai Rendszerének feladatkörébe tartozónak.

15. CIKK

Jelentési kötelezettség

- (1) Az Európai Központi Bank legalább negyedévente jelentést készít és tesz közzé a Központi Bankok Európai Rendszerének tevékenységéről.
- (2) A Központi Bankok Európai Rendszerének konszolidált pénzügyi kimutatását hetente közzé kell tenni.
- (3) Az Alkotmány III-383. cikkének (3) bekezdésével összhangban az Európai Központi Bank a Központi Bankok Európai Rendszere tevékenységéről, valamint az előző és a folyó év monetáris politikájáról éves jelentést készít az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak és a Bizottságnak.
- (4) Az e cikkben említett jelentéseket és kimutatásokat térítésmentesen az érdeklődők rendelkezésére kell bocsátani.

16. CIKK

Bankjegyek

Az Alkotmány III-186. cikke (1) bekezdésének megfelelően az Unión belül kizárólag a Kormányzótanács jogosult euróbankjegyek kibocsátásának az engedélyezésére. Ilyen bankjegyek kibocsátására az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok jogosultak. Kizárólag az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok által kibocsátott bankjegyek minősülnek törvényes fizetőeszköznek az Unión belül.

Az Európai Központi Bank a lehető legnagyobb mértékig tiszteletben tartja a bankjegyek kibocsátására és külső megjelenésére vonatkozóan fennálló gyakorlatot.

IV. FEJEZET

A KÖZPONTI BANKOK EURÓPAI RENDSZERÉNEK MONETÁRIS FELADATAI ÉS MŰVELETEI

17. CIKK

Az Európai Központi Banknál és a nemzeti központi bankoknál vezetett számlák

Műveleteik végzése érdekében az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok számlát nyithatnak hitelintézeteknek, közigazgatási intézményeknek és más piaci szereplőknek, valamint fedezetként elfogadhatnak eszközöket, beleértve a dematerializált értékpapírokat is.

18. CIKK

Nyíltpiaci és hitelműveletek

- (1) A Központi Bankok Európai Rendszerének céljai elérése és feladatainak ellátása érdekében az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok:
- a) műveleteket végezhetnek a pénzügyi piacokon követelések és forgalomképes eszközök végleges (azonnali vagy határidős) vagy visszavásárlási megállapodás keretében történő eladásával és vásárlásával, valamint kölcsönbe adásával vagy vételével mind euróban, mind egyéb pénznemekben, valamint nemesfémekben;
 - b) hitelműveleteket végezhetnek hitelintézetekkel és más piaci szereplőkkel megfelelő fedezet mellett történő hitelnyújtás révén.
- (2) Az Európai Központi Bank meghatározza a saját maga vagy a nemzeti központi bankok által végzendő nyíltpiaci és hitelműveletekre vonatkozó általános elveket, beleértve azoknak a feltételeknek a közzétételére vonatkozó elveket is, amelyek alapján ilyen műveleteket végezhetnek.

19. CIKK

Kötelező tartalék

- (1) A 2. cikkre is figyelemmel, az Európai Központi Bank a monetáris politikai célok megvalósítása érdekében megkövetelheti, hogy a tagállamokban létrehozott hitelintézetek kötelező tartalékot tartsanak az Európai Központi Bankban és a nemzeti központi bankokban lévő számláikon. A kötelező tartalék kiszámítására és meghatározására vonatkozó szabályokat a Kormányzótanács állapíthatja meg. E kötelezettségek nem teljesítése esetén az Európai Központi Bank büntető kamatok és más hasonló következményekkel járó szankciók kiszabására jogosult.
- (2) E cikk alkalmazása céljából a Tanács a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően meghatározza a kötelező tartalék alapját és az ezen tartaléknak a tartalékalaphoz viszonyított maximálisan megengedhető arányát, továbbá az ezek nem teljesítése esetén alkalmazandó megfelelő szankciókat.

20. CIKK

A monetáris politika egyéb eszközei

A Kormányzótanács a leadott szavazatok kétharmados többségével hozott határozatával a monetáris politika olyan egyéb módszereinek alkalmazásáról dönthet, amelyeket a 2. cikkre is figyelemmel megfelelőnek ítél.

E módszerek alkalmazási körét a Tanács határozza meg a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, ha azok harmadik személyekre kötelezettséget rónak.

21. CIKK

Közigazgatási intézményekkel folytatott műveletek

- (1) Az Alkotmány III-181. cikkének megfelelően az Európai Központi Bank, illetve a tagállamok központi bankjai nem nyújthatnak folyószámlahitelt, vagy bármely más hitelt az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok, továbbá a tagállamok központi kormányzata, regionális vagy helyi közigazgatási szervei, közjogi testületei, egyéb közintézményei vagy közvállalkozásai részére, és ezektől közvetlenül nem vásárolhatnak adósságinstrumentumokat.
- (2) Az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok fiskális megbízottként tevékenykedhetnek az (1) bekezdésben meghatározott intézmények részére.
- (3) E cikk rendelkezései nem alkalmazhatók a köztulajdonban lévő hitelintézetekre, amelyeket a jegybanki pénzkínálat vonatkozásában a nemzeti központi bankoknak és az Európai Központi Banknak a magántulajdonban lévő hitelintézetekkel azonos bánásmódban kell részesíteniük.

22. CIKK

Elszámolási és fizetési rendszerek

Az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok megfelelő eszközöket bocsáthatnak rendelkezésre, az Európai Központi Bank pedig rendeleteket alkothat annak érdekében, hogy biztosítsák az Unión belüli és a más államokkal fenntartott elszámolási és fizetési rendszerek hatékony és megbízható működését.

23. CIKK

Külső műveletek

Az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok:

- a) kapcsolatot létesíthetnek más államok központi bankjaival és pénzügyi szervezeteivel, és szükség szerint nemzetközi szervezetekkel;
- b) azonnali és határidős ügylet keretében bármilyen devizaeszközt és nemesfémeket vásárolhatnak és adhatnak el; a „devizaeszköz” fogalma magában foglalja a bármely ország valutájában vagy bármely elszámolási egységében és bármely formában nyilvántartott értékpapírokat és egyéb eszközöket;
- c) rendelkezhetnek az e cikkben említett eszközökkel és kezelhetik azokat;
- d) harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel bármilyen banki ügyletet lebonyolíthatnak, beleértve a hitelnyújtási és hitelfelvételi műveleteket.

24. CIKK

Egyéb műveletek

A feladatkörükből adódó műveleteken túl az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok igazgatási célokból vagy személyzetük részére végezhetnek műveleteket.

V. FEJEZET

PRUDENCIÁLIS FELÜGYELET

25. CIKK

Prudenciális felügyelet

- (1) Az Európai Központi Bank a hitelintézetek prudenciális felügyeletére és a pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó, kötelező erejű uniós jogi aktusok hatálya és végrehajtása tárgyában tanácsot adhat a Tanácsnak, a Bizottságnak vagy a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak, illetve ezek az Európai Központi Bankkal konzultálhatnak.
- (2) Az Alkotmány III-185. cikkének (6) bekezdése alapján elfogadott európai törvényeknek megfelelően az Európai Központi Bank külön feladatokat láthat el a hitelintézetek és – a biztosítóintézetek kivételével – az egyéb pénzügyi szervezetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatban.

*VI. FEJEZET*A KÖZPONTI BANKOK EURÓPAI RENDSZERÉRE VONATKOZÓ
PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

26. CIKK

Pénzügyi beszámoló

- (1) Az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok pénzügyi éve január első napján kezdődik és december utolsó napján ér véget.
- (2) Az Európai Központi Bank éves beszámolóját az Igazgatóság állítja össze a Kormányzótanács által megállapított elveknek megfelelően. Az éves beszámolót a Kormányzótanács hagyja jóvá, majd ezután azt közzé kell tenni.
- (3) Elemzési és működtetéssel összefüggő célokból az Igazgatóság elkészíti a Központi Bankok Európai Rendszerének konszolidált mérlegét, amely magában foglalja a nemzeti központi bankoknak a Központi Bankok Európai Rendszeréhez tartozó eszközeit és forrásait.
- (4) E cikk alkalmazása érdekében a Kormányzótanács megállapítja a nemzeti központi bankok által végzett műveletek könyvvitelének és jelentéstételének egységesítéséhez szükséges szabályokat.

27. CIKK

Pénzügyi ellenőrzés

- (1) Az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok beszámolóit a Kormányzótanács által javasolt és a Tanács által jóváhagyott, független külső könyvvizsgálók ellenőrzik. A könyvvizsgálók jogosultak az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok valamennyi könyvét és számláját megvizsgálni, valamint ügyleteikről teljes tájékoztatást kapni.
- (2) Az Alkotmány III-384. cikkét csak az Európai Központi Bank ügyvezetése hatékonyságának vizsgálatára kell alkalmazni.

28. CIKK

Az Európai Központi Bank tőkéje

- (1) Az Európai Központi Bank tőkéje 5 milliárd euro. Tőkeemelésre olyan összegben kerülhet sor, amelyet adott esetben a Kormányzótanács európai törvénnyel, a 10. cikk (3) bekezdésében előírt minősített többséggel határoz meg a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően a Tanács által rögzített határokon belül és feltételekkel.
- (2) Az Európai Központi Bank tőkéjét kizárólag a nemzeti központi bankok jegyezhetik és birtokolhatják. A tőke jegyzése a 29. cikknek megfelelően meghatározott kulcs szerint történik.

- (3) A Kormányzótanács a 10. cikk (3) bekezdésében előírt minősített többséggel határozza meg a tőkebefizetési kötelezettség mértékét és formáját.
- (4) Az (5) bekezdésre is figyelemmel, a nemzeti központi bankoknak az Európai Központi Bank jegyzett tőkéjében meglévő részesedését nem lehet átruházni, zálogjoggal megterhelni vagy lefoglalni.
- (5) A 29. cikkben meghatározott kulcs módosítása esetén a nemzeti központi bankok egymás között olyan mértékben ruházzák át tőkerészesedésüket, hogy a részesedések megoszlása megfeleljen a módosított kulcsnak. Az ilyen átruházás feltételeit és módját a Kormányzótanács határozza meg.

29. CIKK

Tőkejegyzési kulcs

- (1) Az Európai Központi Bank tőkéjének jegyzésére vonatkozó kulcsot – amelyet első alkalommal 1998-ban, a Központi Bankok Európai Rendszerének létrehozásakor rögzítettek – úgy kell meghatározni, hogy valamennyi nemzeti központi bankhoz egy súlyt kell rendelni, amely a következők összegének felel meg:
- a Központi Bankok Európai Rendszerének létrehozását megelőző utolsó előtti évben az Unió népességszámából való tagállami részesedés 50%-a;
 - a Központi Bankok Európai Rendszerének létrehozását megelőző utolsó előtti évet megelőző öt évben az Unió piaci áron számított bruttó hazai össztermékéből való tagállami részesedés 50%-a.

A százalékokat a 0,0001 százalékpont legközelebb eső többszörösére kell felfelé vagy lefelé kerekíteni.

- (2) Az e cikk alkalmazásához szükséges statisztikai adatokat a Bizottság biztosítja a 41. cikkben megállapított eljárás alapján, a Tanács által elfogadott szabályoknak megfelelően.
- (3) Az egyes nemzeti központi bankokhoz rendelt súlyokat a Központi Bankok Európai Rendszerének létrehozását követően ötévente módosítják az (1) bekezdésben megállapított rendelkezések értelemszerű alkalmazásával. A módosított kulcsot a következő év első napjától kezdve kell alkalmazni.
- (4) A Kormányzótanács megteszi az e cikk alkalmazásához szükséges egyéb intézkedéseket.

30. CIKK

Devizatartalékokat megtestesítő eszközök átadása az Európai Központi Banknak

- (1) A 28. cikk sérelme nélkül a nemzeti központi bankok devizatartalékokat megtestesítő eszközökkel látják el az Európai Központi Bankot legfeljebb 50 milliárd eurónak megfelelő összegben, amely nem állhat a tagállamok valutájából, euróból, Nemzetközi Valutaalap-tartalékpozícióból és különleges lehívási jogból (SDR). A Kormányzótanács dönt arról, hogy az Európai Központi Bank milyen arányban hívja le ezeket az eszközöket. Az Európai Központi Bank korlátlanul jogosult a részére átadott devizatartalékok tartására és kezelésére, továbbá az ebben az alapokmányban meghatározott célokra történő felhasználására.
- (2) Az egyes nemzeti központi bankok hozzájárulását az Európai Központi Bank jegyzett tőkéjéből való részesedésük arányában kell meghatározni.
- (3) Az Európai Központi Bank az egyes nemzeti központi bankok javára a hozzájárulás mértékével megegyező követelést ír jóvá. A Kormányzótanács határozza meg az ilyen követelések denominációját és kamatozását.

- (4) Az Európai Központi Bank az (1) bekezdésben meghatározott mértéken túl a (2) bekezdésnek megfelelően devizatartalékokat megtestesítő eszközöket hívhat le a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, a Tanács által meghatározott kereteken belül és feltételek mellett.
- (5) Az Európai Központi Bank Nemzetközi Valutaalap-tartalékpozíciókat és különleges lehívási jogot (SDR) tarthat és kezelhet, valamint rendelkezhet ezek összevonásáról.
- (6) A Kormányzótanács megteszi az e cikk alkalmazásához szükséges egyéb intézkedéseket.

31. CIKK

A nemzeti központi bankok által tartott devizatartalékot megtestesítő eszközök

- (1) A nemzeti központi bankok jogosultak a nemzetközi szervezetek irányában fennálló kötelezettségeik teljesítése érdekében ügyleteket lebonyolítani a 23. cikknek megfelelően.
- (2) A devizatartalékot megtestesítő eszközök 30. cikkben említett átadását követően a nemzeti központi bankoknál maradó devizatartalékokkal végzendő valamennyi egyéb művelethez, továbbá a tagállamoknak a devizában tartott technikai egyenlegeikhez kapcsolódó műveleteihez – a (3) bekezdés keretében meghatározandó összeghatáron felül – meg kell szerezni az Európai Központi Bank jóváhagyását annak érdekében, hogy biztosítsák az Unió árfolyam- és monetáris politikájával való összhangot.

(3) A Kormányzótanács iránymutatásokat bocsát ki az ilyen műveletek bonyolításának elősegítése céljából.

32. CIKK

A nemzeti központi bankok monetáris jövedelmének felosztása

(1) A Központi Bankok Európai Rendszere monetáris politikai feladatainak ellátása folytán a nemzeti központi bankoknál felhalmozódó jövedelmeket (a továbbiakban: monetáris jövedelem) minden egyes pénzügyi év végén fel kell osztani e cikk rendelkezéseinek megfelelően.

(2) Minden egyes nemzeti központi bank monetáris jövedelmének összege megegyezik a forgalomban lévő bankjegyekkel, valamint a hitelintézetek jegybanki betéteivel szemben fennálló eszközökből eredő éves bevételével. Ezeket az eszközöket a nemzeti központi bankok a Kormányzótanács által megállapítandó iránymutatásoknak megfelelően külön mutatják ki.

(3) Ha a harmadik szakasz kezdetét követően a nemzeti központi bankok mérlegének struktúrája a Kormányzótanács megítélése szerint nem teszi lehetővé a (2) bekezdés alkalmazását, a Kormányzótanács minősített többséggel úgy határozhat, hogy a (2) bekezdés rendelkezéseitől eltérve a monetáris jövedelmet legfeljebb öt éven keresztül más módszerrel kell kiszámítani.

(4) Az egyes nemzeti központi bankok monetáris jövedelméből le kell vonni a 19. cikknek megfelelően a nemzeti központi bank által a hitelintézetek jegybanki betétei után fizetett kamatok összegét.

A Kormányzótanács úgy határozhat, hogy a bankjegykibocsátással összefüggésben felmerülő költségeket, illetve – kivételes esetben – a Központi Bankok Európai Rendszere számára végzett monetáris politikai műveletek kapcsán elszenvedett meghatározott veszteségeket a nemzeti központi bankok részére meg kell téríteni. A költségek, illetve veszteségek megtérítésére a Kormányzótanács által megfelelőnek ítélt formában kerül sor. Ezeket az összegeket el lehet számolni a nemzeti központi bankok monetáris jövedelmének terhére.

- (5) A nemzeti központi bankok monetáris jövedelmének összege az Európai Központi Bankba befizetett tőkerészesedésük arányában kerül felosztásra a nemzeti központi bankok között, figyelembe véve a Kormányzótanács 33. cikk (2) bekezdése értelmében hozott határozatát.
- (6) Az Európai Központi Bank a Kormányzótanács iránymutatásainak megfelelően végzi a monetáris jövedelem felosztásából származó egyenlegek elszámolását és kiegyenlítését.
- (7) A Kormányzótanács megteszi az e cikk alkalmazásához szükséges egyéb intézkedéseket.

33. CIKK

Az Európai Központi Bank nettó nyereségének és veszteségének felosztása

- (1) Az Európai Központi Bank nettó nyeresége a következő sorrendben kerül felosztásra:
 - a) a nettó nyereség 20%-át meg nem haladó, a Kormányzótanács által meghatározott összeget az általános tartalékalapba kell átutalni legfeljebb a tőke 100%-át elérő mértékben;

- b) a nettó nyereség maradványát befizetett részesedésük arányában az Európai Központi Bank részvényesei között kell felosztani.

(2) Az Európai Központi Bank által elszenvedett veszteség esetében a hiány az Európai Központi Bank általános tartalékalapja, szükség esetén pedig a Kormányzótanács határozatát követően az adott pénzügyi év monetáris jövedelme terhére jóváírható a nemzeti központi bankok között a 32. cikk (5) bekezdésének megfelelően felosztott összegek arányában és mértékéig.

VII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

34. CIKK

Jogi aktusok

- (1) Az Alkotmány III-190. cikkének megfelelően az Európai Központi Bank:
 - a) európai rendeleteket alkot a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmánya 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjában, 19. cikke (1) bekezdésében, 22. cikkében és 25. cikke (2) bekezdésében meghatározott feladatok végrehajtásához szükséges mértékben, valamint a 41. cikkben említett európai rendeletekben és határozatokban megállapított esetekben;

- b) elfogadja az Alkotmány és ezen alapokmány értelmében a Központi Bankok Európai Rendszerére ruházott feladatok végrehajtásához szükséges európai határozatokat;
- c) ajánlásokat tesz és véleményeket fogad el.

(2) Az Európai Központi Bank úgy határozhat, hogy európai határozatait, valamint ajánlásait és véleményeit nyilvánosságra hozza.

(3) A 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően a Tanács által meghatározott kereteken belül és feltételek mellett az Európai Központi Bank pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabhat ki azokra a vállalkozásokra, amelyek nem tesznek eleget az európai rendeleteiből és határozataiból fakadó kötelezettségeknek.

35. CIKK

Bírósági felülvizsgálat és kapcsolódó kérdések

(1) Az Alkotmányban megállapított esetekben és feltételek mellett az Európai Unió Bírósága felülvizsgálhatja, illetve értelmezheti az Európai Központi Bank aktusait és mulasztásait. Az Európai Központi Bank – az Alkotmányban megállapított esetekben és feltételek mellett – eljárást indíthat.

(2) Az egyrészt az Európai Központi Bank, másrésztől annak hitelezői, adósai vagy bármely más személy közötti jogvitákban a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság jár el, kivéve azokat az eseteket, amelyekben az Európai Unió Bírósága rendelkezik hatáskörrel.

- (3) Az Európai Központi Bank az Alkotmány III-431. cikkében meghatározott felelősségi szabályok hatálya alá tartozik. A nemzeti központi bankok felelősségét saját nemzeti joguk határozza meg.
- (4) A Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az Európai Központi Bank által vagy nevében kötött közjogi vagy magánjogi szerződésekben foglalt választottbírói kikötés alapján határozatot hozzon.
- (5) Az Európai Unió Bírósága előtt történő keresetindításról az Európai Központi Bank nevében a Kormányzótanács dönt.
- (6) A Európai Unió Bírósága rendelkezik hatáskörrel a nemzeti központi bankoknak az Alkotmányból és az ezen alapokmányból eredő kötelezettségei teljesítésével kapcsolatos jogvitákban. Ha az Európai Központi Bank megítélése szerint valamely nemzeti központi bank az Alkotmányból és az ezen alapokmányból eredő valamely kötelezettségét nem teljesítette, az ügyről indokolással ellátott véleményt ad, miután az érintett nemzeti központi banknak lehetőséget biztosított észrevételei megtételére. Ha az érintett nemzeti központi bank az Európai Központi Bank által meghatározott határidőn belül nem tesz eleget a véleményben foglaltaknak, az Európai Központi Bank az Európai Unió Bíróságához fordulhat.

36. CIKK

Személyzet

- (1) A Kormányzótanács az Igazgatóság javaslata alapján meghatározza az Európai Központi Bank személyzetének alkalmazási feltételeit.

(2) Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik az Európai Központi Bank és alkalmazottai között felmerülő minden vitás ügyben, az alkalmazási feltételekben megállapított keretek között és feltételek mellett.

37. CIKK

Titoktartás

(1) Az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok irányító szerveinek és személyzetének tagjai megbízatásuk megszűnését követően sem fedhetnek fel szolgálati titoktartási kötelezettség alá eső információt.

(2) E kötelezettség azon személyekre is vonatkozik, akik hozzáférnek titoktartási kötelezettséget előíró, kötelező erejű uniós jogi aktus hatálya alá tartozó adatokhoz.

38. CIKK

Aláírásra jogosultak

Az Európai Központi Bank harmadik személyekkel szemben elnöke vagy Igazgatóságának két tagja útján, vagy az elnök által az Európai Központi Bank nevében aláírásra kellően feljogosított két alkalmazottjának aláírásával vállal jogi kötelezettséget.

39. CIKK

Kiváltságok és mentességek

Az Európai Központi Bankot a tagállamok területén megilletik a feladatai ellátásához szükséges kiváltságok és mentességek az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvben megállapított feltételek szerint.

VIII. FEJEZET

AZ ALAPOKMÁNY MÓDOSÍTÁSA
ÉS KIEGÉSZÍTŐ SZABÁLYOK

40. CIKK

Egyszerűsített módosítási eljárások

(1) Az Alkotmány III-187. cikke (3) bekezdésének megfelelően ezen alapokmány 5. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése, 17., 18. cikke, 19. cikkének (1) bekezdése, 22., 23., 24., 26. cikke, 32. cikkének (2), (3), (4) és (6) bekezdése, 33. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 36. cikke európai törvénnyel módosítható:

- a) a Bizottság javaslata alapján és az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően, vagy
- b) az Európai Központi Bank javaslata alapján és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően.

(2) A Tanács az Európai Központi Bank ajánlása alapján és az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően, vagy a Bizottság ajánlása alapján és az Európai Parlamenttel és az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően európai határozattal egyhangúlag módosíthatja a 10. cikk (2) bekezdését. Ezek a módosítások csak azt követően léphetnek hatályba, hogy azokat a tagállamok saját alkotmányos követelményeiknek megfelelően jóváhagyták.

(3) Az Európai Központi Bank e cikk szerinti ajánlásához a Kormányzótanács egyhangú határozata szükséges.

41. CIKK

Kiegészítő szabályok

Az Alkotmány III-187. cikke (4) bekezdésének megfelelően a Tanács európai rendeletekben és határozatokban megállapítja az ezen alapokmány 4. cikkében, 5. cikke (4) bekezdésében, 19. cikke (2) bekezdésében, 20. cikkében, 28. cikke (1) bekezdésében, 29. cikke (2) bekezdésében, 30. cikke (4) bekezdésében, valamint 34. cikke (3) bekezdésében említett intézkedéseket. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően vagy

- a) a Bizottság javaslata alapján és az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően, vagy
- b) az Európai Központi Bank javaslata alapján és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően határoz.

IX. FEJEZET

A KÖZPONTI BANKOK EURÓPAI RENDSZERÉRE VONATKOZÓ
ÁTMENETI ÉS EGYÉB RENDELKEZÉSEK

42. CIKK

Általános rendelkezések

- (1) Az Alkotmány III-197. cikkének (1) bekezdésében említett eltérés azzal a következménnyel jár, hogy az alapokmány következő cikkei nem keletkeztetnek jogokat és kötelezettségeket az érintett tagállamok számára: 3., 6. cikk, 9. cikk (2) bekezdés, 12. cikk (1) bekezdés, 14. cikk (3) bekezdés, 16., 18., 19., 20., 22., 23. cikk, 26. cikk (2) bekezdés, 27., 30., 31., 32., 33., 34., és 50. cikk.
- (2) Az Alkotmány III-197. cikke (1) bekezdésében meghatározott eltéréssel rendelkező tagállamok központi bankjai a nemzeti jognak megfelelően megőrzik hatáskörüket a monetáris politika területén.
- (3) Az Alkotmány III-197. cikke (2) bekezdése második albekezdésének és ezen alapokmány 3. cikkének, 11. cikke (2) bekezdésének és a 19. cikkének megfelelően „tagállamok” alatt azokat a tagállamokat kell érteni, amelyek pénzneme az euro.
- (4) A 9. cikk (2) bekezdésében, a 10. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 12. cikk (1) bekezdésében, a 16., 17., 18., 22., 23., 27., 30., 31., 32. cikkben, a 33. cikk (2) bekezdésében és az 50. cikkben „nemzeti központi bankok” alatt azon tagállamok nemzeti központi bankjait kell érteni, amelyek pénzneme az euro.

(5) A 10. cikk (3) bekezdésében, valamint a 33. cikk (1) bekezdésében „részvényesek” alatt azon tagállamok nemzeti központi bankjait kell érteni, amelyek pénzneme az euro.

(6) A 10. cikk (3) bekezdésében, valamint a 30. cikk (2) bekezdésében az „Európai Központi Bank jegyzett tőkéje” alatt az Európai Központi Banknak az azon tagállamok központi bankjai által jegyzett tőkéjét kell érteni, amelyek pénzneme az euro.

43. CIKK

Az Európai Központi Bank átmeneti feladatai

Az Európai Központi Bank átveszi az Európai Monetáris Intézetnek az Alkotmány III-199. cikke (2) bekezdésében említett azon korábbi feladatait, amelyeket – egy vagy több tagállam eltérése következtében – az euro bevezetését követően továbbra is végre kell hajtani.

Az Európai Központi Bank az Alkotmány III-198. cikkében meghatározott eltérések hatályon kívül helyezésére történő felkészüléshez tanácsot ad.

44. CIKK

Az Európai Központi Bank Általános Tanácsa

(1) Az Alkotmány III-187. cikke (1) bekezdésének sérelme nélkül az Európai Központi Bank harmadik döntéshozó szerveként létre kell hozni az Általános Tanácsot.

- (2) Az Általános Tanács tagjai az Európai Központi Bank elnöke és alelnöke, valamint a nemzeti központi bankok elnökei. Az Igazgatóság többi tagja szavazati jog nélkül részt vehet az Általános Tanács ülésein.
- (3) Az Általános Tanács feladatait teljes körűen a 46. cikk sorolja fel.

45. CIKK

Az Általános Tanács működése

- (1) Az Európai Központi Bank Általános Tanácsának ülésein az Európai Központi Bank elnöke, vagy távollétében az alelnöke elnököl.
- (2) A Tanács elnöke és a Bizottság egy tagja szavazati jog nélkül részt vehet az Általános Tanács ülésein.
- (3) Az Általános Tanács üléseit az elnök készíti elő.
- (4) A 12. cikk (3) bekezdésétől eltérve, az Általános Tanács maga fogadja el eljárási szabályzatát.
- (5) Az Általános Tanács titkárságát az Európai Központi Bank biztosítja.

46. CIKK

Az Általános Tanács feladatai

- (1) Az Általános Tanács:
 - a) ellátja a 43. cikkben említett feladatokat,
 - b) közreműködik a 4. cikkben és a 25. cikk (1) bekezdésében említett tanácsadói feladatok ellátásában.

- (2) Az Általános Tanács közreműködik:
 - a) az 5. cikkben foglaltak szerinti statisztikai adatok gyűjtésében,
 - b) az Európai Központi Bank jelentéstételi tevékenységében a 15. cikkben foglaltak szerint,
 - c) a 26. cikk alkalmazásához szükséges szabályok megalkotásában a 26. cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint,
 - d) a 29. cikk alkalmazásához szükséges egyéb intézkedések meghozatalában a 29. cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint,
 - e) az Európai Központi Bank személyzete alkalmazási feltételeinek megállapításában a 36. cikkben foglaltak szerint.

- (3) Az Általános Tanács közreműködik azokban a szükséges előkészületekben, amelyek – az Alkotmány III-198. cikke (3) bekezdésében foglaltak szerint – az eltéréssel rendelkező tagállamok valutái árfolyamának euróhoz viszonyított visszavonhatatlan rögzítését célozzák.

- (4) Az Általános Tanácsot az Európai Központi Bank elnöke tájékoztatja a Kormányzótanács határozatairól.

47. CIKK

Az Európai Központi Bank tőkéjére vonatkozó átmeneti rendelkezések

A 29. cikknek megfelelően az Európai Központi Bank tőkéjének jegyzéséhez meghatározott kulcsban valamennyi nemzeti központi bankhoz egy súlyt kell rendelni. A 28. cikk (3) bekezdésétől eltérve, az eltéréssel rendelkező tagállamok központi bankjai az általuk jegyzett tőkét nem fizetik be, kivéve, ha az Általános Tanács az Európai Központi Bank jegyzett tőkéjének legalább kétharmadát és a részvényesek legalább felét képviselő többséggel úgy határoz, hogy az általuk jegyzett tőkének egy minimális százalékát be kell fizetni az Európai Központi Bank működési költségeihez történő hozzájárulásként.

48. CIKK

Az Európai Központi Bank tőkéjének, általános tartalékainak
és céltartalékainak halasztott befizetése

(1) Annak a tagállamnak a központi bankja, amelynek eltérését hatályon kívül helyezték, ugyanolyan mértékben fizeti be az Európai Központi Bank jegyzett tőkéjében meglévő részesedését, mint azon tagállamok központi bankjai, amelyek pénzneme az euro, és az Európai Központi Banknak devizatartalékot megtestesítő eszközöket ad át a 30. cikk (1) bekezdésének megfelelően. Az átadásra kerülő összeget úgy határozzák meg, hogy a 30. cikk (1) bekezdésének megfelelően az Európai Központi Banknak átadott devizatartalékot megtestesítő eszközök folyó árfolyamon vett euro értékét megszorozzák az érintett nemzeti központi bank által jegyzett részvények számának és a többi nemzeti központi bank által már befizetett részvények számának arányával.

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően teljesítendő befizetéseken túlmenően az érintett központi bank köteles hozzájárulni az Európai Központi Bank általános tartalékaihoz, az ezzel egyenértékű céltartalékokhoz, továbbá ahhoz az összeghez, amelyet az eltérés hatályon kívül helyezését megelőző év december 31-e szerinti eredménykimutatás egyenlege alapján az általános tartalékhoz és céltartalékhoz még biztosítani kell. A hozzájárulás összegét úgy határozzák meg, hogy a fentiekben meghatározott és az Európai Központi Bank jóváhagyott mérlegében kimutatott tartalékok összegét megszorozzák az érintett központi bank által jegyzett részvények számának és a többi központi bank által már befizetett részvények számának arányával.

(3). Amikor egy vagy több állam az Unió tagállamává válik, és azok mindenkor nemzeti központi bankjai a Központi Bankok Európai Rendszerének részévé válnak, az Európai Központi Bank jegyzett tőkéje, valamint az Európai Központi Banknak átutalható devizatartalékot megtestesítő eszközök legmagasabb összege automatikusan megemelkedik. A növekedés mértékét úgy kell meghatározni, hogy – a kibővített tőkekulcs határain belül – az ekkor érvényben lévő összegeket megszorozzák azzal a hányadossal, amely a csatlakozó nemzeti központi bankok részesedési súlya és azon nemzeti központi bankok részesedési súlyának a viszonyát fejezi ki, amelyek már a Központi Bankok Európai Rendszerének tagjai. Minden egyes nemzeti központi banknak a tőkekulcsban való részesedési súlyát a 29. cikk (1) bekezdésében leírtakkal megegyező módon, valamint a 29. cikk (2) bekezdésének megfelelően kell kiszámítani. A statisztikai adatokhoz használt referencia-időszakok megegyeznek azokkal, amelyeket a részesedési súlyok utolsó, öt éves időszakban, a 29. cikk (3) bekezdése értelmében fogatosított kiigazításokhoz alkalmaztak.

49. CIKK

Eltérés a 32. cikktől

- (1) Ha a harmadik szakasz kezdetét követően a Kormányzótanács úgy határoz, hogy a 32. cikk alkalmazása lényegesen megváltoztatja a nemzeti központi bankok relatív jövedelmi helyzetét, a 32. cikk alapján felosztásra kerülő jövedelem összegét a harmadik szakasz kezdetét követő első pénzügyi évben 60%-ot meg nem haladó mértékben, majd minden egyes azt követő pénzügyi évben legalább 12 százalékponttal egységesen csökkenteni kell.
- (2) Az (1) bekezdés legfeljebb öt pénzügyi éven keresztül alkalmazható a harmadik szakasz kezdetét követően.

50. CIKK

A tagállami pénznemekben denominált bankjegyek cseréje

Az Alkotmány III-198. cikke (3) bekezdésével összhangban az árfolyamok visszavonhatatlan rögzítését követően a Kormányzótanács megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a visszavonhatatlanul rögzített árfolyamú tagállami pénznemben denominált bankjegyeket a nemzeti központi bankok névértéken váltsák át.

51. CIKK

Az átmeneti rendelkezések alkalmazhatósága

A 42–47. cikk akkor és addig alkalmazható, ha és ameddig eltéréssel rendelkező tagállamok léteznek.

5. JEGYZŐKÖNYV
AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK
ALAPOKMÁNYÁRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy megállapítsák az Európai Központi Banknak az Alkotmány III-393. cikkében előírt alapokmányát,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

1. CIKK

Az Alkotmány III-393. cikkében említett Európai Beruházási Bank (a továbbiakban: a Bank) az Alkotmány és ezen alapokmány rendelkezéseinek megfelelően jön létre, valamint feladatait és tevékenységét ezeknek megfelelően végzi.

2. CIKK

A Bank feladatát az Alkotmány III-394. cikke határozza meg.

3. CIKK

Az Alkotmány III-393. cikkének megfelelően a Bank tagjai a tagállamok.

4. CIKK

(1) A Bank tőkéje 163 653 737 000 euro, amelyet a tagállamok a következők szerint jegyeznek:

Németország	26 649 532 500
Franciaország	26 649 532 500
Olaszország	26 649 532 500
Egyesült Királyság	26 649 532 500
Spanyolország	15 989 719 500
Belgium	7 387 065 000
Hollandia	7 387 065 000
Svédország	4 900 585 500
Dánia	3 740 283 000
Ausztria	3 666 973 500
Lengyelország	3 411 263 500
Finnország	2 106 816 000
Görögország	2 003 725 500
Portugália	1 291 287 000
Cseh Köztársaság	1 258 785 500
Magyarország	1 190 868 500
Írország	935 070 000
Szlovákia	428 490 500
Szlovénia	397 815 000
Litvánia	249 617 500
Luxemburg	187 015 500
Ciprus	183 382 000
Lettország	152 335 000
Észtország	117 640 000
Málta	69 804 000

A tagállamok csak a jegyzett és be nem fizetett tőkerészesedésük összegének erejéig felelnek.

- (2) Új tag felvétele esetén a jegyzett tőke az új tag tőke-hozzájárulásának megfelelően emelkedik.
- (3) A Kormányzótanács egyhangúlag a jegyzett tőke felemeléséről határozhat.
- (4) A jegyzett tőkében meglévő részesedést nem lehet átruházni, zálogjoggal megterhelni vagy lefoglalni.

5. CIKK

- (1) A jegyzett tőkéből a tagállamok a 4. cikk (1) bekezdésében megállapított összegek átlagosan 5%-át fizetik be.
- (2) A jegyzett tőke felemelése esetén a Kormányzótanács egyhangúlag meghatározza a befizetendő százalékot, valamint a befizetés módját. A befizetések kizárólag euróban teljesíthetők.
- (3) Az Igazgatótanács előírhatja a jegyzett tőke fennmaradó részének befizetését olyan mértékben, amilyen mértékben az a Bank kötelezettségeinek teljesítéséhez szükségessé válik.

A befizetést a tagállamok a jegyzett tőkében való részesedésükkel arányosan teljesítik.

6. CIKK

A Bankot a Kormányzótanács, az Igazgatótanács és az Igazgatási Bizottság irányítja és igazgatja.

7. CIKK

- (1) A Kormányzótanács a tagállamok által kijelölt miniszterekből áll.
- (2) A Kormányzótanács az Unió célkitűzéseinek megfelelően megállapítja a Bank hitelpolitikájára vonatkozó általános irányelveket.

A Kormányzótanács felügyeli ezekben az irányelveknek a végrehajtását.

- (3) A Kormányzótanács továbbá:
 - a) határoz a jegyzett tőke felemeléséről a 4. cikk (3) bekezdésének és az 5. cikk (2) bekezdésének megfelelően;
 - b) a 9. cikk (1) bekezdésében foglaltak céljából meghatározza a Bank feladatának keretein belül végzett finanszírozási műveletekre vonatkozó elveket;
 - c) gyakorolja a 9. és 11. cikkben az Igazgatótanács és az Igazgatási Bizottság tagjainak kinevezésére és felmentésére vonatkozóan megállapított, valamint a 11. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott hatásköröket;

- d) a 16. cikk (1) bekezdésének megfelelően dönt a teljes egészében vagy részben a tagállamok területén kívül eső befektetési műveletek finanszírozásáról;
- e) jóváhagyja az Igazgatótanács éves jelentését;
- f) jóváhagyja az éves mérleget és az eredménykimutatást;
- g) jóváhagyja a Bank eljárási szabályzatát;
- h) gyakorolja az ezen alapokmány által ráruházott egyéb hatásköröket és feladatokat.

(4) Az Alkotmány és ezen alapokmány keretein belül a Kormányzótanács egyhangúlag eljárva a Bank tevékenységének felfüggesztéséről és, adott esetben, felszámolásáról határozhat.

8. CIKK

(1) Ha ez az alapokmány másként nem rendelkezik, a Kormányzótanács határozatait tagjainak többségével hozza meg. Ennek a többségnek a jegyzett tőke legalább 50 %-át kell képviselnie.

A minősített többséghez a jegyzett tőke legalább 68 %-át képviselő tagok tizennyolc igen szavazata szükséges.

(2) A személyesen jelen lévő vagy képviselt tagok tartózkodása nem akadályozza a minősített többséget megkövetelő határozatok elfogadásának.

9. CIKK

(1) Az Igazgatótanács határoz a – különösen kölcsönök és garanciák formájában – történő finanszírozásról, valamint kölcsönök felvételéről, továbbá megállapítja a kölcsönök kamatait, a jutalékot, valamint a további díjakat. Az Igazgatótanács minősített többséggel hozott határozatával egyes feladatait az Igazgatási Bizottságra ruházhatja; az Igazgatótanács rendelkezik a hatáskör-átruházás feltételeiről és módjáról, valamint felügyeli annak végrehajtását.

Az Igazgatótanács gondoskodik a Bank megfelelő igazgatásáról; biztosítja a Bank ügyvezetésének az Alkotmány és ezen alapokmány rendelkezéseivel, valamint a Kormányzótanács által megállapított általános irányelvekkel való összhangját.

A pénzügyi év végén az Igazgatótanács jelentést nyújt be a Kormányzótanácsnak, és a jóváhagyását követően azt közzéteszi.

(2) Az Igazgatótanács huszonhat igazgatóból és tizenhat helyettesből áll.

Az igazgatókat a Kormányzótanács öt évre nevezi ki minden egyes tagállam és a Bizottság egy-egy jelölése alapján.

A helyetteseket a Kormányzótanács öt évre nevezi ki a következők szerint:

- két helyettest a Németországi Szövetségi Köztársaság jelölése alapján,
- két helyettest a Francia Köztársaság jelölése alapján,

- két helyettest az Olasz Köztársaság jelölése alapján,
- két helyettest Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának jelölése alapján,
- egy helyettest a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság közös megegyezéssel történő jelölése alapján,
- egy helyettest a Belga Királyság, a Luxemburgi Nagyhercegség és a Holland Királyság közös megegyezéssel történő jelölése alapján,
- egy helyettest a Dán Királyság, a Görög Köztársaság és Írország közös megegyezéssel történő jelölése alapján,
- egy helyettest az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság közös megegyezéssel történő jelölése alapján,
- három helyettest a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság közös megegyezéssel történő jelölése alapján,
- egy helyettest a Bizottság jelölése alapján.

Az Igazgatótanács hat, szavazati joggal nem rendelkező szakértőt választ: hármat tagnak és hármat helyettesnek.

Az igazgatók és a helyettesek megbízatása megújítható.

Az eljárási szabályzat megállapítja az Igazgatótanács ülésein való részvétel szabályait, valamint a helyettesekre és a választott szakértőkre vonatkozó rendelkezéseket.

Az Igazgatótanács ülésein az Igazgatási Bizottság elnöke, illetve akadályoztatása esetén egyik alelnöke elnököl; az elnök nem szavaz.

Az Igazgatótanács tagjait olyan személyek közül választják ki, akiknek függetlenségéhez és alkalmasságához nem férhet kétség; a tagok kizárólag a Banknak tartoznak felelősséggel.

(3) Az igazgatót a Kormányzótanács csak akkor mentheti fel hivatalából, ha már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek; ebben az esetben a Kormányzótanácsnak minősített többséggel kell eljárnia.

Ha az éves jelentést nem hagyják jóvá, az Igazgatótanácsnak le kell mondania.

(4) Az elhalálozás, lemondás, hivatalból való felmentés vagy testületi lemondás miatt megüresedő helyeket a (2) bekezdésnek megfelelően kell újra betölteni. A távozó tag helyére a hivatali idejének fennmaradó részére új tagot kell kinevezni, kivéve azt az esetet, ha az Igazgatótanács egészének megszűnik a megbízatása.

(5) Az Igazgatótanács tagjainak javadalmazását a Kormányzótanács határozza meg. A Kormányzótanács megállapítja, hogy mely tevékenységek összeférhetetlenek az igazgató vagy a helyettes hivatalával.

10. CIKK

(1) Az Igazgatótanácsban minden egyes igazgató egy szavazattal rendelkezik. Az igazgató minden esetben átruházhatja a szavazati jogát a Bank eljárási szabályzatában megállapítandó szabályok szerint.

(2) Ha ez az alapkormány másként nem rendelkezik, az Igazgatótanács határozatait, a jegyzett tőke legalább ötven százalékát képviselő, szavazásra jogosult tagok legalább egyharmados többségével hozza meg. A minősített többséghez a jegyzett tőke legalább 68 %-át képviselő tagok tizennyolc igen szavazata szükséges. A Bank eljárási szabályzata meghatározza, hogy az Igazgatótanács határozatképességéhez hány tag jelenlétére van szükség.

11. CIKK

(1) Az Igazgatási Bizottság a Kormányzótanács által, az Igazgatótanács javaslata alapján hatéves időtartamra kinevezett elnökből és nyolc alelnökből áll. Megbízatusuk megújítható.

A Kormányzótanács, egyhangúlag eljárva megváltoztathatja az Igazgatási Bizottság tagjainak számát.

(2) Az Igazgatótanács minősített többséggel elfogadott javaslata alapján a Kormányzótanács minősített többséggel az Igazgatási Bizottság bármely tagját felmentheti hivatalából.

(3) Az Igazgatási Bizottság az elnök felügyelete alatt és az Igazgatótanács ellenőrzése mellett felel a Bank folyó ügyeinek intézéséért.

Előkészíti az Igazgatótanács határozatait, ideértve a kölcsönök felvételére és különösen kölcsönök és garanciák formájában megvalósuló finanszírozásra vonatkozó határozatokat. Gondoskodik továbbá ezeknek a határozatoknak a végrehajtásáról.

- (4) Az Igazgatási Bizottság felvételére, illetve a különösen kölcsönök és garanciák formájában megvalósuló finanszírozásra irányuló javaslatokra vonatkozó véleményét többségi szavazással alakítja ki.
- (5) A Kormányzótanács meghatározza az Igazgatási Bizottság tagjainak javadalmazását és megállapítja hogy mely tevékenységek összeférhetetlenek hivatalukkal.
- (6) Bírósági és egyéb ügyekben a Bankot az elnök, illetve akadályoztatása esetén az egyik alelnök képviseli.
- (7) A Bank személyzetének tagjai az elnöknek vannak alárendelve. Az elnök dönt felvételükről és elbocsátásukról. A személyzet kiválasztásakor nemcsak a személyes alkalmasságot és a szakmai képesítést kell figyelembe venni, hanem az egyes tagállamok állampolgárainak méltányos képviseletét is. Az eljárási szabályzat meghatározza, hogy mely szerv hatáskörébe tartozik a személyzetre vonatkozó szabályok megállapítása.
- (8) Az Igazgatási Bizottság és a Bank személyzete kizárólag a Banknak tartozik felelősséggel, és feladataik ellátása során teljesen függetlenül járnak el.

12. CIKK

- (1) Egy hat tagból álló bizottság, amelynek tagjait szakértelmük alapján a Kormányzótanács nevezi ki, ellenőrzi, hogy a Bank tevékenysége megfelel-e a prudenciális banki működés feltételeinek, továbbá felel a Bank elszámolásainak ellenőrzéséért.

(2) Az (1) bekezdésben említett bizottság évente ellenőrzi a Bank műveleteinek és könyveinek szabályszerűségét. E célból a bizottság ellenőrzi, hogy a Bank műveletei megfelelnek-e az alapokmányban, illetőleg az eljárási szabályzatban előírt alaki és eljárási követelményeknek.

(3) Az (1) bekezdésben említett bizottság igazolja, hogy a mérleg, és az Igazgatótanács által elkészített éves eredménykimutatásban található pénzügyi adatok az eszközök és források, a műveletek eredményei, valamint a vizsgált pénzügyi évben bonyolított pénzforgalom tekintetében hitelesen tükrözik a Bank helyzetét.

(4) Az eljárási szabályzat meghatározza a bizottsági tagsághoz szükséges szakmai képesítéseket, és megállapítja a bizottság tevékenységének részletes szabályait és feltételeit.

13. CIKK

A Bank az egyes tagállamokkal az adott állam által kijelölt hatóság útján érintkeznek. Pénzügyi műveletek végrehajtása során a Bank az adott tagállam nemzeti központi bankját, vagy az adott tagállam által felhatalmazott más pénzügyi szervezetet vesz igénybe.

14. CIKK

(1) A Bank együttműködik a hasonló területeken működő nemzetközi szervezetekkel.

(2) A Bank a hitelintézetekkel és az egyéb pénzügyi szervezetekkel való együttműködés érdekében megfelelő kapcsolatok kiépítésére törekszik azokban az országokban, amelyekre tevékenysége kiterjed.

15. CIKK

Egy tagállam vagy a Bizottság kérelmére, illetve hivatalból a Kormányzótanács az ezen alapokmány 9. cikkének értelmében általa megállapított irányelveket értelmezi, illetve kiegészíti az elfogadásukra irányadó rendelkezéseknek megfelelően.

16. CIKK

(1) Az Alkotmány III-394. cikkében meghatározott feladat keretei között a Bank – különösen kölcsönök és garanciák formájában – finanszírozást nyújt tagjainak, valamint magán- vagy közvállalkozásoknak a tagállamok területein megvalósítandó beruházásokhoz, annyiban, amennyiben más forrásból megfelelő feltételekkel nem állnak rendelkezésre pénzeszközök.

A Bank azonban –az Igazgatótanács javaslatára a Kormányzótanács minősített többséggel hozott határozata alapján – az egészben vagy részben a tagállamok területein kívül megvalósítandó beruházásait is finanszírozhatja.

(2) Amennyire csak lehetséges, a kölcsönök csak azzal a feltétellel nyújthatók, hogy más finanszírozási források is felhasználásra kerülnek.

(3) Vállalkozásnak vagy – a tagállamok kivételével – valamely testületnek nyújtott kölcsön esetén a Bank a kölcsön nyújtását vagy attól a tagállamtól kapott garanciától teszi függővé, amelynek a területén a beruházást megvalósítják, vagy egyéb megfelelő garanciáktól, vagy az adós pénzügyi helyzetének szilárdságától.

Az Igazgatótanács továbbá – a Kormányzótanács által a 7. cikk (3) bekezdés b) pontjának megfelelően megállapított irányelvekkel összhangban, és ahol az Alkotmány III-394. cikkében említett műveletek végrehajtása megköveteli – minősített többséggel eljárva megállapítja az olyan finanszírozási műveletek feltételeit, amelyek különleges kockázatot képviselnek, és ennek megfelelően különleges tevékenységnek minősülnek.

(4) A Bank garanciát vállalhat a köz- vagy magánvállalkozások, illetve egyéb testületek által az Alkotmány III-394. cikkében említett projektek megvalósítása céljából felvett kölcsönökért.

(5) A Bank által nyújtott kölcsönök és garanciák kinnlevőségként fennálló mindenkori összege nem haladhatja meg a jegyzett tőkéje, a tartalékok, a máshová nem sorolt céltartalék és az eredménykimutatási többlet összegének 250%-át. Az utóbbi összesített összeget csökkenteni kell a Bank bármely jegyzett – akár befizetett, akár be nem fizetett – tőkerészesedésének összegével.

A Bank mindenkori kifizetett tőkerészesedése nem haladhatja meg a befizetett jegyzett tőke, a tartalékok, az általános kockázati céltartalék és az eredménykimutatási többlet teljes összegének megfelelő összeget.

Kivételt képeznek a Kormányzótanács és az Igazgatótanács által a 18. cikk (3) bekezdésének megfelelően meghatározott különleges tevékenységek, amelyek különleges céltartalékból részesülnek.

Ezen albekezdést a Bank konszolidált éves beszámolójára is alkalmazni kell.

(6) Az árfolyamkockázattal szemben a Bank az általa megfelelőnek tartott záradékoknak a kölcsön- és garanciaszerződésekbe történő foglalásával védekezik.

17. CIKK

(1) A Bank által nyújtandó kölcsönök kamatát, a jutalékot és egyéb díjakat a tőkepiacon érvényes feltételekhez kell igazítani, és úgy kell kiszámítani, hogy az ebből származó bevételből a Bank teljesíthesse kötelezettségeit, fedezhesse költségeit és kockázatait, és a 22. cikkben előírt tartalékalapot képezhessen.

(2) A Bank nem nyújthat kamatcsökkentési kedvezményt. Ha a finanszírozandó beruházás természeténél fogva szükségesnek tűnik a kamat csökkentése, az érintett tagállam vagy egy harmadik szerv az Alkotmány III-167. cikkével összeegyeztethető mértékben kamattámogatást nyújthat.

18. CIKK

Finanszírozási műveletei során a Bank a következő elveket tartja szem előtt:

1. Biztosítja pénzeszközeinek az Unió érdekében történő lehető legésszerűbb felhasználását.

Csak akkor nyújthat kölcsönt vagy garanciát, ha:

a) a termelési szektorban működő vállalkozások által megvalósított beruházások esetén a kamatfizetést és a törlesztést az üzemi nyereségből, egyéb esetekben pedig vagy a beruházás megvalósításának helye szerinti állam kötelezettségvállalásai útján, vagy más beruházások esetében egyéb módon fedezik; és

- b) a beruházás végrehajtása hozzájárul az általános gazdasági termelékenység növekedéséhez, és előmozdítja a belső piac létrehozását vagy működését.

2. A Bank nem szerezhethet érdekeltséget vállalkozásban, és nem vállalhat felelősséget annak vezetésében, kivéve, ha ezt a kölcsönadott pénzeszközök visszafizetésének biztosítása érdekében jogainak védelme megköveteli.

Ugyanakkor a Kormányzótanács által a 7. cikk (3) bekezdése b) pontjának megfelelően megállapított irányelvekkel összhangban, ha az Alkotmány III-394. cikkében említett műveletek végrehajtása megköveteli, az Igazgatótanács minősített többséggel eljárva megállapítja a kereskedelmi vállalkozásban történő tőkerészesedés megszerzésének feltételeit, amennyiben ez valamely beruházás vagy program finanszírozásához szükséges, általában valamely kölcsön vagy garancia kiegészítéseként.

3. Követeléseit a tőkepiacon értékesítheti és e célból adósaitól kötvények vagy egyéb értékpapírok kibocsátását követelheti.

4. Sem a Bank, sem a tagállamok nem írhatnak elő olyan feltételeket, amelyek szerint a Bank által kölcsönadott pénzeszközöket egy meghatározott tagállamban kell elkölteni.

5. A Bank a kölcsön nyújtását nemzetközi pályázat kiírásához kötheti.

6. A Bank sem egészben, sem részben nem finanszírozhat olyan beruházást, amely ellen az a tagállam, amelynek területén a beruházást meg kell valósítani, tiltakozik.

7. Hitelnyújtási tevékenységét kiegészítendő a Bank technikai segítségnyújtási szolgáltatásokat végezhet a Kormányzótanács által minősített többséggel meghatározott feltételekkel és ezen alapokmányynak megfelelően.

19. CIKK

(1) Bármely vállalkozás, köz-vagy magánintézmény közvetlenül a Bankhoz fordulhat finanszírozásért. A Bankhoz intézett kérelmeket a Bizottságon, vagy azon tagállamon keresztül is be lehet nyújtani, amelynek területén a beruházást megvalósítják.

(2) A Bizottságon keresztül beadott kérelmeket véleményezésre meg kell küldeni annak a tagállamnak, amelynek területén a beruházást megvalósítják. A tagállamon keresztül benyújtott kérelmeket véleményezésre meg kell küldeni a Bizottságnak. A valamely vállalkozás által közvetlenül benyújtott kérelmeket mind az érintett tagállamnak, mind pedig a Bizottságnak meg kell küldeni.

Az érintett tagállamnak és a Bizottságnak legfeljebb két hónapon belül kell véleményt nyilvánítania. Ha e határidőn belül nem nyilvánítanak véleményt, a Bank vélelmezheti, hogy a kérdéses beruházással szemben nem merült fel kifogás.

(3) Az Igazgatási Bizottság által elé terjesztett finanszírozási műveletekről az Igazgatótanács határoz.

(4) Az Igazgatási Bizottság megvizsgálja, hogy a hozzá benyújtott finanszírozási műveletek megfelelnek-e ezen alapokmány rendelkezéseinek, különösen a 16. és 18. cikknek. Ha az Igazgatási Bizottság a finanszírozás mellett foglal állást, a vonatkozó javaslatot az Igazgatótanács elé terjeszti. Az Igazgatási Bizottság kedvező véleményét általa lényegesnek tartott feltételekhez kötheti. Ha az Igazgatási Bizottság a finanszírozás ellen foglal állást, a vonatkozó iratokat véleményével együtt az Igazgatótanács elé terjeszti.

(5) Az Igazgatási Bizottság kedvezőtlen véleménye esetén az Igazgatótanács csak egyhangú határozattal engedélyezheti a kérdéses finanszírozást.

- (6) Az Igazgatási Bizottság kedvezőtlen véleménye esetén az Igazgatótanács csak egyhangú határozattal engedélyezheti a kérdéses finanszírozást; a Bizottság által kijelölt igazgató e szavazásnál tartózkodik.
- (7) Ha az Igazgatási Bizottság és a Bizottság egyaránt kedvezőtlen véleményt ad, az Igazgatótanács a finanszírozást nem engedélyezheti.
- (8) Amennyiben egy jóváhagyott beruházásra vonatkozó finanszírozási műveletet a Bank jogainak és érdekeinek védelmében át kell alakítani, az Igazgatási Bizottság késedelem nélkül megteszi az általa szükségesnek ítélt sürgősségi intézkedéseket, amelyekről haladéktalanul jelentést tesz az Igazgatótanácsnak.

20. CIKK

- (1) A Bank a feladatai ellátásához szükséges pénzeszközöket a tőkepiacokról kölcsönzi.
- (2) A Bank a tagállamok tőkepiacairól az ezen tőkepiacokra vonatkozó jogi rendelkezéseknek megfelelően vehet fel kölcsönt.

Az Alkotmány III-197. cikke (1) bekezdésének értelmében eltéréssel rendelkező tagállam hatáskörrel bíró hatóságai csak akkor élhetnek ez ellen kifogással, ha az adott állam tőkepiacán komoly zavaroktól lehet tartani.

21. CIKK

(1) A Bank azokat a rendelkezésére álló pénzeszközöket, amelyekre kötelezettségei teljesítéséhez nincs haladéktalanul szüksége, a következőképpen használhatja fel:

- a) beruházhat pénzpiacokon;
- b) a 18. cikk (2) bekezdésére is figyelemmel értékpapírt vehet vagy adhat el;
- c) a célkitűzéseivel összefüggő egyéb pénzügyi műveleteket végezhet.

(2) A 23. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül befektetéseinek kezelésekor a Bank nem végezhet olyan devizaarbitrázst, amely nem közvetlenül kölcsönügyletei lebonyolításához, illetve az általa felvett kölcsönökből vagy az általa nyújtott garanciákból eredő kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges.

(3) A Bank az e cikkben szabályozott területeken az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaival vagy nemzeti központi bankjával egyetértésben jár el.

22. CIKK

(1) A jegyzett tőke 10%-ig terjedő mértékben fokozatosan tartalékalapot kell képezni. Ha a Bank kötelezettségeinek állása indokolttá teszi, az Igazgatótanács további tartalékok képzéséről határozhat. Amíg a tartalékalapot teljesen létre nem hozták, abba a következőket kell befizetni:

- a) a tagállamok által az 5. cikk értelmében befizetendő összegekből a Bank által nyújtott kölcsönökkel kapcsolatos kamatbevételt;
- b) az a) pontban említett kölcsönök visszafizetéséből származó pénzeszközökből a Bank által nyújtott kölcsönökkel kapcsolatos kamatbevételt,

annyiban, amennyiben erre a kamatbevételre a Bank kötelezettségeinek teljesítéséhez és költségeinek fedezéséhez nincs szükség.

- (2) A tartalékalap forrásait úgy kell befektetni, hogy bármikor rendelkezésre álljanak az alap céljának elérése érdekében.

23. CIKK

(1) A Bank eszközeit az Alkotmány III-394. cikkében meghatározott feladatnak megfelelő pénzügyi műveletek elvégzése érdekében – az ezen alapokmány 21. cikkének rendelkezéseit figyelembe véve – bármikor átválthatja egy olyan tagállam valutájára, amelynek pénzneme nem az euro. A Bank lehetőség szerint tartózkodik az ilyen átváltások alkalmazásától, ha rendelkezik a szükséges pénznemben lévő készpénzzel vagy likvid eszközökkel.

(2) A Bank egy olyan tagállam valutájában meglévő eszközeit, amelynek pénzneme nem az euro, csak az érintett tagállam hozzájárulásával válthatja át egy harmadik ország valutájára.

(3) A Bank szabadon rendelkezhet tőkéjének befizetett részével, valamint az Unión kívüli piacokon kölcsönzött devizával.

(4) A tagállamok vállalják, hogy a Bank adósainak rendelkezésére bocsátják a Bank által a területükön megvalósítandó beruházásokhoz nyújtott kölcsön visszafizetéséhez, valamint az ilyen kölcsönök után járó kamatok, vagy a Bank által nyújtott garanciavállalás díjának megfizetéséhez szükséges devizát.

24. CIKK

Ha egy tagállam az ebből az alapokmányból eredő tagsági kötelezettségeit – különösen a jegyzett tőkében való részesedésének befizetésére, a különleges kölcsönök nyújtására vagy a kölcsöneinek törlesztésére vonatkozó kötelezettségét – nem teljesíti, az ezen tagállam vagy állampolgárai részére történő kölcsön-vagy garancianyújtás a Kormányzótanács minősített többséggel hozott határozatával fel lehet függeszteni.

Ez a határozat sem a tagállamot, sem állampolgárait nem mentesíti a Bankkal szemben fennálló kötelezettségeinek teljesítése alól.

25. CIKK

(1) Ha a Kormányzótanács elhatározza a Bank tevékenységének felfüggesztését, a Bank minden tevékenységét haladéktalanul be kell szüntetni, kivéve azokat, amelyek a vagyona megfelelő hasznosításának, védelmének és megőrzésének, valamint a tartozásai rendezésének biztosításához szükségesek.

(2) Felszámolás esetén a Kormányzótanács kinevezi a felszámolókat és utasításokat ad számukra a felszámolás végrehajtására vonatkozólag. A Kormányzótanács gondoskodik a személyzet tagjait megillető jogok védelméről.

26. CIKK

- (1) A Bank valamennyi tagállamban az adott tagállam jogában a jogi személyeknek biztosított legteljesebb jogképességgel rendelkezik. Így különösen ingó és ingatlan vagyont szerezhets és idegeníthets el, továbbá bíróság előtt eljárhat.
- (2) A Bank vagyona mentességet élvez a bármilyen formában történő hatósági igénybevetel vagy kisajátítás alól.

27. CIKK

- (1) Az egyrészt a Bank, másrészt annak hitelezői, adósai vagy bármely más személy közötti jogvitákban a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság jár el, kivéve azokat az eseteket, amelyekben az Európai Unió Bírósága rendelkezik hatáskörrel. A Bank bármely szerződésben választottbírósi eljárást köthets ki.
- (2) A Bank minden tagállamban megjelöli az illetékességet megalapozó címét. A Bank azonban bármely szerződésben különleges kézbesítési címet jelölhet meg.
- (3) A Bank vagyonát és eszközeit csak bírósági határozattal lehet lefoglalni vagy végrehajtás alá vonni.

28. CIKK

- (1) A Kormányzótanács egyhangúlag eljárva jogi személyiséggel és pénzügyi függetlenséggel rendelkező leányvállalatok vagy más jogi egységek létrehozásáról határozhat.

(2) A Kormányzótanács egyhangúlag eljárva elfogadja az (1) bekezdésben említett szervezetek alapokmányát; meghatározva különösen azok célkitűzéseit, szervezeti felépítését, tőkéjét, tagságát, székhelyét, pénzügyi forrásait és beavatkozási eszközeit és ellenőrzési szabályait, valamint a Bank szerveivel fennálló viszonyukat.

(3) A Bank részt vehet ezen szervezetek irányításában, és jegyzett tőkéjükhöz a Kormányzótanács által egyhangúlag meghatározott összeg erejéig hozzájárulhat.

(4) Az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvet az (1) bekezdésben említett szervezetekre – amennyiben azok az uniós jog hatálya alá tartoznak – azok szerveinek tagjaira feladataik ellátása során, valamint azok személyzetére is ugyanazokkal a feltételekkel kell alkalmazni, mint amelyek a Bankra vonatkoznak.

Arra az osztalékra, tőkenyereségre vagy az ilyen szervezetektől származó egyéb jövedelemre azonban, amelyre a tagok – az Európai Unió és a Bank kivételével – jogosultak, továbbra is alkalmazni kell az irányadó jog adózásra vonatkozó rendelkezéseit.

(5) Az Európai Unió Bírósága – a továbbiakban megállapított kereteken belül – hatáskörrel rendelkezik az uniós jog hatálya alá tartozó szervezet szervei által elfogadott intézkedésekkel kapcsolatos jogvitákban. Az ilyen intézkedések ellen ezen szervezetek bármely tagja – e minőségében –, illetve bármely tagállam keresetet indíthat az Alkotmány III-365. cikkében megállapított feltételek szerint.

(6) A Kormányzótanács egyhangúlag eljárva az uniós jog hatálya alá tartozó szervezetek személyzetét a vonatkozó belső eljárási szabályok tekintetében a Bankkal közös szabályrendszerbe sorolhatja.

6. JEGYZŐKÖNYV
AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEINEK,
EGYES SZERVEINEK, HIVATALAINAK ÉS
SZERVEZETI EGYSÉGEINEK SZÉKHELYÉRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

TEKINTETTEL az Alkotmány III-432. cikkére,

FELIDÉZVE ÉS MEGERŐSÍTVE az 1965. április 8-ai határozatot, és a jövőben létrejövő intézmények, szervek, hivatalok és szervezeti egységek székhelyére vonatkozó határozatok sérelme nélkül,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

EGYETLEN CIKK

- (1) Az Európai Parlament székhelye Strasbourg, ahol a tizenkét, havonta tartandó plenáris ülészet zajlik, beleértve a költségvetési ülészetet is. A további plenáris ülészeteket Brüsszelben tartják. Az Európai Parlament bizottságai Brüsszelben ülészetnek. Az Európai Parlament Főtitkársága és annak szervezeti egységei Luxembourgban maradnak.
- (2) A Tanács székhelye Brüsszel. Április, június és október hónapban a Tanács Luxembourgban tartja ülészeit.
- (3) A Bizottság székhelye Brüsszel. Az 1965. április 8-ai határozat 7., 8. és 9. cikkében felsorolt szervezeti egységek Luxembourgban kerülnek létrehozásra.
- (4) Az Európai Unió Bíróságának székhelye Luxembourg.

- (5) Az Európai Központi Bank székhelye Frankfurt.
- (6) A Számvevőszék székhelye Luxembourg.
- (7) A Régiók Bizottságának székhelye Brüsszel.
- (8) A Gazdasági és Szociális Bizottság székhelye Brüsszel.
- (9) Az Európai Beruházási Bank székhelye Luxembourg.
- (10) Az Europol székhelye Hága.

7. JEGYZŐKÖNYV
AZ EURÓPAI UNIÓ KIVÁLTSÁGAI RÓL ÉS MENTESSÉGEIRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az Alkotmány III-434. cikke szerint az Uniót, beleértve az Európai Központi Bankot és az Európai Beruházási Bankot a tagállamok területén megilletik a feladataik ellátásához szükséges kiváltságok és mentességek,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

I. FEJEZET

AZ UNIÓ VAGYONA, INGATLANAI, KÖVETELÉSEI ÉS ÜGYLETEI

1. CIKK

Az Unió helyiségei és épületei sérthetetlenek. Mentességet élveznek a házkutatás, igénybevétel, elkobzás és kisajátítás alól. Az Unió vagyona és követelései a Bíróság engedélye nélkül nem képezhetik kényszerítő közigazgatási vagy bírósági intézkedés tárgyát.

2. CIKK

Az Unió irattárai sérthetetlenek.

3. CIKK

Az Unió, az Unió követelései, bevételei és egyéb vagyona mentességet élvez mindenfajta közvetlen adó alól.

A tagállamok kormányai lehetőség szerint kötelesek megtenni a megfelelő intézkedéseket az ingó és ingatlan vagyontárgyak árában foglalt közvetett, illetve forgalmi adók összegének elengedése vagy visszatérítése érdekében mindazon esetekben, amikor az Unió hivatalos használatra jelentős összegű beszerzéseket hajt végre, amelyek ára ilyen jellegű adót tartalmaz. E rendelkezések alkalmazása azonban nem járhat az Unión belüli versenyt torzító hatással.

Nem jár mentesség azon adók és egyéb közterhek alól, amelyek csupán közüzemi szolgáltatások díjának felelnek meg.

4. CIKK

Az Unió a hivatali használatára szánt árucikkek tekintetében mentességet élvez minden behozatali és kiviteli vám, valamint tilalom és korlátozás alól; az ilyen módon importált árucikkek sem ellenérték fejében, sem ingyenesen nem ruházhatók át annak az államnak a területén, ahová azokat importálták, kivéve, ha ez az illető állam kormánya által jóváhagyott feltételek mellett történik.

Az Unió saját kiadványai tekintetében mentességet élvez minden behozatali és kiviteli vám, valamint tilalom és korlátozás alól.

II. FEJEZET

KAPCSOLATTARTÁS ÉS *LAISSEZ-PASSER*

5. CIKK

Az Unió intézményei hivatalos kapcsolattartásuk és összes dokumentumuk továbbítása tekintetében valamennyi tagállam területén azt az elbánást élvezik, amelyben az illető állam a diplomáciai képviselőket részesíti.

Az Unió intézményeinek hivatalos levelezése és egyéb hivatalos közlései nem cenzúrázhatók.

6. CIKK

Az Unió intézményeinek elnökei az uniós intézmények tagjai és alkalmazottai részére a Tanács által egyszerű többséggel elfogadott európai rendeletben előírt formájú útiokmányt (*laissez-passer*) állíthatnak ki, amelyet a tagállamok hatóságai érvényes útiokmányként fogadnak el. Ezt az útiokmányt az Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatában és az egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételekben megállapított előírásoknak megfelelően a tisztviselők és egyéb alkalmazottak részére állítják ki.

A Bizottság megállapodásokat köthet annak érdekében, hogy ezeket az útiokmányokat harmadik államok területén is érvényes útiokmányként ismerjék el.

III. FEJEZET

AZ EURÓPAI PARLAMENTI KÉPVISELŐK

7. CIKK

Az Európai Parlament üléseinek helyszínére utazó, illetve onnan visszautazó európai parlamenti képviselők szabad mozgására vonatkozóan semmilyen igazgatási vagy egyéb korlátozás nem alkalmazható.

Az európai parlamenti képviselők a vám- és devizaellenőrzést illetően:

- a) saját kormányuk részéről ugyanazokban a könnyítésekben részesülnek, mint az ideiglenes hivatalos kiküldetésben külföldre utazó magas rangú tisztviselők,
- b) a többi tagállam kormánya részéről ugyanazokban a könnyítésekben részesülnek, mint a külföldi kormányok ideiglenes hivatalos kiküldetésben lévő képviselői.

8. CIKK

A feladataik ellátása során kifejtett véleményük vagy leadott szavazatuk miatt az európai parlamenti képviselők ellen nem folytatható vizsgálat, nem vehetők őrizetbe és nem vonhatók bírósági eljárás alá.

9. CIKK

Az Európai Parlament ülészeitideje alatt az európai parlament képviselői:

- a) saját államuk területén a parlamentjük tagjaira vonatkozó mentességet élvezik,
- b) a többi tagállam területén nem vehetők őrizetbe, és bírósági eljárás nem folytatható ellenük.

A mentesség akkor is megilleti a képviselőket, amikor az Európai Parlament üléseinek helyszínére utaznak, illetve onnan visszatérnek.

Nem lehet hivatkozni a mentességre olyan esetben, amikor valamely tagot bűncselekmény elkövetésében tetten érnek, továbbá a mentesség nem akadályozhatja meg az európai Parlamentet azon jogának gyakorlásában, hogy valamely tagjának mentességét felfüggeszse.

IV. FEJEZET

AZ UNIÓ INTÉZMÉNYEINEK MUNKÁJÁBAN RÉSZT VEVŐ TAGÁLLAMI KÉPVISELŐK

10. CIKK

Az uniós intézmények munkájában részt vevő tagállami képviselők, valamint az ő tanácsadók és szakértők feladataik ellátása, valamint az ülések helyszínére történő utazás és az onnan történő visszatérés során a szokásos kiváltságokat, mentességeket és könnyítéseket élvezik.

Ezt a cikket az Unió tanácsadó szerveinek tagjaira is alkalmazni kell.

V. FEJEZET

AZ UNIÓ TISZTVISELŐI ÉS EGYÉB ALKALMAZOTTAI

11. CIKK

Az egyes tagállamok területén az Unió tisztviselői és egyéb alkalmazottai állampolgárságtól függetlenül:

- a) az Alkotmánynak az egyfelől a tisztviselők és egyéb alkalmazottak Unióval szemben fennálló felelősségével kapcsolatos szabályokra vonatkozó rendelkezéseire, másfelől az Európai Unió Bíróságnak az Unió, valamint az Unió tisztviselői és egyéb alkalmazottai közötti jogvitákkal kapcsolatos hatáskörére vonatkozó rendelkezéseire is figyelemmel, hivatalos minőségükben végrehajtott cselekedeteik tekintetében, szóbeli vagy írásbeli megnyilatkozásaikat is beleértve, mentességet élveznek a bírósági eljárások alól. Ez a mentesség hivataluk megszűnését követően is megilleti őket;
- b) nem tartoznak a bevándorlási korlátozások, illetve a külföldiek nyilvántartására vonatkozó szabályok hatálya alá. Ez vonatkozik házastársaikra és eltartott családtagjaikra is;
- c) a valuta- és devizasabályozást illetően ugyanazokat a könnyítéseket élvezik, mint amelyek a nemzetközi szervezetek tisztviselőit általában megilletik;

- d) az első alkalommal, amikor az adott országban elfoglalják hivatalukat, vámmentesen hozhatják be saját berendezési tárgyaikat és személyes használati tárgyaikat, továbbá hivataluk megszűnésekor az adott államból vámmentesen vihetik ki berendezési tárgyaikat és személyes használati tárgyaikat, mindkét esetben az azon állam kormánya által szükségesnek ítélt feltételeknek megfelelően, amelyben ezt a jogot gyakorolják,
- e) vámmentesen hozhatnak be egy, saját személyes használatukra szolgáló gépkocsit, amelyet a legutolsó tartózkodási helyük vagy állampolgárságuk szerinti államban, az ezen állam belső piacán érvényes feltételek mellett szereztek meg, illetve azt vámmentesen újra kivihetik, mindkét esetben az érintett állam kormánya által szükségesnek ítélt feltételeknek megfelelően.

12. CIKK

Az Unió tisztviselői és egyéb alkalmazottai az Unió által számukra fizetett illetmények, bérek és juttatások után kötelesek adót fizetni az Unió javára az erről szóló európai törvényben meghatározott feltételeknek és eljárásnak megfelelően. Ezt a törvényt az érintett intézményekkel folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

Az Unió tisztviselői és egyéb alkalmazottai az Unió által számukra fizetett illetmények, bérek és juttatások tekintetében mentességet élveznek a nemzeti adókötelezettség alól.

13. CIKK

A jövedelemadó, a vagyoadó és az örökösödési adó alkalmazásakor, valamint az Unió tagállamai között a kettős adóztatás elkerülésére vonatkozóan kötött egyezmények alkalmazásakor az Unió azon tisztviselőit és egyéb alkalmazottait, akik – kizárólag az Unió szolgálatában végzett feladataik ellátása miatt – az Unió szolgálatába történő belépéskor az adózás szempontjából lakóhelyük szerinti államon kívüli tagállam területére helyezik át tartózkodási helyüket, mind a tényleges tartózkodási helyük szerinti államban, mind az adózás szempontjából lakóhelyük szerinti államban úgy kell kezelni, mintha ez utóbbi államban tartanák fent lakóhelyüket, amennyiben ez az állam tagja az Uniónak. Ezt a rendelkezést alkalmazni kell a házastársakra is, amennyiben ez utóbbiak nem végeznek külön kereső tevékenységet, illetve az e cikkben említett személyek által eltartott és az ő gondozásuk alatt álló gyermekekre is.

Az első bekezdésben említett személyeknek a tartózkodásuk szerinti államban található ingó vagyona ebben az államban mentességet élvez az örökösödési adó alól. Az adó megállapítása céljából az ilyen tulajdont úgy kell tekinteni, mintha az adózás szempontjából lakóhely szerinti államban volna található, figyelemmel harmadik államok jogaira, valamint a kettős adóztatásra vonatkozó nemzetközi egyezmények rendelkezéseinek lehetséges alkalmazására is.

E cikk rendelkezéseinek alkalmazásakor a kizárólag egyéb nemzetközi szervezetek szolgálatában végzett feladatok ellátása érdekében megszerzett lakóhelyek nem vehetők figyelembe.

14. CIKK

Az Unió tisztviselőire és egyéb alkalmazottaira vonatkozó szociális biztonsági juttatások rendszerét európai törvény határozza meg. Ezt a törvényt az érintett intézményekkel folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

15. CIKK

Az Unió tisztviselőinek és egyéb alkalmazottainak azon kategóriáit, akikre a 11. cikket, a 12. cikk második bekezdését és a 13. cikket részben vagy egészben alkalmazni kell, európai törvény határozza meg. Az ilyen európai törvényt az érintett intézményekkel folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

Az e kategóriákba tartozó tisztviselők és egyéb alkalmazottak nevét, besorolását és címét időről időre továbbítani kell a tagállamok kormányainak.

VI. FEJEZET

A HARMADIK ORSZÁGOK UNIÓHOZ AKKREDITÁLT KÉPVISELETEINEK KIVÁLTSÁGAI ÉS MENTESSÉGEI

16. CIKK

Az a tagállam, amelynek területén az Unió székhelye található, a harmadik államoknak az Unióhoz akkreditált képviselői számára a szokásos diplomáciai mentességeket és kiváltságokat biztosítja.

VII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

17. CIKK

Az Unió tisztviselőinek és egyéb alkalmazottainak kizárólag az Unió érdekében lehet különféle kiváltságokat, mentességeket és könnyítéseket adni.

Valamennyi uniós intézmény köteles visszavonni az egyes tisztviselői vagy egyéb alkalmazottai részére biztosított mentességet olyan esetben, amikor az illető intézmény megítélése szerint a mentesség visszavonása nem ellentétes az Unió érdekével.

18. CIKK

Az Unió intézményei e jegyzőkönyv alkalmazása érdekében kötelesek együttműködni az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival.

19. CIKK

A 11-14. és a 17. cikket a Bizottság tagjaira is alkalmazni kell.

20. CIKK

A 11–14. és a 17. cikket alkalmazni kell az Európai Unió Bíróságának bíráira, főtanácsnokaira, hivatalvezetőire, valamint segédelőadóira; ez a rendelkezés az Európai Unió Bíróságának alapokmányáról szóló jegyzőkönyvnek a bírák és főtanácsnokok bírósági eljárások alóli mentességére vonatkozó 3. cikkében foglalt rendelkezéseket nem érinti.

A 11-14. és a 17. cikket a Számvevőszék tagjaira is alkalmazni kell.

21. CIKK

Ezt a jegyzőkönyvet továbbá – a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyvben foglaltak sérelme nélkül – az Európai Központi Bankra, szerveinek tagjaira és személyzetére is alkalmazni kell.

Az Európai Központi Bank tőkeemelés esetén mentességet élvez továbbá a Bank székhelye szerinti államban az adózás valamennyi formája és minden egyéb közteher, valamint az ezekkel kapcsolatos alakiságok alól. A Banknak és szerveinek a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányának megfelelően végzett tevékenységei nem esnek forgalmiadó-fizetési kötelezettség hatálya alá.

22. CIKK

Ezt a jegyzőkönyvet továbbá – az Európai Beruházási Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv sérelme nélkül – az Európai Beruházási Bankra, szerveinek tagjaira, személyzetére, és a tevékenységében részt vevő tagállamok képviselőire is alkalmazni kell.

Az Európai Beruházási Bank tőkeemelés esetén mentességet élvez továbbá a Bank székhelye szerinti államban az adózás valamennyi formája és minden egyéb közteher, valamint az ezekkel kapcsolatos alakiságok alól. Hasonlóképpen, a Bank megszüntetése vagy felszámolása nem keletkeztet semmilyen közteher-fizetési kötelezettséget. Végezetül, a Bank és szervei által a Bank alapokmányának megfelelően végzett tevékenységek nem esnek forgalmiadó-fizetési kötelezettség hatálya alá.

8. JEGYZŐKÖNYV

A DÁN KIRÁLYSÁG, ÍRORSZÁG, VALAMINT NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-
ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGA, A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG, A
SPANYOL KIRÁLYSÁG ÉS A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG, AZ OSZTRÁK
KÖZTÁRSASÁG, A FINN KÖZTÁRSASÁG ÉS A SVÉD KIRÁLYSÁG
CSATLAKOZÁSI SZERZŐDÉSEIRŐL ÉS CSATLAKOZÁSI OKMÁNYAIRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy a Dán Királyság, Írország, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága 1973. január 1-jén csatlakozott az Európai Közösségekhez; hogy a Görög Köztársaság 1981. január 1-jén csatlakozott az Európai Közösségekhez; hogy a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság 1986. január 1-jén csatlakozott az Európai Közösségekhez; hogy az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság 1995. január 1-jén csatlakozott az Európai Közösségekhez és az Európai Unióról szóló szerződéssel létrejött Európai Unióhoz;

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az Alkotmány IV-437. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy a fent említett csatlakozási szerződések hatályukat veszítik;

FIGYELEMBE VÉVE, hogy ezen csatlakozási szerződések és a hozzájuk csatolt okmányok egyes rendelkezései továbbra is jelentőséggel bírnak; figyelembe véve továbbá, hogy az Alkotmány IV-437. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy e rendelkezéseket egy külön jegyzőkönyv megismétli vagy azokra hivatkozik annak érdekében, hogy hatályban maradjanak és joghatásaik fennmaradjanak;

MIVEL e rendelkezések technikai kiigazításra szorulnak annak érdekében, hogy joghatásuk megváltozása nélkül összhangba kerüljenek az Alkotmány szövegével,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

1. CÍM

Közös rendelkezések

1. CIKK

Az Alkotmány IV-437. cikke (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett, a csatlakozási szerződésekből eredő jogok és kötelezettségek az e szerződésekben meghatározott feltételek szerint az alábbi időpontokban léptek hatályba:

- a) a Dán Királyság, Írország, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága csatlakozásáról szóló szerződés: 1973. január 1-jén;
- b) a Görög Köztársaság csatlakozásáról szóló szerződés: 1981. január 1-jén;
- c) a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság csatlakozásáról szóló szerződés: 1986. január 1-jén;
- d) az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásáról szóló szerződés: 1995. január 1-jén.

2. CIKK

- (1) Az 1. cikkben említett csatlakozó államoknak csatlakozniuk kell a csatlakozásukat megelőzően megkötött alábbi megállapodásokhoz vagy egyezményekhez, amennyiben ezek a megállapodások vagy egyezmények még hatályban vannak:
- a) a más tagállamok között kötött olyan megállapodások vagy egyezmények, amelyeket az Európai Közösséget létrehozó szerződés, az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés vagy az Európai Unióról szóló szerződés alapján hoztak létre, vagy amelyek – a Közösségek illetőleg az Unió működésére vonatkozóan vagy ezek tevékenységéhez kapcsolódóan – elválaszthatatlanok ezen szerződések célkitűzéseinek megvalósításától;
 - b) a más tagállamok és az Európai Közösségek által együttesen eljárva, egy vagy több harmadik állammal vagy nemzetközi szervezettel megkötött megállapodások vagy egyezmények és az ezekhez kapcsolódó megállapodások. Az Unió és a többi tagállam e tekintetben segíti az 1. cikkben említett csatlakozó államokat.
- (2) Az 1. cikkben említett csatlakozó államok – amennyiben szükséges – megteszik a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy azokkal a nemzetközi szervezetekkel, illetve nemzetközi megállapodásokkal kapcsolatban fennálló helyzetüket, amelyeknek az Unió vagy az Európai Atomenergia-közösség, illetve más tagállamok szintén tagjai, illetve részesei, hozzáigazítsák azokhoz a jogokhoz és kötelezettségekhez, amelyek az Unióhoz való csatlakozásukból erednek.

3. CIKK

A csatlakozási okmányokban foglalt azon rendelkezések, amelyeknek célja vagy eredménye az Európai Közösségek, illetve az Európai Unióról szóló szerződéssel létrehozott Európai Unió intézményei, szervei vagy hivatalai által elfogadott jogi aktusok nem átmeneti intézkedésként történő hatályon kívül helyezése vagy módosítása – a második bekezdés alkalmazására is figyelemmel – továbbra is hatályban maradnak, az Európai Közösségek Bírósága és az Elsőfokú Bírósága rájuk vonatkozó értelmezésének megfelelően.

Az első albekezdésben említett rendelkezéseknek a jogi természete megegyezik az általuk hatályon kívül helyezett vagy módosított jogi aktusokéval, és rájuk ugyanazokat a szabályokat kell alkalmazni.

4. CIKK

Az Európai Közösségek vagy az Európai Unióról szóló szerződéssel létrehozott intézmények, szervek vagy hivatalok által az 1. cikkben említett csatlakozásokat megelőzően elfogadott jogi aktusoknak a szövege, amely angol és dán nyelven, görög, spanyol és portugál nyelven, továbbá finn és svéd nyelven is sorra megszüvegezésre került, az 1. cikkben említett vonatkozó csatlakozás időpontjától ugyanazon feltételekkel ugyanolyan feltételekkel hiteles, mint a többi nyelven készült hiteles szövegek.

5. CIKK

A Tanács európai törvényben hatályon kívül helyezheti az e jegyzőkönyvben meghatározott átmeneti rendelkezéseket, amennyiben a továbbiakban már nem alkalmazandóak. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz.

II. CÍM

A DÁN KIRÁLYSÁG, ÍRORSZÁG, VALAMINT NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGA CSATLAKOZÁSÁRÓL SZÓLÓ OKMÁNYBÓL ÁTVETT RENDELKEZÉSEK

1. szakasz

Gibraltárra vonatkozó rendelkezések

6. CIKK

- (1) Az intézményeknek azok a jogi aktusai, amelyek az Alkotmány I. mellékletében felsorolt termékekre, valamint azokra a termékekre vonatkoznak, amelyeknek az Unióba történő behozatala esetén a közös agrárpolitika végrehajtásaként egyedi szabályokat kell alkalmazni, valamint a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolására vonatkozó jogi aktusok nem alkalmazhatók Gibraltárra, kivéve, ha a Tanács másként rendelkező európai határozatot fogad el. A Tanács a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag jár el.

- (2) Gibraltárnak a Dán Királyság, Írország, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága csatlakozási feltételeire vonatkozó okmánya II. mellékletének VI. pontjában¹ meghatározott helyzete változatlan marad.

2. szakasz

A Feröer-szigetekre vonatkozó rendelkezések

7. CIKK

A Feröer-szigeteken lakóhellyel rendelkező dán állampolgárok csak attól az időponttól tekinthetők az Alkotmány értelmében valamely tagállam állampolgárának, amely időponttól az Alkotmányt a Feröer-szigetekre alkalmazni kell.

3. szakasz

A Csatorna-szigetekre és a Man-szigetre vonatkozó rendelkezések

8. CIKK

- (1) A vámügyekre és a mennyiségi korlátozásokra, különösen a vámokra, az azonos hatású díjakra és a közös vámtarifára vonatkozó uniós szabályokat a Csatorna-szigetekre és a Man-szigetre ugyanolyan feltételek mellett kell alkalmazni, mint az Egyesült Királyság esetében.

¹ HL L 73., 1972.3.27.

- (2) A mezőgazdasági termékekre és az azokból feldolgozott, különleges kereskedelmi rendszerbe tartozó termékekre az uniós szabályozásban megállapított és az Egyesült Királyság által alkalmazott lefoglalásokat és más behozatali intézkedéseket a harmadik országokra alkalmazni kell.

Az uniós szabályozás azon rendelkezéseit, amelyek az áruk szabad mozgásának és az e termékekre irányuló kereskedelemben a szokásos versenyfeltételek betartásának lehetővé tételéhez szükségesek, úgyszintén alkalmazni kell.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadja azokat az európai rendeleteket vagy határozatokat, amelyek meghatározzák ezen területekre vonatkozóan az első és a második albekezdésben említett rendelkezések alkalmazásának feltételeit.

9. CIKK

Az uniós jog nem érinti azokat a jogokat, amelyek a Csatorna-szigetek és a Man-sziget lakóit az Egyesült Királyságban megilletik. Ugyanakkor ezek a személyek nem részesülnek a személyek és szolgáltatások szabad mozgására vonatkozó uniós jog rendelkezései által nyújtott előnyökben.

10. CIKK

Az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésnek azokat a rendelkezéseit, amelyek az említett szerződés 196. cikke szerinti személyekre és vállalkozásokra alkalmazandók, ezen személyekre és vállalkozásokra a 8. cikkben említett területeken való letelepedésük esetében alkalmazni kell.

11. CIKK

A 8. cikkben említett területek hatóságainak az Unió minden természetes és jogi személye tekintetében azonos bánásmódot kell alkalmazniuk.

12. CIKK

Amennyiben az e szakaszban meghatározott szabályozás alkalmazása során az Unió és a 8. cikkben említett területek közötti kapcsolatban bármely részről nehézségek merülnek fel, a Bizottság haladéktalanul megteszi az általa szükségesnek ítélt védintézkedésekre vonatkozó javaslatait a Tanácsnak, megjelölve azok feltételeit és alkalmazásuk körülményeit.

A Tanács egy hónapon belül elfogadja a megfelelő európai rendeleteket vagy határozatokat.

13. CIKK

E szakasz alkalmazásában a Csatorna-szigetek, illetve a Man-sziget lakója minden olyan brit állampolgár, aki az állampolgársággal annak folytán rendelkezik, hogy ő, vagy valamelyik szülője, vagy nagyszülője az adott szigeten született, vagy ott örökbe fogadták, honosították, illetve anyakönyvezték; e tekintetben azonban az a személy, aki, vagy akinek a szülője, vagy nagyszülője az Egyesült Királyságban született, ott örökbe fogadták, honosították, illetve anyakönyvezték, nem tekinthető a Csatorna-szigetek, illetve a Man-sziget lakójának. Ugyanúgy nem tekinthető a Csatorna-szigetek, illetve a Man-sziget lakójának, ha bármikor öt évig szokásos lakóhelye az Egyesült Királyságban volt.

Az e személyek azonosításához szükséges közigazgatási rendelkezésekről a Bizottságot tájékoztatni kell.

4. szakasz

Az Írorszáiban történő iparosítási és gazdaságfejlesztési politika végrehajtására vonatkozó rendelkezések

14. CIKK

A tagállamok tudomásul veszik, hogy az ír kormány olyan iparosítási és gazdaságfejlesztési politika végrehajtását vállalta, amelynek célja az írországi életszínvonal felzárkóztatása más európai nemzetek életszínvonalához, valamint a fejlettségi szintek regionális különbségeinek kiküszöbölésével egyidejűleg az alulfoglalkoztatottság felszámolása.

A tagállamok elismerik, hogy közös érdekük e politika céljainak megvalósítása és megállapodnak abban, hogy e célból ajánlják, hogy az intézmények az Alkotmányban megállapított minden eszközt és eljárást vegyenek igénybe, különösen az Unió céljainak megvalósítására szánt uniós források megfelelő hasznosításával.

A tagállamok különösen elismerik azt, hogy az Alkotmány III-167. és III-168. cikkének alkalmazása során a gazdasági növekedést és a lakosság életszínvonalának emelését célként figyelembe kell venni.

5. szakasz

Rendelkezések a Dániával az atomenergia területén történő információcseréről

15. CIKK

- (1) 1973. január 1-jétől Dánia rendelkezésére kell bocsátani a tagállamokkal, magánszemélyekkel és vállalkozásokkal az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 13. cikke szerint közölt ismereteket, amely az említett cikkben megállapított feltételek mellett gondoskodik az ilyen ismeretek korlátozott terjesztéséről saját területén.
- (2) 1973. január 1-jétől Dánia a (3) bekezdésben meghatározott ágazatokra vonatkozóan azonos mennyiségű ismeretet bocsát az Európai Atomenergia-közösség rendelkezésére. Ezeket az ismereteket a Bizottságnak megküldött dokumentumban kell részletesen közölni. A Bizottság ezen ismereteket az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 13. cikkében megállapított feltételek szerint közli a közösségi vállalkozásokkal.

- (3) Dánia a következő ágazatokra vonatkozóan bocsát ismereteket a Közösség rendelkezésére:
- a) szervesfolyadék-hűtésű nehézvizes reaktor;
 - b) DT-350, DK-400 nyomott tartályos nehézvizes reaktor;
 - c) nagy hőmérsékletű gázkör;
 - d) műszerezettségi rendszer és speciális elektronikus berendezések;
 - e) megbízhatóság;
 - f) reaktorfizika, reaktordinamika és hőcsere;
 - g) anyagok és berendezés reaktoron belüli vizsgálata.
- (4) Dánia vállalja, hogy az Európai Atomenergia-közösséget további ismeretekkel látja el az általa elkészítendő jelentések kiegészítéseként, különösen az Európai Atomenergia-közösségből vagy a tagállamokból érkező szakembereknek a Risö-központban tett látogatásai alkalmával, az egyes esetekre közös megegyezéssel meghatározandó feltételek mellett.

16. CIKK

- (1) Azokban az ágazatokban, amelyekben Dánia ismereteket bocsát az Európai Atomenergia-közösség rendelkezésére, az illetékes hatóságok kérelem alapján, kereskedelmi feltételek mellett licenciát adnak a Közösség tagállamainak, magánszemélyeinek és vállalkozásainak, amennyiben e hatóságok kizárólagos jogokkal rendelkeznek a tagállamokban bejelentett szabadalmakra, és amennyiben semmilyen, harmadik személyekkel szemben fennálló kötelezettségük nincs a szabadalmi jogokkal kapcsolatos kizárólagos vagy részben kizárólagos licencia adására vagy a licenciaadás felajánlására.

- (2) Ha már sor került egy kizárólagos vagy részben kizárólagos licencia átadására, Dánia ösztönzi és elősegíti, hogy az ilyen licencia jogosultjai kereskedelmi feltételek alapján allicenciát adjanak a Közösség tagállamai, magánszemélyei és vállalkozásai részére.

Az ilyen kizárólagos vagy részben kizárólagos licenciákat a szokásos kereskedelmi feltételeknek megfelelően kell megadni.

6. szakasz

Rendelkezések az Írországgal az atomenergia területén történő információcseréről

17. CIKK

- (1) 1973. január 1-jétől Írország rendelkezésére kell bocsátani a tagállamokkal, magánszemélyekkel és vállalkozásokkal az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 13. cikke szerint közölt ismereteket, amely az említett cikkben megállapított feltételek mellett gondoskodik az ilyen ismeretek korlátozott terjesztéséről saját területén.
- (2) 1973. január 1-jétől Írország az Európai Atomenergia-közösség rendelkezésére bocsátja az Írországon az atomenergia területén felhalmozott, korlátozott terjesztésre szánt ismereteket, a tisztán kereskedelmi alkalmazások kivételével. A Bizottság ezeket az ismereteket az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 13. cikkében megállapított feltételek szerint közli a közösségi vállalkozásokkal.

- (3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett ismeretek főként egy teljesítményreaktor fejlesztésére vonatkozó tanulmányokra, valamint a radioizotópokkal és azok gyógyászati alkalmazásával, így többek között a sugárvédelem problémáival kapcsolatos munkákra vonatkoznak.

18. CIKK

- (1) Azokban az ágazatokban, amelyekben Írország ismereteket bocsát az Európai Atomenergia-közösség rendelkezésére, az illetékes hatóságok kérelem alapján, kereskedelmi feltételek mellett licenciát adnak a Közösség tagállamainak, magánszemélyeknek és vállalkozásainak, amennyiben e hatóságok kizárólagos jogokkal rendelkeznek a tagállamokban bejelentett szabadalmakra, és amennyiben semmilyen, harmadik személyekkel szemben fennálló kötelezettségük nincs a szabadalmi jogokkal kapcsolatos kizárólagos vagy részben kizárólagos licencia adására vagy a licenciaadás felajánlására.
- (2) Amennyiben már sor került egy kizárólagos vagy részben kizárólagos licencia megadására, Írország ösztönzi és elősegíti, hogy az ilyen licencia jogosultjai kereskedelmi feltételek alapján allicenciát adjanak a Közösség tagállamai, magánszemélyei és vállalkozásai részére.

Az ilyen kizárólagos vagy részben kizárólagos licenciákat a szokásos kereskedelmi feltételeknek megfelelően kell megadni.

7. szakasz

Rendelkezések az Egyesült Királysággal az atomenergia területén történő információcseréről

19. CIKK

- (1) 1973. január 1-jétől az Egyesült Királyság rendelkezésére kell bocsátani a tagállamokkal, magánszemélyekkel és vállalkozásokkal az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 13. cikke szerint közölt ismereteket, amely az említett cikkben megállapított feltételek mellett gondoskodik az ilyen ismeretek korlátozott terjesztéséről saját területén.
- (2) Az Egyesült Királyság 1973. január 1-jétől a Dán Királyság, Írország, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága csatlakozási feltételeiről szóló okmány 28. jegyzőkönyvének mellékletében foglalt jegyzékben¹ felsorolt ágazatokat érintő, azonos mennyiségű ismeretet bocsát az Európai Atomenergia-közösség rendelkezésére. Ezeket az ismereteket a Bizottságnak megküldött dokumentumban kell részletesen közölni. A Bizottság ezen ismereteket az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 13. cikkében megállapított feltételek szerint közli a közösségi vállalkozásokkal.

¹ HL L 73., 1972.3.27.

- (3) Tekintettel az Európai Atomenergia-közösség bizonyos ágazatok iránti fokozottabb érdeklődésére, az Egyesült Királyság külön hangsúlyt fektet az ismeretek továbbítására a következő ágazatokban:
- a) gyorsreaktor kutatása és fejlesztése (a biztonságot is beleértve);
 - b) alapkutatás (reaktortípusokra alkalmazva);
 - c) reaktorbiztonság (gyorsreaktorok kivételével);
 - d) kohászat, acél, cirkónium-ötvözetek és beton;
 - e) szerkezeti anyagok összeegyeztethetősége;
 - f) kísérleti üzemanyag-előállítás;
 - g) termo-hidrodinamika;
 - h) műszerezettség.

20. CIKK

- (1) Azokon a területeken, amelyeken az Egyesült Királyság ismereteket bocsát az Európai Atomenergia-közösség rendelkezésére, az illetékes hatóságok kérelem alapján, kereskedelmi feltételek mellett licenciát adnak a Közösség tagállamainak, magánszemélyeinek és vállalkozásainak, amennyiben e hatóságok kizárólagos jogokkal rendelkeznek a Közösség tagállamaiban bejelentett szabadalmakra, és amennyiben semmilyen, harmadik személyekkel szemben fennálló kötelezettségük nincs a szabadalmi jogokkal kapcsolatos kizárólagos vagy részben kizárólagos licencia adására vagy a licenciaadás felajánlására.
- (2) Amennyiben már sor került egy kizárólagos vagy részben kizárólagos licencia megadására, az Egyesült Királyság ösztönzi és elősegíti, hogy az ilyen licencia jogosultjai kereskedelmi feltételek alapján allicenciát adjanak a Közösség tagállamai, magánszemélyei és vállalkozásai részére.

Az ilyen kizárólagos vagy részben kizárólagos licenciákat a szokásos kereskedelmi feltételeknek megfelelően kell megadni.

III. CÍM

A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG CSATLAKOZÁSÁRÓL SZÓLÓ OKMÁNYBÓL ÁTVETT RENDELKEZÉSEK

1. szakasz

Egyes áruknak a behozatali vámok alól a Görögország általi mentesítésére vonatkozó rendelkezések

21. CIKK

Az Alkotmány III-151. cikke nem akadályozza a Görög Köztársaságot abban, hogy fenntartsa az 1979. január 1-je előtt a következők alapján megtett mentességi intézkedéseket:

- a) 4171/61 törvény (Általános intézkedések az ország gazdasági fejlődésének előmozdításáról),
- b) 2687/53 törvényerejű rendelet (Külföldi tőke beruházása és védelme),

c) 289/76 törvény (Ösztönzők a határ menti régiók fejlődésének előmozdítása és az összes kapcsolódó kérdés kezelése céljából),

a Görög Köztársaság által az ezen intézkedések kedvezményezettjeivel kötött megállapodások lejártáig.

2. szakasz

Az adózásra vonatkozó rendelkezések

22. CIKK

A Görög Köztársaság csatlakozásának feltételeiről szóló okmány VIII. mellékletének II. 2 pontjában¹ felsorolt jogi aktusokat a Görög Köztársaságra az említett mellékletben meghatározott feltételekkel kell alkalmazni, a 9. és a 18. b) pontokra vonatkozó utalások kivételével.

3. szakasz

A gyapotra vonatkozó rendelkezések

23. CIKK

(1) Ez a szakasz a Kombinált Nomenklátúra 520 100 vámtarifa alszáma alá tartozó, nem kártolt, illetve nem fésült gyapotra vonatkozik.

¹ HL L 291, 1979.11.19., 163. o.

- (2) az Unió belül be kell vezetni egy rendszert, amelynek célja különösen:
- a) a gyapottermesztés támogatása az Unió olyan régióiban, ahol az a mezőgazdaság számára fontos,
 - b) a tisztességes jövedelem megszerzésének biztosítása a termelők számára,
 - c) a kínálat és forgalomba hozatal szintjén megvalósított szerkezeti fejlesztések révén a piac stabilizálása.
- (3) A (2) bekezdésben említett rendszer termelési támogatás biztosítását foglalja magában.
- (4) Annak érdekében, hogy a gyapottermesztők koncentrálhassák a kínálatot, és a termelést a piaci követelményekhez igazíthassák, termelői csoportok vagy az ilyen csoportok szövetségeinek létrehozását ösztönző rendszert kell bevezetni.

E rendszer gondoskodik a támogatások nyújtásáról azzal a céllal, hogy ösztönözze a termelői csoportok létrehozását és elősegítse működésüket.

Csak azok a csoportok részesülhetnek ebből a rendszerből, amelyek:

- a) a termelők saját kezdeményezésére jönnek létre,
 - b) megfelelő garanciát nyújtanak intézkedéseik időtartamát és hatékonyságát illetően,
 - c) az érintett tagállam által elismertek.
- (5) Az Unió harmadik országokkal kialakított kereskedelmi rendszerére a támogatási rendszer nem gyakorol hatást. E tekintetben különösen nem alkalmazhatók importkorlátozó intézkedések.

- (6) Az e szakasz alapján bevezetett rendszer szükséges kiigazításait a Tanács által elfogadott európai törvény állapítja meg.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadja azokat az európai rendeleteket és határozatokat, amelyek megállapítják az e szakasz rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges általános szabályokat.

A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően határoz.

4. szakasz

Görögország gazdasági és ipari fejlődésére vonatkozó rendelkezések

24. CIKK

A tagállamok tudomásul veszik, hogy a Görög Köztársaság kormánya elkötelezte magát egy olyan iparosítási és gazdaságfejlesztési politika megvalósítása mellett, amelynek célja a görögországi életszínvonal felzárkóztatása más európai nemzetek életszínvonalához, valamint a fejlettségi szintek regionális különbségeinek kiküszöbölésével egyidejűleg az alulfoglalkoztatottság felszámolása.

A tagállamok elismerik, hogy közös érdekük e politika céljainak megvalósítása.

E célból az intézmények - különösen az Unió céljainak megvalósítására szánt források megfelelő felhasználásával - az Alkotmányban megállapított minden eszközt és eljárást igénybe vesznek.

Az Alkotmány III-167. és III-168. cikkének alkalmazása során különösen figyelembe kell venni a gazdasági növekedésre és a lakosság életszínvonalának emelésére vonatkozó célkitűzéseket.

5. szakasz

Rendelkezések a Görögországgal az atomenergia területén történő információcseréről

25. CIKK

- (1) 1981. január 1-jétől a Görög Köztársaság rendelkezésére kell bocsátani a tagállamokkal, magánszemélyekkel és vállalkozásokkal az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 13. cikke szerint közölt ismereteket, amely az említett cikkben megállapított feltételek mellett gondoskodik ezen ismeretek korlátozott terjesztéséről saját területén.
- (2) 1981. január 1-jétől a Görög Köztársaság az Európai Atomenergia-közösség rendelkezésére bocsátja a Görögországban az atomenergia területén felhalmozott, korlátozott terjesztésre szánt ismereteket, a tisztán kereskedelmi alkalmazás kivételével. A Bizottság ezen ismereteket az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 13. cikkében megállapított feltételek szerint közli a közösségi vállalkozásokkal.
- (3) Az (1) és (2) bekezdésben említett ismeretek elsősorban a következőkre vonatkozik:
 - a) radioizotópok alkalmazására vonatkozó vizsgálatok a következő területeken:
orvostudomány, mezőgazdaság, rovartan és környezetvédelem,
 - b) a nukleáris technológia alkalmazása az archeometriában,
 - c) elektronikus orvostechnikai készülékek fejlesztése,
 - d) radioaktív ércok kutatásának fejlesztési módszerei.

26. CIKK

- (1) Azokban az ágazatokban, amelyekben a Görög Köztársaság ismereteket bocsát az Európai Atomenergia-közösség rendelkezésére, az illetékes hatóságok kérelem alapján, kereskedelmi feltételek mellett, licenciát adnak a Közösség tagállamainak, magánszemélyeinek és vállalkozásainak, amennyiben e hatóságok kizárólagos jogokkal rendelkeznek a Közösség tagállamaiban bejelentett szabadalmakra, és amennyiben semmilyen, harmadik felekkel szemben fennálló kötelezettségük nincs a szabadalmi jogokkal kapcsolatos kizárólagos vagy részben kizárólagos licencia adására vagy a licenciaadás felajánlására.

- (2) Amennyiben már sor került egy kizárólagos vagy részben kizárólagos licenciát megadására, a Görög Köztársaság ösztönzi és elősegíti, hogy az ilyen licencia jogosultjai kereskedelmi feltételek alapján allicenciát adjanak az Európai Atomenergia-közösség tagállamai, magánszemélyei és vállalkozásai részére.

Az ilyen kizárólagos vagy részben kizárólagos licenciákat a szokásos kereskedelmi feltételeknek megfelelően kell megadni.

IV. CÍM

A SPANYOL KIRÁLYSÁG ÉS A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG CSATLAKOZÁSI FELTÉTELEIRŐL SZÓLÓ OKMÁNYBÓL ÁTVETT RENDELKEZÉSEK

1. szakasz

Pénzügyi rendelkezések

27. CIKK

A hozzáadottérték-adóból származó saját források kiszámítása és ellenőrzése során úgy kell eljárni, mintha a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás – szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv területi hatálya a Kanári-szigetekre, valamint Ceutára és Melillára is kiterjedne.

2. szakasz

A szabadalmakra vonatkozó rendelkezések

28. CIKK

A bizonyítási teherre vonatkozó spanyol nemzeti törvény, amelyet a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság csatlakozásainak feltételeiről szóló okmány 8. jegyzőkönyvének (2) bekezdésével összhangban fogadtak el, nem alkalmazandó, amennyiben bitorlás miatt a felperes szabadalmazott eljárásának eredményeként előállítottal azonos termék előállítására vonatkozó másik eljárási szabadalom jogosultja ellen indítanak eljárást, ha a másik szabadalmat 1986. január 1-jét megelőzően adták meg.

Azokban az esetekben, amelyekben a bizonyítási teher átszállása nem alkalmazandó, a Spanyol Királyság továbbra is a szabadalmastól követeli meg a szabadalombitorlás bizonyítását. Minden ilyen esetben a Spanyol Királyság az „előzetes bizonyítási eljárás” néven ismert bírósági eljárást alkalmazza.

A „előzetes bizonyítási eljárás” olyan, az első és a második albekezdésben említett rendszer részét képező eljárás, amelyben a szabadalombitorlásért keresetindításra jogosult bármely személy a kérelmére megadott bírósági végzés megszerzését követően elkészíttetheti az állítólagos szabadalombitorló helyiségeiben a kérdéses eljárás részletes leírását, szakértők által segített bírósági végrehajtóval, nevezetesen a műszaki dokumentumok fénymásolásával, tényleges lefoglalással vagy anélkül. E bírósági végzés elrendelheti egy olyan biztosíték megfizetését, amelynek célja az „előzetes bizonyítási eljárás” által az állítólagos jogbitorlónak okozott károk megtérítése.

29. CIKK

A bizonyítási teherre vonatkozó portugál nemzeti törvény, amelyet a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság csatlakozásainak feltételeiről szóló okmány 19. jegyzőkönyvének (2) bekezdésével összhangban fogadtak el, nem alkalmazandó, amennyiben bitorlás miatt a felperes szabadalmazott eljárásának eredményeként előállítottal azonos termék előállítására vonatkozó másik eljárási szabadalom jogosultja ellen indítanak eljárást, ha a másik szabadalmat 1986. január 1-jét megelőzően adták meg.

Azokban az esetekben, amelyekben a bizonyítási teher átszállása nem alkalmazandó, a Portugál Köztársaság továbbra is a szabadalmastól követeli meg a szabadalombitorlás bizonyítását. Minden ilyen esetben a Portugál Köztársaság az „előzetes bizonyítási eljárás” néven ismert bírósági eljárást alkalmazza.

A „előzetes bizonyítási eljárás” olyan, az első és a második albekezdésben említett rendszer részét képező eljárás, amelyben a szabadalombitorlásért keresetindításra jogosult bármely személy a kérelmére megadott bírósági végzés megszerzését követően elkészíttetheti az állítólagos szabadalombitorló helyiségeiben a kérdéses eljárás részletes leírását, szakértők által segített bírósági végrehajtóval, nevezetesen a műszaki dokumentumok fénymásolatával, tényleges lefoglalással vagy anélkül. E bírósági végzés elrendelheti egy olyan biztosíték megfizetését, amelynek célja az „előzetes bizonyítási eljárás” által az állítólagos jogbitorlónak okozott károk megtérítése.

3. szakasz

Az Unió által harmadik országokkal kötött halászati megállapodások keretében előírt kiegészítő kötelezettségekre vonatkozó mechanizmussal kapcsolatos rendelkezések

30. CIKK

- (1) Az Unió által harmadik országokkal kötött halászati megállapodások szerinti kötelezettségek keretében külön rendszer jön létre a valamelyik tagállam lobogója alatt közlekedő hajók által a szóban forgó harmadik ország felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken végzett halászati tevékenységek kiegészítéseképpen végzett műveletek végrehajtására.
- (2) Azok a műveletek, amelyek a (3) és (4) bekezdésben meghatározott feltételek és korlátozások mellett a halászati tevékenységek kiegészítéseképpen előfordulhatnak, a következők:
 - a) valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajó által halászati megállapodás révén végzett halászati tevékenységek során az érintett harmadik ország vizein fogott halászati termékek feldolgozása az említett harmadik ország területén, az ilyen termékeknek az uniós piacon a közös vámtarifa 03 árucsoportjába tartozó vámtarifaszámok alatt történő forgalomba hozatala céljából,
 - b) valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetére az ilyen halászati megállapodás értelmében meghatározott tevékenységek keretében a közös vámtarifa 03 árucsoportjába tartozó halászati termékek rakodása vagy átrakodása, azoknak az uniós piacon való forgalomba hozatal érdekében történő szállítása és esetleges feldolgozása céljából.

- (3) A (2) bekezdésben említett műveletek tárgyát képező termékek Unióba érkező behozatalát a közös vámtarifában szereplő vámok részleges vagy teljes felfüggesztésének függvényében vagy különleges díjrendszer hatálya alatt, a szóban forgó megállapodásokban és az azokhoz kapcsolódó részletes szabályokban foglalt halászati lehetőségek mennyiségére vonatkozólag évente rögzített feltételek mellett és az azokat kiegészítő határokon belül lehet végezni.
- (4) E rendszer alkalmazásának általános szabályait, különösen pedig az érintett mennyiségek rögzítésének és felosztásának kritériumait európai törvény vagy kerettörvény határozza meg.

E rendszer részletes végrehajtási szabályait és az érintett mennyiségeket a 104/2000/EK rendelet 37. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

4. szakasz

Ceutára és Melillára vonatkozó rendelkezések

1. alszakasz

Általános rendelkezések

31. CIKK

- (1) Az Alkotmányt és az intézmények jogi aktusait – a (2) és a (3) bekezdésben említett eltérésekre, valamint e szakasz egyéb rendelkezéseire is figyelemmel – Ceutára és Melillára is alkalmazni kell.

- (2) Azokat a feltételeket, amelyek mellett az Alkotmánynak az áruk szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az intézmények vámjoggal és kereskedelempolitikával összefüggő jogi aktusait alkalmazni kell Ceutára és Melillára, e szakasz 3. alszakasza állapítja meg.
- (3) A 32. cikk különös rendelkezéseinek sérelme nélkül, az intézményeknek a közös agrárpolitikára és a közös halászati politikára vonatkozó jogi aktusai nem alkalmazhatók Ceutára vagy Melillára.
- (4) A Spanyol Királyság kérésére a Tanács által elfogadott európai törvény vagy kerettörvény:
 - a) bevonhatja Ceutát és Melillát az Unió vámterületébe;
 - b) meghatározhatja azokat a megfelelő intézkedéseket, amelyek célja az uniós joghatályos rendelkezéseinek Ceutára és Melillára történő kiterjesztése.

A saját kezdeményezésére vagy valamelyik tagállam kérelmére eljáró Bizottság javaslata alapján a Tanács európai törvényt vagy kerettörvényt fogadhat el, amely a Ceutára és Melillára vonatkozó rendelkezéseket – amennyiben szükséges – kiigazítja.

A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag határoz.

2. alszakasz

A közös halászati politikára vonatkozó rendelkezések

32. CIKK

- (1) A (2) bekezdésre is figyelemmel és a 3. alszakasz sérelme nélkül, a közös halászati politika nem alkalmazandó Ceutára vagy Melillára.
- (2) A Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadja azokat az európai törvényeket, kerettörvényeket vagy határozatokat, amelyek:
 - a) meghatározzák Ceuta és Melilla érdekében elfogadható strukturális intézkedéseket;
 - b) meghatározzák azokat az eljárásokat, amelyek segítségével figyelembe vehető Ceuta és Melilla érdekeinek összessége vagy egy része akkor, amikor a Tanács – esetről esetre – jogi aktusokat fogad el az Unió által a halászati megállapodások folytatására, illetve megkötésére irányuló tárgyalások céljából, és amelyek segítségével figyelembe vehetők Ceuta és Melilla sajátos érdekei olyan, halászatra vonatkozó nemzetközi egyezmények keretében, amelyekben az Unió szerződő fél.
- (3) A Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadja azokat az európai törvényeket, kerettörvényeket vagy határozatokat, amelyek szükség szerint meghatározzák az egyes halászati övezetekhez, valamint azok erőforrásaihoz való kölcsönös hozzáférés lehetőségeit és feltételeit. A Tanács egyhangúlag határoz.

- (4) A (2) és (3) bekezdésben említett európai törvényeket és kerettörvényeket az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

3. alszakasz

Az áruk szabad mozgására, a vámjogra és kereskedelempolitikára vonatkozó rendelkezések

33. CIKK

- (1) A Ceutáról és Melilláról származó termékek, valamint harmadik országokból érkező, Ceutára és Melillára a rájuk ott alkalmazandó szabályozás szerint behozott termékek az Unió vámterületén belül történő szabad forgalomba bocsátásuk idején nem tekintendők olyan árunak, amely az Alkotmány III-151. cikke (1), (2) és (3) bekezdése feltételeinek megfelelnek.
- (2) Az Unió vámterülete nem foglalja magában Ceutát és Melillát.
- (3) Ha ez az alszakasz másképp nem rendelkezik, az intézmények külkereskedelmi vámszabályozással kapcsolatos jogi aktusai ugyanolyan feltételek mellett alkalmazandók egyrészt az Unió vámterülete, másrészt Ceuta és Melilla közötti kereskedelemre.
- (4) Ha ez az alszakasz másképp nem rendelkezik, az intézmények a közös kereskedelempolitikával kapcsolatos, az áruk behozatalához vagy kiviteléhez közvetlenül kapcsolódó jogi aktusai, akár önállóan, akár megállapodás útján hozzák őket, nem alkalmazandók Ceutára és Melillára.
- (5) Ha e cím másképp nem rendelkezik, az Unió az Alkotmány I. mellékletébe tartozó termékek esetében a Ceutával és Melillával folytatott kereskedelmére azokat az általános rendelkezéseket alkalmazza, amelyeket külkereskedelmében alkalmaz.

34. CIKK

A 35. cikkre is figyelemmel a Ceutáról és Melilláról származó termékek az Unió vámterületére történő behozatalkor vámmentességben részesülnek.

35. CIKK

- (1) A közös vámtarifa 03.01, 03.02, 03.03, 16.04, 16.05 vámtarifaszáma vagy 05.11.91 és 23.01.20 alszáma alá tartozó, Ceutáról vagy Melilláról származó halászati termékek a termék szerint az 1982, 1983 és 1984 során ténylegesen értékesített átlagos mennyiségek alapján kiszámított vámkontingenseken belül vámmentességet élveznek az Unió egész vámterületén.

Az Unió vámterületére e vámkontingensek keretében behozott termékek szabad forgalomba bocsátása a piacok közös szervezése által – különösen a referenciaárakra vonatkozóan – meghatározott szabályok betartásától függ.

- (2) A Tanács a Bizottság javaslata alapján minden évben az (1) bekezdésben megállapított részletes szabályoknak megfelelően európai rendeleteket vagy határozatokat fogad el a vámkontingensek megnyitására és kiosztására.

36. CIKK

- (1) Amennyiben a 34. cikk alkalmazása a Ceutáról vagy Melilláról származó bizonyos termékek behozatalának olyan jelentős növekedéséhez vezethet, ami az uniós termelőköt sértheti, a Tanács a Bizottság javaslata alapján európai rendeleteket vagy határozatokat fogadhat el, amelyek e termékeknek az Unió vámterületére történő bejutását különleges feltételekhez köthetik.

- (2) Amennyiben amiatt, hogy a közös kereskedelempolitikát és a közös vámtarifát nem alkalmazzák a nyersanyagok vagy köztes termékek Ceutára és Melillára irányuló behozatalára, valamely Ceutáról és Melilláról származó termék behozatala egy vagy több tagállamban folytatott termelői tevékenység súlyos sérelmét okozza vagy okozhatja, a Bizottság valamely tagállam kérelmére vagy saját kezdeményezésére meghozhatja a megfelelő intézkedéseket.

37. CIKK

A Ceutára és Melillára történő behozatalkor az Unió vámterületéről származó termékek mentességben részesülnek a vámok és az azokkal azonos hatású díjak alól.

38. CIKK

A harmadik országból Ceutára és Melillára érkező áruk behozatalára vonatkozó vámok és azokkal azonos hatású díjak, illetve kereskedelmi szabályozás nem lehet kevésbé kedvező, mint az, amelyet az Unió nemzetközi kötelezettségvállalásai vagy kedvezményes szabályozásai értelmében e harmadik országgal szemben alkalmaz, feltéve, hogy ugyanaz a harmadik ország Ceutáról és Melilláról származó behozatalra ugyanazt az elbánást alkalmazza, mint amelyet az Uniónak nyújt. Az ilyen harmadik országból Ceutára és Melillára érkező áruk tekintetében a behozatalra alkalmazott szabályozás azonban nem lehet kedvezőbb, mint az Unió vámterületéről származó termékek behozatala tekintetében alkalmazott szabályozás.

39. CIKK

A Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadja az ezen alszakasz alkalmazására vonatkozó európai rendeleteket vagy határozatokat, és különösen a 34., 35. és 37. cikkben említett, kereskedelemre alkalmazandó származási szabályokat, beleértve a származó termékek azonosításával és a származás-ellenőrzéssel összefüggő rendelkezéseket.

A szabályok különösen a termékek megjelölésére és/vagy címkézésére, a hajók lajstromozásának feltételeire, a halászati termékek tekintetében a vegyes származás szabályának alkalmazására vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a termékek származásának megállapítását lehetővé tévő rendelkezéseket tartalmaznak.

5. szakasz

Spanyolország regionális fejlődésére vonatkozó rendelkezések

40. CIKK

A tagállamok tudomásul veszik azt a tényt, hogy a spanyol kormány elkötelezte magát egy olyan regionális fejlesztési politika megvalósítása mellett, amelynek célja többek között a gazdasági növekedés ösztönzése Spanyolország kevésbé fejlett régióiban és térségeiben.

A tagállamok elismerik, hogy közös érdekük e politika céljainak megvalósítása.

A tagállamok egyetértenek abban, hogy a spanyol kormány támogatása érdekében ajánlást tesznek az intézményeknek, hogy az Unió fent említett célkitűzéseinek megvalósítása érdekében azok vegyék igénybe az Alkotmányban meghatározott valamennyi eszközt és eljárást, különösen azáltal, hogy megfelelő módon hasznosítják ez utóbbi cél megvalósítására rendelkezésre álló uniós forrásokat;

A tagállamok különösen elismerik azt, hogy az Alkotmány III-167. és III-168. cikkének alkalmazása során figyelembe kell venni a gazdasági növekedésre és a Spanyolország kevésbé fejlett régióiban és térségeiben élő emberek életszínvonalának emelésére vonatkozó célkitűzéseket.

6. szakasz

Portugália gazdasági és ipari fejlődésére vonatkozó rendelkezések

41. CIKK

A tagállamok tudomásul veszik, hogy a portugál kormány olyan iparosítási és gazdaságfejlesztési politika végrehajtását vállalta, amelynek célja a portugál életszínvonal felzárkóztatása más európai nemzetek életszínvonalához, valamint a fejlettségi szintek regionális különbségeinek kiküszöbölésével egyidejűleg az alulfoglalkoztatottság felszámolása.

A tagállamok elismerik, hogy közös érdekük e politika céljainak megvalósítása.

A tagállamok egyetértenek abban, hogy ennek érdekében ajánlást tesznek az intézményeknek, hogy azok az Alkotmányban megállapított valamennyi eszközt és eljárást vegyék igénybe, különösen azáltal, hogy megfelelő módon hasznosítják ez utóbbi cél megvalósítására szolgáló uniós forrásokat.

A tagállamok különösen elismerik azt, hogy az Alkotmány III-167. és III-168. cikkének alkalmazása során figyelembe kell venni a gazdasági növekedésre és a lakosság életszínvonalának emelésére vonatkozó célkitűzéseket.

7. szakasz

Rendelkezések a Spanyol Királysággal az atomenergia területén történő információcseréről

42. CIKK

- (1) 1986. január 1-jétől a Spanyol Királyság rendelkezésére kell bocsátani a tagállamokkal, magánszemélyekkel és vállalkozásokkal az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 13. cikkének megfelelően közölt ismereteket, amely az említett cikkben megállapított feltételek mellett gondoskodik az ilyen információ korlátozott terjesztéséről saját területén.
- (2) 1986. január 1-jétől a Spanyol Királyság az Európai Atomenergia-közösség rendelkezésére bocsátja a Spanyolországban az atomenergia területén felhalmozott, korlátozott terjesztésre szánt ismereteket, a tisztán kereskedelmi alkalmazások kivételével. A Bizottság ezen ismereteket az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 13. cikkében megállapított feltételek szerint közli a közösségi vállalkozásokkal.
- (3) Az (1) és (2) bekezdésben említett ismeretek elsősorban a következőkre vonatkoznak:
 - a) atomfizika (nagy és kis energiák),

- b) sugárvédelem,
- c) izotópok alkalmazása, különös tekintettel a stabil izotópokra,
- d) kutatási célokat szolgáló reaktorok és ahhoz szükséges üzemanyagok,
- e) a üzemanyagciklus területén folytatott kutatások (pontosabban a gyenge minőségű urániumérc kitermelése és feldolgozása; erőművi reaktorok fűtőelemeinek optimalizálása).

43. CIKK

- (1) Azokban az ágazatokban, ahol a Spanyol Királyság ismereteket bocsát az Európai Atomenergia-közösség rendelkezésére, az illetékes hatóságok kérelem alapján kereskedelmi feltételek mellett licenciát adnak a Közösség tagállamainak, magánszemélyeinek és vállalkozásainak, amennyiben e hatóságok kizárólagos jogokkal rendelkeznek a tagállamokban bejelentett szabadalmakra, és amennyiben semmilyen, harmadik személyekkel szemben fennálló kötelezettségük nincs a szabadalmi jogokkal kapcsolatos kizárólagos vagy részben kizárólagos licencia adására vagy a licenciaadás felajánlására.
- (2) Amennyiben már sor került egy kizárólagos vagy részben kizárólagos licencia megadására, a Spanyol Királyság ösztönzi és elősegíti, hogy az ilyen licencia jogosultjai kereskedelmi feltételek alapján allicenciát adjanak a Közösség tagállamai, magánszemélyei és vállalkozásai részére.

Az ilyen kizárólagos vagy részben kizárólagos licenciákat a szokásos kereskedelmi feltételeknek megfelelően kell megadni.

8. szakasz

Rendelkezések a Portugál Köztársasággal
az atomenergia területén történő információcseréről

44. CIKK

- (1) 1986. január 1-jétől a Portugál Köztársaság rendelkezésére bocsátják az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 13. cikkének megfelelően a tagállamokkal, magánszemélyekkel és vállalkozásokkal közölt ismereteket a, amely az e cikkben megállapított feltételek mellett gondoskodik ezen ismeretek korlátozott terjesztéséről saját területén.
- (2) 1986. január 1-jétől a Portugál Köztársaság az Európai Atomenergia-közösség rendelkezésére bocsátja a Portugáliában az atomenergia területén felhalmozott, korlátozott terjesztésre szánt ismereteket, a tisztán kereskedelmi alkalmazások kivételével. A Bizottság ezen ismereteket az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 13. cikkében megállapított feltételek szerint közli a közösségi vállalkozásokkal.
- (3) Az (1) és (2) bekezdésben említett ismeretek elsősorban a következőkre vonatkoznak:
 - a) reaktordinamika,
 - b) sugárvédelem,
 - c) nukleáris mérés technológiák alkalmazása (az ipar, a mezőgazdaság, a régészet és a geológia területén),

- d) atomfizika (keresztmetszetek hatékony mérése, csőfektetési technikák),
- e) uránium kohászati kitermelése.

45. CIKK

(1) Azokban az ágazatokban, ahol a Portugál Köztársaság ismereteket bocsát az Európai Atomenergia-közösség rendelkezésére, az illetékes hatóságok kérelem, alapján kereskedelmi feltételek mellett licenciát adnak a Közösség tagállamainak, magánszemélyeinek és vállalkozásainak, amennyiben e hatóságok kizárólagos jogokkal rendelkeznek a tagállamokban bejelentett szabadalmakra, és amennyiben semmilyen, harmadik személyekkel szemben fennálló kötelezettségük nincs a szabadalmi jogokkal kapcsolatos kizárólagos vagy részben kizárólagos licencia adására vagy a licenciaadás felajánlására.

(2) Amennyiben már sor került egy kizárólagos vagy részben kizárólagos licencia megadására, a Portugál Köztársaság ösztönzi és elősegíti, hogy az ilyen licencia jogosultjai kereskedelmi feltételek alapján allicenciákat adjanak a Közösség tagállamai, magánszemélyei és vállalkozásai részére.

Az ilyen kizárólagos vagy részben kizárólagos licenciákat a szokásos kereskedelmi feltételeknek megfelelően kell megadni.

V. CÍM

AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG, A FINN KÖZTÁRSASÁG ÉS A SVÉD KIRÁLYSÁG
CSATLAKOZÁSÁRÓL SZÓLÓ OKMÁNYBÓL ÁTVETT RENDELKEZÉSEK

1. szakasz

Pénzügyi rendelkezések

46. CIKK

A hozzáadottérték-adóból származó saját források számítása és ellenőrzése során úgy kell eljárni, mintha az Åland-szigetek a forgalmi adókra vonatkozó tagállami jogszabályok összehangolásáról szóló 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás – területi hatálya alá tartoznának.

2. szakasz

Mezőgazdaságra vonatkozó rendelkezések

47. CIKK

Amennyiben a csatlakozásból eredő súlyos nehézségek a 48. cikk, valamint a meglévő uniós előírások szerinti egyéb intézkedések teljes körű alkalmazása után is fennmaradnak, a Bizottság európai határozatot fogadhat el, amelyben engedélyezheti Finnországnak, hogy nemzeti támogatásokat nyújtson a termelőknek a közös agrárpolitika keretébe történő teljes integrációjuk elősegítése érdekében.

48. CIKK

(1) A Bizottság európai határozatot fogad el, amelyben engedélyezi Finnországnak és Svédországnak, hogy a mezőgazdasági tevékenység meghatározott régiókban való fennmaradásának biztosítása érdekében hosszú távú nemzeti támogatásokat nyújtsanak. E régiók a 62. északi szélességi foktól északra fekvő mezőgazdasági területeket foglalják magukba, továbbá egyes, az említett szélességi foktól délre fekvő, az előbbiekkal határos olyan területeket, amelyek hasonló, a mezőgazdasági termelést különösen megnehezítő éghajlati viszonyokkal rendelkeznek.

(2) Az (1) bekezdésben említett térségeket a Bizottság határozza meg, figyelembe véve különösen:

- a) az alacsony népsűrűséget;
- b) a mezőgazdasági művelés alatt álló földeknek az összterülethez viszonyított arányát;

- c) az emberi fogyasztásra szánt szántóföldi növények termelésére használt földek arányát a mezőgazdasági célra használt területen belül.

(3) Az (1) bekezdés szerinti nemzeti támogatások a termelés olyan fizikai tényezőihez kötődhetnek, mint a mezőgazdasági földterület hektárban mért nagysága, illetve a haszonállatok száma, figyelembe véve a közös piacszervezésekben megállapított vonatkozó korlátokat, továbbá az egyes gazdaságok hagyományos termelési szerkezetét, ugyanakkor:

- a) nem kapcsolódhatnak a jövőbeli termeléshez;
- b) és nem vezethetnek a termelés növekedéséhez, illetve a Bizottság által meghatározandó, 1995. január 1-jét megelőző referencia-időszakban regisztrált össztámogatási szint emelkedéséhez.

Ezek a támogatások régióként eltérők lehetnek.

Ezeket a támogatásokat különösen az alábbi célok elérése érdekében kell nyújtani:

- a) az érintett térségek éghajlati viszonyaihoz természetesen alkalmazkodó hagyományos elsődleges termelési és feldolgozási formák fenntartása;
- b) a mezőgazdasági termékek előállítási, forgalmazási és feldolgozási struktúráinak fejlesztése;
- c) az említett termékek forgalomba hozatalának előmozdítása;
- d) a környezet védelmének és a természeti környezet megőrzésének biztosítása.

49. CIKK

(1) A 47. és 48. cikk szerinti támogatásokat, valamint az e cím alapján a Bizottság engedélyét igénylő bármilyen egyéb nemzeti támogatást be kell jelenteni a Bizottságnak. A támogatások az engedély megadásáig nem alkalmazhatók.

(2) A 48. cikk szerinti támogatások tekintetében a Bizottság 1996. január 1-jétől ötévente jelentést nyújt be a Tanácshoz:

- a) a megadott engedélyekről;
- b) az ilyen engedélyek alapján nyújtott támogatások eredményeiről.

E jelentések előkészítése érdekében a fenti engedélyekben részesülő tagállamok kellő időben tájékoztatják a Bizottságot a megadott támogatások hatásairól, bemutatva a szóban forgó régiók mezőgazdaságában tapasztalható fejlődést.

50. CIKK

Az Alkotmány III-167. és III-168. cikke szerinti támogatások területén:

- a) Ausztriában, Finnországban és Svédországban 1995. január 1-jét megelőzően alkalmazott támogatások közül az Alkotmány III-168. cikke (1) bekezdésének értelmében csak azok minősülnek „létezőnek”, amelyekről 1995. április 30-ig értesítették a Bizottságot;
- b) Az 1995. január 1-jét megelőzően a Bizottsággal közölt létező támogatások, illetve támogatások megadására vagy módosítására vonatkozó tervek ezen a napon bejelentettnek minősülnek.

51. CIKK

- (1) Egyedi esetekre vonatkozó eltérő rendelkezések hiányában a Tanács – a Bizottság javaslata alapján – az e szakasz végrehajtásához szükséges európai rendeleteket vagy határozatokat fogad el.
- (2) A Tanács európai törvénnyel módosíthatja az ebben a szakaszban foglalt rendelkezéseket, amennyiben ezt az uniós jog változása szükségessé teszi. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag határoz.

52. CIKK

- (1) Amennyiben Ausztriában, Finnországban és Svédországban fennálló szabályozási rendből a piacok közös szervezésének az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásának feltételeiről szóló okmányban meghatározott feltételek szerinti alkalmazásából eredő szabályozási rendbe való átmenet elősegítése érdekében átmeneti intézkedésekre van szükség, az ilyen intézkedések az 136/66/EGK rendelet 38. cikkében, illetve, adott esetben, a mezőgazdasági piacok közös szervezéséről szóló egyéb rendeletekben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni. Ilyen intézkedéseket az 1997. december 31-ével befejeződő időszak alatt lehet hozni, és azokat csak eddig az időpontig lehet alkalmazni.
- (2) A Tanács az (1) bekezdésben meghatározott határidőt európai törvénnyel meghosszabbíthatja. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag határoz.

53. CIKK

Az 51. és 52. cikket a halászati termékekre is alkalmazni kell.

3. szakasz

Átmeneti intézkedésekre vonatkozó rendelkezések

54. CIKK

Az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásának feltételeiről szóló okmány XV. mellékletének¹ VII.B.I, VII.D.1, VII.D.2.c), IX.2. b), c), f), g), h). i), j), l), m), n), x), y), z), valamint aa), továbbá X. a), b) és c) pontjában felsorolt jogi aktusokat Ausztriára, Finnországra és Svédországra az említett mellékletben meghatározott feltételekkel kell alkalmazni.

Az első bekezdésben említett XV. melléklet IX.2.x) pontja tekintetében az Európai Közösségek létrehozásáról szóló szerződés rendelkezéseire, különösen annak 90. és 91. cikkére való utalást úgy kell értelmezni, mint az Alkotmány rendelkezéseire, különösen annak III-170. cikk (1) és (2) bekezdésére való utalást.

¹ HL C 241, 1994.8.29., 322. o.

4. szakasz

Egyes jogi aktusok alkalmazhatóságára vonatkozó rendelkezések

55. CIKK

- (1) Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás (EGT) 53. cikke, illetve az említett megállapodás 25. jegyzőkönyvének 1. cikke alapján akár az Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA) Felügyeleti Hatósága, akár a Bizottság által 1995. január 1-jét megelőzően hozott azon egyedi mentességet adó vagy nemleges megállapítást tartalmazó határozatok, amelyek a csatlakozás következtében az Európai Közösséget létrehozó szerződés 81. cikkének hatálya alá tartozó esetekre vonatkoznak, az Alkotmány III-161. cikke alkalmazása szempontjából hatályban maradnak a bennük meghatározott határidő lejártáig, illetve amíg az uniós jognak megfelelően a Bizottság kellően megalapozott, ezzel ellentétes európai határozatot nem hoz.
- (2) Az EGT-megállapodás 61. cikke alapján az EFTA Felügyeleti Hatóság által 1995. január 1-jét megelőzően hozott valamennyi olyan határozat, amely a csatlakozás következtében az Európai Közösséget létrehozó szerződés 87. cikkének hatálya alá tartozik, az Alkotmány III-167. cikke vonatkozásában hatályban marad, kivéve ha az Alkotmány III-168. cikke alapján a Bizottság ezzel ellentétes európai határozatot hoz. E bekezdés nem alkalmazandó azokra a határozatokra, amelyek az EGT-megállapodás 64. cikkében meghatározott eljárások hatálya alá tartoznak.
- (3) Az (1) és (2) bekezdés sérelme nélkül, az EFTA Felügyeleti Hatóság által hozott határozatok 1995. január 1-jét követően is hatályban maradnak, kivéve, ha az uniós jognak megfelelően a Bizottság kellően megalapozott, ezzel ellentétes határozatot hoz.

5. szakasz

Az Åland-szigetekre vonatkozó rendelkezések

56. CIKK

Az Alkotmány rendelkezései nem zárják ki az Åland-szigeteken 1994. január 1-jén hatályban levő rendelkezések alkalmazását azokra a korlátozásokra vonatkozóan, amelyek:

- a) megkülönböztetés nélkül korlátozzák az åland-szigeteki hembygdsrätt / kotiseutuoikeus-sal (regionális állampolgársággal) nem rendelkező természetes személyek, továbbá a jogi személyek azon jogát, hogy az Åland-szigeteken az Åland-szigetek illetékes hatóságának engedélye nélkül ingatlantulajdont szerezzenek, vagy ingatlant birtokoljanak;
- b) megkülönböztetés nélkül korlátozzák az åland-szigeteki hembygdsrätt / kotiseutuoikeus-sal (regionális állampolgársággal) nem rendelkező természetes személyek, továbbá a jogi személyek azon jogát, hogy az Åland-szigeteken az Åland-szigetek illetékes hatóságának engedélye nélkül letelepedjenek, vagy szolgáltatást nyújtsanak.

57. CIKK

(1) Az Åland-szigetek területe – amelyet a 77/388/EGK tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének harmadik francia bekezdésében meghatározottak szerinti harmadik területnek, illetve a 92/12/EGK tanácsi irányelv 2. cikkében meghatározottak szerinti, a jövedéki adók összehangolására vonatkozó irányelvek alkalmazási területén kívül eső nemzeti felségterületnek kell tekinteni – ki van zárva a tagállami jogszabályoknak a forgalmi adók, a jövedéki adók és az egyéb közvetett adók terén való összehangolására vonatkozó uniós jog területi alkalmazása alól.

Ezt a bekezdést a tőkeilletékre vonatkozó 69/335/EGK tanácsi irányelv rendelkezéseire nem kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott eltérés arra irányul, hogy a szigeteken fenntartsa az életképes helyi gazdaságot, és nem gyakorolhat semmilyen negatív hatást sem az Unió érdekeire, sem az Unió közös politikáira. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdés rendelkezései, különösen a tisztességes verseny és a saját források tekintetében már nem indokoltak, megfelelő javaslatokat terjeszt a Tanács elé, amely az Alkotmány vonatkozó cikkeinek megfelelően elfogadja a szükséges jogi aktusokat.

58. CIKK

A Finn Köztársaság gondoskodik arról, hogy az Åland-szigeteken a tagállamok minden természetes és jogi személye egyenlő bánásmódban részesüljön.

59. CIKK

E szakasz rendelkezéseit az Åland-szigetetről szóló nyilatkozatra tekintettel kell alkalmazni, amely – joghatása megváltoztatása nélkül – magában foglalja az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásának feltételeiről szóló okmány 2. jegyzőkönyve preambulumának szövegét.

6. szakasz

A lappokra vonatkozó rendelkezések

60. CIKK

Az Alkotmány rendelkezéseitől eltérve, a lapp nép számára kizárólagos jog adható a hagyományos lapp területeken való rénszarvastartásra.

61. CIKK

E szakasz bármely, a lapp nép hagyományos megélhetési forrásaihoz kapcsolódóan a lappok számára biztosított később kidolgozandó kizárólagos joggal kibővíthető. A Tanács e szakasz szükséges módosításait európai törvényben fogadhatja el. A Tanács az Európai Parlamenttel és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően egyhangúlag határoz.

62. CIKK

E szakasz rendelkezéseit a lappokról szóló nyilatkozatra tekintettel kell alkalmazni, amely – joghatása megváltoztatása nélkül – magában foglalja az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásának feltételeiről szóló okmány 3. jegyzőkönyve preambuluma szövegét.

7. szakasz

A strukturális alapok Finnországban és Svédországban való alkalmazására vonatkozó különleges rendelkezések

63. CIKK

A rendkívül alacsony népsűrűségű térségek fejlesztésére és strukturális alkalmazkodására irányuló célkitűzés alá elvben azok a térségek tartoznak, amelyek a 8 fő/km²-es vagy ennél alacsonyabb népsűrűségű NUTS-II. szintű régióknak felelnek meg vagy egy ilyen régióhoz tartoznak. Az uniós támogatás – a koncentrációs követelményektől függően – azokra a szomszédos vagy csatlakozó kisebb térségekre is kiterjedhet, amelyek megfelelnek ugyanennek a népsűrűségi feltételnek. Az e cikkben említett régiókat és térségeket az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásának feltételeiről szóló okmányhoz csatolt 6. jegyzőkönyv 1. melléklete¹ sorolja fel.

¹ HL C 241., 1994.8.29., 355. o.

8. szakasz

Az ausztriai vasúti és kombinált fuvarozásra vonatkozó rendelkezések

64. CIKK

- (1) E szakasz alkalmazásában az alábbi fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:
- a) „nehéz tehergépjármű”: a tagállamok valamelyikében teherszállításra vagy teherszállító pótkocsik vontatására nyilvántartásba vett gépjármű, amelynek megengedett legnagyobb össztömege meghaladja a 7,5 tonnát, beleértve az olyan 7,5 tonnát meghaladó legnagyobb megengedett össztömegű vontatókat és pótkocsikat, amelyeket a tagállamok valamelyikében nyilvántartásba vett 7,5 tonnás vagy annál kisebb megengedett legnagyobb össztömegű gépjármű vontat;
- b) „kombinált fuvarozás”: minden olyan nehéz tehergépjármű- vagy teherrakomány-forgalom, amely során az út egy részét vasúton, más részét pedig közúton teszik meg, és amely során az Ausztrián átmenő forgalom semmilyen esetben sem történhet kizárólag közúton.
- (2) A 65. és 71. cikket az Ausztria területén áthaladó vasúti és kombinált fuvarozásra vonatkozó intézkedésekre kell alkalmazni.

65. CIKK

Az Unió és az érintett tagállamok saját hatáskörükben intézkedéseket fogadnak el az Alpokon keresztül történő áru fuvarozásra irányuló vasúti és a kombinált fuvarozás fejlesztésére és előmozdítására, és gondoskodnak az ilyen intézkedések szoros összehangolásáról.

66. CIKK

Az Alkotmány III-247. cikkében előírt iránymutatások megalkotásakor az Unió gondoskodik arról, hogy az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásának feltételeiről szóló okmányhoz csatolt 9. jegyzőkönyv 1. mellékletében¹ meghatározott fő útvonalak részét képezzék a transz-európai vasúti és kombinált fuvarozási hálózatnak, továbbá hogy azokat közös érdekű projektként határozzák meg.

67. CIKK

Az Unió és az érintett tagállamok saját hatáskörükben végrehajtják az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásának feltételeiről szóló okmányhoz csatolt 9. jegyzőkönyv 2. mellékletében² felsorolt intézkedéseket.

68. CIKK

Az Unió és az érintett tagállamok minden erőfeszítést megtesznek annak érdekében, hogy az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásának feltételeiről szóló okmányhoz csatolt 9. jegyzőkönyv 3. mellékletében³ említett többlet vasúti kapacitást továbbfejlesszék és hasznosítsák.

¹ HL C 241., 1994.8.29., 364. o.

² HL C 241., 1994.8.29., 365. o.

³ HL C 241., 1994.8.29., 367. o.

69. CIKK

Az Unió és az érintett tagállamok intézkedéseket tesznek a vasúti és a kombinált fuvarozási szolgáltatás bővítése érdekében; és az ilyen intézkedéseket – adott esetben és az Alkotmány rendelkezéseire figyelemmel – a vasúti társaságokkal és más vasúti szolgáltatókkal folytatott szoros együttműködés során dolgozzák ki. Előnyben kell részesíteni a vasútra és kombinált fuvarozásra vonatkozó, az uniós jog rendelkezéseiben megállapított intézkedéseket. Az intézkedések végrehajtása során különös figyelmet kell fordítani a vasúti és kombinált fuvarozás versenyképességére és hatékonyságára, továbbá költséggazdálkodásának átláthatóságára. Az érintett tagállamoknak különösen olyan intézkedések megtételére kell törekedniük, amelyek révén biztosítható, hogy a kombinált fuvarozás árai a fuvarozás egyéb módjaival szemben versenyképesek legyenek. Az e célra juttatott támogatások mindegyikének meg kell felelnie az uniós jog előírásainak.

70. CIKK

Az Unió és az érintett tagállamok a vasúti tranzitforgalom súlyos akadályoztatása, így például természeti katasztrófák esetén minden lehetséges összehangolt intézkedést megtesznek a közlekedés folyamatosságának fenntartása érdekében. Az érzékenyen kezelendő rakományt, mint például a romlandó élelmiszereket előnyben kell részesíteni.

71. CIKK

A Bizottság a 73. cikk (2) bekezdésében előírt eljárásnak megfelelően eljárva megvizsgálja az e szakaszban foglaltak érvényesülését.

72. CIKK

- (1) E cikket a Közösség területén folytatott közúti árufuvarozásra kell alkalmazni.
- (2) Az Ausztrián átmenő közúti áruforgalmat felölölő utakra az 1962. július 23-i első tanácsi irányelvben és a 881/92/EGK tanácsi rendeletben a saját számlára, illetve a visszterhesen végzett fuvarozásra vonatkozóan meghatározott szabályokat kell alkalmazni az e cikkben foglalt rendelkezésekre figyelemmel.
- (3) 1998. január 1-jéig a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:
 - a) Az Ausztrián átmenő forgalomban áthaladó nehéz tehergépjárművek összes NO_x-kibocsátását az 1992. január 1. és 2003. december 31. közötti időszakban 60%-kal csökkenteni kell a 4. mellékletben szereplő táblázatnak megfelelően.
 - b) A nehéz tehergépjárművek összes NO_x-kibocsátása csökkentésének kezelése egy ökopontrendszer keretében történik. Ebben a rendszerben minden Ausztrián átmenő forgalomban áthaladó nehéz tehergépjárműnek az NO_x-kibocsátásának megfelelő számú ökoponttal kell rendelkeznie (a gyártás-megfelelőségi (COP) érték vagy a típus-jóváhagyási érték alapján hitelesített érték). Az ökopontok kiszámításának módjára és a pontrendszer kezelésére vonatkozó részletes szabályokat az 5. melléklet tartalmazza.
 - c) Amennyiben az átmenő forgalomban bonyolított utak száma bármely évben 8%-nál többel haladja meg az 1991-re megállapított referenciaértéket, a Bizottság a 16. cikkben foglalt rendelkezésekkel összhangban megteszi az 5. melléklet (3) bekezdésének megfelelő intézkedéseket.

- d) Ausztria köteles kellő időben és megfelelő mennyiségben kibocsátani és rendelkezésre bocsátani az Ausztrián átmenő forgalomban áthaladó nehéz tehergépjárművek számára az ökopontrendszer kezeléséhez szükséges ökopontkártyákat az 5. mellékletnek megfelelően.
- e) Az ökopontokat a (7) bekezdés alapján megállapítandó rendelkezésekkel összhangban a Bizottság osztja szét a tagállamok között.
- (4) 1998. január 1-jét megelőzően a Tanács a Bizottság jelentése alapján megvizsgálja az Ausztrián átmenő közúti áruforgalomra vonatkozó rendelkezések érvényesülését. A vizsgálatot a közösségi jog elveivel, így a belső piac megfelelő működésének, a szolgáltatásnyújtás szabadságának, a Közösség egészének érdekében folytatott környezetvédelem és a közlekedésbiztonság elvével összhangban kell elvégezni. Ha a Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag másként nem határoz, az átmeneti időszak 2001. január 1-jéig meghosszabbodik; ez alatt az időszak alatt a (3) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni.
- (5) 2001. január 1-jét megelőzően a Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel együttműködésben tudományos tanulmányt készít arról, hogy milyen mértékben sikerült elérni a (3) bekezdés a) pontjában célul kitűzött szennyezéscsökkentést. Ha a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy fenntartható módon sikerült elérni a kitűzött célt, a fenti (3) bekezdés a) pontjának rendelkezései 2001. január 1-jétől hatályukat veszítik. Amennyiben a Bizottság úgy találja, hogy a kitűzött célt nem sikerült fenntartható módon elérni, akkor a Tanács, az EK-Szerződés 75. cikkével összhangban, intézkedéseket fogadhat el a Közösség keretében a környezet védelmének, így különösen a szennyezés mértékének 60%-kal történő csökkentésének biztosítása érdekében. Amennyiben a Tanács nem fogad el ilyen intézkedéseket, az átmeneti időszak automatikusan három évvel meghosszabbodik; ez alatt az időszak alatt a (3) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni.

- (6) Az átmeneti időszak lejártával a közösségi vívmányokat teljes egészükben alkalmazni kell.
- (7) A Bizottság a 16. cikk rendelkezéseivel összhangban eljárva részletes intézkedéseket vezet be az ökopontrendszer működtetésével, az ökopontok elosztásával, valamint az e cikkben foglalt rendelkezésekkel összefüggő technikai kérdésekkel kapcsolatban, amelyek Ausztria csatlakozásának időpontjában lépnek hatályba.

Az előző albekezdésben említett intézkedéseknek biztosítaniuk kell a tagállamoknak a 3637/92/EGK tanácsi rendelet, valamint a tranzitmegállapodásban említett ökopontrendszer hatálybalépésének időpontját és a bevezetésére vonatkozó eljárásokat megállapító, 1992. december 23-án aláírt igazgatási megállapodás alkalmazásából adódó tényleges helyzetének fenntartását. Minden szükséges intézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy a Görögországnak juttatott ökopontrész kielégítse az e tekintetben támasztott görög igényeket.

73. CIKK

- (1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti.
- (2) Az e bekezdésre való hivatkozások esetén az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkét kell alkalmazni.
- (3) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

9. szakasz

Egyes sajátosan osztrák német nyelvű kifejezéseknek az Európai Unióban való használatára vonatkozó rendelkezések

74. CIKK

- (1) A német nyelvnek az osztrák jogban használatos és az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásának feltételeiről szóló okmányhoz csatolt 10. jegyzőkönyv mellékletében felsorolt¹ sajátosan osztrák kifejezései ugyanolyan státust élveznek és ugyanolyan joghatással használhatók, mint az ezeknek megfelelő, Németországban használatos és ugyanabban a mellékletben felsorolt kifejezések.
- (2) Az új jogszabályok német nyelvű változatában a Németországban használt kifejezéseket megfelelő módon ki kell egészíteni az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásának feltételeiről szóló okmányhoz csatolt 10. jegyzőkönyv mellékletében felsorolt sajátosan osztrák kifejezésekkel.

¹ HL C 241., 1994.8.29., 370. o.

9. JEGYZŐKÖNYV

A CSEH KÖZTÁRSASÁG, AZ ÉSZT KÖZTÁRSASÁG, A CIPRUSI
KÖZTÁRSASÁG, A LETT KÖZTÁRSASÁG, A LITVÁN KÖZTÁRSASÁG, A
MAGYAR KÖZTÁRSASÁG, A MÁLTAI KÖZTÁRSASÁG, A LENGYEL
KÖZTÁRSASÁG, A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG ÉS A SZLOVÁK
KÖZTÁRSASÁG CSATLAKOZÁSI SZERZŐDÉSÉRŐL ÉS CSATLAKOZÁSI
OKMÁNYÁRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság 2004. május 1-jén csatlakozott az Európai Közösségekhez és az Európai Unióról szóló szerződéssel létrejött Európai Unióhoz;

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az Alkotmány IV-437. cikke (2) bekezdésének e) pontja kimondja, hogy a fent említett csatlakozásokról szóló 2003. április 16-i szerződés hatályát veszti;

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az említett csatlakozási szerződéshez csatolt okmány számos rendelkezése továbbra is jelentőséggel bír; figyelembe véve továbbá, hogy az Alkotmány IV-437. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy e rendelkezéseket egy külön jegyzőkönyv megismétli vagy azokra hivatkozik annak érdekében, hogy hatályban maradjanak és joghatásaik fennmaradjanak;

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az említett rendelkezések némelyike technikai kiigazításra szorul annak érdekében, hogy joghatása megváltozása nélkül összhangba kerüljön az Alkotmány szövegével;

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez, illetve az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

ELSŐ RÉSZ

A 2003. ÁPRILIS 16-I CSATLAKOZÁSI OKMÁNYRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

I. CÍM

ALAPELVEK

1. CIKK

E jegyzőkönyv alkalmazásában:

- a) a „2003. április 16-i csatlakozási okmány” a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, és az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításairól szóló okmány;
- b) „az Európai Közösséget létrehozó szerződés” (EK-Szerződés) és „az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés” (Euratom-Szerződés) ezeket a szerződéseket jelenti a 2004. május 1-jét megelőzően hatályba lépő kiegészítő vagy módosító szerződésekkel, illetve egyéb jogi aktusokkal együtt;

- c) „az Európai Unióról szóló szerződés” („EU-Szerződés”) ezt a szerződést jelenti a 2004. május 1-jét megelőzően hatályba lépő kiegészítő vagy módosító szerződésekkel, illetve egyéb jogi aktusokkal együtt;
- d) a „Közösség” a c) pontban említett Közösségek közül az egyik vagy mindkettő, az adott esettől függően;
- e) a „jelenlegi tagállamok” kifejezés a következő tagállamokat jelenti: a Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága;
- f) az „új tagállamok” kifejezés a következő tagállamokat jelenti: Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság.

2. CIKK

Az Alkotmány IV-437. cikke (2) bekezdésének e) pontjában említett, a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásáról szóló szerződésből eredő jogok és kötelezettségek az e szerződésben megállapított feltételek értelmében 2004. május 1-jén léptek hatályba.

3. CIKK

(1) A schengeni vívmányok rendelkezései, amelyeket az Unió keretébe az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolt jegyzőkönyv (a továbbiakban „schengeni jegyzőkönyv”) illesztett be, és az azokon alapuló, illetve azokkal egyéb módon összefüggő, a 2003. április 16-i csatlakozási okmány I. mellékletében felsorolt jogi aktusok, valamint minden ilyen további jogi aktus, amelyet 2004. május 1-je előtt fogadnak el, az új tagállamokra nézve 2004. május 1-jétől kezdődően kötelezőek és azokat az új tagállamokban ettől az időponttól kezdődően alkalmazni kell.

(2) A schengeni vívmányoknak az Unió keretébe beillesztett azon rendelkezései, és az azokon alapuló, illetve azokkal egyéb módon összefüggő azon jogi aktusok, amelyeket az (1) bekezdés nem említ, 2004. május 1-jétől kezdődően kötelezőek az új tagállamok számára; e rendelkezéseket és jogi aktusokat azonban csak akkor kell valamely új tagállamban alkalmazni, ha a Tanács európai határozatban így rendelkezik azt követően, hogy az alkalmazandó schengeni értékelési eljárásokkal összhangban megvizsgálta, hogy az új tagállam teljesíti-e az érintett vívmányok valamennyi részének alkalmazásához szükséges feltételeket.

A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, azon tagállamok kormányait képviselő tagjainak egyhangú szavazatával határoz, amelyekben az e bekezdésben említett rendelkezéseket már hatályba léptették, illetve amelyben ezeket a rendelkezéseket hatályba kívánják léptetni. A Tanács Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága kormányait képviselő tagjai annyiban vesznek részt egy ilyen határozat meghozatalában, amennyiben az a schengeni vívmányok olyan rendelkezéseire és az azokon alapuló, illetve azokkal egyéb módon összefüggő olyan jogi aktusokra vonatkozik, amelyek alkalmazásában ezek a tagállamok részt vesznek.

(3) A Tanács által a schengeni jegyzőkönyv 6. cikke alapján kötött megállapodások 2004. május 1-jétől kezdődően kötelezőek az új tagállamokra.

- (4) A bel- és igazságügyek terén azon egyezmények és okmányok vonatkozásában, amelyek elválaszthatatlanok az EU-Szerződés célkitűzéseinek megvalósításától, az új tagállamoknak:
- a) csatlakozniuk kell azokhoz, amelyek 2004. május 1-jén a jelenlegi tagállamok számára aláírásra nyitva állnak, és azokhoz, amelyeket a Tanács az EU-Szerződés VI. címével összhangban kidolgozott, és a tagállamoknak elfogadásra javasolt,
 - b) a tagállamoknak a bel- és igazságügy terén működő intézményei és szervezetei közötti gyakorlati együttműködés elősegítése céljából olyan igazgatási és egyéb rendelkezéseket kell bevezetniük, amelyeket a csatlakozás időpontjáig a jelenlegi tagállamok vagy a Tanács elfogadtak.

4. CIKK

2004. május 1-jétől kezdődően, az Alkotmány III-197. cikke értelmében vett eltéréssel rendelkező tagállamként valamennyi új tagállam részt vesz a Gazdasági és Monetáris Unióban.

5. CIKK

- (1) Az új tagállamok, amelyek a 2003. április 16-i csatlakozási okmánnyal csatlakoztak a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott határozatokhoz és megállapodásokhoz, kötelesek csatlakozni minden olyan egyéb megállapodáshoz is, amelyet a jelenlegi tagállamok kötöttek, és amely az Unió működésére vonatkozik vagy annak tevékenységével kapcsolatos.

(2) Az új tagállamoknak csatlakozniuk kell a jelenlegi tagállamok által aláírt, az EK-Szerződés 293. cikkében említett, illetve az EK-Szerződés célkitűzéseinek teljesítésétől elválaszthatatlan egyezményekhez – amennyiben azok még hatályban vannak – továbbá az ezen egyezményeknek az Európai Közösségek Bírósága általi értelmezéséről szóló jegyzőkönyvekhez, és e célból az azokban szükséges kiigazítások megtétele érdekében tárgyalásokat kell kezdeniük a jelenlegi tagállamokkal.

6. CIKK

(1) Az új tagállamoknak az e jegyzőkönyvben megállapított feltételek szerint csatlakozniuk kell a jelenlegi tagállamok és az Unió vagy az Európai Atomenergia-közösség által együttesen eljárva megkötött vagy ideiglenesen alkalmazott megállapodásokhoz vagy egyezményekhez, valamint az ezen államok által kötött olyan megállapodásokhoz, amelyek ezekhez a megállapodásokhoz vagy egyezményekhez kapcsolódnak.

Az új tagállamoknak a (4) bekezdésben említett megállapodásokhoz és egyezményekhez, továbbá a Fehéroroszországgal, Chilével, Kínával, a Mercosurral vagy Svájjal a Közösség és jelenlegi tagállamai által együttesen kötött vagy aláírt megállapodásokhoz történő csatlakozásáról az e megállapodásokhoz vagy egyezményekhez csatolt és az érintett harmadik országgal vagy országokkal, illetve nemzetközi szervezettel a Tanács által a tagállamok nevében egyhangúlag eljárva kötött jegyzőkönyvekben kell megállapodni. Ez az eljárás az ilyen megállapodások jövőbeni megkötése vagy bármilyen egyéb, a csatlakozással össze nem függő módosításai tekintetében nem sérti az Unió és az Európai Atomenergia-közösség saját hatásköreit, és nem érinti az ez utóbbiak és tagállamok közötti hatáskörmegosztást. E jegyzőkönyveket, a tagállamok nevében eljárva, a Bizottság tárgyalja meg a Tanács által egyhangúlag jóváhagyott tárgyalási irányelvek alapján és a tagállamok képviselőiből álló bizottsággal konzultálva. A Bizottság a jegyzőkönyvek megkötése céljából azok tervezetét benyújtja a Tanácsnak.

- (2) Az (1) bekezdésben említett megállapodásokhoz és egyezményekhez történő csatlakozással az új tagállamokat ezen megállapodások és egyezmények tekintetében ugyanazok a jogok és kötelezettségek illetik meg, mint a jelenlegi tagállamokat.
- (3) Az új tagállamoknak az e jegyzőkönyvben megállapított feltételek szerint csatlakozniuk kell az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodáshoz¹, annak 128. cikkével összhangban.
- (4) 2004. május 1-jétől kezdődően, és adott esetben az (1) bekezdésben említett szükséges jegyzőkönyvek megkötéséig az új tagállamok alkalmazzák a jelenlegi tagállamok és a Közösség által együttesen Algériával, Azerbajdzsánnal, Bulgáriával, Dél-Afrikával, Dél-Koreával, Egyiptommal, Grúziával, Horvátországgal, Izraellel, Jordániával, Kazahsztánnal, Kirgizisztánnal, Libanonnal, Macedónia, Volt Jugoszláv Köztársasággal, Marokkóval, Mexikóval, Moldovával, az Orosz Föderációval, Örményországgal, Romániával, San Marinóval, Szíriával, Törökországgal, Tunéziával, Türkmenisztánnal, Ukrajnával, illetve Üzbegisztánnal kötött, valamint a 2004. május 1-je előtt a jelenlegi tagállamok és a Közösség által együttesen kötött egyéb megállapodások rendelkezéseit.

E megállapodások bármilyen kiigazításáról csak az (1) bekezdés második albekezdése rendelkezéseinek megfelelően a többi szerződő állammal megkötött jegyzőkönyvekben lehet rendelkezni. Amennyiben a jegyzőkönyvek megkötésére 2004. május 1-jéig nem kerül sor, az Unió, az Európai Atomenergia-közösség és a tagállamok saját hatáskörük keretein belül megteszik a szükséges intézkedéseket a helyzet rendezésére.

- (5) 2004. május 1-jétől kezdődően az új tagállamok alkalmazzák a Közösség által harmadik országokkal kötött kétoldalú textilmegállapodásokat és -megegyezéseket.

¹ HL L 1., 1994.1.3., 3. o

Az Unió által a textil- és ruházati termékek behozatalára vonatkozóan alkalmazott mennyiségi korlátozásokat az új tagállamok csatlakozására figyelemmel ki kell igazítani.

Amennyiben a kétoldalú textilmegállapodások és -megegyezések módosításai 2004. május 1-jéig nem lépnek hatályba, az Unió a textil- és ruházati termékek behozatalára vonatkozó szabályait az új tagállamok csatlakozására figyelemmel szükség szerint kiigazítja.

(6) Az Unió által az acél és acéltermékek behozatalára vonatkozóan alkalmazott mennyiségi korlátozásokat az új tagállamoknak a csatlakozási szerződés aláírását közvetlenül megelőző években megvalósult, az érintett szállító országokból származó acéltermék-behozatala alapján ki kell igazítani.

(7) A csatlakozást megelőzően az új tagállamok által harmadik országokkal kötött halászati megállapodások igazgatását az Unió látja el.

Az említett megállapodásokból eredő, az új tagállamokra vonatkozó jogok és kötelezettségek érintetlenül maradnak mindaddig, amíg e megállapodások rendelkezései ideiglenesen hatályban maradnak.

A Tanács, a lehető legrövidebb időn belül, és minden esetben az első albekezdésben említett megállapodások lejárta előtt, a Bizottság javaslata alapján, minden egyes esetben meghozza azokat az európai határozatokat, amelyek az említett megállapodásokon alapuló halászati tevékenységek folytatásához szükségesek, ideértve azt a lehetőséget is, hogy bizonyos megállapodások hatályát egy évet meg nem haladó időtartamra meghosszabbítsa.

(8) 2004. május 1-jével kezdődő hatállyal az új tagállamok felmondják valamennyi, harmadik országokkal kötött szabadkereskedelmi megállapodásukat, ideértve a Közép-európai Szabadkereskedelmi Megállapodást.

Amennyiben az egyrészről egy vagy több új tagállam, másrészről egy vagy több harmadik ország közötti megállapodások nem összeegyeztethetőek az Alkotmányból, és különösen az e jegyzőkönyvből eredő kötelezettségekkel, az új tagállamok minden szükséges lépést megtesznek annak érdekében, hogy a létrejött összeegyeztethetlenséget megszüntessék. Ha egy új tagállam a csatlakozás előtt egy vagy több harmadik országgal megkötött valamely megállapodás kiigazításakor nehézségekbe ütközik, az új tagállam köteles az adott megállapodást a megállapodás rendelkezéseinek megfelelően felmondani.

(9) Az új tagállamok – amennyiben szükséges – megteszik a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy azokkal a nemzetközi szervezetekkel, illetve nemzetközi megállapodásokkal kapcsolatban fennálló helyzetüket, amelyeknek az Unió vagy az Európai Atomenergia-közösség, illetve más tagállamok szintén tagjai, illetve részesei, hozzáigazítsák azokhoz a jogokhoz és kötelezettségekhez, amelyek az Unióhoz való csatlakozásukból erednek.

Az új tagállamok 2004. május 1-jén vagy az ezt követő lehető legkorábbi időpontban felmondják különösen azokat a nemzetközi halászati megállapodásokat és kilépnek azokból a halászati szervezetekből, amelyeknek az Unió is részese, illetve tagja, kivéve, ha tagságuk a halászaton kívüli egyéb területekkel kapcsolatos.

7. CIKK

Az intézmények által elfogadott, az e jegyzőkönyvben megállapított átmeneti rendelkezésekkel érintett jogi aktusok megtartják jogi természetüket; így különösen az ezen jogi aktusok módosítására vonatkozó eljárásokat továbbra is alkalmazni kell.

8. CIKK

A 2003. április 16-i csatlakozási okmányban foglalt azon rendelkezések, amelyek célja vagy eredménye az Európai Unióról szóló szerződés által létrehozott közösségi vagy európai uniós intézmények, szervek vagy hivatalok által elfogadott jogi aktusok nem átmeneti intézkedésként történő hatályon kívül helyezése vagy módosítása – a második bekezdés alkalmazására is figyelemmel –, továbbra is hatályban maradnak, az Európai Közösségek Bírósága és az Elsőfokú Bírósága rájuk vonatkozó értelmezésének megfelelően.

Ezeknek a rendelkezéseknek a jogi természete megegyezik az általuk hatályon kívül helyezett vagy módosított jogi aktusokéval, és rájuk ugyanazokat a szabályokat kell alkalmazni.

9. CIKK

Az Európai Közösségek vagy Európai Unióról szóló szerződéssel létrehozott intézmények, szervek vagy hivatalok és az Európai Központi Bank által 2004. május 1-je előtt elfogadott jogi aktusoknak a cseh, észt, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, szlovák és szlovén nyelven megszüvegezett szövege az új tagállamok csatlakozásának időpontjától ugyanolyan feltételekkel hiteles, mint a többi nyelven készült hiteles szövegek.

10. CIKK

A Tanács európai törvényben hatályon kívül helyezheti az e jegyzőkönyvben meghatározott átmeneti rendelkezéseket, amennyiben a továbbiakban már nem alkalmazandóak. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz.

11. CIKK

Az Alkotmányt és az intézmények által elfogadott jogi aktusokat átmeneti intézkedésként az e jegyzőkönyvben megállapított eltérésekkel kell alkalmazni.

II. CÍM

ÁLLANDÓ RENDELKEZÉSEK

12. CIKK

A 2003. április 16-i csatlakozási okmány III. mellékletében felsorolt jogi aktusoknak a csatlakozás következtében szükségessé váló kiigazítására a mellékletben megadott iránymutatások alapján kerül sor a 36. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően és az ott megállapított feltételek szerint.

13. CIKK

A 2003. április 16-i csatlakozási okmány IV. mellékletében felsorolt intézkedéseket az abban a mellékletben meghatározott feltételekkel kell alkalmazni.

14. CIKK

A Tanács európai törvényben kiigazíthatja az e jegyzőkönyv közös agrárpolitikára vonatkozó rendelkezéseit, amennyiben az az uniós jog változásai következtében az szükségesnek bizonyul. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, egyhangúan jár el.

III. CÍM

IDEIGLENES RENDELKEZÉSEK

15. CIKK

A 2003. április 16-i csatlakozási okmány V., VI., VII., VIII., IX., X., XI., XII., XIII. és XIV. mellékletében felsorolt intézkedéseket az új tagállamok vonatkozásában az említett mellékletekben meghatározott feltételekkel kell alkalmazni.

16. CIKK

- (1) Az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 2000. szeptember 29-i 2000/597/EK, Euratom tanácsi határozat¹ 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, illetve az ennek helyébe lépő bármely határozat megfelelő rendelkezésében a „közös vámtarifa szerinti vámok és egyéb vámok” néven megjelölt bevétel azokat a közös vámtarifa szerinti vámtételek alapján számított vámokat és az azokra vonatkozó valamennyi olyan vámengedményt is magában foglalja, amelyeket az Unió az új tagállamok harmadik országokkal folytatott kereskedelme során alkalmaz.
- (2) 2004-re vonatkozóan, a 2000/597/EK, Euratom határozat 2. cikke (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett, az egyes új tagállamokra vonatkozó harmonizált hozzáadottértékadó-alap és GNI-alap (bruttó nemzeti jövedelem-alap) az éves alap kétharmadának felel meg. A 2000/597/EK, Euratom határozat 5. cikke (1) bekezdésében említett, a költségvetési egyensúlyhiányra tekintettel az Egyesült Királyság részére juttatott korrekció finanszírozásának kiszámítása céljából az egyes új tagállamokra vonatkozó GNI-alap szintén az éves alap kétharmadának felel meg.

¹ HL L 253., 2000.10.7., 42. o.

- (3) A 2000/597/EK, Euratom határozat 2. cikke (4) bekezdése b) pontjának megfelelően a 2004. évi rögzített kulcs meghatározása céljából, az új tagállamok maximált hozzáadottértékadó-alapjait ezen államok nem maximált hozzáadottértékadó-alapjának kétharmada, valamint GNI-jük kétharmada alapján kell kiszámítani.

17. CIKK

- (1) Az Uniónak a 2004. pénzügyi évre vonatkozó költségvetését az új tagállamok csatlakozására figyelemmel, egy módosító költségvetéssel ki kell igazítani; a módosító költségvetés 2004. május 1-jén lép hatályba.
- (2) Az (1) bekezdésben említett módosító költségvetés alapján az új tagállamok által fizetendő hozzáadottértékadó- és GNI-alapú források tizenkét havi egytizenketted részét, valamint a kizárólag a jelenlegi tagállamokra alkalmazandó, a 2004. január–április közötti időszakra vonatkozó havi egytizenketted részek visszamenőleges hatályú kiigazítását a 2004. május–december közötti időszak során lehívandó egynyolcad részekké kell átszámítani. A 2004-es év során elfogadásra kerülő bármely további költségvetés-módosításból származó visszamenőleges hatályú kiigazítást szintén át kell számítani olyan egyenlő részekre, amelyeket az év fennmaradó része során kell lehívni.

18. CIKK

Az Unió átmeneti költségvetési kompenzáció címén az uniós költségvetés kiadási tételeként a Cseh Köztársaság, Ciprus, Málta, és Szlovénia részére minden hónap első munkanapján 2004-ben – a csatlakozás időpontjától kezdődően – az alábbi összegek egynyolcad, 2005-ben és 2006-ban pedig az alábbi összegek egytizenketted részét fizeti ki:

	2004	2005	2006
	(millió euro, 1999-es áron)		
Cseh Köztársaság	125,4	178,0	85,1
Ciprus	68,9	119,2	112,3
Málta	37,8	65,6	62,9
Szlovénia	29,5	66,4	35,5

19. CIKK

Az Unió külön egyösszegű pénzforgalmi könnyítés címén az uniós költségvetés kiadási tételeként a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia részére minden hónap első munkanapján 2004-ben – a csatlakozás időpontjától kezdődően – az alábbi összegek egynolcad, 2005-ben és 2006-ban pedig az alábbi összegek egytizenketted részét fizeti ki:

	2004	2005	2006
	(millió euro, 1999-es áron)		
Cseh Köztársaság	174,7	91,55	91,55
Észtország	15,8	2,9	2,9
Ciprus	27,7	5,05	5,05
Lettország	19,5	3,4	3,4
Litvánia	34,8	6,3	6,3
Magyarország	155,3	27,95	27,95
Málta	12,2	27,15	27,15
Lengyelország	442,8	550,0	450,0
Szlovénia	65,4	17,85	17,85
Szlovákia	63,2	11,35	11,35

A Lengyelország részére juttatott 1 milliárd eurót és a Cseh Köztársaság részére juttatott 100 millió eurót, amelyet a külön egyösszegű pénzforgalmi könnyítés tartalmaz, a 2004–2006 közötti időszak folyamán elosztásra kerülő strukturális alapok összegének kiszámításakor figyelembe kell venni.

20. CIKK

(1) Az alábbiakban felsorolt új tagállamok a következő összegeket fizetik be a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői által elfogadott, az ESZAK-Szerződés lejártának pénzügyi következményeiről és a Szén- és Acélipari Kutatási Alapról szóló 2002. február 27-i 2002/234/ESZAK határozatban¹ említett Szén- és Acélipari Kutatási Alapba:

	(millió euro, folyó áron)
Cseh Köztársaság	39,88
Észtország	2,5
Lettország	2,69
Magyarország	9,93
Lengyelország	92,46
Szlovénia	2,36
Szlovákia	20,11

¹ HL L 79., 2002.3.22., 42. o.

(2) 2006-tól kezdődően a Szén- és Acélipari Kutatási Alapba befizetendő hozzájárulást négy részletben, minden év első hónapjának első munkanapján kell befizetni a következők szerint:

2006: 15%

2007: 20%

2008: 30%

2009: 35%.

21. CIKK

(1) Amennyiben e jegyzőkönyv másként nem rendelkezik, a PHARE-program¹, a PHARE határokon átnyúló együttműködési program², a Ciprusnak és Máltának szánt előcsatlakozási alapok³, az ISPA-program⁴ és a SAPARD-program⁵ keretében 2003. december 31-ét követően nem különítenek el költségvetési előirányzatokat az új tagállamok számára. 2004. január 1-jétől kezdődően az új tagállamok, az alábbiakban meghatározott egyedi rendelkezésekre és kivételekre, illetve e jegyzőkönyv eltérő rendelkezéseire is figyelemmel, az 1999. május 6-i intézményközi megállapodásban⁶ meghatározott pénzügyi terv első három tétele alá tartozó kiadások tekintetében a jelenlegi tagállamokkal megegyező bánásmódban részesülnek. A pénzügyi terv 1., 2., 3. és 5. tétele alá tartozó, a bővítéshez kapcsolódó kiegészítő előirányzatok felső határát a 2003. április 16-i csatlakozási okmány XV. melléklete tartalmazza. A 2004. évi költségvetésben azonban sem programokra, sem szervezetekre vonatkozóan nem tehető pénzügyi kötelezettségvállalás az új tagállamok csatlakozását megelőzően.

¹ A módosított 3906/89/EGK rendelet (HL L 375., 1989.12.23., 11. o.).

² A módosított 2760/98/EK rendelet (HL L 345., 1998.12.19., 49. o.).

³ A módosított 555/2000/EK rendelet (HL L 68., 2000.3.16., 3. o.).

⁴ A módosított 1267/1999/EK rendelet (HL L 161., 1999.6.26., 73. o.).

⁵ 1268/1999/EK rendelet (HL L 161., 26.6.1999, p. 87).

⁶ 1999. május 6-i intézményközi megállapodás az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között a költségvetési fegyelemről és a költségvetési eljárás fejlesztéséről (HL C 172., 1999.6.18., 1. o.).

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1999. május 17-i 1258/1999/EK tanácsi rendelet¹ 2. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint 3. cikkének (3) bekezdése szerinti, az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap Garanciarészlegéből finanszírozott olyan kiadásokra, amelyekre e jegyzőkönyv 2. cikkének megfelelően kizárólag a 2004. május 1-jét követően nyújtható közösségi finanszírozás.

E cikk (1) bekezdését azonban alkalmazni kell az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalapról (EMOGA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról, valamint egyes rendeletek módosításáról, illetve hatályon kívül helyezéséről szóló, 1999. május 17-i 1257/1999/EK tanácsi rendelet² 47a. cikke szerinti, az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap Garanciarészlegéből nyújtandó vidékfejlesztési kiadásokra, az említett rendeletnek a 2003. április 16-i csatlakozási okmány II. mellékletében foglalt módosításaiban megállapított feltételek figyelembevételével.

(3) Az (1) bekezdés utolsó mondatára is figyelemmel, 2004. január 1-jétől kezdődően az új tagállamok a jelenlegi tagállamokkal megegyező feltételekkel vesznek részt az uniós programokban és szervezetekben, amely részvétel finanszírozása az Unió általános költségvetéséből történik.

(4) Amennyiben az előcsatlakozási szabályozási rendből az e cikk alkalmazásából eredő szabályozási rendbe történő átmenet megkönnyítése érdekében intézkedésekre van szükség, a Bizottság meghozza ezeket az intézkedéseket.

¹ HL L 160., 1999.6.26., 103. o.

² HL L 160., 1999.6.26., 80. o.

22. CIKK

(1) 2004. május 1-jétől kezdődően a PHARE-program és a PHARE határokon átnyúló együttműködési program keretében nyújtott előcsatlakozási támogatásokra, valamint a Ciprusnak és Máltának juttatott előcsatlakozási pénzeszközökre vonatkozó pályáztatást, szerződéskötést, végrehajtást és kifizetéseket az új tagállamok végrehajtó szervezetei végzik.

A Bizottságnak a pályáztatás és a szerződéskötés feletti előzetes ellenőrzési jogkörét az előcsatlakozási stratégia keretében a csatlakozni szándékozó országoknak nyújtandó támogatás összehangolásáról és a 3906/89/EGK rendelet módosításáról szóló, 1999. május 17-i 1266/1999/EK tanácsi rendelet¹ mellékletében megállapított szempontoknak és feltételeknek megfelelő kiterjesztett decentralizált végrehajtási rendszer (Extended Decentralised Implementation System – EDIS) pozitív elbírálását követően a Bizottság ilyen értelmű európai határozatával meg kell szüntetni.

Amennyiben ezen, a bizottsági előzetes ellenőrzés megszüntetéséről szóló határozatok a csatlakozás időpontjáig nem kerülnek elfogadásra, a 2004. május 1-je és a bizottsági határozatok elfogadásának időpontja között aláírt szerződések nem részesülhetnek előcsatlakozási támogatásban.

Kivételesen azonban, amennyiben a bizottsági előzetes ellenőrzés megszüntetéséről szóló bizottsági határozatok meghozatalát – az új tagállam hatóságainak fel nem róható okból – a 2004. május 1-jét követő időszakra halasztják, a Bizottság kellően indokolt esetekben a csatlakozás és az e határozatok meghozatala közötti időszakban aláírt szerződések tekintetében elfogadhatja az előcsatlakozási támogatásra való jogosultságot és az előcsatlakozási támogatás folytatását egy korlátozott időszakra, amelynek során a Bizottság előzetes ellenőrzést gyakorol a pályáztatás és a szerződéskötés felett.

¹ HL L 232. szám, 1999.9.2., 34. o.

(2) Az (1) bekezdésben említett előcsatlakozási pénzügyi eszközök alapján 2004. május 1-je előtt tett általános költségvetési kötelezettségvállalásokra – ideértve a 2004. május 1-jét követően ebből eredő egyenkénti kötelezettségvállalásokat és azok nyilvántartásba vételét –, valamint a kifizetésekre továbbra is az előcsatlakozási pénzügyi eszközökre vonatkozó szabályokat és rendeleteket kell alkalmazni, és a programok és projektek befejezéséig ezeket a költségvetés megfelelő fejezetének terhére kell elszámolni. 2004. május 1-jét követően indított közbeszerzési eljárások lefolytatására azonban a vonatkozó uniós jogi aktusokat kell alkalmazni.

(3) Az (1) bekezdésben említett előcsatlakozási támogatásra vonatkozó utolsó programozásra a 2004. május 1-jét megelőző utolsó teljes naptári évben kerül sor. Az e programok keretében végrehajtandó intézkedésekre vonatkozó szerződéseket az ezt követő két éven belül kell megkötöni, a kifizetéseket pedig, a pénzügyi megállapodásban¹ előírtak szerint, rendszerint a kötelezettségvállalást követő harmadik év végéig kell teljesíteni. A szerződéskötésre nyitva álló határidő nem hosszabbítható meg. A kifizetésekre nyitva álló határidő kivételesen és kellően indokolt esetekben korlátozott mértékben meghosszabbítható.

(4) Az (1) bekezdésben említett előcsatlakozási pénzügyi eszközök és az ISPA-program² szükséges fokozatos megszüntetésének, valamint 2004. május 1-jét megelőzően és az azt követően irányadó szabályok alkalmazásához vezető zökkenőmentes átmenet biztosítása céljából a Bizottság minden megfelelő intézkedést meghozhat annak érdekében, hogy a szükséges, jogszabályban meghatározott személyi állomány az új tagállamokban legfeljebb 2004. május 1-jét követő tizenötödik hónapig tovább működhessen. Ezen időszak folyamán az új tagállamokban 2004. május 1-jét megelőzően e feladatot betöltő tisztviselők részére, akiknek 2004. május 1-jét követően is be kell tölteniük e tisztségeket, kivételesen ugyanazon pénzügyi és anyagi feltételeket kell biztosítani, mint amelyeket az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatáról és egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről szóló 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelet³ X. melléklete alapján a Bizottság rájuk a csatlakozást megelőzően alkalmazott. Az

¹ A Phare iránymutatásokban meghatározottak szerint (SEC (1999) 1596, amelyet naprakésszé tett a 2002.9.6-i C 3303/2).

² A módosított 1267/99/EK rendelet (HL L 161. szám, 1999.6.26., 73. o.).

³ HL L 56., 1968.3.4., 1. o. A legutóbb a 723/2004/EK, Euratom rendelettel (HL L 124., 2004.4.27., 1. o.) módosított rendelet.

előcsatlakozási támogatások lebonyolításához szükséges igazgatási költségeket, beleértve az egyéb alkalmazottak fizetését is, a teljes 2004. évre, valamint 2005 júliusának végéig a költségvetés „intézkedések támogatására szolgáló kiadások” tételéből (a költségvetés korábbi B része) vagy az (1) bekezdésben említett pénzügyi eszközök, illetve az ISPA-program ennek megfelelő előcsatlakozási költségvetési tételéből kell finanszírozni.

(5) Amennyiben az 1258/1999/EK rendelet alapján jóváhagyott projektek a továbbiakban e jogi eszköz alapján nem finanszírozhatók, akkor ezeket a vidékfejlesztési programokba lehet integrálni és az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalapból lehet finanszírozni. Amennyiben e tekintetben külön, átmeneti intézkedések meghozatala szükséges, ezeket a Bizottság fogadja el a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. június 21-i 1260/1999/EK tanácsi rendelet¹ 50. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárásoknak megfelelően.

23. CIKK

(1) 2004. május 1-je és a 2006-os év vége közötti időszakban az Unió ideiglenes pénzügyi támogatást (a továbbiakban: Átmeneti Támogatás) nyújt az új tagállamoknak az Unió és az Európai Atomenergia-közösség jogának végrehajtása és érvényesítése terén igazgatási kapacitásaik fejlesztésére és megerősítésére, valamint a bevált gyakorlatok kölcsönös cseréjének előmozdítására.

¹ HL L 161., 1999.6.26., 1. o. A legutóbb az 1447/2001/EK rendelettel (HL L 198., 2001.7.21., 1. o.) módosított rendelet.

- (2) A támogatásnak annak a folyamatosan jelentkező igénynek a kielégítését kell szolgálnia, hogy az intézményi kapacitásokat megerősítsék egyes területeken olyan intézkedések révén, amelyeket a strukturális alapokból nem lehetne finanszírozni; ez különösen a következő területeket érinti:
- a) bel- és igazságügy (az igazságszolgáltatási rendszer megerősítése, külső határok ellenőrzése, korrupcióellenes stratégia, a bűnüldözési kapacitásaik erősítése);
 - b) pénzügyi ellenőrzés;
 - c) az Unió és az Európai Atomenergia-közösség pénzügyi érdekeinek védelme és a csalás elleni küzdelem;
 - d) belső piac, a vámuniót is beleértve;
 - e) környezet;
 - f) élelmiszerbiztonsághoz kapcsolódó állat-egészségügyi és igazgatási kapacitások fejlesztése;
 - g) mezőgazdasági és vidékfejlesztési igazgatási és ellenőrzési rendszerek, beleértve az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszert (IIER);
 - h) nukleáris biztonság (a nukleáris biztonságért felelős hatóságok eredményességének és szakmai képességeinek, valamint az ezeket támogató műszaki intézményeknek az erősítése, a radioaktív hulladék-gazdálkodásért felelős hatóságok támogatása);

- i) statisztika;
- j) a közigazgatás erősítése a Bizottság átfogó jellegű ellenőrző jelentésében megjelölt azon szükséges területeken, amelyekre a strukturális alapok támogatásai nem terjednek ki.

(3) Az Átmeneti Támogatás alapján nyújtott támogatásról az egyes közép- és kelet-európai országoknak nyújtott gazdasági támogatásról szóló, 1989. december 18-i 3906/89/EGK tanácsi rendelet¹ 8. cikkében meghatározott eljárás alapján határoznak.

(4) A programot a Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendelet² 53. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja vagy az annak helyébe lépő európai törvény alapján kell végrehajtani. Az intézményfejlesztési célokra irányuló, közigazgatási ikerintézményi együttműködési („twinning”) projektek tekintetében, a tagállamokban található kapcsolattartó pontok hálózata segítségével lebonyolított ajánlatkérési eljárásokat, az előcsatlakozási támogatás céljaira a jelenlegi tagállamokkal megkötött keretmegállapodásban foglaltak szerint a továbbiakban is alkalmazni kell.

Az Átmeneti Támogatásra vonatkozó kötelezettségvállalási előirányzatok összege, 1999-es árakon számolva, 2004-ben 200 millió euro, 2005-ben 120 millió euro, 2006-ban pedig 60 millió euro. Az éves előirányzatokat – az 1999. május 6-i intézményközi megállapodás által meghatározottak szerint – a költségvetési hatóság a pénzügyi terv keretein belül engedélyezi.

¹ HL L 375., 1989.12.23., 11. o.

² 1605/2002/EK, Euratom rendelet (HL L 248., 2002.9.16., 1. o.).

24. CIKK

(1) Ideiglenes eszközként létrejön a Schengeni Támogatás, amely 2004. május 1-je és 2006 vége között segíti a kedvezményezett tagállamokat a schengeni vívmányok és a külső határellenőrzés az Unió új külső határain történő végrehajtásának finanszírozásában.

A schengeni vívmányokban való részvétel előkészületei során felmerülő hiányosságok kiküszöbölése érdekében a Schengeni Támogatás keretében a következő típusú intézkedések finanszírozhatók:

- a) beruházás a határátkelők és a kapcsolódó épületek infrastruktúrájának kiépítésébe, felújításába vagy modernizációjába;
- b) beruházás bármilyen, a működést szolgáló felszerelésbe (pl. laboratóriumi felszerelések, felderítő eszközök, Schengeni Információs Rendszer -SIS II, hardver és szoftver, szállítóeszközök);
- c) határőrök képzése;
- d) logisztikai és működési költségek támogatása.

(2) A Schengeni Támogatás keretében az alábbiakban felsorolt kedvezményezett államokat egyösszegű, vissza nem térítendő támogatásként a következő összegek illetik meg:

	2004	2005	2006
	(millió euro, 1999-es áron)		
Észtország	22,9	22,90	22,90
Lettország	23,7	23,7	23,7
Litvánia	44,78	61,07	29,85
Magyarország	49,30	49,30	49,30
Lengyelország	93,34	93,33	93,33
Szlovénia	35,64	35,63	35,63
Szlovákia	15,94	15,93	15,93

(3) Az egyes intézkedések e cikknek megfelelő megválasztásáért és végrehajtásáért a kedvezményezett tagállamok felelnek. A kedvezményezett tagállamok felelnek továbbá a Schengeni Támogatás egyéb uniós eszközökből származó támogatásokkal történő összehangolt felhasználásáért, biztosítva az uniós politikákkal és intézkedésekkel, valamint az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendelettel, vagy az annak helyébe lépő európai törvénnyel való összeegyeztethetőséget.

Az egyösszegű, vissza nem térítendő támogatásokat az első kifizetéstől számított három éven belül fel kell használni, és bármely felhasználásra nem kerülő vagy jogosulatlanul elköltött pénzeszközt a Bizottság részére vissza kell fizetni. A kedvezményezett tagállamok, legkésőbb a hároméves határidő lejártát követő hat hónapon belül, a kiadások indokolását tartalmazó beszámolóval egyetemben átfogó jelentést nyújtanak be az egyösszegű vissza nem térítendő támogatások felhasználásáról.

A kedvezményezett állam e hatáskörének gyakorlásakor nem sértheti a Bizottságnak az Unió költségvetésének végrehajtására vonatkozó hatáskörét, továbbá meg kell felelnie a költségvetési rendeletben vagy az annak helyébe lépő európai törvényben meghatározott, a decentralizált igazgatásra vonatkozó rendelkezéseknek.

- (4) A Bizottság fenntartja vizsgálati jogát, amelyet az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által gyakorol. A Bizottság és a Számvevőszék, a megfelelő eljárási szabályokkal összhangban, helyszíni ellenőrzéseket is végezhet.
- (5) A Bizottság a Schengeni Támogatás működéséhez szükséges technikai előírásokat fogadhat el.

25. CIKK

A 18., 19., 23., és 24. cikkben említett összegeket az 1999. május 6-i intézményközi megállapodás 15. cikkében meghatározott technikai kiigazítás részeként évente ki kell igazítani.

26. CIKK

- (1) Legfeljebb 2004. május 1-jét követő harmadik év végéig, amennyiben a gazdaság bármely ágazatában súlyos és tartósnak mutakozó, illetve egy adott térség gazdasági helyzetének komoly romlásával fenyegető nehézségek merülnek fel, az új tagállam felhatalmazást kérhet arra, hogy a helyzet orvoslása és az érintett ágazatnak a belső piaci gazdasághoz történő hozzáigazítása érdekében védintézkedéseket tegyen.

Ugyanilyen körülmények fennállása esetén bármely jelenlegi tagállam is felhatalmazást kérhet védintézkedések megtételére egy vagy több új tagállammal szemben.

- (2) Az érintett állam kérésére a Bizottság, sürgősségi eljárásban, elfogadja az általa szükségesnek ítélt védintézkedéseket meghatározó európai rendeleteket vagy határozatokat, pontosan megjelölve azok alkalmazásának feltételeit és szabályait.

Súlyos gazdasági nehézségek esetén és az érintett tagállam kifejezett kérelmére a Bizottság a megfelelő indokolással ellátott kérelem kézhezvételétől számított öt munkanapon belül köteles eljárni. Az így elrendelt intézkedések azonnal alkalmazhatóak; az intézkedéseknek valamennyi érintett fél érdekét figyelembe kell venniük, és nem járhatnak határellenőrzésekkel.

- (3) A (2) bekezdés alapján engedélyezett intézkedések csak az (1) bekezdésben említett célok eléréséhez feltétlenül szükséges mértékben és időtartamra térhetnek el az Alkotmányban, és különösen az e jegyzőkönyvben megállapított szabályoktól. Elsősorban olyan intézkedéseket kell alkalmazni, amelyek a belső piac működésében a legkisebb zavart okozzák.

27. CIKK

Ha egy új tagállam nem teljesíti a csatlakozási tárgyalások keretében vállalt kötelezettségeit, beleértve valamennyi, határokon átnyúló hatással rendelkező gazdasági tevékenységre vonatkozó ágazati politikával kapcsolatban tett kötelezettségvállalást, és ez a belső piac működését súlyosan sérti vagy ilyen sérelem közvetlen veszélye áll fenn, 2004. május 1-jét követő harmadik év végéig a Bizottság, valamely tagállam indokolt kérelmére vagy saját kezdeményezésére, elfogadhatja a megfelelő intézkedéseket meghatározó európai rendeleteket vagy határozatokat.

Ezeknek az intézkedéseknek arányosaknak kell lenniük, és közülük a belső piac működésében a legkisebb zavart okozó intézkedések, illetve adott esetben a fennálló ágazati védintézkedési rendszerek alkalmazásának kell elsőbbséget biztosítani. Az ilyen védintézkedéseket nem lehet önkényes megkülönböztetés vagy a tagállamok közötti kereskedelem rejtett korlátozásának eszközeként alkalmazni. Az intézkedéseket legfeljebb addig lehet fenntartani, amíg ez feltétlenül szükséges, és mindenképpen hatályon kívül kell helyezni, amint az adott kötelezettségvállalást teljesítették. Ezek az intézkedések azonban az első bekezdésben megjelölt időszakon túl is alkalmazhatók mindaddig, amíg az adott kötelezettségvállalást nem teljesítették.

Az érintett új tagállam által a kötelezettségvállalás teljesítése terén elért előrehaladástól függően a Bizottság az intézkedéseket szükség szerint kiigazíthatja. A Bizottság a védintézkedéseket megállapító európai rendeletek vagy határozatok visszavonása előtt megfelelő időben tájékoztatja a Tanácsot, és a Tanács e vonatkozásban tett észrevételeit kellően figyelembe veszi.

28. CIKK

Ha az EU-Szerződés VI. címében meghatározott, a büntetőjog területén való kölcsönös elismeréssel kapcsolatos kerethatározatok vagy bármely egyéb kötelezettségvállalás, együttműködési okmány vagy határozat, az EK-Szerződés IV. címében meghatározott polgári ügyekben való kölcsönös elismeréssel kapcsolatos irányelvek vagy rendeletek, illetve az Alkotmány III. része III. címe IV. fejezetének 3. és 4. szakasza alapján elfogadott európai törvények és kerettörvények tekintetében az átültetés, illetve a végrehajtás állapota vagy az alkalmazás során komoly hiányosságok lépnek fel egy új tagállamban, vagy ilyen hiányosságok közvetlen veszélye áll fenn, a 2004. május 1-jét követő harmadik év végéig a Bizottság, valamely tagállam indokolással ellátott kérelmére vagy saját kezdeményezésére, a tagállamokkal folytatott konzultációt követően elfogadhatja a megfelelő intézkedéseket meghatározó európai rendeleteket és határozatokat, és meghatározhatja ezen intézkedések végrehajtásának feltételeit és szabályait.

A tagállamok közötti szoros igazságügyi együttműködés folytatásának sérelme nélkül ezek az intézkedések olyan formában is megvalósulhatnak, hogy a vonatkozó rendelkezések és határozatok alkalmazását ideiglenesen felfüggesztik valamely új tagállam és bármely más tagállam, vagy tagállamok közötti kapcsolatokban. Az intézkedéseket legfeljebb addig lehet fenntartani, amíg ez feltétlenül szükséges, és mindenképpen hatályon kívül kell helyezni, amint az adott hiányosságokat orvosolták. Ezek az intézkedések azonban az első bekezdésben megjelölt időszakon túl is alkalmazhatók mindaddig, amíg az adott hiányosságok fennállnak. Az új tagállam által a hiányosságok orvoslása terén elért előrehaladástól függően a Bizottság, a tagállamokkal folytatott konzultációt követően, az intézkedéseket szükség szerint kiigazíthatja. A Bizottság a védintézkedések visszavonása előtt megfelelő időben tájékoztatja a Tanácsot, és a Tanács e vonatkozásban tett észrevételeit kellően figyelembe veszi.

29. CIKK

A belső piac megfelelő működése akadályozásának elkerülése érdekében az új tagállamok nemzeti jogszabályainak a 2003. április 16-i csatlakozási szerződés V-XIV. mellékletében említett átmeneti időszakok alatt történő végrehajtása nem vezethet a tagállamok közötti határellenőrzésekhez.

30. CIKK

Amennyiben az új tagállamokban fennálló szabályozási rendből a közös agrárpolitikának az e jegyzőkönyvben meghatározott feltételek szerinti alkalmazásából eredő szabályozási rendbe való átmenet elősegítése érdekében átmeneti intézkedésekre van szükség, ezeket az intézkedéseket a Bizottság fogadja el a cukor piacának közös szervezéséről szóló, 2001. június 19-i 1260/2001/EK tanácsi rendelet¹ 42. cikkének (2) bekezdésének megfelelő eljárással, illetve adott esetben a mezőgazdasági piacok közös szervezéséről szóló egyéb rendeletek, vagy az azok helyébe lépő európai törvények megfelelő cikkeivel vagy az alkalmazandó jogszabályokban meghatározott eljárással összhangban. Az e cikkben említett átmeneti intézkedéseket a 2004. május 1-jét követő hároméves időszak alatt lehet elfogadni, és azokat csak ez alatt az időszak alatt lehet alkalmazni. A Tanács e határidőt európai törvénnyel meghosszabbíthatja. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag határoz.

31. CIKK

Amennyiben az új tagállamokban fennálló szabályozási rendből az uniós állat- és növényegészségügyi szabályok alkalmazásából eredő szabályozási rendbe való átmenet elősegítése érdekében átmeneti intézkedésekre van szükség, ezeket az intézkedéseket a Bizottság fogadja el az alkalmazandó jogszabályokban meghatározott eljárással összhangban. Ilyen intézkedéseket a 2004. május 1-jét követő hároméves időszak alatt lehet elfogadni, és azokat csak ez alatt az időszak alatt lehet alkalmazni.

32. CIKK

- (1) A 2003. április 16-i csatlakozási szerződés XVI. mellékletében felsorolt bizottságok, csoportok és egyéb testületek új tagjainak hivatali ideje ugyanakkor jár le, mint a 2004. május 1-jén hivatalban lévő tagoké.

¹ HL L 178., 2001.6.30., 1. o.

- (2) A Bizottság által létrehozott, a 2003. április 16-i csatlakozási szerződés XVII. mellékletében felsorolt bizottságok és csoportok új tagjainak hivatali ideje ugyanakkor jár le, mint a 2004. május 1-jén hivatalban lévő tagoké.

IV. CÍM

AZ INTÉZMÉNYEK JOGI AKTUSAINAK ALKALMAZHATÓSÁGA

33. CIKK

2004. május 1-jétől az új tagállamokat az EK-Szerződés 249. cikke és az Euratom-Szerződés 161. cikke szerinti irányelvek és határozatok címzettjeinek kell tekinteni, feltéve hogy ezeknek az irányelveknek és határozatoknak az összes jelenlegi tagállam a címzettje volt. Az EK-Szerződés 254. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint hatályba lépő irányelveket és határozatokat kivéve, az új tagállamokat úgy kell tekinteni, mint amelyek a csatlakozáskor értesítést kaptak ezekről az irányelvekről és határozatokról.

34. CIKK

Amennyiben a 15. cikkben említett melléklet, illetve e jegyzőkönyv bármely egyéb rendelkezése más határidőt nem ír elő, az új tagállamok hatályba léptetik azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az EK-Szerződés 249. cikke és az Euratom-Szerződés 161. cikke szerinti irányelvek és határozatok rendelkezéseinek 2004. május 1-jétől megfeleljenek.

35. CIKK

Eltérő rendelkezés hiányában a Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadja a 12. és 13. cikkben említett, a 2003. április 16-i csatlakozási okmány III. és IV. mellékletében foglalt rendelkezések alkalmazásához szükséges európai rendeleteket és határozatokat.

36. CIKK

- (1) Amennyiben az intézmények jogi aktusait a csatlakozás miatt a csatlakozást megelőzően ki kell igazítani, és e jegyzőkönyv a szükséges kiigazításokról nem rendelkezik, ezeket a kiigazításokat a (2) bekezdésben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni. Ezek a módosítások a csatlakozás időpontjától lépnek hatályba.
- (2) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, illetve a Bizottság – attól függően, hogy az eredeti jogi aktust a két intézmény közül melyik fogadta el – ennek érdekében elfogadja a szükséges jogi aktusokat.

37. CIKK

Az új tagállamok a 2004. május 1-jétől számított három hónapon belül az Euratom-Szerződés 33. cikkének megfelelően tájékoztatják a Bizottságot a területükön a munkavállalók, illetve a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból eredő veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésekről.

MÁSODIK RÉSZ

A 2003. ÁPRILIS 16-I CSATLAKOZÁSI OKMÁNYHOZ CSATOLT JEGYZŐKÖNYVEKRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

I. CÍM

AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANKRA VONATKOZÓ ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

38. CIKK

A Spanyol Királyságnak 309 686 775 euro befizetést kell teljesítenie a jegyzett tőke felemeléséhez való hozzájárulásként. Ezt a hozzájárulást nyolc egyenlő részletben kell befizetni, amelyek 2004. szeptember 30-án, 2005. szeptember 30-án, 2006. szeptember 30-án, 2007. március 31-én, 2007. szeptember 30-án, 2008. március 31-én, 2008. szeptember 30-án és 2009. március 31-én esedékesek.

A Spanyol Királyság a fent megjelölt esedékességi időpontokban, nyolc egyenlő részletben, a tartalékok és céltartalékok 4,1292 %-ában kifejezett összeggel köteles hozzájárulni Bank mérlegében kimutatottak szerinti tartalékokhoz és az ezzel egyenértékű céltartalékokhoz, továbbá ahhoz az összeghez, amelyet 2004. május 1-jét megelőző hónap végén megállapított eredménykimutatásnak az egyenlege alapján a tartalékokhoz és a céltartalékokhoz még biztosítani kell.

39. CIKK

2004. május 1-jétől kezdődően az új tagállamoknak az Európai Beruházási Bank alapokmányának 4. cikkében meghatározott, a jegyzett tőkében szerzett tőkerészesedésüknek megfelelően az alábbi összegeket kell befizetniük:

Lengyelország	170 563 175 euro
Cseh Köztársaság	62 939 275 euro
Magyarország	59 543 425 euro
Szlovákia	21 424 525 euro
Szlovénia	19 890 750 euro
Litvánia	12 480 875 euro
Ciprus	9 169 100 euro
Lettország	7 616 750 euro
Észtország	5 882 000 euro
Málta	3 490 200 euro

Ezeket a hozzájárulásokat nyolc egyenlő részletben kell befizetni, amelyek 2004. szeptember 30-án, 2005. szeptember 30-án, 2006. szeptember 30-án, 2007. március 31-én, 2007. szeptember 30-án, 2008. március 31-én, 2008. szeptember 30-án és 2009. március 31-én esedékesek.

40. CIKK

Az új tagállamok a 39. cikkben megjelölt esedékességi időpontokban, nyolc egyenlő részletben, a tartalékok és céltartalékok alább felsorolt százalékaiban kifejezett összegekkel kötelesek hozzájárulni az Európai Beruházási Bank mérlegében kimutatottak szerinti tartalékokhoz és az ezekkel egyenértékű céltartalékokhoz, továbbá ahhoz az összeghez, amelyet a 2004 áprilisát megelőző hónap végén megállapított eredménykimutatásnak az egyenlege alapján a tartalékokhoz és a céltartalékokhoz még biztosítani kell:

Lengyelország	2.2742%
Cseh Köztársaság	0.8392%
Magyarország	0.7939%
Szlovákia	0.2857%
Szlovénia	0.2652%
Litvánia	0.1664%
Ciprus	0.1223%
Lettország	0.1016%
Észtország	0.0784%
Málta	0.0465%

41. CIKK

A 38., 39. és 40. cikkben megállapított tőke és egyéb befizetéseket a Spanyol Királyságnak és az új tagállamoknak készpénzben, euróban kell teljesíteniük, kivéve, ha a Kormányzótanács egyhangúlag ettől eltérően határoz.

II. CÍM

A CSEH ACÉLIPAR SZERKEZETÁTALAKÍTÁSÁRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

42. CIKK

(1) Az Alkotmány III-167. és III-168. cikke ellenére, a Cseh Köztársaság által a cseh acélipar 1997–2003 közötti szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatás abban az esetben tekinthető összeegyeztethetőnek a belső piaccal, amennyiben:

- a) az egyrészt az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészt a Cseh Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló Európa-megállapodásnak¹ az ESZAK-termékekről rendelkező 2. jegyzőkönyve 8. cikkének (4) bekezdésében meghatározott időtartamot 2004. május 1-jéig meghosszabbítják,
- b) a szerkezetátalakítási tervben rögzített feltételeket, amelyek alapján a fenti jegyzőkönyv hatályát meghosszabbították, a 2002–2006 közötti időszak folyamán továbbra is alkalmazzák,
- c) az e címben megállapított feltételek teljesülnek, és
- d) a csatlakozás időpontját követően cseh acélipar nem részesül további szerkezetátalakítási célú állami támogatásban.

¹ HL L 360., 1994.12.31., 2. o.

- (2) A cseh acélipar szerkezetátalakítását a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 2. jegyzőkönyvének 1. mellékletében felsorolt vállalkozások (a továbbiakban: kedvezményezett vállalkozások) egyéni üzleti terve alapján, valamint az címben megállapított feltételek szerint 2006. december 31-ig (a továbbiakban: a szerkezetátalakítási időszak vége) kell végrehajtani. Kizárólag a kedvezményezett vállalkozások jogosultak állami támogatásra a cseh acélipar szerkezetátalakítási programja keretében.
- (3) A kedvezményezett vállalkozások bármelyikének a jövőben bekövetkező privatizációja során figyelembe kell venni az e címben meghatározott, a gazdasági életképességre, állami támogatásokra és a kapacitás csökkenésére vonatkozó feltételeket és elveket.
- (4) A kedvezményezett vállalkozás:
- a) amennyiben egy, a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 2. jegyzőkönyvének 1. mellékletében nem szereplő vállalkozással egyesül, nem ruházhatja át a részére nyújtott támogatásból származó kedvezményeket;
- b) nem válhat a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 2. jegyzőkönyvének 1. mellékletében nem szereplő olyan vállalkozás vagyonának a tulajdonosává, amelyet a 2006. december 31-ig tartó időszak alatt fizetéképtelennek nyilvánítanak.
- (5) A kedvezményezett vállalkozások bármelyikének a jövőben bekövetkező privatizációja során figyelembe kell venni az e címben meghatározott, a gazdasági életképességre, állami támogatásokra és a kapacitás csökkenésére vonatkozó feltételeket és elveket.

(6) A kedvezményezett vállalkozásoknak juttatott teljes szerkezetátalakítási támogatást a jóváhagyott cseh acélipari szerkezetátalakítási tervben és a Tanács által jóváhagyott egyéni üzleti tervekben ismertetett indokolás alapján kell kiszámítani. Az 1997–2003. év közötti időszakra a kifizetett támogatás teljes összege azonban semmilyen esetben sem haladhatja meg a 14 147 425 201 CZK-t. Ebből az összegből Nová Hut' legfeljebb 5 700 075 201 CZK-ban, Vítkovice Steel legfeljebb 8 155 350 000 CZK-ban, Válcovny Plechu Frýdek Místek pedig legfeljebb 292 000 000 CZK-ban részesülhet, a jóváhagyott szerkezetátalakítási tervben meghatározott feltételektől függően. A támogatás csak egy alkalommal folyósítható. A Cseh Köztársaság acéliparát nem részesítheti további szerkezetátalakítási célú állami támogatásban.

(7) Az 1997–2006-os időszak folyamán a Cseh Köztársaság által elérendő nettó kapacitás-csökkenés a késztermékek vonatkozásában 590 000 tonna.

A kapacitáscsökkenés a termelési egységek állandó jellegű bezárásával mérhető, amelyre ezek tényleges megszüntetésével kerül sor úgy, hogy azok nem állíthatók ismételtlen üzembe. Egy acélvállalkozás fizetésektelenné nyilvánítása nem minősül kapacitáscsökkenésnek.

A nettó kapacitáscsökkenés fentiekben meghatározott mértékének elérését, a szerkezetátalakítási tervekben szükségesnek ítélt bármely egyéb kapacitáscsökkenéssel egyetemben, a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 2. jegyzőkönyvének 2. mellékletében meghatározott ütemezés szerint kell megvalósítani.

(8) A Cseh Köztársaság a csatlakozásig megszünteti a szén piacára vonatkozó kereskedelmi korlátozásokat a közösségi, illetve uniós vívmányoknak megfelelően, amelynek következtében a cseh acélipari vállalkozások világpiaci áron juthatnak szénhez.

- (9) Végre kell hajtani a Nová Hut' kedvezményezett vállalkozás üzleti tervét. Így különösen:
- a) a teljes tulajdonjog megszerzésével a Vysoké Pece Ostrava üzemet a Nová Hut' szervezeti keretei közé kell vonni. Az egyesülés megvalósítására határidőt kell kitűzni, és meg kell határozni a végrehajtásért felelős szervet;
 - b) a szerkezetátalakítási erőfeszítések különösen a következőkre terjednek ki:
 - i. Nová Hut' termelőközpontjából piacközpontúvá történő fejlesztése, és az üzleti irányítás eredményességének és hatékonyságának javítása, beleértve a költségek teljesebb átláthatóságát,
 - ii. Nová Hut' felülvizsgálja a termékskáláját és a magasabb hozzáadottértékű termékek piaca felé fordul,
 - iii. Nová Hut' megteszi a szükséges beruházásokat annak érdekében, hogy a csatlakozási szerződés aláírását követően rövid távon javuljon a késztermékek minősége;
 - c) a foglalkoztatás szerkezetátalakításának végrehajtása; az érintett kedvezményezett vállalkozások konszolidált számadatai alapján a termelékenységnek 2006. december 31-ig az Unió acélipari termékcsoportjaihoz hasonló szintet kell elérnie;

- d) 2004. május 1-jéig a környezetvédelem terén eleget kell tenni a közösségi, illetve uniós vívmányoknak, beleértve az üzleti tervben megjelölt szükséges beruházások megvalósítását. Az üzleti tervnek megfelelően el kell végezni a szükséges jövőbeni IPPC- beruházásokat annak érdekében, hogy 2007. november 1-jéig teljesüljenek a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK irányelv¹ rendelkezései.
- (10) Végre kell hajtani a Vítkovice Steel kedvezményezett vállalkozás üzleti tervét. Így különösen:
- a) a Duó hengerművet legkésőbb 2006. december 31-ig véglegesen be kell zárni. Amennyiben a vállalkozást egy stratégiai befektető vásárolja meg, az adásvételi szerződés megkötését az ezen időpontig megvalósuló bezárástól kell függővé tenni;
- b) a szerkezetátalakítási erőfeszítések különösen a következőkre terjednek ki:
- i. a hatékonyabb üzleti vezetéshez a közvetlen értékesítés növelése és a költségek csökkentésére való nagyobb összpontosítás szükséges,
- ii. a piaci igények kielégítése és a magasabb hozzáadott értékű termékek felé történő elmozdulás,
- iii. a javasolt beruházásoknak 2004-ről 2003-ra történő előrehozatala a másodlagos acélgyártási folyamathoz kapcsolódóan annak érdekében, hogy a vállalkozás inkább a minőség mint az ár terén versenyezzen;

¹ HL L 257., 1996.10.10., 26. o.

c) a csatlakozás időpontjáig a környezetvédelem terén eleget kell tenni a közösségi vívmányoknak, beleértve az üzleti tervben megjelölt szükséges beruházások megvalósítását, amely magába foglalja a jövőbeni IPPC-beruházások szükségességét is.

(11) Végre kell hajtani a Válcovny Plechu Frýdek Místek (VPFM) kedvezményezett vállalkozás üzleti tervét. Így különösen:

a) az 1. sz. és 2. sz. megleghengerművet 2004 végén véglegesen be kell zárni;

b) a szerkezetátalakítási erőfeszítések különösen a következőkre terjednek ki:

i. a szükséges beruházások végrehajtása annak érdekében, hogy a csatlakozási szerződés aláírását követően rövid távon javuljon a késztermékek minősége,

ii. előnyben kell részesíteni a kiemelkedő jelentőségű, nyereségnövelő intézkedéseket (különösen a foglalkoztatási szerkezetátalakítást, a költségek csökkentését, a teljesítmény javítását és a forgalmazás irányának megváltoztatását).

(12) A teljes szerkezetátalakítási tervben és az üzleti tervben bekövetkező bármely jövőbeni változást a Bizottságnak, és adott esetben a Tanácsnak is jóvá kell hagynia.

(13) A szerkezetátalakítási terv végrehajtása a teljes átláthatóság feltételeinek megfelelően és a szilárd piacgazdaság elvei szerint történik.

(14) A Bizottság és a Tanács szorosan ellenőrzi a szerkezetátalakítási terv 15–18. bekezdésnek megfelelő végrehajtását és az e címben meghatározott, a gazdasági életképességre, az állami támogatásokra és a kapacitás csökkenésére vonatkozó feltételek teljesülését 2004. május 1-jét megelőzően és azt követően a szerkezetátalakítási időszak végéig. Ebből a célból a Bizottság jelentést készít a Tanácsnak.

(15) A Bizottság és a Tanács ellenőrzi a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 2. jegyzőkönyvének 3. mellékletében ismertetett szerkezetátalakítási értékelési kritériumok teljesülését. Az említett mellékletben szereplő, az említett jegyzőkönyv (16) bekezdésére való hivatkozásokat e cikk (16) bekezdésére való hivatkozásokként kell értelmezni.

(16) Az ellenőrzés keretében a 2003., a 2004., a 2005. és a 2006. év során független értékelésre kerül sor. A Bizottság „gazdasági életképesség”-tesztjének lényeges szerepet kell betöltenie a gazdasági életképesség biztosításában.

(17) A Cseh Köztársaság minden ellenőrzési intézkedés tekintetében teljes mértékben együttműködik. Így különösen:

- a) a Cseh Köztársaság a szerkezetátalakítási időszak végéig, minden évben legkésőbb március 15-ig és szeptember 15-ig hathavonkénti jelentést készít a Bizottságnak a kedvezményezett vállalkozások szerkezetátalakításáról,
- b) az első jelentést 2003. március 15-ig, az utolsó jelentést 2007. március 15-ig kell a Bizottság elé terjesztenie, kivéve, ha a Bizottság ettől eltérően határoz,

- c) a jelentéseknek a szerkezetátalakítási folyamat és a kapacitások kihasználása ellenőrzésének lehetővé tételére vonatkozó minden szükséges információt tartalmazniuk kell, és azokban elegendő pénzügyi adatot kell szolgáltatni annak értékelésére, hogy ennek a címnek a feltételei és a követelményei teljesültek-e. A jelentéseknek tartalmazniuk kell legalább a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 2. jegyzőkönyvének 4. mellékletében felsorolt adatokat, amelyekre nézve a Bizottság fenntartja magának a jogot, hogy az ellenőrzési folyamat során szerzett tapasztalatainak megfelelően ezeket módosítsa. A kedvezményezett vállalkozások egyéni üzleti jelentésein kívül jelentést kell készíteni a cseh acélipar általános helyzetéről is, amelynek ki kell térnie a legutóbbi makrogazdasági fejleményekre is,
- d) a Cseh Köztársaság kötelezi a kedvezményezett vállalkozásokat minden olyan lényeges adat közzétételére, amelyek egyéb körülmények között bizalmasnak minősülhetnek. A Tanácsnak készített beszámolójában a Bizottság gondoskodik arról, hogy a vállalkozásspecifikus bizalmas információk ne kerüljenek nyilvánosságra.

(18) A Bizottság bármikor úgy határozhat, hogy egy független tanácsadót bíz meg az ellenőrzés eredményeinek kiértékelésével, bármely szükséges kutatás elvégzésével és a Bizottságnak valamint a Tanácsnak történő jelentéstétellel.

(19) Amennyiben a (17) bekezdésben említett jelentések alapján a Bizottság a gazdasági életképesség értékelésének alapját képező pénzügyi adatoktól való lényeges eltérést állapít meg, felhívhatja Csehországot, hogy az megfelelő intézkedéseket tegyen az érintett kedvezményezett vállalkozások szerkezetátalakítási intézkedéseinek megerősítésére.

(20) Ha az ellenőrzés kimutatja, hogy:

- a) az ebben a címben meghatározott átmeneti rendelkezések feltételei nem teljesültek, vagy
- b) nem teljesültek az azon meghosszabbított időszak alatt tett kötelezettségvállalások, amely időszak folyamán az egyrészt az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészt a Cseh Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló Európa-megállapodás¹ alapján a Cseh Köztársaság kivételesen állami támogatást nyújthat az acélipara szerkezetátalakítására, vagy
- c) a szerkezetátalakítási időtartam folyamán a Cseh Köztársaság további meg nem engedett állami támogatást juttatott acéliparának, különösen pedig a kedvezményezett vállalkozásoknak,

az ebbe a címbe foglalt átmeneti rendelkezések nem hatályosulnak.

A Bizottság megtesz minden megfelelő lépést annak érvényesítésére, hogy az érintett vállalkozások visszatérítsék az ebben a címben meghatározott feltételek megsértésével nyújtott támogatásokat.

¹ HL L 360., 1994.12.31., 2. o.

III. CÍM

NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGÁNAK
CIPRUSI FELSÉGTERÜLETEIRE
VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

43. CIKK

- (1) A felségterületek az Unió vámterületének részévé válnak, és e célból a 2003. április 16-i csatlakozási okmányhoz csatolt 3. jegyzőkönyv mellékletének első részében felsorolt, az Unió vám- és közös kereskedelempolitikai tárgyú jogi aktusait a felségterületekre is alkalmazni kell az említett mellékletben foglalt módosításokkal együtt. Az említett mellékletben az „e jegyzőkönyv”-re való hivatkozásokat az e címre való hivatkozásokként kell értelmezni.
- (2) A 2003. április 16-i csatlakozási okmányhoz csatolt 3. jegyzőkönyv mellékletének második részében felsorolt, az Uniónak a forgalmi adóval, a jövedéki adóval és a közvetett adózás egyéb formáival kapcsolatos jogi aktusait az e mellékletben foglalt módosításokkal a felségterületekre is alkalmazni kell, csakúgy, mint az említett jegyzőkönyvben meghatározott, Ciprusra alkalmazandó vonatkozó rendelkezéseket.
- (3) Az Uniónak a 2003. április 16-i csatlakozási okmányhoz csatolt 3. jegyzőkönyv mellékletének harmadik részében felsorolt jogi aktusok az említett mellékletben megállapítottaknak megfelelően módosulnak annak érdekében, hogy az Egyesült Királyság megtarthassa a haderői és a kísérő személyzet számára szánt szállítmányok vám- és adókedvezményét, illetve -mentességét, amelyet a Ciprusi Köztársaság létrehozásáról szóló szerződés (a továbbiakban: a létesítő szerződés) biztosít.

44. CIKK

Az Alkotmány III-225.–III-232. cikkét, továbbá az e cikkek alapján elfogadott rendelkezéseket, valamint az Alkotmány III-278. cikk (4) bekezdés b) pontjának megfelelően elfogadott rendelkezéseket a felségterületekre is alkalmazni.

45. CIKK

A felségterületeken lakóhellyel rendelkező vagy ott munkát vállaló olyan személyek, akikre a létesítő szerződés és az 1960. augusztus 16-i kapcsolódó jegyzékváltás szerinti rendelkezések alapján a Ciprusi Köztársaság szociális biztonsággal kapcsolatos jogszabályait kell alkalmazni, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet¹ alkalmazásában olyan bánásmódban részesülnek, mintha a Ciprusi Köztársaság területén rendelkeznének lakóhellyel vagy ott vállalnának munkát.

46. CIKK

(1) A Ciprusi Köztársaság nem köteles ellenőrizni a felségterületekkel közös szárazföldi és tengeri határait átlépő személyeket, és semmilyen, a külső határok átlépésére vonatkozó uniós korlátozás nem alkalmazandó az ilyen személyekre.

(2) Az Egyesült Királyság a felségterületek külső határait átlépő személyeken a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 3. jegyzőkönyve mellékletének negyedik részében foglalt kötelezettségeivel összhangban végez ellenőrzéseket.

¹ HL L 149., 1971.7.5., 2. o.

47. CIKK

A Tanács a Bizottság javaslata alapján e cím célkitűzéseinek eredményes végrehajtása érdekében európai határozattal módosíthatja a 43–46. cikket, ideértve a 2003. április 16-i csatlakozási okmányhoz csatolt 3. jegyzőkönyv mellékletét is, vagy alkalmazhatja a felségterületekre az Alkotmány és a kapcsolódó uniós jogi aktusok vonatkozó egyéb rendelkezéseit az általa meghatározott módon és feltételek szerint. A Tanács egyhangúlag határoz. A Bizottság, mielőtt javaslatot tesz, konzultál az Egyesült Királysággal és a Ciprusi Köztársasággal.

48. CIKK

(1) A (2) bekezdésre is figyelemmel, az Egyesült Királyság felel e címnek a felségterületein történő végrehajtásáért. Így különösen:

- a) a felségterületeken található kikötőn vagy repülőtéren keresztül Ciprus szigetére érkező vagy onnan ezeken keresztül elszállítandó áruk tekintetében az Egyesült Királyság felel az e címben a vámügyek, a közvetett adózás és a közös kereskedelempolitika területén meghatározott uniós intézkedések alkalmazásáért;
- b) a Ciprus szigetére az Egyesült Királyság haderői által a Ciprusi Köztársaság területén található kikötőbe vagy repülőtérre behozott vagy az ezeken keresztül kivitt áruk vámmellenőrzése elvégezhető a felségterületeken;

c) az Egyesült Királyság felel minden olyan engedély, igazolás vagy bizonyítvány kibocsátásáért, amely valamely alkalmazandó uniós intézkedés értelmében szükséges lehet a Ciprus szigetére az Egyesült Királyság haderői által behozott vagy onnan kivitt áruk tekintetében.

(2) A Ciprusi Köztársaság felel azoknak az uniós pénzeszközöknek a kezeléséért és kifizetéséért, amelyekre a felségterületeken levő személyek jogosultak lehetnek a 44. cikk értelmében a közös agrárpolitikának a felségterületeken történő alkalmazása alapján, és az ilyen kiadásokért a Ciprusi Köztársaság a Bizottság felé köteles elszámolni.

(3) Az Egyesült Királyság, az (1) és a (2) bekezdés sérelme nélkül, a létesítő szerződés alapján hozott rendelkezésekkel összhangban, a 43–46. cikkben említett bármely rendelkezés alapján vagy értelmében valamely tagállamra rótt feladat végrehajtását a Ciprusi Köztársaság illetékes hatóságaira ruházhatja.

(4) Az Egyesült Királyság és a Ciprusi Köztársaság együttműködik ennek a címnek a felségterületeken történő eredményes végrehajtása érdekében, és adott esetben további szabályokban állapodik meg a 43–46. cikkben említett bármely rendelkezés végrehajtásának átruházását illetően. Az ilyen szabályok egy másolatát eljuttatják a Bizottságnak.

49. CIKK

Az ebben a címben meghatározott szabályok kizárólagos célja, hogy szabályozzák az Egyesült Királyság ciprusi felségterületeinek sajátos helyzetét, és nem alkalmazhatók az Unió más területein, illetve sem egészben, sem részben nem példaértékűek egyéb, az Alkotmány IV-440. cikkében meghatározott másik európai területen már hatályos vagy meghozható különleges szabályokra vonatkozóan.

50. CIKK

A Bizottság e cím rendelkezéseinek végrehajtásáról 2004. május 1-jétől kezdődően ötévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

51. CIKK

E cím rendelkezéseit a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának ciprusi felségterületeiről szóló nyilatkozatra tekintettel kell alkalmazni, amely – joghatása megváltoztatása nélkül – magában foglalja a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 3. jegyzőkönyve preambulumának szövegét.

IV. CÍM

A LITVÁNIAI IGNALINA ATOMERŐMŰRE
VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

52. CIKK

Elismerve az Unió készségét megfelelő kiegészítő támogatás nyújtására az Ignalina Atomerőmű leszerelésére tett litván erőfeszítésekhez és kiemelve a szolidaritás ezen kifejezését, Litvánia vállalta az Ignalina Atomerőmű 1. blokkjának legkésőbb 2005-öt megelőző és a 2. blokkjának 2009. december 31-ig megvalósuló leállítását, és ezeknek a blokkoknak az ezt követő leszerelését.

53. CIKK

- (1) A 2004–2006 közötti időszak folyamán az Unió kiegészítő pénzügyi támogatást nyújt Litvániának a leszerelési erőfeszítések elősegítésére és az Ignalina Atomerőmű bezárásából és leállításából eredő következmények kezelésére (a továbbiakban: „az Ignalina-program”).
- (2) Az Ignalina-program keretében meghozandó intézkedésekről az egyes közép- és kelet-európai országoknak nyújtott gazdasági támogatásról szóló, 1989. december 18-i 3906/89/EGK tanácsi rendelet¹ rendelkezéseinek megfelelően kell határozni és azokat e rendeletnek megfelelően kell végrehajtani.

¹ HL L 375, 1989.12.31, 11.o.

- (3) Az Ignalina-program egyebek mellett a következőkre terjed ki: az Ignalina Atomerőmű leszerelését támogató intézkedésekre; a közösségi vívmányokkal összhangban álló környezeti rehabilitációt célzó intézkedésekre és az Ignalina Atomerőmű két reaktora helyettesítéséhez szükséges hagyományos villamosenergia-termelési kapacitások modernizációját célzó intézkedésekre; valamint egyéb, az erőmű leállításáról és leszereléséről szóló határozat következményeként meghozandó intézkedésekre, amelyek hozzájárulnak a szükséges szerkezetátalakításhoz, környezeti rehabilitációhoz, és az energiatermelési, -szállítási és -elosztási ágazatok modernizációjához, valamint az energiaellátás biztonságának a megerősítéséhez és az energiahatékonyság javításához Litvániában.
- (4) Az Ignalina-program az erőmű személyzetének támogatására vonatkozóan is tartalmaz intézkedéseket az Ignalina Atomerőmű magas szintű üzemelési biztonságának fenntartása érdekében a leállítást megelőző időszakban és az említett reaktorblokkok leszerelése folyamán.
- (5) A 2004–2006 közötti időszakra vonatkozóan az Ignalina-program kötelezettségvállalási előirányzatokban meghatározott összege 285 millió euro, amelyet egyenlő éves részletekben kell folyósítani.
- (6) Az Ignalina-program keretében megvalósuló egyes intézkedésekre folyósított hozzájárulás összege elérheti a teljes ráfordítások 100%-át. Törekedni kell az előcsatlakozási támogatás során kialakított társfinanszírozási gyakorlat folytatására Litvánia leszerelési erőfeszítéseivel kapcsolatosan, valamint adott esetben egyéb források társfinanszírozásba történő bevonására.
- (7) Az Ignalina-program keretében nyújtott támogatást részben vagy egészében az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank által kezelt, Ignalina Nemzetközi Leszerelési Támogatási Alapnak nyújtott uniós támogatásként bocsáthatják rendelkezésre.

- (8) A nemzeti, uniós és nemzetközi forrásokból a következő célokra szánt állami támogatások az Alkotmány értelmében összeegyeztethetők a belső piaccal:
- a) a közösségi vívmányokkal összhangban álló környezeti rehabilitációt célzó intézkedések és az Elektrenai-ban található Litván Hőerőmű modernizációs intézkedései, amelyek kulcsfontosságúak az Ignalina Atomerőmű két reaktora termelési kapacitásának helyettesítésében; és
 - b) az Ignalina Atomerőmű leszerelése.
- (9) Litvániának az Ignalina Atomerőmű leállításából és leszereléséből eredő következmények kezelésére vonatkozó erőfeszítéseinek a támogatására, a nemzeti, az uniós és a nemzetközi forrásokból származó állami támogatások, így különösen az energiaellátás biztonságának a megerősítésére folyósított állami támogatások, eseti elbírálás alapján, az Alkotmány szerint a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthetők.

54. CIKK

- (1) Elismerve, hogy az Ignalina Atomerőmű leszerelése hosszan tartó folyamat, és az ország méretével és gazdasági erejével arányban nem álló, kivételes terhet ró Litvániára, az Unió, Litvánia iránti szolidaritásból, a leszerelési erőfeszítésekre megfelelő kiegészítő támogatást nyújt 2006-ot követően is.

(2) E célból az Ignalina-program megszakítás nélkül folytatódik és meghosszabbodik 2006-ot követően is. A meghosszabbított Ignalina-program végrehajtási rendelkezéseiről az e jegyzőkönyv 35. cikkében megállapított eljárás szerint kell határozni; a rendelkezések legkésőbb az 1999. május 6-i intézményközi megállapodásban meghatározott pénzügyi terv lejárátát követően lépnek hatályba.

(3) A (2) bekezdés szerint meghosszabbított Ignalina-program az 53. cikkben meghatározott elemeken és elveken nyugszik.

(4) A következő pénzügyi terv időszakára vonatkozó, meghosszabbított Ignalina-program alapján meghatározott átlagos előirányzatoknak összességükben megfelelőnek kell lenniük. Ezen források programozása a tényleges fizetési szükségleteken és a felvevőképességen alapul.

55. CIKK

Az 52. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül, a 26. cikkben említett általános védzáradékot 2012. december 31-ig kell alkalmazni, ha Litvániában zavarok keletkeznek az energiaellátásban.

56. CIKK

E cím rendelkezéseit a litvániai Ignalina atomerőműről szóló nyilatkozatra tekintettel kell alkalmazni, amely – joghatása megváltoztatása nélkül – magában foglalja a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 4. jegyzőkönyve preambulumának szövegét.

V. CÍM

A KALINYINGRÁDI TERÜLET ÉS AZ OROSZ FÖDERÁCIÓ EGYÉB RÉSZEI KÖZÖTTI, SZÁRAZFÖLDI ÚTON TÖRTÉNŐ ÁTUTAZÁSRÓL

57. CIKK

A Kalinyingrádi Terület és az Orosz Föderáció egyéb részei közötti szárazföldi úton történő átutazásról szóló uniós szabályok és rendelkezések, különösen az egy sajátos könnyített átutazási okmányt (FTD), egy könnyített vasúti átutazási okmányt (FRTD) létrehozó és a Közös Konzuli Utasítást és a Közös Kézikönyvet módosító, 2003. április 14-i 693/2003/EK tanácsi rendelet¹, önmagukban nem hátráltatják vagy gátolják Litvánia teljes részvételét a schengeni vívmányokban, ideértve a belső határellenőrzések megszüntetését is.

58. CIKK

Az Unió segíti Litvániát a Kalinyingrádi Terület és az Orosz Föderáció egyéb részei közötti átutazásra vonatkozó rendelkezések és szabályok végrehajtásában annak érdekében, hogy Litvánia a lehető legkorábban teljes mértékben részt vegyen a schengeni vívmányokban.

Az Unió segíti Litvániát a Kalinyingrádi Terület és az Orosz Föderáció egyéb részei közötti átutazás igazgatásában, és különösen visel minden esetleges többletköltséget, amely az ilyen átutazásra vonatkozó közösségi vívmányok rendelkezéseinek végrehajtása következtében felmerül.

¹ HL L 99., 2003.4.17., 8. o.

59. CIKK

Litvánia szuverén jogainak sérelme nélkül, a Kalinyingrádi Terület és az Orosz Föderáció egyéb részei közötti átutazásra vonatkozó bármely további jogi aktust a Bizottság javaslata alapján a Tanács fogadja el. A Tanács egyhangúlag határoz.

60. CIKK

E címet a Kalinyingrádi Terület és az Orosz Föderáció egyéb részei közötti, szárazföldi úton történő átutazásról szóló nyilatkozatra tekintettel kell alkalmazni, amely – joghatása megváltoztatása nélkül – magában foglalja a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 5. jegyzőkönyve preambulumának szövegét.

VI. CÍM

A MÁLTÁN MÁSODLAGOS LAKÓHELYÜL SZOLGÁLÓ INGATLANOK SZERZÉSÉRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

61. CIKK

Tekintettel arra, hogy Máltán nagyon korlátozott a lakóingatlanok és az építési célra alkalmas földterületek száma, amely csak a jelenlegi lakosság népességnövekedése folytán kialakuló alapvető szükségletek kielégítésére alkalmas, Málta, megkülönböztetés alkalmazása nélkül, fenntarthatja az ingatlantulajdonról (nem-honos személyek által történő szerzés) szóló törvényben (246. fejezet) foglalt, a másodlagos lakóhelyül szolgáló ingatlan megszerzésére és birtoklására vonatkozó szabályokat a tagállamok azon állampolgárai tekintetében, akik nem laknak legalább öt éve jogszerűen Máltán.

A Máltán történő másodlagos lakóhelyül szolgáló ingatlantulajdon szerzését Málta olyan engedélyezési eljáráshoz köti, amely nyilvános, objektív, állandó és átlátható kritériumokon alapul. A kritériumokat megkülönböztetés nélkül kell alkalmazni, és azok nem tehetnek különbséget Málta és más tagállamok állampolgárai között. Málta biztosítja, hogy a tagállamok állampolgáira nem vonatkoznak szigorúbb korlátozások, mint a harmadik országok állampolgáira.

Abban az esetben, ha egy tagállamok állampolgára által megvásárolt ilyen ingatlan értéke meghaladja a máltai jogszabályokban meghatározott értékhatárt, vagyis lakások esetében a 30 000 máltai lírát, egyéb ingatlanok (lakások és történelmi jelentőségű ingatlanok kivételével) esetében az 50 000 máltai lírát, a tulajdon megszerzéséhez engedélyre van szükség. A máltai ingatlanpiac árváltozásainak követése érdekében Málta az említett jogszabályokban meghatározott fenti értékhatárokat felülvizsgálhatja.

VII. CÍM

RENDELKEZÉSEK AZ ABORTUSZRÓL MÁLTÁN

62. CIKK

Az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés, illetve az azt módosító vagy kiegészítő szerződések vagy okmányok egyetlen rendelkezése sem érinti az abortuszra vonatkozó nemzeti jogszabályok Málta területén történő alkalmazását.

VIII. CÍM

A LENGYEL ACÉLIPAR SZERKEZETÁTALAKÍTÁSÁRA
VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

63. CIKK

(1) Az Alkotmány III-167. és III-168. cikke ellenére, a Lengyelország által a lengyel acélipar meghatározott részének a szerkezetátalakítására nyújtott állami támogatás abban az esetben egyeztethető össze a belső piaccal, amennyiben:

- a) az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről Lengyelország közötti társulás létrehozásáról szóló Európa-megállapodásnak¹ az ESZAK-termékekről rendelkező 2. jegyzőkönyve 8. cikkének (4) bekezdésében meghatározott időtartamot 2004. május 1-jéig meghosszabbították,

¹ HL L 348., 1993.12.31., 2. o.

- b) a szerkezetátalakítási tervben rögzített feltételeket, amelyek alapján a fenti jegyzőkönyv hatályát meghosszabbították, a 2002–2006 közötti időszak folyamán továbbra is alkalmazzák,
- c) az e címben megállapított feltételek teljesülnek, és
- d) 2004. május 1-jét követően a lengyel acélipar nem részesül további szerkezetátalakítási célú állami támogatásban.

(2) A lengyel acélipar szerkezetátalakítását a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 8. jegyzőkönyvének 1. mellékletében felsorolt vállalkozások (a továbbiakban: kedvezményezett vállalkozások) egyéni üzleti terve alapján, valamint az e címben megállapított feltételek szerint 2006. december 31-ig (a továbbiakban: a szerkezetátalakítási időszak vége) kell végrehajtani.

(3) Kizárólag a kedvezményezett vállalkozások jogosultak állami támogatásra a lengyel acélipar szerkezetátalakítási programja keretében.

(4) A kedvezményezett vállalkozás:

- a) amennyiben egy, a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 8. jegyzőkönyvének 1. mellékletében nem szereplő vállalkozással egyesül, nem ruházhatja át a részére nyújtott támogatásból származó kedvezményeket;
- b) nem válhat a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 8. jegyzőkönyvének 1. mellékletében nem szereplő olyan vállalkozás vagyonának a tulajdonosává, amelyet a 2006. december 31-ig tartó időszak alatt fizetéseképtelennek nyilvánítanak.

(5) A kedvezményezett vállalkozások bármelyikének a jövőben bekövetkező privatizációja során figyelembe kell venni az e címben meghatározott, a gazdasági életképességre, az állami támogatásokra és a kapacitás csökkenésére vonatkozó feltételeket és elveket. Nem nyújtható további állami támogatás bármely vállalat vagy egyes vagyontárgyak értékesítése részeként.

(6) A kedvezményezett vállalkozásoknak juttatott teljes szerkezetátalakítási támogatást a jóváhagyott lengyel acélipari szerkezetátalakítási tervben és a Tanács által jóváhagyott egyéni üzleti tervekben ismertetett indokolás alapján kell kiszámítani. Az 1997–2003. év közötti időtartamra a kifizetett támogatás teljes összege azonban semmilyen esetben sem haladhatja meg a 3 387 070 000 PLN-t.

A teljes összegből

- a) a Polskie Huty Stali (a továbbiakban „PHS”) tekintetében az 1997. évtől folyósított és a 2003 végéig folyósítandó szerkezetátalakítási támogatás nem haladhatja meg a 3 140 360 000 PLN-t. Az 1997–2001 közötti időszak folyamán a PHS már 62 360 000 PLN összegű szerkezetátalakítási támogatásban részesült; 2002-ben és 2003-ban további, legfeljebb 3 078 000 000 PLN összegű szerkezetátalakítási támogatásban részesül a jóváhagyott szerkezetátalakítási tervben megállapított követelményektől függően (ez az összeg a 2002. évben kerül teljes egészében kifizetésre, amennyiben az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről Lengyelország közötti társulás létrehozásáról szóló Európa-megállapodás 2. jegyzőkönyve szerinti türelmi időszakot a 2002. év végéig meghosszabbították, egyébként 2003-ban);

- b) a Huta Andrzej S.A., Huta Bankowa Sp. z o.o., Huta Batory S.A., Huta Buczek S.A., Huta L.W. Sp. z o.o., Huta Łabędy S.A., és Huta Pokój S.A. (a továbbiakban „a többi kedvezményezett vállalkozás”) tekintetében az 1997. évtől folyósított és a 2003. év végéig folyósítandó szerkezetátalakítási támogatás nem haladhatja meg a 246 710 000 PLN-t. 1997–2001 között ezek a cégek már 37 160 000 PLN összegű szerkezetátalakítási támogatásban részesültek; további, legfeljebb 210 210 000 PLN összegű szerkezetátalakítási támogatásban részesülnek a jóváhagyott szerkezetátalakítási tervben megállapított követelményektől függően (ebből 182 170 000 PLN 2002-ben, 27 380 000 PLN pedig 2003-ban kerül kifizetésre, amennyiben az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről Lengyelország közötti társulás létrehozásáról szóló Európa-megállapodás 2. jegyzőkönyve szerinti türelmi időszakot a 2002. év végéig meghosszabbítják, egyébként a 210 210 000 PLN összeget 2003-ban fizetik ki).

Szerkezetátalakítási célokra Lengyelország nem nyújthat további állami támogatást a lengyel acélipar számára.

- (7) Az 1997–2006 közötti időszak folyamán Lengyelország által elérendő nettó kapacitás-csökkenés a késztermékek vonatkozásában legalább 1 231 000 tonna. A teljes mennyiség legalább 715 000 t/év nettó kapacitáscsökkenést foglal magában a melegen hengerelt termékek és 716 000 t/év nettó kapacitáscsökkenést a hidegen hengerelt termékek, valamint legfeljebb 200 000 t/év növekedést az egyéb késztermékek vonatkozásában.

A kapacitáscsökkenés a termelési egységek állandó jellegű bezárásával mérhető, amelyre ezek tényleges megszüntetésével kerül sor úgy, hogy azok nem állíthatók ismételt üzembe. Egy acélvállalkozás fizetésektelenné nyilvánítása nem minősül kapacitáscsökkenésnek.

A 2003. április 16-i csatlakozási okmány 8. jegyzőkönyvének 2. mellékletében meghatározott kapacitáscsökkenéseknél minimumokról van szó; a tényleges nettó kapacitáscsökkenés mértékét és az erre rendelkezésre álló időkeretet Lengyelország végleges szerkezetátalakítási terve és az egyrészt az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészt Lengyelország közötti társulás létrehozásáról szóló Európa-megállapodás szerinti egyéni üzleti tervek alapján kell meghatározni, figyelembe véve azt a célkitűzést, hogy 2006. december 31-ig biztosítsák a kedvezményezett vállalkozások gazdasági életképességét.

(8) Végre kell hajtani a PHS kedvezményezett vállalkozás üzleti tervét. Így különösen:

- a) a szerkezetátalakítási erőfeszítések különösen a következőkre terjednek ki:
 - i. a PHS termelési eszközeinek termék alapú újjászervezése és a funkciók horizontális megszervezésének biztosítása (beszerzés, termelés, értékesítés),
 - ii. a PHS-ben egységes irányítási szerkezet kialakítása, amely lehetővé teszi az egyesülésben az együttműködés megvalósítását,
 - iii. a PHS stratégiájának termelőközpontúról piacközpontúvá történő fejlesztése,
 - iv. az üzleti irányítás eredményességének és hatékonyságának a javítása, a közvetlen értékesítés jobb ellenőrzésének biztosítása,
 - v. alapos gazdasági megfontolások alapján a PHS áttekinti a kiváló vállalkozások stratégiáját, és amennyiben szükséges, a szolgáltatásoknak az anyavállalkozásba történő újraintegrálását,

- vi. a PHS áttekinti a termékei összességét, a hosszú félkésztermékek túltermelésének csökkentését és általánosságban az értékesebb termékek piaca felé történő elmozdulást,
 - vii. a késztermékek minőségének javítása érdekében a PHS beruházásokat eszközöl; különös figyelmet kell fordítani arra, hogy a krakkói PHS üzem elérje a 3-Sigma gyártás minőségi szintet a PHS szerkezetátalakítási programban a végrehajtásra előírt ütemezés szerinti időpontig, de legkésőbb a 2006. év végéig;
- b) a szerkezetátalakítási időszak alatt a PHS-ben az energiahatékonyság, a javuló beszerzések és az Unió szintjéhez hasonló termelékenységi szint általi költségcsökkentés-maximalizálás;
- c) a foglalkoztatás szerkezetátalakításának végrehajtása; az érintett kedvezményezett vállalkozások konszolidált számadatai alapján, amelynek ki kell terjednie a százszázalékos tulajdonukban álló szolgáltatási társaságokban való közvetett foglalkoztatásra is, a termelékenységnek 2006. december 31-ig az Unió acélipari termékcsoportjainál elérhető hasonló szintet kell elérnie;
- d) bármely privatizációt az átláthatóság szükségességének és a PHS kereskedelmi értékének tiszteletben tartásának elvei szerint kell lebonyolítani. Az adásvétel részeként további állami támogatás nem nyújtható.
- (9) Végre kell hajtani a többi kedvezményezett vállalkozás üzleti tervét. Így különösen:
- a) a többi kedvezményezett vállalkozás tekintetében a szerkezetátalakítási erőfeszítések különösen a következőkre terjednek ki:

- i. a stratégiának termeléspontból piacpontoná történő fejlesztése,
 - ii. az üzleti irányítás eredményességének és hatékonyságának a javítása, a közvetlen értékesítés jobb ellenőrzésének biztosítása,
 - iii. alapos gazdasági megfontolások alapján a kiváló vállalkozások stratégiájának, és amennyiben szükséges, a szolgáltatásoknak az anyavállalkozásokba történő újraintegrálásának felülvizsgálata,
- b) Huta Bankowa vonatkozásában a költségtaarékossági program végrehajtása;
 - c) Huta Buczek vonatkozásában a szükséges, a hitelezők és a helyi pénzügyi intézmények általi pénzügyi támogatás biztosítása, valamint költségtaarékossági programok végrehajtása, amely tartalmazza a beruházási költségeknek a meglévő termelési felszerelések átalakítása útján megvalósuló csökkentését;
 - d) Huta Łabedy vonatkozásában költségtaarékossági programok végrehajtása, és a bányaiipartól való függőség mérséklése;
 - e) Huta Pokój vonatkozásában nemzetközi termelékenység szabványok megvalósítása a leányvállalkozásoknál, energiafogyasztás-csökkentési intézkedések végrehajtása és a termelési és az építési osztályon javasolt beruházás leállítása;
 - f) Huta Batory vonatkozásában megegyezés a hitelezőkkel és a pénzügyi intézményekkel az adósság átütemezéséről és a beruházási hitelekrol. A vállalkozásnak további lényeges költségmegtakarítást kell végrehajtani a munkaerő szerkezetátalakításával és a termelékenység javításával összefüggésben;

- g) Huta Andrzej vonatkozásában fejlesztési célokból a pénzügyi stabilitás biztosítása a vállalkozás jelenlegi hitelezőivel, a hosszú távú hitelezőivel, a kereskedelmi hitelezőivel és a pénzügyi intézményeivel kötött megegyezés által. Beruházások megvalósítása a csőmeleghengerműbe és a foglalkoztatás csökkentési program végrehajtása;
- h) Huta L.W. vonatkozásában beruházások megvalósítása a vállalkozás meleghengerműprojektjébe, emelőszerkezeteinek és környezetvédelmi helyzetének vonatkozásában. A vállalkozásnak továbbá magasabb termelékenységű szintet kell elérnie a munkaerő szerkezetének átalakítása és a külső szolgáltatások költségeinek csökkentése által.
- (10) A teljes szerkezetátalakítási tervben és az üzleti tervben bekövetkező bármely jövőbeni változást a Bizottságnak, és adott esetben a Tanácsnak is jóvá kell hagynia.
- (11) A szerkezetátalakítási terv végrehajtása a teljes átláthatóság feltételeinek megfelelően és a szilárd piacgazdaság elvei szerint történik.
- (12) A Bizottság és a Tanács szorosan ellenőrzi a szerkezetátalakítás végrehajtását és az ebben a címben meghatározott, a gazdasági életképességre, az állami támogatásokra és a kapacitás csökkenésére vonatkozó feltételek teljesülését 2004. május 1-jét megelőzően és azt követően a szerkezetátalakítási időszak végéig. Ebből a célból a Bizottság jelentést készít a Tanácsnak.
- (13) Az állami támogatások ellenőrzése mellett a Bizottság és a Tanács a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 8. jegyzőkönyvének 3. mellékletében ismertetett szerkezetátalakítási értékelési kritériumok teljesülését is ellenőrzi. Az említett mellékletben szereplő, a jegyzőkönyv (14) bekezdésére való hivatkozásokat e cikk (14) bekezdésére való hivatkozásokként kell értelmezni.

- (14) Az ellenőrzés keretében a 2003., a 2004., a 2005. és a 2006. év során független értékelésre kerül sor. Az értékelés részeként alkalmazni kell a Bizottság „gazdasági életképesség”-tesztjét, és mérni kell a termelékenységet.
- (15) Lengyelország minden ellenőrzési intézkedés tekintetében teljes mértékben együttműködik. Így különösen:
- a) Lengyelország a szerkezetátalakítási időszak végéig, minden évben legkésőbb március 15-ig és szeptember 15-ig hathavonkénti jelentéseket készít a Bizottságnak a kedvezményezett vállalkozások szerkezetátalakításáról,
 - b) az első jelentést 2003. március 15-ig, az utolsó jelentést 2007. március 15-ig kell a Bizottság elé terjesztenie, kivéve, ha a Bizottság ettől eltérően határoz,
 - c) a jelentéseknek a szerkezetátalakítási folyamat és a kapacitások kihasználása ellenőrzésének lehetővé tételére vonatkozó minden szükséges információt tartalmaznia kell, és azokban elegendő pénzügyi adatot kell szolgáltatni annak értékelésére, hogy ennek a címnek a feltételei és a követelményei teljesültek-e. A jelentéseknek tartalmazniuk kell legalább a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 8. jegyzőkönyvének 4. mellékletében felsorolt adatokat, amelyekre nézve a Bizottság fenntartja magának a jogot, hogy az ellenőrzési folyamat során szerzett tapasztalatainak megfelelően ezeket módosítsa. A 2003. április 16-i csatlakozási okmány 8. jegyzőkönyvének 4. mellékletében a jegyzőkönyv 14. pontjára való hivatkozásokat e cikk (14) bekezdésére való hivatkozásokként kell értelmezni. A kedvezményezett vállalkozások egyéni üzleti jelentésein kívül jelentést kell készíteni a lengyel acélipar általános helyzetéről is, amelynek ki kell térnie a legutóbbi makrogazdasági fejleményekre is,

- d) Lengyelországnak szolgáltatnia kell továbbá a 14. pontban megjelölt, a független értékeléshez szükséges minden információt,
- e) Lengyelország kötelezi a kedvezményezett vállalkozásokat minden olyan lényeges adat közzétételére, amelyek egyéb körülmények között bizalmasnak minősülhetnek. A Tanácsnak készített beszámolójában a Bizottság gondoskodik arról, hogy a vállalkozáspecifikus bizalmas információk ne kerüljenek nyilvánosságra.

(16) A Bizottság bármikor úgy határozhat, hogy egy független tanácsadót bíz meg az ellenőrzés eredményeinek kiértékelésével, bármely szükséges kutatás elvégzésével és a Bizottságnak, valamint a Tanácsnak történő jelentéstétellel.

(17) Amennyiben az ellenőrzés alapján a Bizottság lényeges eltérést állapít meg azon pénzügyi adatoktól, amelyek a gazdasági életképesség értékelése alapul, felhívhatja Lengyelországot, hogy megfelelő intézkedéseket tegyen az érintett kedvezményezett vállalkozások szerkezetátalakítási intézkedéseinek megerősítésére, illetve módosítására.

(18) Ha az ellenőrzés kimutatja, hogy:

- a) az ebben a címben meghatározott átmeneti rendelkezések nem teljesültek, vagy
- b) nem teljesültek az azon meghosszabbított időszak alatt tett kötelezettségvállalások, amely időszak folyamán az egyrészt az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészt Lengyelország közötti társulás létrehozásáról szóló Európa-megállapodás alapján Lengyelország kivételesen állami támogatást folyósíthat az acélipara szerkezetátalakításra, vagy

- c) a szerkezetátalakítási időtartam folyamán Lengyelország további meg nem engedett állami támogatást juttatott acéliparának, különösen pedig a kedvezményezett vállalkozásoknak, az e címben megállapított átmeneti rendelkezéseket nem hatályosulnak.

A Bizottság meghozza a megfelelő intézkedéseket annak érvényesítésére, hogy az érintett vállalkozások visszatérítsék az ebben a címben meghatározott feltételek megsértésével nyújtott támogatásokat.

IX. CÍM

A SZLOVÁKIAI BOHUNICE V1 ATOMERŐMŰ 1. ÉS 2. BLOKKJÁRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

64. CIKK

Szlovákia kötelezettséget vállalt a Bohunice V1 Atomerőmű 1. blokkjának legkésőbb 2006. december 31-ig és a 2. blokkjának legkésőbb 2008. december 31-ig történő leállítására, és ezen blokkok ezt követő leszerelésére.

65. CIKK

- (1) A 2004–2006 közötti időszak folyamán az Unió pénzügyi támogatást nyújt Szlovákiának a leszerelési erőfeszítések támogatására és a Bohunice V1 Atomerőmű 1. és 2. blokkjának leállításából és leszereléséből eredő következmények kezelésére (a továbbiakban: támogatás).

- (2) A támogatásról az egyes közép- és kelet-európai országoknak nyújtott gazdasági támogatásról szóló, 1989. december 18-i 3906/89/EGK tanácsi rendelet¹ rendelkezéseinek megfelelően kell határozni és azokat e rendeletnek megfelelően kell végrehajtani.
- (3) A 2004–2006 közötti időtartamra a támogatásnak a kötelezettségvállalási előirányzatokban meghatározott összege 90 millió euro, amelyet egyenlő éves részletekben kell folyósítani.
- (4) A támogatást egészben vagy részben az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank által kezelt Bohunice Nemzetközi Leszerelési Támogatási Alapnak nyújtott uniós támogatásként bocsáthatják rendelkezésre.

66. CIKK

Az Unió elismeri, hogy a Bohunice V1 Atomerőmű leszerelésének az 1999. május 6-i intézményközi megállapodásban meghatározott hatályos pénzügyi tervet követően is folytatódnia kell, és ez az erőfeszítés jelentős pénzügyi terhet ró Szlovákiára. A 2006. évet követően az e területen nyújtott uniós támogatás folytatásáról szóló határozatok figyelembe veszik ezt a tényt.

67. CIKK

Ezt a címet a szlovákiai Bohunice V1 Atomerőmű 1. és 2. blokkjáról szóló nyilatkozatra tekintettel kell alkalmazni, amely – joghatása megváltoztatása nélkül – magában foglalja a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 9. jegyzőkönyve preambuluma szövegét.

X. CÍM

CIPRUSRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

68. CIKK

(1) A közösségi és uniós vívmányok alkalmazását fel kell függeszteni a Ciprusi Köztársaság azon területein, ahol a Ciprusi Köztársaság kormánya nem gyakorol tényleges ellenőrzést.

(2) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, az (1) bekezdésben említett felfüggesztés visszavonásáról egyhangúlag határoz.

69. CIKK

(1) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, meghatározza azokat a feltételeket, amelyekkel az Unió jogának rendelkezéseit alkalmazni kell a 68. cikkben említett területek és a Ciprusi Köztársaság kormányának tényleges ellenőrzése alatt álló területek között húzódó vonalra. A Tanács egyhangúlag határoz.

(2) A közösségi és uniós vívmányok alkalmazása 68. cikk szerinti felfüggesztésének időtartamára a keleti támaszponti terület és az 68. cikkben említett területek közötti határvonalat a 2003. április 16-i csatlakozási okmány Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának ciprusi felségterületeiről szóló 3. jegyzőkönyvének melléklete negyedik részének alkalmazása céljából a felségterületek külső határai részének kell tekinteni.

70. CIKK

- (1) Az e címben foglaltak semmiben sem gátolják a 68. cikkben említett területek gazdasági fejlődésének előmozdítására irányuló intézkedéseket.
- (2) Az ilyen intézkedések nem érinthetik a közösségi és uniós vívmányoknak az e jegyzőkönyvben meghatározott feltételek szerinti, a Ciprusi Köztársaság bármely más részén történő alkalmazását.

71. CIKK

A ciprusi kérdés rendezése esetén a Tanács, a Bizottság javaslata alapján, határoz Ciprusnak az Unióhoz történő csatlakozására vonatkozó feltételek kiigazításáról a ciprusi török közösségre tekintettel. A Tanács egyhangúlag határoz.

72. CIKK

Ezt a címet a Ciprusról szóló nyilatkozatra tekintettel kell alkalmazni, amely – joghatása megváltoztatása nélkül – magában foglalja a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 10. jegyzőkönyve preambulumának szövegét.

HARMADIK RÉSZ

A 2003. ÁPRILIS 16-i CSATLAKOZÁSI OKMÁNY MELLÉKLETEIRE
VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

73. CIKK

A 2003. április 16-i csatlakozási okmány I., valamint III–XVII. melléklete, ezek függelékei és a 2003. április 16-i csatlakozási okmány¹ 2., 3. és 8. jegyzőkönyvének mellékletei e jegyzőkönyv szerves részét képezik.

74. CIKK

- (1) Az e jegyzőkönyv 73. cikke szerinti mellékletekben a „csatlakozási szerződésre” való hivatkozásokat az Alkotmány IV-437. cikke (2) bekezdésének e) pontjában említett szerződésre való hivatkozásokként, míg az említett szerződés aláírásának időpontjára való hivatkozásokat 2003. április 16-ára való hivatkozásokként, a csatlakozás időpontjára való hivatkozásokat pedig 2004. május 1-jére való hivatkozásokként kell értelmezni.
- (2) A második albekezdés sérelme nélkül, az e jegyzőkönyv 73. cikke szerinti mellékletekben az „ezen okmány”-ra való hivatkozásokat a 2003. április 16-i csatlakozási okmányra való hivatkozásokként kell értelmezni.

¹ HL magyar nyelvű különkiadás,, 2003.9.23-i különszám.

Az e jegyzőkönyv 73. cikke szerinti mellékletekben a 2003. április 16-i csatlakozási okmány rendelkezéseire való hivatkozásokat az e jegyzőkönyvre való hivatkozásokként kell értelmezni a következő táblázatnak megfelelően.

<u>A 2003. április 16-i csatlakozási okmány</u>	<u>Jegyzőkönyv</u>
21. cikk	12. cikk
22. cikk	13. cikk
24. cikk	15. cikk
32. cikk	21. cikk
37. cikk	26. cikk
52. cikk	32. cikk

- (3) A 73. cikk szerinti mellékletekben szereplő alábbi fogalmakat úgy kell érteni, hogy azok a következő táblázatban melléjük rendelt jelentéssel bírjanak, kivéve, ha azok kizárólag egy európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés hatályba lépését megelőzően fennálló jogi helyzetekre utalnak.

<u>A mellékletekben használt fogalmak</u>	<u>Jelentés</u>
Az Európai Közösséget létrehozó szerződés	Alkotmány
Az Európai Unióról szóló szerződés	Alkotmány
Az Európai Unió alapját képező szerződések	Alkotmány
(Európai) Közösség	Unió
Kibővített Közösség	Unió
Közösség	Unió
EU	Unió
Kibővített Unió vagy kibővített EU	Unió

Az első albekezdéstől eltérve a „preferencia” és a „halászati” fogalmak jelzőjeként használt „közösségi” szó jelentése nem változik.

- (4) Az e jegyzőkönyv 73. cikke szerinti mellékletekben az Európai Közösséget létrehozó szerződés egyes részeire vagy rendelkezéseire való hivatkozásokat az Alkotmány egyes részeire vagy rendelkezéseire való hivatkozásokként kell értelmezni a következő táblázatnak megfelelően.

<u>EK-Szerződés</u>	<u>Alkotmány</u>
Harmadik rész I. cím	III. rész, III. cím, I. fejezet, 3. szakasz
Harmadik rész I. cím, 1. fejezet	III. rész, III. cím, I. fejezet, 3. szakasz 1. alszakasz
Harmadik rész II. cím	III. rész, III. cím, III. fejezet, 4. szakasz
Mezőgazdaság	Mezőgazdaság és halászat
Harmadik rész III. cím	III. rész, III. cím, I. fejezet, 2. és 4. szakasz
Harmadik rész VI. cím, 1. fejezet	III. rész, III. cím, I. fejezet, 5. szakasz
31. cikk	III-155. cikk
39. cikk	III-133. cikk
49. cikk	III-144. cikk
58. cikk	III-158. cikk
87. cikk	III-167. cikk
88. cikk	III-168. cikk
226. cikk	III-360. cikk
I. melléklet	I. melléklet

- (5) Amennyiben az e jegyzőkönyv 73. cikke szerinti mellékletek úgy rendelkeznek, hogy a Tanács vagy a Bizottság jogi aktusokat fogad el, azokat az aktusokat európai rendeletek vagy határozatok formájában kell elfogadni.

10. JEGYZŐKÖNYV
TÚLZOTT HIÁNY ESETÉN KÖVETENDŐ ELJÁRÁSRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy megállapítsák az Alkotmány III-184. cikkében említett túlzott hiány esetén követendő eljárás részletes szabályait,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

1. CIKK

Az Alkotmány III-184. cikkének (2) bekezdésében említett referenciaértékek a következők:

- a) 3% a tervezett vagy tényleges költségvetési hiánynak a bruttó hazai termékhez viszonyított arányára vonatkozóan;
- b) 60% az államadósságnak a piaci árakon számított bruttó hazai termékhez viszonyított arányára vonatkozóan.

2. CIKK

Az Alkotmány III-184. cikke és e jegyzőkönyv alkalmazásában:

- a) „költségvetési”: államháztartási, azaz központi kormányzati, regionális vagy helyi önkormányzati, valamint a társadalombiztosítási alapoknál felmerülő – kivéve a kereskedelmi ügyleteket –, az Integrált Nemzeti Számlák Európai Rendszerében szereplő meghatározás szerint;

- b) „hiány”: az Integrált Nemzeti Számlák Európai Rendszerében meghatározott nettó hitelfelvétel;
- c) „beruházás”: az Integrált Nemzeti Számlák Európai Rendszerében meghatározott bruttó felhalmozás;
- d) „adósság”: az év végén névértéken fennálló és az a) pontban meghatározott kormányzati ágazatok között és az azokon belül összevont teljes bruttó adósság.

3. CIKK

A túlzott hiány esetén követendő eljárás hatékonyságának biztosítása érdekében a tagállamok kormányai ezen eljárás szerint felelősek a 2. cikk a) pontjában meghatározott államháztartási hiányért. A tagállamok biztosítják, hogy a költségvetés területén alkalmazott nemzeti eljárások lehetővé tegyék számukra az Alkotmányból ezen a területen fakadó kötelezettségeik teljesítését. A tagállamok tervezett és tényleges hiányukról, valamint adósságuk szintjéről haladéktalanul és rendszeresen tájékoztatják a Bizottságot.

4. CIKK

Az e jegyzőkönyv alkalmazásához felhasználandó statisztikai adatokat a Bizottság biztosítja.

11. JEGYZŐKÖNYV
A KONVERGENCIAKRITÉRIUMOKRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy közelebbről meghatározzák az Alkotmány III-198. cikkében említett konvergenciakritériumokat, amelyeknek az eltéréssel rendelkező tagállamok eltérésének megszüntetéséről szóló határozatok meghozatalakor az Unió számára iránymutatásul kell szolgálniuk,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

1. CIKK

Az Alkotmány III-198. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett árstabilitási kritérium azt jelenti, hogy az érintett tagállam fenntartható árstabilitással és a vizsgálatot megelőző egy éves időszakon keresztül az árstabilitást illetően legjobb eredményt felmutató legfeljebb három tagállam átlagos inflációs rátáját legfeljebb 1,5 százalékponttal meghaladó inflációs rátával rendelkezett. Az inflációt a fogyasztói árindex segítségével összehasonlítható alapon, a tagállami fogalom-meghatározások közötti eltérések figyelembevételével kell meghatározni.

2. CIKK

Az Alkotmány III-198. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett, állami költségvetési helyzetre vonatkozó kritérium azt jelenti, hogy a vizsgálat időpontjában az érintett tagállam nem áll a Tanács által a túlzott hiány fennállásáról az Alkotmány III-184. cikke (6) bekezdésének értelmében hozott európai határozat hatálya alatt.

3. CIKK

Az Alkotmány III-198. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett, az Európai Monetáris Rendszer árfolyam-mechanizmusában történő részvételre vonatkozó kritérium azt jelenti, hogy az érintett tagállam a vizsgálatot megelőző legalább két éven keresztül komoly feszültségek nélkül az Európai Monetáris Rendszer árfolyam-mechanizmusa által előírt normál ingadozási sávokon belül maradt. Így különösen azt, hogy ugyanezen időszak alatt a tagállam saját kezdeményezésére nem értékelte le valutájának bilaterális középárfolyamát az euróval szemben.

4. CIKK

Az Alkotmány III-198. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett, kamatokra vonatkozó konvergenciakritérium azt jelenti, hogy az érintett tagállam a vizsgálatot megelőző egy éves időszakon keresztül az árstabilitást illetően legjobb eredményt felmutató legfeljebb három tagállam átlagos nominális hosszú távú kamatát legfeljebb 2 százalékponttal meghaladó kamattal rendelkezett. A kamatokat a hosszú lejáratú államkötvények vagy azokkal összehasonlítható értékpapírok alapján, a tagállami fogalom meghatározások közötti eltérések figyelembevételével kell meghatározni.

5. CIKK

Az e jegyzőkönyv alkalmazásához felhasználandó statisztikai adatokat a Bizottság biztosítja.

6. CIKK

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, valamint az Európai Parlamenttel, az EKB-val és az Alkotmány III-192. cikkében említett Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyhangúlag megfelelő rendelkezéseket fogad el az Alkotmány III-198. cikkében említett konvergenciakritériumok részletes szabályainak megállapítására, amelyek ezután e jegyzőkönyv helyébe lépnek.

12. JEGYZŐKÖNYV
AZ EURO-CSOPORTRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy javítsák a fokozottabb gazdasági növekedés feltételeit az Európai Unióban, és e célból elősegítsék az euro-övezetben a gazdaságpolitikák egyre szorosabb összehangolását,

ANNAK TUDATÁBAN, hogy külön rendelkezéseket szükséges megállapítani az azon tagállamok közötti megerősített párbeszéd érdekében, amelyek pénzneme az euro, mindaddig, amíg az euro az Unió valamennyi tagállamának pénznemévé nem válik,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

1. CIKK

Azon tagállamok miniszterei, amelyek pénzneme az euro, egymás között informálisan üléseznek. Ezekre az ülésekre szükség esetén, azzal a céllal kerül sor, hogy megvitassák az általuk a közös valutával összefüggésben közösen viselt különleges felelősséggel kapcsolatos kérdéseket. A Bizottság részt vesz az üléseken. Az Európai Központi Bankot meg kell hívni ezekre az ülésekre, amelyeket a Bizottság képviselői, és azon tagállamok pénzügyekért felelős minisztereinek képviselői készítenek elő, amelyek pénzneme az euro.

2. CIKK

Azon tagállamok miniszterei, amelyek pénzneme az euro, e tagállamok többségével két és fél évre elnököt választanak.

13. JEGYZŐKÖNYV

A GAZDASÁGI ÉS MONETÁRIS UNIÓ TEKINTETÉBEN EGYES NAGY
BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGÁRA
VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEKRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK

ELISMERVE, hogy kormányának és parlamentjének erre vonatkozó külön határozata nélkül az Egyesült Királyság nem kötelezhető, és nem vállal kötelezettséget arra, hogy bevezesse az eurót,

TEKINTETTEL ARRA, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az egyes Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságára vonatkozó rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv 1. pontja értelmében 1996. október 16-án és 1997. október 30-án az Egyesült Királyság kormánya arról értesítette a Tanácsot, hogy nem kíván részt venni a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszában,

TUDOMÁSUL VÉVE az Egyesült Királyság Kormányának azon gyakorlatát, hogy hiteligényét a magánszektorban történő adósságeladással finanszírozza,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

1. CIKK

Az Egyesült Királyság csak akkor kötelezhető az euro bevezetésére, ha erre irányuló szándékáról értesíti a Tanácsot.

2. CIKK

Tekintettel az Egyesült Királyság kormányának az 1996. október 16-i és az 1997. október 30-i, a Tanácshoz címzett értesítésére, a 3-8. cikket és a 10. cikket az Egyesült Királyságra alkalmazni kell.

3. CIKK

Az Egyesült Királyság fenntartja a monetáris politika területén a nemzeti joga szerint fennálló hatásköreit.

4. CIKK

Az Alkotmány I-30. cikkének (2) bekezdése – az első és az utolsó mondat kivételével –, I-30. cikkének (5) bekezdése, III-177. cikkének második bekezdése, III-184. cikkének (1), (9) és (10) bekezdése, III-185. cikkének (1)–(5) bekezdése, III-186. cikke, III-188. cikke, a III-189. cikke, III-190. cikke, III-191. cikke, III-196. cikke, III-198. cikkének (3) bekezdése, III-326. cikke, valamint III-382. cikke az Egyesült Királyságra nem alkalmazható. Szintén nem alkalmazható az Egyesült Királyságra a III-179. cikk (2) bekezdése az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások azon részeinek elfogadása tekintetében, amelyek általános jelleggel az euro-övezetre vonatkoznak.

Az első bekezdésben említett rendelkezésekben az Unióra vagy a tagállamokra történő hivatkozások nem vonatkoznak az Egyesült Királyságra, a nemzeti központi bankokra történő hivatkozások pedig nem vonatkoznak a *Bank of England*-re.

5. CIKK

Az Egyesült Királyság törekszik a túlzott költségvetési hiány elkerülésére.

Az Alkotmány III-192. cikkének (4) bekezdését és III-200. cikkét az Egyesült Királyságra úgy kell alkalmazni, mintha eltéréssel rendelkezne. Az Alkotmány III-201. és III-202. cikkét az Egyesült Királyságra továbbra is alkalmazni kell.

6. CIKK

Az Egyesült Királyság szavazati jogát a 4. cikkben felsorolt cikkekben említett intézkedéseknek a Tanács által történő elfogadása tekintetében és az Alkotmány III-197. cikke (4) bekezdésének első albekezdésében említett esetekben fel kell függeszteni. Ezekre az esetekre az Alkotmány III-197. cikke (4) bekezdésének második és harmadik albekezdését kell alkalmazni.

Az Egyesült Királyság nem jogosult továbbá arra, hogy részt vegyen az Európai Központi Bank elnökének, alelnökének és Igazgatósága többi tagjának az Alkotmány III-382. cikke (2) bekezdésének második, harmadik és negyedik albekezdése szerinti kinevezésében.

7. CIKK

A Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv („alapokmány”) 3., 4., 6., 7. cikkét, 9. cikkének (2) bekezdését, 10. cikkének (1), (2) és (3) bekezdését, 11. cikkének (2) bekezdését, 12. cikkének (1) bekezdését, valamint 14., 16., 18–20., 22., 23., 26., 27., 30–34., és 50. cikkét az Egyesült Királyságra nem kell alkalmazni.

Az e cikkekben az Unióra vagy a tagállamokra történő hivatkozások nem vonatkoznak az Egyesült Királyságra, a nemzeti központi bankokra vagy a részvényesekre történő hivatkozások pedig nem vonatkoznak a *Bank of England*-re.

Az alapokmány 10. cikkének (3) bekezdésében és 30. cikkének (2) bekezdésében az „Európai Központi Bank jegyzett tőkéjére” történő hivatkozások nem vonatkoznak a *Bank of England* által jegyzett tőkére.

8. CIKK

Az Alkotmány III-199. cikkét és az alapokmány 43–47. cikkét – függetlenül attól, hogy van-e eltéréssel rendelkező tagállam – a következő módosításokkal kell alkalmazni:

- a) az alapokmány 43. cikkében az Európai Központi Bank és az Európai Monetáris Intézet feladataira történő hivatkozások azokra a feladatokra is vonatkoznak, amelyeket az Egyesült Királyságnak az euro bevezetését elutasító határozata következtében az euro bevezetését követően továbbra is teljesíteni kell;
- b) az alapokmány 46. cikkében említett feladatokon túlmenően az Európai Központi Bank tanácsot ad és hozzájárul a Tanács valamennyi, az Egyesült Királyságra vonatkozó olyan európai rendeletének vagy európai határozatának előkészítéséhez is, amelyet az e jegyzőkönyv 9. cikke a) és c) pontjának megfelelően hoz meg;
- c) a *Bank of England* az Európai Központi Bank jegyzett tőkéjében való részesedését a működési költségekhez történő hozzájárulásként ugyanazon az alapon fizeti be, mint az eltéréssel rendelkező tagállamok nemzeti központi bankjai.

9. CIKK

Az Egyesült Királyság bármikor értesítheti a Tanácsot az euro bevezetésére vonatkozó szándékáról. Ebben az esetben:

- a) az Egyesült Királyság csak akkor jogosult az euro bevezetésére, ha a szükséges feltételeknek eleget tesz. A Tanács – az Egyesült Királyság kérelmére és az Alkotmány III-198. cikkének (1) és (2) bekezdésében megállapított feltételekkel és eljárásnak megfelelően – határoz arról, hogy az Egyesült Királyság eleget tesz-e a szükséges feltételeknek;
- b) a *Bank of England* ugyanazon az alapon fizeti be a jegyzett tőkében való részesedését, ruház át devizatartalékot megtestesítő eszközöket az Európai Központi Bankra és járul hozzá annak tartalékaihoz, mint egy olyan tagállam nemzeti központi bankja, amelynek eltérését megszüntették;
- c) a Tanács az Alkotmány III-198. cikkének (3) bekezdésében megállapított feltételekkel és eljárásnak megfelelően meghozza azokat az egyéb határozatokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az Egyesült Királyság bevezesse az eurót.

Ha az Egyesült Királyság e cikk rendelkezéseinek értelmében bevezeti az eurót, a 3–8. cikk hatályát veszti.

10. CIKK

Az Alkotmány III-181. cikkét és az alapokmány 21. cikkének (1) bekezdését nem érintve, mindaddig, amíg az Egyesült Királyság be nem vezeti az eurót, az Egyesült Királyság Kormánya fenntarthatja a *Bank of England* által biztosított úgynevezett „*ways and means*” hitelfelvételi lehetőséget.

14. JEGYZŐKÖNYV

A GAZDASÁGI ÉS MONETÁRIS UNIÓ TEKINTETÉBEN EGYES DÁNIÁRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEKRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK

FIGYELEMMEL arra, hogy a dán alkotmány olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek népszavazás kiírását tehetik szükségessé azt megelőzően, hogy Dánia lemond a mentességéről,

TEKINTETTEL ARRA, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az egyes Dániára vonatkozó rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv 1. pontja értelmében 1993. november 3-án Dánia kormánya arról értesítette a Tanácsot, hogy nem kíván részt venni a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszában,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

1. CIKK

Tekintettel Dánia kormányának 1993. november 3-i, Tanácshoz címzett értesítésére, Dánia mentességben részesül. A mentesség következményeként az Alkotmánynak, valamint a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányának az eltérésekre vonatkozó minden rendelkezését Dániára is alkalmazni kell.

2. CIKK

A mentesség megszüntetését illetően az Alkotmány III-198. cikkében említett eljárást kizárólag Dánia kérelmére lehet kezdeményezni.

3. CIKK

A mentesség megszüntetése esetén e jegyzőkönyv hatályát veszti.

15. JEGYZŐKÖNYV

DÁNIA NEMZETI BANKJÁNAK EGYES FELADATAIRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy rendezzenek egyes Dániát érintő sajátos problémákat,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

EGYETLEN CIKK

A Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 14. cikke nem érinti Dánia Nemzeti Bankjának azt a jogát, hogy ellássa meglévő feladatait a Dán Királyságnak azokra a részeire vonatkozóan, amelyek nem részei az Uniónak.

16. JEGYZŐKÖNYV

A CSENDES-ÓCEÁNI PÉNZÜGYI KÖZÖSSÉGI FRANK RENDSZERÉRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy figyelembe vegyenek egy Franciaországot érintő sajátos kérdést,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

EGYETLEN CIKK

Franciaország a nemzeti jogában meghatározott feltételekkel továbbra is rendelkezhet a pénzkibocsátás előjogával Új-Kaledónia, Francia Polinézia, továbbá Wallis és Futuna területén, és kizárólagosan jogosult a csendes-óceáni pénzügyi közösségi frank paritásának meghatározására.

17. JEGYZŐKÖNYV
AZ EURÓPAI UNIÓ KERETÉBE BEILLESZTETT
SCHENGENI VÍVMÁNYOKRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK

EMLÉKEZTETVE ARRA, hogy a schengeni vívmányok rendelkezéseit, amelyek az Európai Unió egyes tagállamai által 1985. június 14-én, illetve 1990. június 19-én Schengenben aláírt, a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló megállapodásokból, valamint az ezekhez kapcsolódó megállapodásokból, és az e megállapodások alapján elfogadott szabályokból állnak, az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt jegyzőkönyv beillesztette az Európai Unió keretei közé,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy az Alkotmány keretei között megőrizték a schengeni vívmányoknak az említett jegyzőkönyv hatályba lépése óta végbement fejlődését, valamint hogy e vívmányokat továbbfejlesszék annak érdekében, hogy hozzájáruljanak azon cél eléréséhez, hogy az Unió polgárai számára egy belső határok nélküli, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget biztosítsanak,

FIGYELEMMEL Dánia különleges helyzetére,

FIGYELEMMEL arra a tényre, hogy Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága nem részesei a schengeni vívmányok minden egyes rendelkezésének; hogy mindazonáltal rendelkezni kell annak lehetőségéről, hogy e tagállamok e vívmányok más rendelkezéseit teljesen vagy részben elfogadják,

FELISMERVE azt, hogy ennek következtében az Alkotmánynak az egyes tagállamok közötti megerősített együttműködésre vonatkozó rendelkezéseit szükséges igénybe venni,

FIGYELEMMEL az Izlandi Köztársasággal és a Norvég Királysággal való különleges kapcsolat fenntartásának szükségességére, amely államokra nézve – azon skandináv államokkal egyetemben, amelyek tagjai az Európai Uniónak – a skandináv útlevelunió rendelkezései kötelezőek,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

1. CIKK

A Belga Királyság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság felhatalmazást kapnak arra, hogy egymás között megerősített együttműködést hozzanak létre a Tanács által meghatározott rendelkezések hatálya alá tartozó területeken, amelyek együttesen a „schengeni vívmányokat” alkotják. Ezt az együttműködést az Unió intézményi és jogi keretén belül, és az Alkotmány megfelelő rendelkezéseinek tiszteletben tartása mellett folytatják.

2. CIKK

A schengeni vívmányokat az 1. cikkben említett tagállamokra a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozási szerződéséről és csatlakozási okmányáról szóló jegyzőkönyv 3. cikkének sérelme nélkül alkalmazni kell. A schengeni megállapodások által létrehozott Végrehajtó Bizottság helyébe a Tanács lép.

3. CIKK

Dániának a schengeni vívmányok fejlesztését szolgáló intézkedések elfogadásában való részvételére, valamint ezen intézkedések végrehajtására és Dániában történő alkalmazására a Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv rendelkezései az irányadóak.

4. CIKK

Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága bármikor kérheti, hogy a schengeni vívmányok rendelkezései egy részének, vagy egészének alkalmazásában részt vehessen.

A Tanács e kérelemről európai határozatot fogad el. A Tanács az 1. cikkben említett tagjainak és az érintett tagállam kormányát képviselő tagjának egyhangú szavazatával határoz.

5. CIKK

Az Alkotmány vonatkozó rendelkezéseinek hatálya kiterjed a schengeni vívmányokon alapuló javaslatokra és kezdeményezésekre.

Ebben az összefüggésben, ha Írország vagy az Egyesült Királyság vagy egyik sem jelenti be részvételi szándékát ésszerű időn belül írásban a Tanács elnökének, az Alkotmány III-419. cikkének (1) bekezdésében említett felhatalmazást az 1. cikkben említett tagállamok részére, illetve – amennyiben az együttműködés kérdéses területein valamelyikük részt kíván venni – Írország vagy az Egyesült Királyság részére megadottnak kell tekinteni.

6. CIKK

Az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság társultként részt vesz a schengeni vívmányok végrehajtásában és továbbfejlesztésében. Az erre irányuló megfelelő eljárásokról egy ezekkel az államokkal megkötendő megállapodásban kell megegyezni, amelyet a Tanács köt meg az 1. cikkben említett tagjainak egyhangú szavazata alapján eljárva. Ennek a megállapodásnak rendelkezéseket kell tartalmaznia Izlandnak és Norvégiának az e jegyzőkönyv végrehajtásából eredő bármely pénzügyi következményhez való hozzájárulásáról.

A Tanács egyhangú határozattal Izlanddal és Norvégiával külön megállapodást köt az egyrésztől Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, másrésztől Izland és Norvégia közötti azon jogok és kötelezettségek megállapításáról, amelyeket a schengeni vívmányok hatálya alá tartozó területeken ezekre az államokra alkalmazni kell.

7. CIKK

Az új tagállamoknak az Európai Unióba történő felvételére vonatkozó tárgyalások során a schengeni vívmányokat és az intézmények által az ezek hatálya alá tartozó területen hozott további intézkedéseket olyan vívmányoknak kell tekinteni, amelyeket a tagjelölt országoknak teljes egészében el kell fogadniuk.

18. JEGYZŐKÖNYV
AZ ALKOTMÁNY III-130. CIKKE EGYES VONATKOZÁSAINAK AZ
EGYESÜLT KIRÁLYSÁGRA ÉS ÍRORSZÁGRA TÖRTÉNŐ
ALKALMAZÁSÁRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy az Egyesült Királysággal és Írországgal kapcsolatos egyes kérdéseket rendezzenek,

TEKINTETTEL az Egyesült Királyság és Írország közötti különleges utazási szabályok többéves fennállására,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

1. CIKK

Az Alkotmány III-130. és III-265. cikkétől, az Alkotmány egyéb rendelkezéseitől, az Alkotmány alapján elfogadott intézkedésektől vagy az Unió, illetve az Unió és tagállamai által egy vagy több harmadik állammal kötött bármely nemzetközi megállapodástól függetlenül az Egyesült Királyság jogosult az Egyesült Királyságba belépni kívánó személyeket a többi tagállammal közös határain olyan ellenőrzéseknek alávetni, amelyeket szükségesnek tart a következő célból:

- a) az Egyesült Királyságba való belépés jogának vizsgálata a tagállamoknak az uniós jog által rájuk ruházott jogait gyakorló állampolgárainál és azok eltartott hozzátartozóinál, valamint más olyan államok állampolgárainál, akikre az Egyesült Királyságra nézve kötelező megállapodás alapján ruháztak ilyen jogokat; és
- b) annak meghatározása, hogy más személyeknek engedélyt adjanak-e az Egyesült Királyságba történő belépésre.

Az Alkotmány III-130. és III-265. cikke, illetve az Alkotmány egyéb rendelkezései vagy az Alkotmány alapján elfogadott intézkedések nem érintik az Egyesült Királyságnak azt a jogát, hogy ilyen ellenőrzéseket vezessen be vagy végezzen. Az ebben a cikkben az Egyesült Királyságra történő hivatkozások azokra a területekre is vonatkoznak, amelyek külkapcsolataiért az Egyesült Királyság felelős.

2. CIKK

Az Egyesült Királyság és Írország egymás között továbbra is megállapíthatják a személyeknek a területeik („a közös utazási terület”) közötti mozgására vonatkozó szabályokat, miközben teljes mértékben tiszteletben tartják az e jegyzőkönyv 1. cikke első albekezdésének a) pontjában említett személyek jogait. Ennek megfelelően mindaddig, amíg egymás között ilyen szabályokat tartanak fenn, az e jegyzőkönyv 1. cikkének rendelkezései ugyanazokkal a feltételekkel alkalmazandók Írországra, mint az Egyesült Királyságra. Az Alkotmány III-130. és III-265. cikke, illetve az Alkotmány egyéb rendelkezései vagy az Alkotmány alapján elfogadott intézkedések az ilyen szabályokat nem érintik.

3. CIKK

A többi tagállam jogosult határain vagy a területükre való belépés bármely pontján ilyen ellenőrzéseknek alávetni az Egyesült Királyságból vagy bármely olyan területről, amelynek külkapcsolataiért az felelős, a területükre belépni kívánó személyeket – ugyanolyan célból, mint amelyet az 1. cikk tartalmaz –, illetve az Írországból belépni kívánó személyeket addig, ameddig az 1. cikk rendelkezéseinek hatálya Írországra is kiterjed.

Az Alkotmány III-130. és III-265. cikke, illetve az Alkotmány egyéb rendelkezései vagy az azon alapuló intézkedések nem érintik más tagállamoknak azt a jogát, hogy ilyen ellenőrzéseket vezessenek be vagy végezzenek.

4. CIKK

Ezt a jegyzőkönyvet az Alkotmány IV-438. cikke alapján hatályban maradó jogi aktusokra is alkalmazni kell.

19. JEGYZŐKÖNYV

A HATÁRELLENŐRZÉSI, MENEKÜLTÜGYI ÉS BEVÁNDORLÁSI POLITIKÁK,
VALAMINT A POLGÁRI ÜGYEK BEN TÖRTÉNŐ IGAZSÁGÜGYI, VALAMINT
A RENDŐRSÉGI EGYÜTTMŰKÖDÉS TEKINTETÉBEN AZ EGYESÜLT
KIRÁLYSÁG ÉS ÍRORSZÁG HELYZETÉRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy az Egyesült Királysággal és Írországgal kapcsolatos egyes kérdéseket rendezzenek,

TEKINTETTEL az Alkotmány III-130. cikke egyes vonatkozásainak az Egyesült Királyságra és Írországra történő alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvre,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

1. CIKK

A 3. cikkre is figyelemmel, az Egyesült Királyság és Írország nem vesz részt az Alkotmány III. része III. címe IV. fejezetének 2. vagy 3. szakasza, illetve az Alkotmány III-260. cikke – amennyiben az a cikk az említett szakaszok hatálya alá tartozó területre vonatkozik –, az Alkotmány III-263. cikke vagy III-275. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján javasolt intézkedéseknek a Tanács által történő elfogadásában. A Tanács egyhangúlag elfogadandó jogi aktusainak elfogadásához az Egyesült Királyság és Írország kormányainak képviselőit kivéve a Tanács tagjainak egyhangú szavazata szükséges.

E cikk alkalmazásában a minősített többséghez a részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok legalább 55 %-ának egyben az ezen államok népességének legalább 65%-át kitevő szavazata szükséges.

A blokkoló kisebbségnek legalább a Tanácsnak a részt vevő tagállamok népességének több, mint 35%-át képviselő tagjaiból és még egy tagból kell állnia; ennek hiányában a minősített többséget elértnek kell tekinteni.

A második és harmadik albekezdéstől eltérve, ha a Tanács nem a Bizottságnak vagy az Unió külügyminiszterének a javaslata alapján határoz, a minősített többséghez a részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok legalább 72%-ának egyben az ezen államok népességének legalább 65%-át kitevő szavazata szükséges.

2. CIKK

Az 1. cikkből következően, valamint a 3., 4. és 6. cikkekre is figyelemmel, az Alkotmány III. része III. címe IV. fejezete 2. és 3. szakaszának, illetve III-260. cikkének – amennyiben az a cikk az említett szakaszok hatálya alá tartozó területre vonatkozik –, III-263. cikkének vagy III-275. cikke (2) bekezdése a) pontjának rendelkezései, az e szakaszok vagy cikkek alapján elfogadott intézkedések, az Unió által az e szakaszok vagy cikkek alapján megkötött nemzetközi megállapodások rendelkezései, valamint az Európai Unió Bíróságának az ilyen rendelkezést vagy intézkedést értelmező határozatai nem kötelezőek, illetve nem alkalmazhatóak az Egyesült Királyságra vagy Írországra; az ilyen rendelkezések, intézkedések vagy határozatok továbbá ezeknek az államoknak a hatásköreit, jogait és kötelezettségeit semmilyen módon nem érintik; továbbá az ilyen rendelkezések, intézkedések vagy határozatok semmilyen módon nem érintik a közösségi vívmányokat vagy az uniós vívmányokat, és nem képezik részét az uniós jognak annyiban, amennyiben ezeket az Egyesült Királyságra és Írországra kell alkalmazni.

3. CIKK

(1) Az Egyesült Királyság vagy Írország valamely javaslatnak az Alkotmány III. része III. címe IV. fejezetének 2. és 3. szakasza, illetve valamely javaslatnak vagy kezdeményezésnek az Alkotmány III-263. cikke vagy III-275. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján a Tanácshoz történt benyújtásától számított három hónapon belül írásban bejelentheti a Tanácsnak, hogy részt kíván venni egy ilyen javasolt intézkedés elfogadásában és alkalmazásában, amely bejelentéssel egyidejűleg erre jogosulttá válik. A Tanács egyhangúlag elfogadandó jogi aktusainak elfogadásához az ilyen bejelentést nem tévő tagot kivéve a Tanács tagjainak egyhangú szavazata szükséges. Az e bekezdés alapján elfogadott intézkedés valamennyi olyan tagállamra kötelező, amely annak elfogadásában részt vett. Az Egyesült Királyságnak és Írországnak az Alkotmány III. része III. címe IV. fejezete 2. vagy 3. szakaszának hatálya alá tartozó területekre vonatkozó értékelésekben való részvételének feltételeit az Alkotmány III-260. cikke alapján elfogadott európai rendelet vagy határozat határozza meg.

E cikk alkalmazásában a minősített többséghez a részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok legalább 55 %-ának, egyben az ezen államok népességének legalább 65%-át kitevő szavazata szükséges.

A blokkoló kisebbségnek legalább a Tanácsnak a részt vevő tagállamok népességének több, mint 35%-át képviselő tagjaiból és még egy tagból kell állnia; ennek hiányában a minősített többséget elértnek kell tekinteni.

A második és harmadik albekezdéstől eltérve, ha a Tanács nem a Bizottságnak vagy az Unió külügyminiszterének a javaslata alapján jár el, a minősített többséghez részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok legalább 72%-ának, egyben az ezen államok népességének legalább 65%-át kitevő szavazata szükséges.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett valamely intézkedést az Egyesült Királyság vagy Írország részvételével ésszerű időn belül nem lehet elfogadni, a Tanács az ilyen intézkedést az 1. cikknek megfelelően az Egyesült Királyság vagy Írország részvétele nélkül is elfogadhatja. Ebben az esetben a 2. cikket kell alkalmazni.

4. CIKK

Az Egyesült Királyság és Írország az Alkotmány III. része III. címe IV. fejezetének 2. és 3. szakasza, illetve az Alkotmány III.-263. cikke vagy III-275. cikk (2) bekezdésének a) pontja alapján elfogadott intézkedés meghozatalát követően bármikor bejelentheti a Tanácsnak és a Bizottságnak azon szándékát, hogy az intézkedést el kívánja fogadni. Ebben az esetben az Alkotmány III-420. cikkének (1) bekezdésében meghatározott eljárást kell értelemszerűen alkalmazni.

5. CIKK

Az a tagállam, amelyre nézve az Alkotmány III. része III. címe IV. fejezetének 2. vagy 3. szakasza, illetve az Alkotmány III-263. cikke vagy III-275. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján elfogadott valamely intézkedés nem kötelező, nem viseli az intézkedésnek az intézményeknél felmerülő igazgatási költségeken kívüli pénzügyi következményeit, kivéve ha az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően a Tanács minden tagja egyhangúlag ettől eltérően határoz.

6. CIKK

Ha az e jegyzőkönyvben említett esetekben az Alkotmány III. része III. címe IV. fejezetének 2. vagy 3. szakasza, illetve az Alkotmány III.-260. cikke, – amennyiben az a cikk az említett szakaszok hatálya alá tartozó területre vonatkozik –, III-263. cikke vagy III-275. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján elfogadott valamely intézkedés kötelező az Egyesült Királyságra vagy Írországra, az adott intézkedéssel kapcsolatban az érintett államra az Alkotmány megfelelő rendelkezéseit kell alkalmazni.

7. CIKK

A 3. és 4. cikk nem érinti az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló jegyzőkönyvet.

8. CIKK

Írország írásban bejelentheti a Tanácsnak, hogy nem kíván tovább e jegyzőkönyv rendelkezéseinek hatálya alá tartozni. Ebben az esetben ezek a rendelkezések a továbbiakban Írországra nem alkalmazandók.

20. JEGYZŐKÖNYV
DÁNIA HELYZETÉRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

EMLÉKEZTETVE 1992. december 12-én, Edinburghban az Európai Tanács keretében ülésező állam-, illetve kormányfőknek a Dánia által az Európai Unióról szóló szerződéssel kapcsolatban felvetett egyes problémákra vonatkozó határozatára,

TUDOMÁSUL VÉVE Dániának az állampolgárságra, a gazdasági és monetáris unióra, a védelempolitikára, valamint a bel- és igazságügyre vonatkozóan az edinburghi határozatban rögzített,

ANNAK TUDATÁBAN, hogy az edinburgh-i határozatból eredő, és az Alkotmány alapján továbbra is fenntartott jogi szabályozás jelentős mértékben korlátozni fogja Dánia részvételét az uniós együttműködés fontos területein, és hogy az Unió érdekében állna, hogy a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségében biztosítsa a közösségi vívmányok integritását,

AZZAL A KÍVÁNSÁGGAL tehát, hogy olyan jogi keretet hozzanak létre, amely lehetőséget biztosít Dánia számára, hogy az Alkotmány III. része III. címének IV. fejezete alapján javasolt intézkedések elfogadásában részt vegyen, valamint üdvözölve Dánia arra vonatkozó szándékát, hogy ezt a lehetőséget igénybe vegye, amennyiben az saját alkotmányos követelményeivel összhangban lehetséges,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy Dánia a rá nézve kötelező erővel nem bíró intézkedések terén nem akadályozza a többi tagállam együttműködésének továbbfejlesztését,

SZEM ELŐTT TARTVA az Európai Unió keretébe beillesztett a schengeni vívmányokról szóló jegyzőkönyvet,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Alkotmányhoz csatolnak:

I. RÉSZ

1. CIKK

Dánia nem vesz részt az Alkotmány III. része III. címének IV. fejezete alapján javasolt intézkedések Tanács által történő elfogadásában. A Tanács egyhangúlag elfogadandó jogi aktusainak elfogadásához Dánia kormányának képviselőit kivéve a Tanács tagjainak egyhangú szavazata szükséges.

E cikk alkalmazásában a minősített többséghez a részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok legalább 55 %-ának egyben az ezen államok népességének legalább 65%-át kitevő szavazata szükséges.

A blokkoló kisebbségnek legalább a Tanácsnak a részt vevő tagállamok népességének több, mint 35%-át képviselő tagjaiból és még egy tagból kell állnia; ennek hiányában a minősített többséget elértnek kell tekinteni.

A második és harmadik albekezdéstől eltérve, ha a Tanács nem a Bizottságnak vagy az Unió külügyminiszterének a javaslata alapján határoz, a minősített többséghez a részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok legalább 72%-ának egyben az ezen államok népességének legalább 65%-át kitevő szavazata szükséges.

2. CIKK

Az Alkotmány III. része III. címe IV. fejezetének rendelkezései, az említett fejezet alapján elfogadott intézkedések, az Unió által az említett fejezet alapján megkötött nemzetközi megállapodások rendelkezései, valamint az Európai Unió Bíróságának az ilyen rendelkezést vagy intézkedést értelmező határozatai nem kötelezőek, illetve nem alkalmazhatóak Dániára. Az ilyen rendelkezések, intézkedések vagy határozatok Dánia hatásköreit, jogait és kötelezettségeit semmilyen módon nem érintik. Ezek a rendelkezések, intézkedések vagy határozatok semmilyen módon nem érintik a közösségi vívmányokat vagy az uniós vívmányokat és nem képezik részét az uniós jognak annyiban, amennyiben ezeket Dániára kell alkalmazni.

3. CIKK

Dánia nem viseli az 1. cikkben említett intézkedéseknek az intézményeknél felmerülő igazgatási költségeken kívüli pénzügyi következményeit.

4. CIKK

(1) Az e jegyzőkönyv I. részében szabályozott, a schengeni vívmányok továbbfejlesztésére irányuló valamely tanácsi intézkedés elfogadásától számított hat hónapon belül Dánia dönt arról, hogy nemzeti jogába átülteti-e ezt az intézkedést. Ha úgy dönt, hogy az intézkedést átülteti, az intézkedés nemzetközi jogi kötelezettséget hoz létre Dánia és az intézkedéssel kötelezett tagállamok között.

Ha Dánia úgy dönt, hogy az ilyen intézkedést nem alkalmazza, az adott intézkedéssel kötelezett tagállamok és Dánia megvizsgálják, hogy milyen megfelelő intézkedéseket tegyenek.

(2) A schengeni vívmányok tekintetében Dánia fenntartja az Alkotmány hatálybalépése előtt keletkezett jogokat és kötelezettségeket.

II. RÉSZ

5. CIKK

A Tanács által az Alkotmány I-41. cikke, III-295. cikkének (1) bekezdése, valamint III-309–III-313. cikke alapján elfogadott intézkedések tekintetében Dánia nem vesz részt azoknak az uniós határozatoknak és tevékenységeknek a kidolgozásában és végrehajtásában, amelyeknek védelmi vonatkozásai vannak. Ezért Dánia nem vesz részt ezek elfogadásában. Dánia nem akadályozza meg, hogy a többi tagállam továbbfejlessze együttműködését ezen a területen. Dánia nem köteles sem az ilyen intézkedések kapcsán felmerülő művelési kiadások finanszírozásához hozzájárulni, sem katonai képességeket az Unió rendelkezésére bocsátani.

A Tanács egyhangúlag elfogadandó jogi aktusainak elfogadásához Dánia kormányának képviselőit kivéve a Tanács tagjainak egyhangú szavazata szükséges.

E cikk alkalmazásában a minősített többséghez részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok legalább 55%-ának egyben az ezen államok népességének legalább 65%-át kitevő szavazata szükséges.

A blokkoló kisebbségnek legalább a Tanácsnak a részt vevő tagállamok népességének több, mint 35%-át képviselő tagjaiból és még egy tagból kell állnia; ennek hiányában a minősített többséget elértnek kell tekinteni.

A második és harmadik albekezdéstől eltérve, ha a Tanács nem a Bizottságnak vagy az Unió külügyminiszterének a javaslata alapján jár el, a minősített többséghez a Tanácsnak a részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok legalább 72%-ának egyben az ezen államok népességének legalább 65%-át kitevő szavazata szükséges.

III. RÉSZ

6. CIKK

Ezt a jegyzőkönyvet az Alkotmány IV-438. cikke alapján hatályban maradó azon intézkedésekre is alkalmazni kell, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés hatálybalépése előtt az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv szabályozott.

7. CIKK

Az 1., 2. és 3. cikk nem alkalmazható az azon harmadik országokat meghatározó intézkedésekre, amelyek állampolgárainak a tagállamok külső határainak átlépésekor vízummal kell rendelkezniük, illetve azokra az intézkedésekre, amelyek az egységes vízumformátumra vonatkoznak.

IV. RÉSZ

8. CIKK

Dánia alkotmányos követelményeivel összhangban bármikor tájékoztathatja a többi tagállamot, hogy a továbbiakban részben vagy egészben nem kíván élni az e jegyzőkönyvben foglaltakkal. Ebben az esetben Dánia teljes egészében alkalmazni fogja az Unió keretében meghozott akkor hatályban lévő valamennyi intézkedést.

9. CIKK

(1) Dánia alkotmányos követelményeivel összhangban és a 8. cikk sérelme nélkül bármikor értesítheti a többi tagállamot arról, hogy az értesítést követő hónap első napjától kezdődő hatállyal az I. részt a melléklet rendelkezései alkotják. Ebben az esetben az 5-9. cikk számozása megfelelően módosul.

(2) Hat hónappal az (1) bekezdésben említett értesítés hatálybalépésének időpontját követően minden schengeni vívmány, valamint az e vívmányok továbbfejlesztésére elfogadott minden olyan intézkedés, amely addig az időpontig nemzetközi jogi kötelezettségként kötelezte Dániát, uniós jogként kötelezi Dániát.

MELLÉKLET

1. CIKK

A 3. cikk rendelkezéseire is figyelemmel, Dánia nem vesz részt az Alkotmány III. része III. címének IV. fejezete alapján javasolt intézkedések Tanács által történő elfogadásában. A Tanács egyhangúlag elfogadandó jogi aktusainak elfogadásához Dánia kormányának képviselőit kivéve a Tanács tagjainak egyhangú szavazata szükséges.

E cikk alkalmazásában a minősített többséghez a részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok legalább 55 %-ának egyben az ezen államok népességének legalább 65%-át kitevő szavazata szükséges.

A blokkoló kisebbségnek legalább a Tanácsnak a részt vevő tagállamok népességének több, mint 35%-át képviselő tagjaiból és még egy tagból kell állnia; ennek hiányában a minősített többséget elértnek kell tekinteni.

A második és harmadik albekezdéstől eltérve, ha a Tanács nem a Bizottságnak vagy az Unió külügyminiszterének a javaslata alapján határoz, a minősített többséghez a részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok legalább 72%-ának egyben az ezen államok népességének legalább 65%-át kitevő szavazata szükséges.

2. CIKK

Az 1. cikkből következően, valamint a 3., 4. és 6. cikkekre is figyelemmel, az Alkotmány III. része III. címe IV. fejezetének rendelkezései, az említett fejezet alapján elfogadott intézkedések, az Unió által az említett fejezet alapján megkötött nemzetközi megállapodások, valamint az Európai Unió Bíróságának az ilyen rendelkezéseket vagy intézkedéseket értelmező határozatai nem kötelezőek, illetve nem alkalmazhatóak Dániára. Az ilyen rendelkezések, intézkedések vagy határozatok Dánia hatásköreit, jogait és kötelezettségeit semmilyen módon nem érintik. Ezek a rendelkezések, intézkedések vagy határozatok semmilyen módon nem érintik a közösségi vívmányokat vagy az Unió vívmányokat, és nem képezik részét az uniós jognak annyiban, amennyiben ezeket Dániára kell alkalmazni.

3. CIKK

(1) Dánia valamely javaslatnak vagy kezdeményezésnek az Alkotmány III. része III. címének IV. fejezete alapján a Tanácshoz történő benyújtásától számított három hónapon belül írásban bejelentheti a Tanács elnökének, hogy részt kíván venni az ilyen javasolt intézkedés elfogadásában és alkalmazásában, amely bejelentéssel egyidejűleg Dánia erre jogosulttá válik.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett valamely intézkedést Dánia részvételével ésszerű időn belül nem lehet elfogadni, a Tanács az (1) bekezdésben említett intézkedést az 1. cikknek megfelelően Dánia részvétele nélkül is elfogadhatja. Ebben az esetben a 2. cikket kell alkalmazni.

4. CIKK

Dánia az Alkotmány III. része III. címének IV. fejezete alapján elfogadott valamely intézkedés elfogadását követően bármikor bejelentheti a Tanácsnak és a Bizottságnak azon szándékát, hogy az intézkedést el kívánja fogadni. Ebben az esetben az Alkotmány III-420. cikkének (1) bekezdésében említett eljárást kell értelemszerűen alkalmazni.

5. CIKK

(1) A 4. cikkben említett bejelentést a schengeni vívmányok továbbfejlesztésére vonatkozó intézkedések esetén az intézkedés végső elfogadásának időpontjától számított hat hónapon belül kell benyújtani.

Ha Dánia a schengeni vívmányok továbbfejlesztésére vonatkozó valamely intézkedés tekintetében nem tesz a 3., illetve 4. cikknek megfelelően bejelentést, az adott intézkedéssel kötelezett tagállamok és Dánia megvizsgálják, hogy milyen megfelelő intézkedéseket tegyenek.

(2) A schengeni vívmányok továbbfejlesztésére vonatkozó intézkedések tekintetében a 3. cikk alapján megtett bejelentést visszavonhatatlanul a 3. cikk alapján megtett bejelentésnek kell tekinteni minden olyan további javaslat vagy kezdeményezés tekintetében, amely erre az intézkedésre épül, amennyiben a javaslat vagy kezdeményezés a schengeni vívmányok továbbfejlesztésére vonatkozik.

6. CIKK

Ha az e jegyzőkönyvben említett esetekben a Tanács által az Alkotmány III. része III. címének IV. fejezete alapján elfogadott valamely intézkedés kötelező Dániára, az adott intézkedéssel kapcsolatban Dániára az Alkotmány megfelelő rendelkezéseit kell alkalmazni.

7. CIKK

Abban az esetben, ha az Alkotmány III. része III. címének IV. fejezete alapján elfogadott valamely intézkedés Dániára nézve nem kötelező, Dánia nem viseli az intézkedésnek az intézményeknél felmerülő igazgatási költségeken kívüli pénzügyi következményeit, kivéve ha az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően a Tanács egyhangúlag ettől eltérően határoz.

21. JEGYZŐKÖNYV
A KÜLSŐ HATÁROK ÁTLÉPÉSÉT ILLETŐEN A TAGÁLLAMOK
KÜLKAPCSOLATAIRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

FIGYELEMMEL a tagállamok azon igényére, hogy – adott esetben harmadik országokkal együttműködve – biztosítsák külső határaik eredményes ellenőrzését,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

EGYETLEN CIKK

Az Alkotmány III-265. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt, a külső határok átlépésére vonatkozó intézkedésekről szóló rendelkezések nem érintik a tagállamok azon hatáskörét, hogy harmadik országokkal tárgyalásokat folytassanak vagy megállapodásokat kössenek, amennyiben ezek a megállapodások tiszteletben tartják az uniós jogot és az egyéb vonatkozó nemzetközi megállapodásokat.

22. JEGYZŐKÖNYV
A TAGÁLLAMOK ÁLLAMPOLGÁRAI SZÁMÁRA NYÚJTOTT
MENEDÉKJOGRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

MIVEL az Alkotmány I-9. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Unió elismeri az Alapjogi Chartában meghatározott jogokat, szabadságokat és elveket;

MIVEL az Alkotmány I-9. cikkének (3) bekezdése szerint az alapvető jogok, ahogyan azokat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény biztosítja, általános elvekként az Unió jogának részét képezik;

MIVEL az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik annak biztosítására, hogy az Alkotmány I-9. cikke (1) és (3) bekezdésének értelmezése és alkalmazása során az Unió a jogot tiszteletben tartsa;

MIVEL az Alkotmány I-58. cikke értelmében minden olyan európai államnak, amely tagként való felvételét kéri az Unióba, tiszteletben kell tartania az Alkotmány I-2. cikkében megállapított értékeket;

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy az Alkotmány I-59. cikke egy, meghatározott jogok felfüggesztésére irányuló eljárást ír elő arra az esetre, ha ezeket az értékeket egy tagállam súlyosan és tartósan megsérti;

EMLÉKEZTETVE arra, hogy uniós polgárként a tagállamok minden állampolgára különleges státuszt és védelmet élvez, amelyet a tagállamoknak az Alkotmány I. részének II. címe és a III. részének II. címe rendelkezései szerint biztosítaniuk kell;

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy az Alkotmány egy belső határok nélküli térséget hoz létre, és minden uniós polgárnak biztosítja a tagállamok területén való szabad mozgás és letelepedés jogát;

AZZAL A KÍVÁNSÁGGAL, hogy megelőzzék a menedékjog intézményének az eredeti szándékoktól eltérő célokra történő felhasználását;

MIVEL ez a jegyzőkönyv tiszteletben tartja a menekültek jogállásáról szóló 1951. július 28-i genfi egyezmény rendeltetését és célkitűzéseit,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

EGYETLEN CIKK

Tekintettel az Európai Unió tagállamaiban az alapvető jogok és szabadságok védelmének szintjére, a tagállamokat egymás vonatkozásában a menedékjogi ügyekkel összefüggő valamennyi jogi és gyakorlati célból biztonságos származási országoknak kell tekinteni. Ennek megfelelően a tagállamok valamelyikének állampolgára által benyújtott bármely menedékjog iránti kérelmet egy másik tagállam csak a következő esetben veheti figyelembe, illetve nyilváníthatja az eljárás lefolytatásához elfogadhatónak:

- a) ha az a tagállam, amelynek a kérelmező az állampolgára, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 15. cikkének rendelkezéseivel élve saját területén az egyezmény szerinti kötelezettségeitől eltérő intézkedéseket tesz;

- b) ha az Alkotmány I-59. cikkének (1) vagy (2) bekezdésében említett eljárás megindítására került sor; addig, amíg a Tanács vagy – adott esetben – az Európai Tanács erre vonatkozó európai határozatot fogad el azt a tagállamot illetően, amelynek a kérelmező az állampolgára;
- c) ha a Tanács az Alkotmány I-59. cikke (1) bekezdésének megfelelően európai határozatot fogadott el azt a tagállamot illetően, amelynek a kérelmező az állampolgára, vagy ha az Európai Tanács az Alkotmány I-59. cikke (2) bekezdésének megfelelően európai határozatot fogadott el azt a tagállamot illetően, amelynek a kérelmező az állampolgára;
- d) ha egy tagállam egy másik tagállam állampolgárának kérelméről egyoldalúan így határoz; ebben az esetben a Tanácsot azonnal tájékoztatni kell; a kérelmet azon vélelem alapján kell kezelni, hogy az nyilvánvalóan alaptalan, ami azonban a tagállam döntéshozatali hatáskörét – legyen szó bármilyen esetről – semmilyen módon nem érinti.

23. JEGYZŐKÖNYV

AZ ALKOTMÁNY I-41. CIKKÉNEK (6) BEKEZDÉSÉVEL ÉS III-312.
CIKKÉVEL LÉTREHOZOTT ÁLLANDÓ STRUKTURÁLT
EGYÜTTMŰKÖDÉSRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

TEKINTETTEL az Alkotmány I-41. cikkének (6) bekezdésére és III-312. cikkére,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Unió közös kül- és biztonságpolitikát folytat, amely a tagállamok fellépései között egyre növekvő fokú összhang megvalósításán alapul;

EMLÉKEZTETVE arra, hogy a közös biztonság- és védelempolitika a közös kül- és biztonságpolitika szerves része; hogy e politika polgári és katonai eszközök igénybevételével biztosítja az Unió műveleti képességét; hogy az Unió ezeket az eszközöket az Egyesült Nemzetek Alapokmányának alapelveivel összhangban igénybe veheti a III-309. cikkben említett, az Unión kívüli békefenntartó, konfliktusmegelőző és a nemzetközi biztonságot erősítő missziókban; hogy a fenti feladatokat a tagállamok által rendelkezésre bocsátott képességek alkalmazásával, az egységes erő elvével összhangban kell végrehajtani;

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Unió közös biztonság- és védelempolitikája nem érinti az egyes tagállamok biztonság- és védelempolitikájának egyedi jellegét;

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Unió közös biztonság- és védelempolitikája tiszteletben tartja azoknak a tagállamoknak az Észak-atlanti Szerződés alapján vállalt kötelezettségeit, amelyek közös védelmüket az Észak-atlanti Szerződés Szervezetében látják megvalósítottak, és összeegyeztethető az annak keretében meghatározott közös biztonság- és védelempolitikával;

ABBAN A MEGGYŐZŐDÉSSEN, hogy az Unió megerősített szerepe a biztonsági és védelmi kérdésekkel kapcsolatban – az úgynevezett „Berlin plusz” rendszernek megfelelően – hozzájárul a megújult Atlanti Szövetség életképességéhez;

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy biztosítsák, hogy az Unió a nemzetközi közösségben teljeskörűen eleget tudjon tenni kötelezettségeinek;

FELISMERVE, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete kérheti az Unió segítségét az Egyesült Nemzetek Alapokmánya VI. és VII. fejezete alapján megkezdett missziók sürgős végrehajtásához;

FELISMERVE, hogy a biztonság- és védelempolitika erősítése a tagállamok részéről erőfeszítéseket kíván a képességek területén;

ANNAK TUDATÁBAN, hogy az európai biztonság- és védelempolitika fejlődésének új szakaszába lépés az érintett tagállamok elszánt erőfeszítésével jár;

EMLÉKEZTETVE annak fontosságára, hogy az Unió külügyminisztere az állandó strukturált együttműködéssel kapcsolatos minden intézkedésben teljes körűen részt vegyen;

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

1. CIKK

Az Alkotmány I-41. cikkének (6) bekezdésében említett állandó strukturált együttműködés bármely tagállam számára nyitva áll, amely – az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés hatálybalépésének időpontjától – vállalja, hogy:

- a) védelmi képességeit intenzívebben fejleszti a többnemzetiségű erők, a fő európai fejlesztési programok, valamint a védelmi képességfejlesztési, kutatási, beszerzési és fegyverzeti kérdésekkel foglalkozó ügynökség (Európai Védelmi Ügynökség) tevékenységéhez való nemzeti hozzájárulásainak, illetve – adott esetben – az azokban való részvételének fejlesztésével, és
- b) rendelkezik az ahhoz szükséges kapacitásokkal, hogy legkésőbb 2007-ig – akár nemzeti szinten, akár egy többnemzetiségű erőkből álló csoport részeként – olyan célzott harci egységeket bocsásson a tervezett missziók rendelkezésére, amelyek taktikai szinten gyorsreagálású taktikai csoportként épülnek fel a támogató elemekkel, köztük a közlekedés és a logisztika biztosító elemekkel együtt, és amelyek – különösen az Egyesült Nemzetek Szervezetének felkérésére – alkalmasak a III-309. cikkben említett feladatok 5-30 napon belüli végrehajtására, és amelyek egy kezdeti 30 napos időszakon át fenntarthatók, és legalább 120 napra meghosszabbíthatók.

2. CIKK

Az 1. cikkben említett célkitűzések elérése érdekében az állandó strukturált együttműködésben résztvevő tagállamok kötelezettséget vállalnak arra, hogy:

- a) az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés hatálybalépésétől kezdődően együttműködnek egymással a védelmi felszerelések tárgyában történő beruházások kiadási szintjére vonatkozó jóváhagyott célkitűzések megvalósítása érdekében, valamint rendszeresen felülvizsgálják ezen célkitűzéseket a biztonsági környezet és az Unió nemzetközi kötelezettségei fényében;

- b) védelmi berendezéseiket a lehető legnagyobb mértékben közelítik egymáshoz, különösen katonai szükségleteik meghatározásának összehangolásával, védelmi eszközök és képességeik összevonásával és – szükség esetén – szakosításával, valamint a képzés és a logisztika területén történő együttműködés ösztönzésével;
- c) konkrét intézkedéseket hoznak katonai erejük rendelkezésre állásának, interoperabilitásának, rugalmasságának és bevetettségének fokozása érdekében, különösen közös célkitűzések meghatározásával a katonai kötelezettségvállalások területén, beleértve – adott esetben – a nemzeti döntéshozatali eljárások felülvizsgálatát;
- d) együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy megtegyék a szükséges intézkedéseket – a többnemzetiségű megközelítéseket is beleértve és az Észak-atlanti Szerződés Szervezetének keretében vállalt kötelezettségek sérelme nélkül – a „Képességfejlesztési Mechanizmus” keretében észlelt hiányosságok megszüntetésére;
- e) adott esetben részt vesznek az Európai Védelmi Ügynökség keretében nagyszabású közös vagy európai felszerelési programok kidolgozásában.

3. CIKK

Az Európai Védelmi Ügynökség hozzájárul a képességekre vonatkozóan a részt vevő tagállamok hozzájárulásainak, így különösen a 2. cikk alapján megállapítandó feltételek szerint biztosított hozzájárulások rendszeres értékeléséhez, és erről évente legalább egy alkalommal jelentést készít. Az értékelés az Alkotmány III-312. cikkével összhangban elfogadott tanácsi ajánlások és európai határozatok alapjául szolgálhat.

24. JEGYZŐKÖNYV

AZ ALKOTMÁNY I-41. CIKKÉNEK (2) BEKEZDÉSÉRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

SZEM ELŐTT TARTVA annak szükségességét, hogy az Alkotmány I-41. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseit teljes körűen végrehajtsák,

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy az Unió I-41. cikk (2) bekezdése szerinti politikája nem érinti az egyes tagállamok biztonság- és védelempolitikájának egyedi jellegét, és tiszteletben tartja azoknak a tagállamoknak az Észak-atlanti Szerződés alapján vállalt kötelezettségeit, amelyek közös védelmüket az Észak-atlanti Szerződés Szervezetében látják megvalósítottak, továbbá hogy e politika összeegyeztethető az annak keretében meghatározott közös biztonság- és védelempolitikával,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésben, amelyet az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

EGYETLEN CIKK

Az Unió a Nyugat-európai Unióval közösen intézkedéseket dolgoz ki a közöttük megvalósuló fokozott együttműködésre vonatkozóan.

25. JEGYZŐKÖNYV

A HOLLAND ANTILLÁKON FINOMÍTOTT KŐOLAJTERMÉKEKNEK AZ
EURÓPAI UNIÓBA TÖRTÉNŐ BEHOZATALÁRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy pontosítsák a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek az Unióba történő behozatalára vonatkozó kereskedelmi szabályozást,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

1. CIKK

Ezt a jegyzőkönyvet a 27.10, 27.11, 27.12 (paraffinviasz és ásványolajviasz), korábbi 27.13 (paraffinmaradékok) és 27.14 (palából kivont olajból nyert viasz) Kombinált Nomenklatúra szerinti vámtarifaszámú olyan kőolajtermékekre kell alkalmazni, amelyeket a tagállamokban történő felhasználás céljából hoznak be.

2. CIKK

A tagállamok kötelezettséget vállalnak arra, hogy a Holland Antillákon finomított kőolajtermékek vonatkozásában az e jegyzőkönyvben megállapított feltételek szerint megadják a Holland Antillák Unióhoz való társulásából adódó vámtarifa-kedvezményeket. Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok által alkalmazott származási szabályoktól függetlenül kell alkalmazni.

3. CIKK

(1) Ha a Bizottság egy tagállam kérelmére vagy saját kezdeményezésére megállapítja, hogy a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek a 2. cikkben meghatározott szabályozás szerinti behozatala az Unióban tényleges nehézségeket támaszt egy vagy több tagállam piacán, akkor európai határozatot fogad el, amelyben megállapítja, hogy az érintett tagállamok bevezetik, megemelik, vagy újból bevezetik a behozatali vámokat, olyan mértékben és annyi időre, ahogy azt a helyzet megkívánja. Az ily módon bevezetett, megemelt vagy újból bevezetett vámtételek nem haladhatják meg a harmadik országokkal szemben ugyanezen termékekre alkalmazott vámtételek.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott rendelkezések valamennyi esetben alkalmazhatók, ha a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek az Unióba irányuló behozatala eléri az évi kétmillió tonnát.

(3) A Bizottság által az (1) és (2) bekezdés alapján elfogadott európai határozatokról – beleértve a tagállam kérelmének elutasítását is – a Tanácsot tájékoztatni kell. A Tanács bármelyik tagállam kérelmére ezen európai határozatokat saját hatáskörébe vonhatja, és azokat minősített többséggel hozott európai határozattal bármikor módosíthatja vagy visszavonhatja.

4. CIKK

(1) Ha valamely tagállam úgy ítéli meg, hogy a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek a 2. cikkben meghatározott szabályozás szerinti akár közvetlenül, akár egy másik tagállamon keresztül történő behozatala tényleges nehézségeket támaszt belső piacán, és azonnali intézkedésre van szükség e helyzet elhárítására, akkor saját kezdeményezésére e behozatalra vámot vethet ki, amelynek mértéke nem haladhatja meg a harmadik országokkal szemben ugyanezen termékekre alkalmazott vámtételekét. A tagállam e határozatáról értesíti a Bizottságot, amely egy hónapon belül európai határozatot fogad el a tagállam által hozott intézkedések fenntartásáról, módosításáról vagy hatályon kívül helyezéséről. A 3. cikk (3) bekezdésének rendelkezéseit a Bizottság e határozatára alkalmazni kell.

(2) Ha a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek – a 2. cikkben meghatározott szabályozás szerinti – egy vagy több tagállamba közvetlenül vagy egy másik tagállamon keresztül történő behozatala egy naptári éven keresztül meghaladja az e jegyzőkönyv mellékletében meghatározott mennyiségeket, akkor az e tagállam vagy tagállamok által az (1) bekezdés alapján az adott évre esetlegesen hozott intézkedések jogszerűnek tekintendők; a Bizottság tudomásul veszi a meghozott intézkedéseket, miután megbizonyosodott arról, hogy a rögzített mennyiségeket elérték. Ilyen esetben a többi tagállam tartózkodik attól, hogy az ügyben a Tanácshoz forduljon.

5. CIKK

Ha az Unió úgy dönt, hogy a kőolajtermékek bárhonnan származó behozatalára mennyiségi korlátozásokat alkalmaz, akkor e korlátozásokat e termékek Holland Antillákról származó behozatalára is alkalmazhatja. Ilyen esetben a harmadik országok számára biztosított kedvezőbb elbánást a Holland Antillák számára is biztosítani kell.

6. CIKK

(1) A Tanács az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyhangú határozattal felülvizsgálhatja a 2–5. cikk rendelkezéseit, amennyiben a harmadik és társult országokból származó kőolajtermékek származásának közös meghatározását fogadja el, a közös kereskedelempolitika keretében az érintett termékekre vonatkozóan határozatokat hoz, vagy közös energiapolitikát alakít ki.

(2) Az ilyen felülvizsgálat során azonban a Holland Antillák számára minden esetben ugyanolyan mértékű kedvezményt kell fenntartani megfelelő formában, legalább két és fél millió tonna mennyiségű kőolajtermékre.

(3) Az Unió e cikk (2) bekezdésében említett ugyanolyan mértékű kedvezményekre vonatkozó kötelezettségvállalásait szükség esetén meg lehet osztani az egyes országok között az e jegyzőkönyv mellékletében jelzett mennyiségek figyelembevételével.

7. CIKK

E jegyzőkönyv végrehajtása érdekében a Bizottság felel azért, hogy figyelemmel kísérje a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek a tagállamokba történő behozatalát. A tagállamok a Bizottság által ajánlott igazgatási feltételek mellett közlik a Bizottsággal a figyelemmel kísérést szolgáló valamennyi információt, amely gondoskodik annak továbbításáról.

MELLÉKLET

A 4. cikk (2) bekezdésének végrehajtására a Magas Szerződő Felek úgy határoztak, hogy az Antillákról származó kőolajtermékek 2 millió tonnányi mennyisége a tagállamok között a következők szerint oszlik meg:

Németország	625 000 tonna
Belga-Luxemburgi Gazdasági Unió	200 000 tonna
Franciaország	75 000 tonna
Olaszország	100 000 tonna
Hollandia	1 000 000 tonna

26. JEGYZŐKÖNYV
A DÁNIÁBAN TÖRTÉNŐ
INGATLANSZERZÉSÉRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy rendezzenek egyes Dániát érintő sajátos problémákat,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

EGYETLEN CIKK

Az Alkotmány rendelkezéseinek ellenére Dánia fenntarthatja a másodlagos lakóhelyül szolgáló ingatlan megszerzésére vonatkozó hatályos jogszabályait.

27. JEGYZŐKÖNYV
A TAGÁLLAMOKBAN TÖRTÉNŐ KÖZCÉLÚ MŰSORSZOLGÁLTATÁS
RENDSZERÉRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a tagállamok közcélú műsorszolgáltatási rendszere közvetlenül kapcsolódik az egyes társadalmak demokratikus, társadalmi és kulturális igényeihez és a médiapluralizmus megőrzésének követelményéhez,

MEGÁLLAPODTAK a következő értelmező rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

EGYETLEN CIKK

Az Alkotmány rendelkezései nem érintik a tagállamok azon hatáskörét, hogy közszolgálati műsorszolgáltatást finanszírozzanak, amennyiben az ilyen finanszírozást a műsorszolgáltató szervezeteknek az egyes tagállamok által rájuk ruházott, meghatározott és megszervezett közszolgálati feladat ellátásához nyújtják, és amennyiben az ilyen finanszírozás az Unión belüli kereskedelmi és versenyfeltételeket nem befolyásolja a közös érdekekkel ellentétes mértékben, ugyanakkor e tekintetben a közszolgálati feladat megvalósulását is figyelembe kell venni.

28. JEGYZŐKÖNYV
AZ ALKOTMÁNY III-214. CIKKÉRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

EGYETLEN CIKK

Az Alkotmány III-214. cikkének alkalmazásában a foglalkoztatási szociális biztonsági rendszerekben nyújtott juttatások nem tekinthetők díjazásnak akkor és annyiban, amennyiben azok az 1990. május 17-ét megelőző munkaviszony alapján járnak, kivéve az olyan munkavállalók vagy az azok jogán jogosultak esetében, akik ezen időpont előtt az irányadó nemzeti jog szerint bírósági eljárást indítottak vagy ezzel azonos hatályú igényt jelentettek be.

29. JEGYZŐKÖNYV

A GAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS TERÜLETI KOHÉZIÓRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Alkotmány I-3. cikke magában foglalja a gazdasági, társadalmi és területi kohézió, valamint a tagállamok közötti szolidaritás előmozdításának célkitűzését, és hogy a gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősítése szerepel az Alkotmány I-14. cikke (2) bekezdésének c) pontjában felsorolt megosztott uniós hatáskörrel érintett területek között,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Alkotmány III. része III. címe III. fejezetének a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló 3. szakaszában foglalt rendelkezések összességükben biztosítják a jogi alapot az uniós fellépés megszilárdításához és továbbfejlesztéséhez ezen a területen, beleértve egy alap létrehozását,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Alkotmány III-223. cikke előírja egy kohéziós alap létrehozását;

TUDOMÁSUL VÉVE, hogy az Európai Beruházási Bank jelentős és egyre növekvő összegű kölcsönöket nyújt a szegényebb régiók számára,

TUDOMÁSUL VÉVE azt az igényt, hogy a strukturális alapokból történő forráselosztás szabályai rugalmasabbá váljanak,

TUDOMÁSUL VÉVE azt az igényt, hogy az Unió differenciált mértékben vegyen részt bizonyos tagállamok programjaiban és projektjeiben,

TUDOMÁSUL VÉVE azt a javaslatot, hogy a saját források rendszerében nagyobb súllyal vegyék figyelembe a tagállamok viszonylagos jólétét,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

EGYETLEN CIKK

- (1) A tagállamok megerősítik, hogy a gazdasági, társadalmi és területi kohézió előmozdítása létfontosságú az Unió teljes körű fejlődéséhez és tartós sikeréhez.
- (2) A tagállamok újólal megerősítik azt a meggyőződésüket, hogy a strukturális alapoknak továbbra is jelentős szerepet kell játszaniuk a kohézió területén az uniós célkitűzések megvalósításában.
- (3) A tagállamok újólal megerősítik azt a meggyőződésüket, hogy az Európai Beruházási Banknak forrásai többségét továbbra is a gazdasági, társadalmi és területi kohézió elősegítésére kell fordítania, és kinyilvánítják hajlandóságukat arra, hogy felülvizsgálják az Európai Beruházási Bank tőkeigényét, amint az ennek érdekében szükségessé válik.
- (4) A tagállamok megállapodnak abban, hogy a Kohéziós Alap uniós pénzügyi hozzájárulásokat fog nyújtani a környezetvédelem és a transzeurópai hálózatok terén megvalósuló projektekhez azokban a tagállamokban, ahol az egy főre jutó GNP az uniós átlag 90%-ánál alacsonyabb, és amelyek rendelkeznek a gazdasági konvergenciának az Alkotmány III-184. cikke szerinti feltételeinek teljesítésére irányuló programmal.
- (5) A tagállamok kinyilvánítják azt a szándékukat, hogy a strukturális alapokról szóló jelenlegi rendeletekben nem szabályozott egyes szükségletekre tekintettel nagyobb rugalmasságot tegyenek lehetővé a strukturális alapokból történő forráselosztás során.

(6) A tagállamok kinyilvánítják hajlandóságukat arra, hogy differenciálttá tegyék a strukturális alapok programjaiban és projektjeiben való uniós részvétel mértékét annak érdekében, hogy elkerüljék a kevésbé virágzó tagállamokban a költségvetési kiadások túlzott mértékű megnövekedését.

(7) A tagállamok elismerik annak szükségességét, hogy a gazdasági, társadalmi és területi kohézió megvalósításában elért előrehaladást rendszeresen figyelemmel kell kísérni, továbbá kinyilvánítják hajlandóságukat arra, hogy ezzel kapcsolatban megvizsgálják minden szükséges intézkedést.

(8) A tagállamok kinyilvánítják azt a szándékukat, hogy a saját források rendszerében nagyobb súllyal vegyék figyelembe az egyes tagállamok hozzájárulási képességét, és hogy megvizsgálják a saját források jelenlegi rendszerében meglévő hátrányos elemeknek a kevésbé virágzó tagállamok javára történő kiigazítását szolgáló eszközöket.

30. JEGYZŐKÖNYV
A GRÖNLANDRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOKRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

EGYETLEN CIKK

(1) A Grönlandról származó, és a halászati termékek piacának közös szervezése alá tartozó termékeknek az Unióba történő behozatala – a közös piacszervezés szabályainak betartása mellett – mentes a vámok és az azokkal azonos hatályú díjak alól, és nem vonatkoznak rájuk a mennyiségi korlátozások, illetve az azokkal azonos hatású korlátozások, ha az Unió és a Grönlandért felelős hatóság közötti megállapodás az Unió számára kielégítő módon lehetőséget biztosít az Uniónak a grönlandi halászati övezetekhez való hozzáférésre.

(2) Az ilyen termékek behozatalára vonatkozó, az (1) bekezdésben említett szabályokkal kapcsolatos intézkedéseket az Alkotmány III-231. cikkében meghatározott eljárásoknak megfelelően kell elfogadni.

31. JEGYZŐKÖNYV

ÍRORSZÁG ALKOTMÁNYÁNAK 40.3.3. CIKKÉRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

EGYETLEN CIKK

Az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés, illetve azt módosító vagy kiegészítő szerződések vagy okmányok rendelkezései nem érintik Írország Alkotmánya 40.3.3. cikkének Írországban történő alkalmazását.

32. JEGYZŐKÖNYV

AZ ALKOTMÁNY I-9. CIKKÉNEK (2) BEKEZDÉSÉVEL ÖSSZEFÜGÉSBEN AZ
UNIÓNAK AZ EMBERI JOGOK ÉS ALAPVETŐ SZABADSÁGOK
VÉDELMÉRŐL SZÓLÓ EURÓPAI EGYEZMÉNYÉHEZ TÖRTÉNŐ
CSATLAKOZÁSÁRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket csatolnak az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez:

1. CIKK

Az Uniónak az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez (a továbbiakban: európai egyezmény) történő, az Alkotmány I-9. cikkének (2) bekezdésében előírt csatlakozásával kapcsolatos megállapodásnak rendelkeznie kell az Unió és az uniós jog sajátos jellemzőinek megőrzéséről, különös tekintettel:

- a) az Uniónak az európai egyezmény ellenőrző szerveiben való esetleges részvételére vonatkozó különleges szabályokra;
- b) az annak biztosításához szükséges mechanizmusokra, hogy a nem tagállamok által benyújtott keresetek és az egyéni kereseteket megfelelően a tagállamok és/vagy – adott esetben – az Unió ellen nyújtsák be.

2. CIKK

Az 1. cikkben említett megállapodásnak biztosítania kell, hogy a csatlakozás nem érinti sem az Unió, sem az Unió intézményeinek hatásköreit. Biztosítania kell továbbá, hogy az abban foglaltak semmilyen módon nem befolyásolják a tagállamoknak az európai egyezménnyel, és különösen annak jegyzőkönyveivel, továbbá a tagállamok által az európai egyezmény 15. cikkével összhangban tett, az európai egyezménytől eltérő intézkedésekkel és a tagállamok által az európai egyezmény 57. cikkével összhangban tett fenntartásokkal kapcsolatos helyzetét.

3. CIKK

Az 1. cikkben említett rendelkezések egyike sem érinti az Alkotmány III-375. cikkének (2) bekezdését.

33. JEGYZŐKÖNYV

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉST ÉS AZ EURÓPAI
UNIÓRÓL SZÓLÓ SZERZŐDÉST KIEGÉSZÍTŐ VAGY MÓDOSÍTÓ
OKMÁNYOKRÓL ÉS SZERZŐDÉSEKRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

MIVEL az Alkotmány IV-437. cikkének (1) bekezdése hatályon kívül helyezi az Európai Közösséget létrehozó szerződést és az Európai Unióról szóló szerződést, valamint az azokat kiegészítő vagy módosító okmányokat és szerződéseket;

MIVEL a IV-437. cikk (1) bekezdésében említett okmányok és szerződések listáját össze kell állítani;

MIVEL az Amszterdami Szerződés 9. cikke (7) bekezdésének tartalmát ebbe be kell építeni;

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az 1976. szeptember 20-i, az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló okmány hatályban marad,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez, illetve az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

1. CIKK

(1) Az Európai Közösséget létrehozó szerződést kiegészítő vagy módosító alábbi okmányok és szerződések ezennel hatályukat veszítik:

- a) az Európai Közösségek egységes Tanácsának és egységes Bizottságának létrehozásáról szóló szerződéshez csatolt, az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló, 1965. április 8-i jegyzőkönyv (HL L 152., 1967.7.13., 13. o.);

- b) az Európai Közösségeket létrehozó szerződések, valamint az Európai Közösségek egységes Tanácsának és egységes Bizottságának létrehozásáról szóló szerződés egyes költségvetési rendelkezéseinek módosításáról szóló, 1970. április 22-i szerződés (HL L 2., 1971.1.2., 1. o.);
 - c) az Európai Közösségeket létrehozó szerződések, valamint az Európai Közösségek egységes Tanácsának és egységes Bizottságának létrehozásáról szóló szerződés egyes pénzügyi rendelkezéseinek módosításáról szóló, 1975. július 22-i szerződés (HL L 359., 1977.12.31., 4. o.);
 - d) az Európai Beruházási Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv egyes rendelkezéseinek módosításáról szóló, 1975. július 10-i szerződés (HL L 91., 1978.4.6., 1. o.);
 - e) az Európai Közösségek létrehozásáról szóló szerződések Grönland vonatkozásában történő módosításáról szóló, 1984. március 13-i szerződés (HL L 29., 1985.2.1., 1. o.);
 - f) az 1986. február 19-i és 1986. február 28-i Egységes Európai Okmány (HL L 169, 1987.6.29., 1. o.);
 - g) a Kormányzótanácsnak az Európai Beruházási Alap létrehozására való felhatalmazása céljából az Európai Beruházási Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv módosításáról szóló, 1993. március 25-i okmány (HL L 173., 1994.7.7., 14. o.);
 - h) az állam-, illetve kormányfői összetételben üléselő Tanács 2003. március 21-i 2003/223/EK határozata a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmánya 10.2. cikkének módosításáról (HL L 83., 2003.4.1., 66. o.).
- (2) Az Európai Unióról szóló szerződés, az Európai Közösségeket létrehozó szerződések és egyes kapcsolódó okmányok módosításáról szóló 1997. október 2-i Amszterdami Szerződés (HL L 340., 1997.11.10., 1. o.) hatályát veszti.

(3) Az Európai Unióról szóló szerződés, az Európai Közösségeket létrehozó szerződések és egyes kapcsolódó okmányok módosításáról szóló 2001. február 26-i Nizzai Szerződés (HL C 80., 2001.3.10., 1. o.) hatályát veszti.

2. CIKK

(1) Az Alkotmány III-432. cikkének, valamint az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 189. cikkének sérelme nélkül, a tagállamok kormányainak képviselői közös megegyezéssel elfogadják azokat a rendelkezéseket, amelyek az Európai Közösségek egységes Tanácsának és egységes Bizottságának létrehozása miatt a Luxemburgi Nagyhercegséggel kapcsolatban fellépő egyedi problémák megoldásához szükségesek.

(2) A 76/787/ESZAK, EGK, Euratom tanácsi határozathoz csatolt 1976. szeptember 20-i, az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló okmány (HL L 278., 1976.10.8., 1. o.) az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés hatályba lépésekor hatályos formájában hatályban marad. Az Alkotmányhoz való igazítása érdekében ez az okmány a következőképpen módosul:

- a) az 1. cikk (3) bekezdését el kell hagyni;
- b) ez a módosítás a magyar nyelvű szöveget nem érinti;
- c) a 6. cikk (2) bekezdésében az „Európai Közösségek” kifejezés helyébe az „Európai Unió” kifejezés lép, és a szövegből az „1965. április 8-i” kifejezést el kell hagyni.;
- d) a 7. cikk (1) bekezdésének második francia bekezdésében az „Európai Közösségek Bizottsága” kifejezés helyébe az „Európai Bizottság” lép;

- e) a 7. cikk (1) bekezdésének harmadik francia bekezdésében az „Európai Közösségek Bíróságának vagy Elsőfokú Bíróságának” kifejezés helyébe az „Európai Unió Bíróságának” lép;
- f) a 7. cikk (1) bekezdésének ötödik francia bekezdésében az „Európai Közösségek Számvevőszékének” kifejezés helyébe az „Európai Unió Számvevőszékének” lép;
- g) a 7. cikk (1) bekezdésének hatodik francia bekezdésében az „az Európai Közösségek ombudsmanja” kifejezés helyébe az „európai ombudsman” lép;
- h) a 7. cikk (1) bekezdésének hetedik francia bekezdésében az „Európai Gazdasági Közösség, illetve az Európai Atomenergia-közösség” kifejezés helyébe az „Európai Unió” lép;
- i) a 7. cikk (1) bekezdésének kilencedik francia bekezdésében az „Európai Gazdasági Közösséget és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződések alapján” kifejezés helyébe „az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés alapján” lép; és a „Közösség” szó helyébe az „Unió” lép;
- j) a 7. cikk (1) bekezdésének tizenegyedik francia bekezdésében „az Európai Közösségek intézményeiben, illetve a hozzájuk, illetve az Európai Központi Bankhoz kapcsolódó szakosított szerveknél” kifejezés helyébe „az Európai Unió szerveinél, intézményeiben vagy hivatalaiban” lép;
- k) a 7. cikk (1) bekezdésének francia bekezdéseinek jelölése a)-k) pontra változik;
- l) e módosítás a magyar nyelvű szöveget nem érinti; a 7. cikk (2) bekezdése második albekezdésének francia bekezdésének jelölése a), illetve b) pontra változik;

- m) a 11. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében a „Közösségben” szó helyébe az „Unióban” lép; az „egyhangú határozattal” szövegrész helyébe az „egyhangúlag elfogadott európai határozatban”, és az „előző albekezdés” kifejezés helyébe az „első albekezdés” lép;
- n) a 11. cikk (3) bekezdésében „az Európai Közösséget létrehozó szerződés 139. cikkének” kifejezés helyébe „az Alkotmány III-336. cikkének” lép;
- o) a 14. cikkben a „javaslata” szó helyébe a „kezdeményezése” lép; és a „fogadja el ezen intézkedéseket” szövegrész helyébe a „elfogadja a szükséges európai rendeleteket és határozatokat” szöveg lép.

34. JEGYZŐKÖNYV
AZ UNIÓ INTÉZMÉNYEIRE ÉS SZERVEIRE VONATKOZÓ ÁTMENETI
RENDELKEZÉSEKRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az Európai Unióról szóló szerződéssel létrehozott Európai Unió és az Európai Közösség, valamint jogutódjuk, az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéssel létrehozott Európai Unió közötti átmenet megszervezése érdekében az Alkotmány valamennyi rendelkezésének és a végrehajtásukhoz szükséges jogi eszközöknek a hatályba lépését megelőző időszakra alkalmazandó átmeneti rendelkezéseket szükséges megállapítani,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

I. CÍM

AZ EURÓPAI PARLAMENTRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

1. CIKK

(1) Az Alkotmány I-20. cikke (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban az Európai Tanács – megfelelő idővel a 2009-es európai parlamenti választásokat megelőzően – európai határozatot fogad el, amelyben meghatározza az Európai Parlament összetételét.

(2) Az Európai Parlament 2004–2009-es megbízási időszaka alatt az egyes tagállamokban megválasztott európai parlamenti képviselők összetétele és száma az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés hatálybalépésének időpontjában érvényben levővel megegyező; a képviselők száma így a következő:

Belgium	24
Cseh Köztársaság	24
Dánia	14
Németország	99
Észtország	6
Görögország	24
Spanyolország	54
Franciaország	78
Írország	13
Olaszország	78
Ciprus	6
Lettország	9
Litvánia	13
Luxemburg	6
Magyarország	24
Málta	5
Hollandia	27
Ausztria	18
Lengyelország	54
Portugália	24
Szlovénia	7
Szlovákia	14
Finnország	14
Svédország	19
Egyesült Királyság	78

II. CÍM

AZ EURÓPAI TANÁCSRA ÉS A TANÁCSRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

2. CIKK

- (1) Az Alkotmány I-25. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése, amelyek a az Európai Tanács és a Tanács vonatkozásában a minősített többség meghatározásáról rendelkeznek, 2009. november 1-jén, a I-20. cikk (2) bekezdésének megfelelően lefolytatott 2009-es európai parlamenti választásokat követően lép hatályba.
- (2) Az következő rendelkezések – az Alkotmány I-25. cikke (4) bekezdésének sérelme nélkül – 2009. október 31-ig hatályban maradnak.

Amennyiben az Európai Tanács, illetve a Tanács határozatához minősített többség szükséges, tagjaik szavazatait a következőképpen kell súlyozni:

Belgium	12
Cseh Köztársaság	12
Dánia	7
Németország	29
Észtország	4
Görögország	12
Spanyolország	27
Franciaország	29
Írország	7
Olaszország	29
Ciprus	4
Lettország	4
Litvánia	7
Luxemburg	4
Magyarország	12
Málta	3
Hollandia	13
Ausztria	10
Lengyelország	27
Portugália	12
Szlovénia	4
Szlovákia	7
Finnország	7
Svédország	10
Egyesült Királyság	29

A határozatok elfogadásához a tagok többsége által leadott legalább 232 igen szavazat szükséges, ha azokat az Alkotmány értelmében a Bizottság javaslata alapján kell elfogadni. Egyéb esetekben a határozatok elfogadásához legalább a tagok kétharmada által leadott, legalább 232 igen szavazat szükséges.

Ha az Európai Tanács vagy a Tanács valamely jogi aktusát minősített többséggel kell elfogadni, az Európai Tanács, illetve a Tanács bármely tagja kérheti annak megvizsgálását, hogy a minősített többséget adó tagállamok képviselik-e az Unió népességének legalább 62%-át. Amennyiben ez a feltétel nem teljesül, a jogi aktus nem kerül elfogadásra.

(3) A későbbi csatlakozások esetén a második bekezdésben említett szavazatküszöböt oly módon kell megállapítani, hogy a minősített többséghez szükséges szavazatok száma ne haladja meg a Nizzai Szerződést elfogadó konferencia záróokmányában foglalt, az Európai Unió bővítéséről szóló nyilatkozatban szereplő táblázatból következő szavazatküszöböt.

(4) A minősített többség meghatározására vonatkozó következő rendelkezések 2009. november 1-jén lépnek hatályba:

- az Alkotmány I-44. cikke (3) bekezdésének harmadik, negyedik és ötödik albekezdése;
- az Alkotmány I-59. cikke (5) bekezdésének második és harmadik albekezdése;
- az Alkotmány I-60. cikke (4) bekezdésének második albekezdése;
- az Alkotmány III-179. cikke (4) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdése,;
- az Alkotmány III-184. cikke (6) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdése;

- az Alkotmány III-184. cikke (7) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdése;
- az Alkotmány III-194. cikke (2) bekezdésének második és harmadik albekezdése;
- az Alkotmány III-196. cikke (3) bekezdésének második és harmadik albekezdése;
- az Alkotmány III-197. cikke (4) bekezdésének második és harmadik albekezdése;
- az Alkotmány III-198. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdése;
- az Alkotmány III-312. cikke (3) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdése;
- az Alkotmány III-312. cikke (4) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdése;
- a határellenőrzési, menekültügyi és bevándorlási politikák, valamint a polgári ügyekben történő igazságügyi, valamint a rendőrségi együttműködés tekintetében az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. cikkének második, harmadik és negyedik albekezdése, valamint 3. cikke (1) bekezdésének második, harmadik és negyedik albekezdése;
- a Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. cikkének második, harmadik és negyedik albekezdése, valamint 5. cikkének harmadik, negyedik és ötödik bekezdése.

2009. október 31-ig azokban az esetekben, amikor a Tanácsnak nem az összes tagja vesz részt a szavazásban, nevezetesen az első albekezdésben említett cikkek esetén, a minősített többséget a súlyozott szavazatok ugyanolyan arányában, és a Tanács tagjainak ugyanolyan arányában, valamint adott esetben a tagállamok népességének ugyanolyan százalékában kell meghatározni, mint ahogyan azt a (2) bekezdés meghatározza.

3. CIKK

Az Alkotmány I-24. cikk (4) bekezdésében említett európai határozat hatályba lépéséig a Tanács ülései az I-24. cikk (2) és (3) bekezdésében említett formációban, valamint az Általános Ügyek Tanácsának egyszerű többséggel hozott európai határozatával megállapított listán szereplő más formációkban zajlanak.

III. CÍM

A BIZOTTSÁGRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK, BELEÉRTVE AZ UNIÓ KÜLÜGYMINISZTERÉT IS

4. CIKK

Az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés hatálybalépésének időpontjában hivatalban lévő bizottsági tagok hivatali idejüket végig kitöltik. Az Unió külügyminisztere kinevezésének napján azonban az Unió külügyminiszterével azonos állampolgárságú bizottsági tag megbízatása megszűnik.

IV. CÍM

A TANÁCS FŐTITKÁRÁRA/A KÖZÖS KÜL- ÉS BIZTONSÁGPOLITIKA FŐKÉPVISELŐJÉRE ÉS A TANÁCS FŐTITKÁRHELYETTESÉRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

5. CIKK

A Tanács főtitkárának/a közös kül- és biztonságpolitika főképviselőjének és a Tanács főtitkárhelyettesének megbízatása az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés hatálybalépésének időpontjában megszűnik. A Tanács az Alkotmány III-344. cikkének (2) bekezdésével összhangban kinevezi a főtitkárt.

V. CÍM

A TANÁCSADÓ SZERVEKRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

6. CIKK

A III-386. cikkben említett európai határozat hatályba lépéséig a Régiók Bizottsága tagjainak megoszlása a következő:

Belgium	12
Cseh Köztársaság	12
Dánia	9
Németország	24
Észtország	7
Görögország	12
Spanyolország	21
Franciaország	24
Írország	9
Olaszország	24
Ciprus	6
Lettország	7
Litvánia	9
Luxemburg	6
Magyarország	12
Málta	5
Hollandia	12
Ausztria	12

Lengyelország	21
Portugália	12
Szlovénia	7
Szlovákia	9
Finnország	9
Svédország	12
Egyesült Királyság	24

7. CIKK

A III-389. cikkben említett határozat hatályba lépéséig a Gazdasági és Szociális Bizottság tagjainak megoszlása a következő:

Belgium	12
Cseh Köztársaság	12
Dánia	9
Németország	24
Észtország	7
Görögország	12
Spanyolország	21
Franciaország	24
Írország	9
Olaszország	24
Ciprus	6
Lettország	7
Litvánia	9

Luxemburg	6
Magyarország	12
Málta	5
Hollandia	12
Ausztria	12
Lengyelország	21
Portugália	12
Szlovénia	7
Szlovákia	9
Finnország	9
Svédország	12
Egyesült Királyság	24

35. JEGYZŐKÖNYV
AZ EURÓPAI SZÉN- ÉS ACÉLKÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉS
LEJÁRTÁNAK PÉNZÜGYI KÖVETKEZMÉNYEIRŐL
ÉS A SZÉN- ÉS ACÉLIPARI KUTATÁSI ALAPRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy 2002. július 24-ével az Európai Szén- és Acélközösség 2002. július 23-ai állapot szerinti teljes aktív és passzív vagyona az Európai Közösségre szállt;

FIGYELEMBE VÉVE azt a kívánalmat, hogy ezt a vagyont a szén- és acéliparhoz kapcsolódó ágazatokban folytatott kutatásokra használják fel, és hogy ezért e téren bizonyos különleges szabályok megállapítására van szükség,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

1. CIKK

(1) Az Európai Szén- és Acélközösség aktív és passzív vagyonelemeinek az Európai Szén- és Acélközösség 2002. július 23-ai mérlege szerinti nettó értékét, figyelembe véve a felszámolási eljárás eredményeként előálló bármilyen növekményt vagy csökkenést is, szén- és acéliparhoz kapcsolódó ágazatokban folytatott kutatások céljára szánt uniós vagyonnak kell tekinteni „Európai Szén- és Acélközösség felszámolás alatt” megjelöléssel. A felszámolási eljárás befejezését követően e vagyon a „Szén- és Acélipari Kutatási Alap vagyona” megjelölést viseli.

(2) A „Szén- és Acélipari Kutatási Alap”-ként megjelölt vagyomból származó jövedelem e jegyzőkönyvvel és az ez alapján elfogadott jogi aktusokkal összhangban kizárólag a szén- és acéliparhoz kapcsolódó ágazatokban folytatott, a kutatási keretprogramon kívüli kutatások céljára használható fel.

2. CIKK

(1) Az e jegyzőkönyv végrehajtásához szükséges valamennyi rendelkezést, beleértve a lényeges alapelveket is, a Tanács európai törvényben állapítja meg. A Tanács az Európai Parlament egyetértését követően határoz.

(2) A Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadja a Szén- és Acélipari Kutatási Alap vagyonának kezelésére vonatkozó többéves pénzügyi iránymutatásokat, illetve a Szén- és Acélipari Kutatási Alap kutatási programjára vonatkozó technikai iránymutatásokat létrehozó európai rendeleteket vagy határozatokat. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően határoz.

3. CIKK

Ha e jegyzőkönyv vagy az ennek alapján elfogadott jogi aktusok eltérően nem rendelkeznek, az Alkotmányt kell alkalmazni.

36. JEGYZŐKÖNYV
AZ EURÓPAI ATOMENERGIA-KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉS
MÓDOSÍTÁSÁRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

EMLÉKEZTETVE annak szükségességére, hogy az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés rendelkezései továbbra is teljes joghatással bírjanak,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy az említett szerződést az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés új szabályaihoz igazítsák, különösen az intézményi és pénzügyi területen,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak, és amelyek a következőképpen módosítják az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződést:

1. CIKK

E jegyzőkönyv módosítja az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésnek (a továbbiakban: EAK-Szerződés) az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés hatálybalépésének időpontjában hatályos szövegét.

Az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés IV-437. cikke rendelkezései ellenére, valamint e jegyzőkönyv egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül, az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés IV-437. cikke alapján hatályon kívül helyezett szerződésekben és jogi aktusokban foglalt, az EAK-Szerződésre vonatkozó módosítások joghatásai, illetve az EAK-Szerződés alapján elfogadott, hatályban lévő jogi aktusok joghatásai érintetlenül maradnak.

2. CIKK

Az EAK-Szerződés III., „Intézményi rendelkezések” címének címsora helyébe a következő címsor lép: „Intézményi és pénzügyi rendelkezések”.

3. CIKK

Az EAK-Szerződés III. címének eleje a következő új fejezettel egészül ki:

„I. FEJEZET

AZ EURÓPAI ALKOTMÁNY LÉTREHOZÁSÁRÓL SZÓLÓ SZERZŐDÉS EGYES
RENDELKEZÉSEINEK ALKALMAZÁSA

106a. CIKK

(1) Az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés I-19–I-29. cikkét, I-31–I-39. cikkét, I-49. és I-50. cikkét, I-53–I-56. cikkét, I-58–I-60. cikkét, III-330–III-372. cikkét, III-374 és III-375. cikkét, III-378–III-381. cikkét, III-384 és III-385. cikkét, III-389–III-392. cikkét, III-395–III-410. cikkét, III-412–III-415. cikkét, a III-427., III-433., IV-439. cikkét, valamint IV-443. cikkét alkalmazni kell e szerződésre.

(2) E szerződés alkalmazásában az (1) bekezdésben említett rendelkezéseknek, valamint az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez és e szerződéshez csatolt jegyzőkönyveknek az Unióra, illetve az Alkotmányra történő hivatkozásokat értelemszerűen az Európai Atomenergia-közösségre, illetve e szerződésre történő hivatkozásként kell érteni.

(3) Az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés rendelkezései nem térhetnek el e szerződés rendelkezéseitől.”

4. CIKK

A III. cím I., II. illetve III. fejezetének számozása II., III. illetve IV. fejezetre változik.

5. CIKK

(1) Az EAK-Szerződés 3. cikke, 107–132. cikke, 136–143. cikke, 146–156. cikke, 158–163. cikke, 165–170. cikke, 173. és 173A. cikke, 175. cikke, 177–179a. cikke, továbbá 180b. és 181. cikke, valamint 183., 183a., 190. és 204. cikke hatályát veszti.

(2) Az EAK-Szerződéshez korábban csatolt jegyzőkönyvek hatályukat veszítik.

6. CIKK

A IV., „Pénzügyi rendelkezések” cím címsorának helyébe a következő címsor lép:

„Különös pénzügyi rendelkezések”.

7. CIKK

- (1) Az EAK-Szerződés 38. cikkének harmadik bekezdésében és 82. cikkének harmadik bekezdésében a 141. és 142. cikkre vonatkozó hivatkozások helyébe az Alkotmány III-360., illetve III-361. cikkére vonatkozó hivatkozások lépnek.
- (2) Az EAK-Szerződés 171. cikkének (2) bekezdésében és 176. cikkének (3) bekezdésében a 183. cikkre vonatkozó hivatkozás helyébe az Alkotmány III-412. cikkére vonatkozó hivatkozás lép.
- (3) Az EAK-Szerződés 172. cikkének (4) bekezdésében a 177. cikk (5) bekezdésére vonatkozó hivatkozás helyébe az Alkotmány III-404. cikkére vonatkozó hivatkozás lép.
- (4) Az EAK-Szerződés 38., 82., 96. és 98. cikkében az „irányelv” kifejezés helyébe „európai rendelet” kifejezés lép.
- (5) Az EAK-Szerződés szövegében a „határozat” kifejezés helyébe az „európai határozat” kifejezés lép, kivéve a 18., 20. és 23. cikket, a 118. cikket, valamint a 150. cikk harmadik bekezdését és 177. cikkének (5) bekezdését, illetve azokat az eseteket, ahol a határozatot az Európai Unió Bírósága hozza meg.
- (6) A szerződésben a „Bíróság” kifejezés helyébe „Európai Unió Bírósága” kifejezés lép.

8. CIKK

Az EAK-Szerződés 191. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„191 CIKK

A Közösséget a tagállamok területén megilletik a feladatai ellátásához szükséges kiváltságok és mentességek az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvben megállapított feltételek szerint.”

9. CIKK

Az EAK-Szerződés 198. cikke helyébe a következő szöveg lép:

„198 CIKK

Eltérő rendelkezések hiányában e szerződés rendelkezéseit a tagállamok európai területeire, valamint a joghatóságuk alá tartozó Európán kívüli területekre kell alkalmazni.

E rendelkezéseket azokra az európai területekre is alkalmazni kell, amelyek külkapcsolataiért valamely tagállam a felelős.

E szerződés rendelkezéseit az Åland-szigetekre az eredetileg az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés IV-437. cikke (2) bekezdésének d) pontjában foglalt, majd a Dán Királyság, Írország, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság, az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozási szerződéseiről és csatlakozási okmányairól szóló jegyzőkönyvben megismételt eltérésekkel kell alkalmazni.

Az előző első, második és harmadik albekezdéstől eltérően:

- a) e szerződés nem alkalmazható a Feröer-szigetekre és Grönlandra;
- b) e szerződés nem alkalmazható Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának ciprusi felségterületeire;
- c) e szerződés nem alkalmazható azokra a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával különleges kapcsolatban álló tengerentúli országokra és területekre, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés II. melléklete nem sorol fel;
- d.) e szerződés a Csatorna-szigetekre és a Man-szigetre csak annyiban alkalmazható, amennyiben erre az eredetileg azeurópai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés IV-437. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett szerződésben meghatározott, majd a Dán Királyság, Írország, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság, az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozási szerződéseiről és csatlakozási okmányairól szóló jegyzőkönyvben megismételt, e szigetekre vonatkozó szabályoknak az alkalmazása érdekében szükség van.”

10. CIKK

Az EAK-Szerződés 206. cikke helyébe a következő szöveg lép:

„206. CIKK

A Közösség egy vagy több állammal vagy nemzetközi szervezettel kölcsönös jogok és kötelezettségek, közös fellépés és különleges eljárások által jellemzett társulást létrehozó megállapodásokat köthet.

E megállapodásokat az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangú határozattal a Tanács köti meg.

Ha az ilyen megállapodások e szerződés módosítását teszik szükségessé, a módosításokat először az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés IV-443. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”

11. CIKK

Az EAK-Szerződés 225. cikkének második bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„E szerződés angol, cseh, dán, észt, finn, görög, ír, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, portugál, spanyol, svéd, szlovák és szlovén változata egyaránt hiteles.”

12. CIKK

Az Európai Atomenergia-közösség bevételeinek és kiadásainak – az Ellátási Ügynökség és a közös vállalkozások bevételeinek és kiadásainak kivételével – szerepelniük kell az Unió költségvetésében.

AZ EURÓPAI ALKOTMÁNY
LÉTREHOZÁSÁRÓL SZÓLÓ SZERZŐDÉSHEZ CSATOLT
MELLÉKLETEK

I. MELLÉKLET

AZ ALKOTMÁNY III-226. CIKKÉBEN HIVATKOZOTT

LISTA

– 1 – A kombinált nómenklatúrában szereplő vámtarifaszám	– 2 – A termékek leírása
1. ÁRUCSOPORT	Élő állatok
2. ÁRUCSOPORT	Hús és élelmezési célra alkalmas vágási melléktermékek
3. ÁRUCSOPORT	Halak, rákfélék és puhatestűek
4. ÁRUCSOPORT	Tejtermékek; madártojások; természetes méz
5. ÁRUCSOPORT	
05.04	Állati belső részek, hólyag és gyomor (kivéve a halakét), egészben vagy darabokban
05.15	Máshová nem sorolt vagy máshol nem említett állati termék; az 1. árucsoport vagy a 3. árucsoport szerinti, emberi fogyasztásra nem alkalmas élettelen állat

6. ÁRUCSOPORT	Élő fák és egyéb növények; gumók, gyökerek és hasonlók; vágott virágok és díszítő lomboszat
7. ÁRUCSOPORT	Élelmezési célra alkalmas zöldségek, gyökerek és gumós gyökerek
8. ÁRUCSOPORT	Élelmezési célra alkalmas gyümölcs és dió; citrus- és dinnyefélék héja
9. ÁRUCSOPORT	Kávé, tea és fűszerek, a matétea (09.03 vtsz.) kivételével
10. ÁRUCSOPORT	Gabonafélék
11. ÁRUCSOPORT	Malomipari termékek; maláta és keményítő; siker; inulin
12. ÁRUCSOPORT	Olajos magvak és olajtartalmú gyümölcsök; különféle magvak és gyümölcsök; ipari és gyógynövények; szalma és takarmány
13. ÁRUCSOPORT	
ex 13.03	Pektin

– 1 –

A kombinált
nómenklatúrában szereplő
vámtarifaszám

– 2 –

A termékek leírása

15. ÁRUCSOPORT

15.01	Sertészsír és egyéb kiolvasztott sertészsiradék; kiolvasztott baromfízsiradék
15.02	Kiolvasztatlan szarvasmarhafaggyú, juh- vagy kecskefaggyú; ezen zsiradékokból előállított faggyú [beleértve az első lét („premier jus”)]
15.03	Sertészsírsztearin, oleosztearin és faggyúsztearin; sertészsírolaj, oleoolaj és faggyúolaj, nem emulgeálva, keverve vagy bármilyen más módon elkészítve
15.04	Halból és tengeri emlősből nyert zsír és olaj, finomítva is
15.07	Folyékony vagy szilárd stabilizált növényi olajok, nyersen, finomítva vagy tisztítva
15.12	Állati vagy növényi zsírok és olajok hidrogénezve, finomítva is, de tovább nem elkészítve
15.13	Margarin, mesterséges zsiradék és más étkezési célra alkalmas feldolgozott zsiradék
15.17	Zsíros anyagok, illetve állati vagy növényi viaszok feldolgozási maradékai

– 1 – A kombinált nómenklatúrában szereplő vámtarifaszám	– 2 – A termékek leírása
16. ÁRUCSOPORT	Húsból, halból, rákfélékből vagy puhatestűekből készült termékek
17. ÁRUCSOPORT	
17.01	Répacukor és nádcukor szilárd állapotban
17.02	Egyéb cukor; cukorszirup; mûméz (természetes mézzel keverve is); karamell
17.03	Melasz, fehéritve is
17.05(*)	Ízesített vagy színezett cukor, szirup és melasz, a bármilyen arányban hozzáadott cukrot tartalmazó gyümölcslevek kivételével
18. ÁRUCSOPORT	
18.01	Kakaóbab egészben vagy törve, nyersen vagy pörköelve
18.02	Kakaóhéj, -hártya, -bőr és kakaóhulladék

– 1 – A kombinált nómenklatúrában szereplő vámtarifaszám	– 2 – A termékek leírása
20. ÁRUCSOPORT	Zöldségféléből, gyümölcsből vagy más növényrészekből előállított készítmények
22. ÁRUCSOPORT	
22.04	Szőlőmust, erjedésben vagy alkohol hozzáadásától eltérő módon erjesztéssel lefojtva
22.05	Friss szőlőből készült bor; szőlőmust alkohol hozzáadásával erjesztéssel lefojtva
22. ÁRUCSOPORT (folytatás)	
22.07	Más erjesztett italok (például almabor, körtebor és mézbor)
ex 22.08(*) ex 22.09(*)	Az e mellékletben felsorolt mezőgazdasági termékekből nyert bármilyen erősségű etil-alkohol és szesz, denaturálva is; a likőrök, egyéb szeszesitalok és szeszesitalok előállítására használt összetett alkoholos készítmények („koncentrált kivonatok”) kivételével
ex 22.10(*)	Ecet és ecetpótlók

– 1 –	– 2 –
A kombinált nómenklatúrában szereplő vámtarifaszám	A termékek leírása
23. ÁRUCSOPORT	Az élelmiszeripar melléktermékei; elkészített állati takarmányok
24. ÁRUCSOPORT	
24.01	Feldolgozatlan dohány, dohányhulladék
45. ÁRUCSOPORT	
	Természetes parafa, megmunkálatlan, aprított, szemcsézett vagy őrölt parafa; parafahulladék
54. ÁRUCSOPORT	
54.01	Len, nyersen vagy megmunkálva, de nem fonva; lenkóc és lenhulladék (beleértve a foszlatott rongyhulladékot is)
57. ÁRUCSOPORT	
57.01	Kender (<i>Cannabis sativa</i>), nyersen vagy megmunkálva, de nem fonva; kenderkóc és kenderhulladék (beleértve a foszlatott rongyhulladékot is)

* Az Európai Gazdasági Közösség Tanácsa 7b. rendeletének (HL 7., 1962.1.30., 71/61. o.) 1. cikke által beillesztett vámtarifaszám.

II. MELLÉKLET

TENGERENTÚLI ORSZÁGOK ÉS TERÜLETEK

TENGERENTÚLI ORSZÁGOK ÉS TERÜLETEK, AMELYEKRE AZ ALKOTMÁNY III.
RÉSZE IV. CÍMÉNEK RENDELKEZÉSEIT KELL ALKALMAZNI

- Grönland,
- Új-Kaledónia és a hozzá tartozó szigetek,
- Francia Polinézia,
- Francia Déli és Antarktiszi Területek,
- Wallis- és Futuna-szigetek,
- Mayotte,
- Saint-Pierre és Miquelon,
- Aruba,
- Holland Antillák:
 - Bonaire,
 - Curaçao,
 - Saba,
 - Sint Eustatius,
 - Sint Maarten,
- Anguilla,
- Kajmán-szigetek,
- Falkland-szigetek,
- Dél-Georgia és a Déli-Sandwich-szigetek,
- Montserrat,
- Pitcairn,
- Szent Ilona-sziget és a hozzátartozó területek,
- Brit antarktiszi terület,

- Brit indiai-óceáni terület,
- Turks- és Caicos-szigetek,
- Brit Virgin-szigetek,
- Bermuda.